

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János és
Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Az ülésnap megnyitása	13273
-----------------------------	-------

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	13273
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13275
<i>Gőgös Zoltán</i> (MSZP)	13277
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13278
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	13280
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	13282
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	13284
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár.....	13285
<i>Volner János</i> (Jobbik)	13286
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13288

A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	13290
---	--------------

Felszólalók:

<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13291
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	13292
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	13294
<i>Dr. Gyüre Csaba</i> (Jobbik).....	13296
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	13299

<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	13300
---	-------

Ügyrendi kérdésben felszólaló:

<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	13304
--	-------

Felszólaló:

<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	13305
---------------------------------	-------

A Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	13306
---	--------------

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	13306
--	--------------

Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	13307
Zárószavazás	13308

A 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés.....	13308
Zárószavazás	13309

Egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző javaslatról történő döntés	13309
--	--------------

Felszólalók:

<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	13311
<i>Varga Mihály</i> nemzetgazdasági miniszter.....	13312

Határozathozatal a zárószavazás elhalasztásáról.....	13312
--	-------

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13312
Zárószavazás	13314
A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósításának gyorsításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13314
Zárószavazás	13315
A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13315
Zárószavazás	13316
A biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13316
Zárószavazás	13317
A 2015-2020 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13317
Zárószavazás	13317
Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13317
Zárószavazás	13317
A diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának, és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13317
Zárószavazás	13318
Egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13318
Zárószavazás	13319
A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	13319
Zárószavazás	13320
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	13320
Bejelentés előterjesztés visszavonásáról	13321
A hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	13321
Lázár János (Fidesz), a napirendi pont előadója.....	13321
Felszólalók:	
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár	13328
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13329
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13333
Kulcsár Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13335
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13336

Kónya Péter (független).....	13337
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	13338
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	13339
Szilágyi György (Jobbik).....	13342
Gúr Nándor (MSZP).....	13343
Lázár János (Fidesz) előterjesztői válasza	13345

A közbeszerzésekről szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája.....	13346
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója.....	13347

Felszólalók:

Vantara Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	13358
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13360
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13368
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13372
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13382
Varju László (független)	13392
Gúr Nándor (MSZP).....	13396
Szilágyi György (Jobbik).....	13400
Gúr Nándor (MSZP).....	13404
Apáti István (Jobbik).....	13405
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	13410

Egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	13411
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13411

Felszólalók:

Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13414
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13415
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13418
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	13421

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	13421
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	13421

Felszólalók:

Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13424
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	13429
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13430
Kónya Péter (független).....	13432
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	13433
Mirkóczki Ádám (Jobbik).....	13435
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	13436

A Nemzeti Közszerződési Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13439
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	13439

Felszólalók:

Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	13443
Dr. Hoffmann Rózsa , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	13447
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	13449
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13452
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	13456
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP).....	13457

<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik)	13457
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	13458
<i>Ikotity István</i> (LMP)	13459
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	13460
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	13461
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	13465
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik)	13468
<i>Kiss László</i> (MSZP)	13469
<i>Dr. Bárándy Gergely</i> (MSZP)	13470
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	13472

Az elektronikus hírközlési szolgáltatások és infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről szóló törvényjavaslat

általános vitája.....13477

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....13477

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13480

Velez Árpád, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13482

Novák Előd, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 13483

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 13488

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza..... 13490

A világorökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája.....13491

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója..... 13492

Felszólalók:

Törő Gábor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13497

Kiss László, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13499

Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 13502

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 13506

Magyar Zoltán (Jobbik)..... 13509

Kiss László (MSZP)
 13511 |

Hegedűs Lorántné (Jobbik)
 13513 |

L. Simon László, a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....13514

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik)..... 13520

Ikotity István (LMP)
 13522 |

Az ülésnap bezárása
 13524 |

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter és DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
38. ülésnapja
2015. június 9-én, kedden
(8.31 óra - Elnök: Jakab István
Jegyzők: Gúr Nándor és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 38. ülésnapját megnyitóm. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „A környezetvédelmi világnap a 2016-os költségvetés tervezetének tükrében” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy szeretettel köszöntöm mind a 15 jelen lévő országgyűlési képviselőtársamat. Nagy öröm, hogy itt is szót ejthetünk a környezetvédelemről, hiszen sajnos úgy látszik, hogy egyre kevesebb az a tér, ahol ezekről a területekről beszélni lehet.

1972. június 5-én Stockholmban a világ vezetői összeültek azzal kapcsolatban, hogy megállapítsák az „Ember és bioszféra” nemzetközi konferencián, hogy milyen szakadék felé rohan az emberiség, és mik azok a környezeti kihívások, amelyekkel a XX. század végén szembesülniük kell a világ társadalmainak. A sok-sok megállapítást újabb és újabb egyezmények, együttműködések követték, és a civilizált világ jelentős része rájött arra, hogy az emberiségnek nincs jövője egy olyan helyen, ahol az emberek egészséges környezethez való alapvető joga nem biztosított.

A múlt héten volt az évfordulója ennek az „Ember és bioszféra” találkozónak, a múlt héten volt a környezetvédelmi világnap. Az előző napokban tartottuk meg a Fenntartható fejlődés bizottságának ülését, ahol ellenzéki módosítókat tárgyalt a bizottság a költségvetés tervezetéhez, amelyekben környezet- és természetvédelmi költségeket szeretett volna növelni.

Szerette volna, hogy az Illatos út ne csak egy politikai ígéret legyen, és ne pusztán az az 1,1 milliárd álljon rendelkezésre, hogy a konkrétan az emberi egészséget veszélyeztető környezeti kockázat felszámolása megtörténjen, hanem szeretnék volna az ellenzéki pártok azt, ha lehetőség szerint forrás kerül a konkrét kármentesítésre, egészen a talajcseréig.

Ugyanúgy Fazekas Sándor miniszter úrnak volt egy ígérete egy évvel ezelőtt, amikor a nemzeti parkoktól is elvették a működéshez szükséges alapvető forrásokat, hogy ezek a források rendelkezésre fognak állni a büdzsében, és amit területalapú támogatásként nem kap meg a nemzeti parki igazgatóság, majd a költségvetésből finanszírozzák. Sajnos ennek sem láttuk ott a nyomait.

De ugyanígy kötelezettségzegési eljárás zajlik Magyarországgal szemben a PM₁₀-es szennyező értékek túllépése miatt. A légszennyezettség mértékének csökkentéséhez szükséges források szintúgy hiányoznak, illetve elégtelenek a költségvetésben. Ha az emberek egészsége nem fontos a kormánynak, akkor tényleg nem tudjuk, hogy mit szolgál egyáltalán ez a költségvetés.

Nyilvánvalóan nagyon-nagyon sok olyan téma, mint a környezet- és természetvédő civil szervezetek szerepvállalásának elősegítése, a nemzetközi egyezményekből származó feladatok ellátása, ezek mind-mind költségvetési forrást igényelnek. Tegnap volt a záróvitája a biológiai sokféleség keretstratégiának, hogy Magyarország hogyan igyekszik megvédeni természeti értékeit. Egy héttel ezelőtt a negyedik nemzeti környezetvédelmi programról beszéltünk. Ezek többoldalú stratégiai dokumentumok, amelyek megvalósítására semmiféle kormányzati forrás nincs tervezve a költségvetésben.

Ezeket mindegyiket kipipáljuk mint egy-egy kötelezettséget, mintha a papírgyártás meg az ilyen stratégiai dokumentumok előállítása bármivel hozzájárulhatna a magyar állampolgárok egészséges környezetének javulásához. Mintha ezek segítenék azt, hogy a Kárpát-medence biológiai sokféleségét és a benne lévő emberi gazdálkodásra alapot adó természeti erőforrásokat meg lehessen őrizni. De sajnos nem így van, mert ha a költségvetésben ezekhez nem párosulnak konkrét költségvetési támogatási összegek, akkor ezzel mit sem tudunk kezdeni.

És jó néhány esetben olyan apró összegekről van szó, mint a szigetközi monitoringra szánt 50 milliós nagyságrendű, tervezett összeg. Hiszen a határ túlsóoldalán a másik fél folyamatosan monitorozza a Duna különböző környezeti hatásait. Nálunk egy éve egy huncut fillért nem fordítottunk erre, és bármilyen vitás rendezés esetében, amikor majd azt kell bizonyítanunk, hogy milyen ökológiai és környezeti károkkal jár az, hogy elterelték a Dunát, nem lesz adatunk, mert ezt az 50 milliót sem tudjuk biztosítani. A Nemzetgazdasági Minisztérium jelen lévő képviselője azt mondta, hogy a költségvetési stabilitást kell fenntartani, ezért nincs 50 millió forint. Nyilvánvalóan meglepve hallok az ilyeneket, amikor arról van szó, hogy elterelik az ország területéről a Dunát, és bármilyen vitás eljáráshoz alapvető adatokat nem akarunk megszerezni.

Az ellenzéki pártok nemcsak letették a javaslatukat, hogy hová kell forrás, hanem valamennyi esetben teljesen kompetens, ésszerű megoldásokkal javaslatot tettek arra is, hogy honnan lehet elvonni ezeket a forrásokat. Sajnos a kormánypártok képviselői ezekben a vitákban nem vettek részt. Egyszerű szavazási magatartással minden javaslatot elutasítottak, mindet leszavazták.

A kérdésem és a napirend előtti felvetésem nyilvánvalóan az a kormánynak, hogy megnyugtató lenne, ha valamilyen szinten elkötelezné magát azok mellett, amiket mond, mert folyamatosan csak azt

látjuk, hogy szavak vannak, de ahhoz költségvetési források, tettek nem párosulnak. Az lenne jó, ha a környezetvédelmi világnap, illetve a költségvetés olyan összhangban lenne egymással, hogy azok a stratégiák, amiket elfogadunk a parlamentben (*Az elnök csenget.*), meg is tudjanak valósulni. Erre tettem indítványt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Teljesen egyetértünk abban, hogy a környezet- és természetvédelem a XXI. század egyik legfontosabb problémája. Hangsúlyosan és hangsúlyozottan kell vele foglalkozni, a jövőnk érdekében mindent meg kell tenni azért, hogy azok a feladatok, amelyek erre a generációra hárulnak, elvégzésre kerüljenek a következő generáció érdekében.

Hangsúlyozom, hogy Magyarországon a környezet- és természetvédelem területén jelenleg soha nem látott mértékű fejlesztés zajlik. Az elmúlt években rendkívül sok forrást fordított a kormány az ország környezeti állapotának javítására. Ennek köszönhetően több száz természetvédelmi és turisztikai célú beruházás valósult meg. A 2007-től 2013-ig tartó időszakban a környezet és energia operatív program keretében valósultak meg elsősorban ezek a környezeti fejlesztések. A KEOP alapvető célja Magyarország fenntartható fejlődésének elősegítése, hazánk környezeti problémáinak mérséklése, javítva a társadalom életminőségét és a gazdasági-környezeti folyamatokhoz történő alkalmazkodását.

A programok ugyanilyen intenzitással zajlanak majd a jövőben is, mivel a következő öt évre, 2020 végéig a kormány 46 milliárd forintot különített el a természetvédelmi fejlesztések finanszírozására. A 2016. évi költségvetési törvény tervezetének mellékletei között szerepel az úgynevezett funkcionális tábla, amelynek alapján valóban látható vagy az olvasható ki belőle, hogy a környezetvédelmi funkciókra jutó forrás 2016-ban csökken a 2015. évihez képest.

Az ön által fölvetett kérdéskörök azonban csúsztatásokat tartalmaznak. Ugyanis a 2016-ban csökkenő források oka az, hogy a funkcionális beosztásban számtalan előirányzatot soroltak egy-egy funkció alá. A környezetvédelemmel is ez a helyzet. A csökkenés oka átmeneti, és az uniós források alakulásával indokolható. Ugyanis 2015 a 2007-től 2013-ig tartó uniós támogatási időszak záró éve. Az uniós finanszírozási rendszer természetéből adódóan alakult ki az a helyzet, hogy a kifizetési összegek az idén jelentősen megnöttek. Ez év végén kell ugyanis elszámolni a 2007-2013 közötti forrásokkal, így a támogatási kifizetések 2015-ben jelentős mértékben növekedtek annak érdekében, hogy a még fel nem használt for-

rások ne vesszenek el. Tehát 2015-ben fokozott támogatási intenzitás tapasztalható.

Mindezeket túl az idei év a KEHOP 2014-2020-as időszak induló éve, és a KEHOP-ból a kifizetések folyamatos emelkedése várható az elkövetkező években.

(8.40)

A mostani uniós költségvetési ciklus végéig, vagyis 2020. december 31-éig az ágazatban több mint 1100 milliárd forint jut majd környezet- és természetvédelmi beruházásokra. Ez az összeg pedig eddig még soha nem látott mértékű fejlesztést tesz lehetővé ezen a területen. A környezetvédelem területén az előttünk álló időszak átfogó célkitűzéseit a nemzeti környezetvédelmi program tartalmazza. A fejlesztések forrását elsősorban az Európai Unió társfinanszírozásával, a magyar költségvetés hozzájárulásával tudjuk biztosítani. A költségvetési törvénytervezet 19. fejezete tartalmazza az uniós fejlesztési projektek társfinanszírozását. A rendelkezésre álló EU-s források 15 százalékát, mintegy 1118 milliárd forintot környezetvédelmi és energiahatékonysági célokra fordítunk majd, ami jelzi a terület fontosságát.

A természetvédelemre a következő 7 év során mintegy 46 milliárd forintot terveztünk. Ez főként élőhely-fejlesztési, fajmegőrzési beavatkozásokat, a szükséges kezelési infrastruktúrát, azaz gép- és eszközbeszerzést, monitoringot és a természetvédelmi őrszolgálat fejlesztését foglalja magában. Nagy hangsúlyt helyeztünk a természeti értékek bemutatására és szemléletformálásra is.

A hulladékgyűjtés területén az országos hulladékgyűjtési terv foglalja össze az elkövetkező időszak legfontosabb tennivalóit. A hulladékgyűjtés fejlesztésére mintegy 95 milliárdot fordítunk a 2014-20-as időszakban. A kármentesítési célokra, amit említett képviselőtársam is, 22,7 milliárd forint áll rendelkezésre a következő 7 év során.

A KEHOP-ban folytatódik az állami felelősségi körbe tartozó kármentesítési feladatok elvégzése. Ennek keretében lehetséges a szennyezett felszíni és felszín alatti vizek, továbbá a szennyezett földtani közeg megtisztítása „a szennyező fizet” elv betartása mellett.

A Földművelésügyi Minisztérium irányítása alatt álló költségvetési fejezet esetében tájékoztatom: a 2015. évihez képest a 2016. évi költségvetési törvény tervezetében a Földművelésügyi Minisztérium fejezetén belül a környezetvédelem támogatása 268 millió forinttal nő, és mivel kiemelt feladat a védett természeti területek és értékek állapotának megőrzése és javítása, ezért a nemzeti parki igazgatóságoknak 2016-ban 700 millió forinttal több támogatás jut, mint 2015-ben.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Hivatali maffia” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Lezárult az MVH-n belül működő, támogatáslenyúló maffia büntetőeljárása, nyomozati eljárása, és 84 gyanúsítottal szemben vádat emelt az ügyészség. Ezt én 2013. október 8-án egy sajtótájékoztatón jelentettem be, hogy nagyon-nagyon komoly szervezett bűnözés van az egyik minisztériumi alrendszerben, konkrétan a kifizető ügynökségnél. Két nap múlva a fő gyanúsítottak már előzetesben voltak.

Ez a nyomozás zárult le, amire annak idején azt mondta az akkori államtitkár, Budai Gyula, hogy ez egy bagatell ügy, itt nem volt kár. Hát, ahhoz képest az elkövetési érték, ami konkrétan kifizetésre került, az 117 191 767 forint. Ezt 5 cégnek sikerült fölvennie 2012-ben. Ez volt a teszt, szeretném jelezni.

Majd utána ez a hálózat, ezen felbuzdulva elindított egy újabb próbálkozást: 20 624 hektárra szedett össze fiktív igénylőket, és 1 436 779 713 forintra nyújtott be fiktív támogatási igénylést. Ezt sikerült megakadályozni a kifizetés előtt néhány nappal elindított büntetőüggyel, ugyanis ennek a felét nagyjából - pontosabban nem ennek, mert időközben csökkentették ezt az igényt, hiszen végül is jelentek meg mégis valós igénylők ezen a területen -, de nagyjából 400-500 millió forint lett volna az, amit ez a társaság, ez a 37 magánszemély és 46 cég elvitt volna a mezőgazdaság szereplői elől. Hiszen ez a pénz nyilván, ha nem kerül más módon kifizetésre, akkor a többi jogos területen kifizetésre került volna.

Ebben az ügyben nagyon komoly, magas beosztású emberek is érintve vannak: Drajkó Miklós, az MVH akkori elnökhelyettese az első számú vádlott, és szintén, aki már később ugyan az agrárkamaránál töltött be vezető beosztást, Hörömpő Nándor, ő pedig a másodrendű vádlott. A többieket azért nem mondom, mert ők ketten olyanok, akik közszereplők, hiszen magas állami hivatalban, illetve köztestületnél dolgoznak, és mindkettőnek nagyon komoly kapcsolatrendszere van a kormánypárttal; Hörömpő Nándor mindig a Kis Miklós államtitkárral való nagyon szoros kapcsolatára hivatkozik.

A másik érdekessége ennek a nyomozásnak, hogy az alacsonyabb rendű vádlottak többször említik, hogy azért kellett olyan magas jutalékot visszafizetni Drajkó úrnak, amit 50 százalékban állapított meg, merthogy ebből az elnököt is ki kell fizetnie. Ez a szál, úgy látszik, ebben a nyomozásban valahogy elmaradt; Palkovics úr nem került bele az ügybe. Vagy azért maradt el, mert nyilván nem tudták bizonyítani, vagy pedig azért, mert nem akarták. Egyébként jellemző ez a magyar nyomozati rendszerre, hogy annak ellenére, hogy például egy borsodi földügynél Kanyok Attilával szemben a nyomozó hatóság

megállapította, hogy nagyon nagy összegre elkövette a csalás büntetést is, nem csak okirat-hamisítást, ennek ellenére panaszt tett, és az ügyészség úgy döntött, hogy elfogadja ezt a panaszt, és példátlan módon ebben az ügyben nem emelt ellene vádat.

Én erre csak azt szeretném mondani, és figyelmeztetni a nyomozásban érintett szerveket, hogy 2018-ban a hivatalos személy által elkövetett bűnpártolás még nem évül el, tehát senkinek kétsége ne legyen: kormányváltás után ezek az ügyek újra lesznek nyitva, és minden földmútyis ügy újra lesz nyitva.

Azt is szeretném, ha már ez a rohadtkrumpli-ügy is lassan le lenne zárva, ami kettő éve zajlik, ahol nyilvánvalóan az akkori minisztériumi közigazgatási államtitkár a saját eladhatatlan, rohadt vetőmagját adta el az egyik hozzá beosztott cégnek 1 milliárd forintot összegben. Nagyon remélem, hogy annak a vége is ugyanaz lesz, mint ennek a mostani nyomozásnak.

Ezenkívül még több ügy van - valamiért, úgy látszik, a minisztérium nyilván vonzza a bűnözőket -; Kiss Szilárd már lakat alatt van; és azt is látjuk, ami nem a minisztériumot érinti közvetlenül, de állítólag Tarsoly Csabának is vannak bizonyos feljegyzései nagyon magas beosztású állami tisztségviselőkről. Ezeket én csak azért mondom el, mert ebből látszik, hogy itt mindenképpen rendszerszerű korrupció van, és ezt a rendszerszerű korrupciót csak világos, átlátható szabályokkal lehet megfogni.

Az MVH-nál, úgy tűnik most, ez azóta sikerült. Igaz, hogy nagyon megnehezíti a termelők életét, mert sokkal szigorúbb lett a jogosultság-ellenőrzés. Pont ebben készülünk majd valamit enyhíteni, mert ugyanis nem a tisztességes emberekkel van baj sem itt, sem a földbérleteknél, hanem azoknál a gazembereknél, akik politikai kapcsolataikat kihasználva veszik el mások elől a jogos javadalmazásukat.

Ebben mindenképpen változás lesz, ezt határozottan állíthatom, de addig is jó lenne ezeknek az ügyeknek alaposan a végére járni. Például a Hortobágy-ügy ilyen, ahol hasonló maffia működik, csak a földpályázatok ügyében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak, aki a kormány nevében fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az egyes ember gyalogságából, jellemgyengességéből kiindulva abból általános következtetést levonni hibás kiindulópont.

Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy a jogosulatlan igénylések kifizetésének megakadályozása eredményeképpen sem az Európai Uniót, sem a magyar államot nem érte kár. Az, hogy a bűncselekmény kísérleti szakban maradt, mindenképpen kö-

szönhető a Földművelésügyi Minisztérium, illetve a nyomozó hatóság munkatársainak.

A minisztérium már 2013. február közepe óta rendelkezett információkkal az ügyről, majd azoknak az illetékesekhez történő továbbítását követően megindult a körültekintő vizsgálódás. 2013. október elején jutott abba a szakaszba a vizsgálat, hogy a Fővárosi Főügyészség nyomozást rendelt el. A gyanú szerint az MVH volt vezető beosztású dolgozója, illetve bűntársai szervezett módon úgy követték el a visszaéléseket, hogy gazdasági társaságokat hoztak létre, amelyek nevében a valótlan kérelmeket benyújtották a területalapú támogatások végett. Amint azt már korábban is hangsúlyozta a minisztérium, rossz úton jár, aki politikai szálakat keres az ügyben, ugyanis az emberekben volt a hiba, és mint az ismeretes, ezek az emberek már nem részei a rendszernek.

A nyomozás eredményeképpen a napokban két korábbi MVH-s vezető tisztségviselővel és további 82 személlyel szemben emelt vádat a Fővárosi Főügyészség. Ezzel kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy miként az MVH, úgy a minisztérium is mindenkor együttműködik, és továbbra is együttműködik a nyomozó hatósággal, az ügyességgel és a bírósággal a tényállás mindenre kiterjedő tisztázása céljából, hiszen az európai uniós támogatások jogosulatlan megszerzésének megakadályozása közös érdekünk. Ennek keretében az MVH minden rendelkezésre álló lehetőséget és eszközt igénybe vesz a visszaélések megakadályozására, azok esetleges bekövetkezése esetén mindent megtesz a jogosulatlanul igénybe vett összegek visszakövetelése érdekében.

(8.50)

Nagyon szeretném képviselőtársam figyelmét fölhívni arra, hogy nem lehet általános következtetéseket levonni abból, hogy van, aki megtéved. Akkor lenne nagy probléma, ha úgy működne a rendszer, hogy ezekre nem derülne fény. S mivel még időben, minden kifzetést megelőzően sikerült megfékezni, megállítani a rossz szándékot, azt hiszem, nem lehet hibáztatni magát a rendszert, hiszen a rendszer, a törvény, ami biztosítja az MVH működését, megfelelő szabályokat alkotott. A rendszerben lévő emberekkel volt a baj, amit viszont maga a rendszer a törvény erejénél fogva sikeresen földerített, és sikeresen megakadályozta azt a bűncselekményt, amit el akartak követni.

Szeretném kiemelni, hogy az MVH ellenőrzési gyakorlata évről évre változik abból a szempontból, hogy a korábbi évek tapasztalatai beépítésre kerülnek az adott évi metódusba, tehát folyamatos felülvizsgálatra kerül az ellenőrzési rendszer. Fontosnak tartom kiemelni, hogy azon hazai gazdák, akik jogosan nyújtják be a támogatási kérelmüket, hozzájuthatnak a támogatáshoz. A minisztérium ezután is minden olyan esetben meg fogja tenni a megfelelő lépéseket, ahol köztörvényes bűncselekmény gyanúja

merül föl. Tekintettel arra, hogy az ügyben vádemelés történt, kérem, hogy a részletekkel kapcsolatban a Fővárosi Főügyészségnél szíveskedjen tájékozódni.

Végezetül pedig szeretném megköszönni képviselő úrnak a kérdést, mivel a minisztérium is várja az ügy folytatását, és nagyon remélem, hogy minden egyes szál megfelelően kerül elvárrásra és lezárásra, mert mindazokra - mert azért róluk sem kell elfeledkezni -, akik nap mint nap tisztességgel végzik a munkájukat abban a hivatalban, rájuk vetül ennek az ügynek az árnyéka. Én nagyon remélem, hogy az ügyészség vizsgálatának sikerül minden egyes szálát kitisztázni, és akik most ott dolgoznak, tisztességgel, becsülettel tudják tenni a dolgukat, és szolgálják a magyar gazdák érdekeit, szolgálják mindazt a lehetőséget, amellyel hozzájuttatják a területalapú támogatáshoz a magyar gazdákat.

Ez olyan lehetőség, amivel élni kell, és nem visszaélni. Mindazokat, akik élni kívánnak ezzel a lehetőséggel, támogatásunkról biztosítani kell, munkájukat segíteni kell, és minden feltételt biztosítani ahhoz, hogy ezt a munkát hibátlanul el tudják végezni. Aki pedig vissza kíván élni vele, a leghatározottabban kijelentem, hogy megfelelően el kell ítélni, és el kell távolítani a rendszerből. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Kósa Lajos képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Száz ezer fölött lesz a menekültek száma idén” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor ez év elején elkezdtünk arról a problémáról beszélni, amelynek a nagyságrendje már világosan kibontakozott előttünk, akkor nagyon sokan - főleg a magyarországi baloldal - azt mondták, hogy vészmadarak vagyunk, rémhíreket terjesztünk, és ezzel próbáljuk elterelni a figyelmet a nem tudom én, miről.

Mára teljesen világosan kiderült, hogy igazunk volt, a baj nagyon nagy. Ha megnézzük a számokat, önmagukért beszélnek: 2012-ben még csak 2500 illegális bevándorló lépte át a határt, aztán a következő évben 18 ezer, aztán 42 500, és idén május végére túl vagyunk az 50 ezren. Ezek az emberek illegális határsértők, bevándorlók, a menekültstátusuk rendkívül kérdéses. A tavalyi adat megint beszédes: 42 500 illegális határsértőből mindösszesen 800 volt az, aki politikai menedékjogra volt jogosult, tehát a döntő többségük egyáltalán nem volt politikai menekültekre jogosult.

A probléma az, hogy a jelenlegi szabályok szerint a magyar hatóságok, ha nem változtatunk a törvényeken, tehetetlenek, hiába fogják meg szinte az összes határsértőt, ők azonnal politikai menedékjogi kérelmet adnak elő. Ekkor a magyar hatóság az európai uniós szabályok alapján nem tehet mást, mint 4300 forint/nap költséggel egy befogadóállomásra - amely nyitott - viszi őket, segíti őket vagy

az utazásukat biztosítja a hatóság, és onnantól kezdve várjuk, hogy mi történik, elindul a menekültügyi eljárás. Teljesen nyilvánvaló, hogy mivel az itt-tartózkodási átlagnap három, ezzel számolva az idén csak ennek a költsége másfél milliárd forint, amit egyébként a magyar adófizetők állnak. *(Gógös Zoltán: Mi lesz a birkákkal, Lajos? 15 ezer birka van 45 fokban a hodályban!)*

Összességében, ha a többi költséget megnézzük, már költségoldalon is - igazgatás, határrendészet, adatfelvétel, eljárási költségek - ez az összeg várhatóan meghaladja a 4 milliárd forintot összességében. Miközben tudjuk azt, hogy egy még nagyobb veszély fenyeget, hiszen mintegy 200 ezer olyan ember van, aki Magyarországon nyújtotta be a menedékkérelmét, ez azt jelenti, hogy az európai országokba távoztak, de vissza fognak jönni, visszaküldik őket, és itt kell lefolytatni ezt az eljárást. A napnál világosabb, hogy a nyomás nem fog csökkenni, az európai hatóságok adatai szerint minden pillanatban 5 millió ember van úton Európába, akik illegálisan fogják átlépni valahol a határt. Ma Magyarország az egyik legkitettebb ország, ha a népességre vetítve nézzük, akkor a második olyan ország vagyunk, ahova a legtöbb menekült jön be, ha a GDP-adatokat nézzük, ugyanez a helyzet.

Próbáljuk felhívni a figyelmet arra, hogy ez milyen veszéllyel jár. Próbáljuk a jogi megoldást megkeresni, és ezt természetesen a magyar választókkal is meg kell beszélni. Az viszont fölöttébb elgondolkodtató, hogy akkor, amikor beszélünk a konzultációról, beszélünk arról, hogy az embereknek nagyon sokszor tévképzeteik vannak a bevándorlásról - példának okáért az emberek jelentős része azt gondolja, hogy az illegális bevándorlókat a magyar határőrizeti szervek nem tudják megállítani; de meg tudják állítani, csak nem tudják megfogni, mert el kell őket engedni -, mikor ezekre a problémákra és a későbbi veszélyekre felhívjuk a figyelmet, akkor egyébként a szólásszabadság és demokrácia bajnokai plakátháborúba kezdenek, és megrongálják, letépkedik a plakátokat a szólásszabadság nagyobb dicsőségére. *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

Szeretném felhívni a magyar baloldal figyelmét arra, hogy ez törőlmetszett náci vircsaft. *(Gógös Zoltán: Hú, Lajos, ezzel vigyázz!)* Ők vezették be az erőszakot a politikában, ők voltak azok, akik plakáttepkedéssel, könyvégetéssel próbálták kifejezni a szólásszabadság iránti elkötelezettségüket. A szólásszabadság a magyar baloldal számára - ebben élenjár a Bajnai-párt - csak addig tart, míg az ő véleményük elhangozhat. Azt már nem tudják elviselni, ha másnak más a véleménye az életéről. *(Dúró Dóra: Letépkédtek ti is a plakátokat!)* És az külön elgondolkodtató, hogy az a baloldal magyaráz nekünk uszításról, amely a valaha volt leguszítóbb magyargyűlölő kampány kampányarcát behozta ide a parlamentbe közénk; Bangóné Borbély Ildikó a leggyűlöletesebb magyarelles kampány kampányarca volt annak idején a kettős népszavazásról szóló kam-

pányban. És ők beszélnek uszításról. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Én arra kérek mindenkit, tartsa be a törvényeket, és méltósággal vitatkozzon erről a nagyon fontos kérdésről. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is szeretném megköszönni, hogy ezt a nagyon fontos kérdést a parlament nyilvánossága elé tárta. Szeretném ismertetni a legfrissebb adatokat *(Zaj.)*, és megköszönném Schiffer András képviselő úrnak és a többi baloldali képviselőnek, ha figyelmével megtisztelne.

A legfrissebb adatok a következők. A tegnapi nap folyamán 457 illegális határátlépőt fogtak el, és a január 1-jével kezdődő év adatai szerint a mai napig összesen 53 295 menedékkérő érkezett Magyarországra. Ezek a menedékkérők Görögországnál léptek be az Európai Unióba, és akik Szerbián keresztül érkeznek Magyarországra, ők nem politikai menekültek, mert nem olyan országból jöttek, ahonnan el kellene menekülni. Nekik meg kell érteniük azt a döntést, hogy Magyarország kit enged be közülük, ezt a döntést nekünk, magyaroknak kell meghozni.

A Magyarországra érkező menekültek, akár honnan is jönnek, először Görögországba mennek, ahol nincsenek már életveszélyben, onnan továbbmennek Macedóniába, ahol nyugalom van, majd Szerbiába. Ezekben az országokban nincsen politikai üldözés. Olyan országból jönnek Magyarországra, ahonnan nem minősülnek menekültnek, ahonnan nem kell elmenekülni.

(9.00)

Tisztelt Országgyűlés! Akik Magyarországra érkeznek, ezek a menekültek megélhetési bevándorlók. Mindenkinek a saját országhatárait kell megvédeni, a Magyarországra érkező gazdasági bevándorlók dolgát is Magyarországnak kell megoldani.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ez milyen következményekkel jár, azon túlmenően, hogy - még egyszer mondom - már több mint 53 ezer menedékkérő érkezett Magyarországra. Az európai uniós szabályokat - amelyekről bebizonyosodott, az élet bebizonyította, hogy nem alkalmasak a menekültprobléma megoldására - meg kell változtatni. Nemzeti hatáskörbe kell adni *(Folyamatos zaj. - Az elnök csengtet.)* a menekültügy kezelését. A nemzeti konzultációra beérkezett válaszok, a kérdőívekben megfogalmazott válaszok világosan megfogalmazzák az embereknek azon igényét, hogy határozottabb

fellépést kérnek a magyar hatóságoktól, és szigorúbb szabályokat kell alkalmazni.

A jelenlegi uniós szabályok, az úgynevezett dublini eljárás keretében ebben az évben 15 ezer megkeresés érkezett a tagállamoktól menedékjogot kérők visszavétele érdekében. Tehát egyrészt van az 53 ezer menedékkérő, akik itt vannak Magyarországon, beléptek, és van a 15 ezer, dublini eljárás szerint menedékjogot kérők visszavételének problematikája. Ez a szám, ez az eddig beérkezett 15 ezer megkeresés többszöröse a tavalyiaknak és az elmúlt éveknek, tehát ez hatalmas nagy terhelést jelent Magyarország számára. Több tagállam megkeresésében bejelentette, hogy a visszaküldést charterjáratok szervezésével kívánja megoldani, tekintettel arra, hogy a visszaküldésre tervezett létszám meghaladja a kereskedelmi járatokon utaztatható visszaküldendő személyek számát. Németország, Svájc és Luxemburg jelezte ezeket az igényeket.

Szeretném arról is tájékoztatni a tisztelt Országgyűlést, hogy Ausztria az elmúlt héten úgy döntött, hogy felgyorsítja azon menekültek ügyének elbírálását, akik korábban más uniós tagállamban menedékkérelmet nyújtottak be. Ezt az osztrák belügyminiszter és az osztrák bevándorlási hivatal vezetője közös sajtótájékoztatón jelentette be. Ez két országot érint, tisztelt Országgyűlés, elsődlegesen Magyarországot, továbbá Bulgáriát. Az illetékes osztrák hatóságok azt is bejelentették, hogy terveik szerint amikor ezeket a kérelmeket elbírálták, amelyeket, még egyszer mondom, gyorsított eljárás keretében végeznek el, azokat a menekülteket, akik nem jogosultak menedékre, buszokkal vagy repülőgépen szállítanák vissza az adott országba, tehát részben Magyarországra. Még egyszer mondom: Németország mellett Ausztria, Svájc és Luxemburg is jelezte, hogy nagy létszámú menekülteket kíván a dublini eljárás keretében visszaküldeni. Tehát ez egy olyan problematika, amelynek ilyen méretű súlyával eddig nem kellett szembenéznünk.

Ami pedig a plakátok rongálását illeti: Magyarország demokratikus jogállam, ahol a törvények mindenkire kötelezőek, ezért a rendőrség eljárást indít azok ellen, akik rongálás szabálysértést követtek el. A baloldali pártok, ahogy a képviselő úr is jelezte, kettős mércét alkalmaznak: a 2014-es választások során - a parlamenti, önkormányzati, európai uniós választások során - 12 alkalommal tettek büntetőfeljelentést plakátrongálás miatt, mert az ő érdekeit az sértette, most pedig, amikor a nemzeti érdekeket fejezzük ki ezeken a plakátokon, azokat meg rongálják, jogsértést követnek el.

Tehát azt tudom mondani, hogy a hatóságok *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* eljárnak a jogsértőkkel szemben. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter frakcióvezető úr, a KDNP

képviselőcsoportja részéről: „Felelőségünk a ránk bízott világért” címmel. Megadom a szót, frakcióvezető úr.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy kevésbé indulatokat kiváltó kérdésről szeretnék szólni, ami azonban nem kevésbé súlyos; nem a jelen, hanem elsősorban a jövő problémájáról van szó. Erre alkalmat ad a környezetvédelmi világnap június 5-én történő visszaemlékezése, illetve a jövőt érintő figyelmeztetése.

A cél világos: meg kell állítanunk azt a folyamatot, ami környezeti tragédiához vezethet. Ha megengedik, néhány adattal a helyzet súlyosságát érzékeltetném.

Kétharmad-magyarországnyi termőterületet veszítünk el évente. Ezzel párhuzamosan hetente egymillió ember költözik városokba, akik nem tudnak ott már termelni. Vízválság küszöbén állunk; a '90-as évek eleje óta a Föld lakossága ugyan a háromszorosára nőtt, de a vízkivételünk a hatszorosára. A klímaváltozás elindult. Évente 55 milliárd tonna szén-dioxidot bocsátunk ki, holott 40 milliárd lenne még elfogadható. Az utóbbi száz év 13 legmelegebb éve az elmúlt 14 évben volt. Kik is a nagy szén-dioxid-kibocsátók? Elsősorban Kína és az Egyesült Államok.

De szóljunk néhány szót a magyarországi helyzetről! És ez egy olyan kérdés, amire büszkék lehetünk, hiszen '90 óta, amióta a GDP 31 százalékkal nőtt, az erre felhasznált energia 20 százalékkal csökkent, és a szén-dioxid, illetve üvegházhatású gáz kibocsátása 40 százalékkal. Tehát Magyarország jó helyen áll, az első 70 országnak a klímateljesítménye tekintetében Magyarország a tizenegyedik.

Ma már elhangzott egy liberális megközelítésű felszólalás a környezetvédelemről, de legyen ez a megközelítés akár liberális, akár keresztény, nem ússzuk meg, hogy a jövő érdekében ebben a kérdésben össze ne fogjunk, mert egységes fellépésre van szükség. A keresztény tanítás másképp közelíti meg a kérdést, de a végeredmény, mondhatom, ugyanaz. Mi azt mondjuk, hogy a Teremtő az emberre bízta a teremtett világot, mi vagyunk a felelősök érte, és ez a felelőség ebből az erős motívumból táplálkozik. Első lépésnek - azt hiszem, ez mindenkire vonatkozik - fel kell ismernünk ennek a világnak a szépségét, gazdagságát és a rendjét, és ha ezt felismerjük, akkor ennek a védelme már egyszerű és könnyű, és talán fontosabb lesz számunkra, mint a termelési vagy fogyasztási kényszer. Én úgy gondolom, hogy az a kicsinek tűnő, de mégis szép eredmény, amit Magyarország ezen a területen produkált, arra készít minket, hogy összefogva továbbvigyük ezt a munkát, és a teremtett világ szépségét, gazdagságát, rendjét megőrizve nemcsak a természetben, de a világunkhoz tartozó ember világában is szebbé és élhetőbbé tegyük a környezetünket, a világunkat. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki reagálni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves Képviselőtársam! Több mint négy évtizeddel ezelőtt, 1972-ben Stockholmban az ENSZ „Ember és bioszféra” címmel környezetvédelmi világkonferenciát hívott össze, melynek javaslatára június 5-ét környezetvédelmi világnappá nyilvánították.

A környezetvédelmi világnap legfontosabb célja, hogy együttgondolkodásra, közös cselekvésre buzdítson a tiszta, egészséges környezetért és a fenntartható fejlődésért. Ezért az esemény központi témáját, mottóját minden évben úgy fogalmazzák meg, hogy az felszólítson, megkérdézzon, megérintsen. 2009-ben például arra figyelmeztetett: „Bolygódnak szüksége van rád!” 2012-ben azt kérdezte: „Zöldgazdaság: te is a részese vagy?” 2014-ben pedig arra kért: „A hangodat emeld fel, ne a tengerszintet!” Az idei világnap mottója ismét elgondolkodtat: „Hétmilliárd álom. Egy bolygó. Fogyassz körültekintően!”

Feltételezések szerint ha 2050-ig tovább folytatjuk a jelenlegi termelési és fogyasztási szokásainkat, a népesség pedig eléri a várt 9,6 milliárd főt, akkor az életmódunk fenntartásához három ilyen bolygóra lesz szükségünk. A számok ijesztőek, de hiszünk abban, hogy ha mindenki körültekintően, környezet- és jövőtudatosan él, akkor bolygónk elegendő erőforrással szolgál majd mindannyiunk álmának megvalósításához.

(9.10)

A környezetvédelmi világnap egyik alap gondolata szerint a külön-külön aprónak tűnő egyéni döntések és tettek hatása nem pusztán összeadódik, de hatványozódik, és így óriási változást hozhat. Mindannyian tudjuk, hogy az egészséges környezet nemcsak az életminőségünket határozza meg, de versenyképességi előnyökkel is jár. A környezeti állapot javulása, a természeti erőforrások bölcs hasznosítása, a környezeti szabályozás korszerűsítése kedvez az ökohatékony, fejlett gazdasági szerkezet kialakulásának. A környezetvédelemért felelős szaktárca stratégiájának, környezetpolitikájának kiemelt célja, hogy az ország gazdasági fejlődése, a természeti erőforrások és értékek megőrzése a fenntartható hasznosítás mellett menjen végbe, továbbá érvényre jusson az Alaptörvényben megfogalmazott egészséges környezethez való jog.

A 2009 és 2014 közötti időszakban Magyarország környezeti állapota több környezeti elem, illetve tényező és folyamat tekintetében kedvezően változott. Csökkent az üvegházhatású és a savasodást okozó gázok kibocsátása. Javult az energiahatékonyság, és nőtt a megújuló energiaforrások használata. A hulladékgazdálkodás átfogó átalakításával sikerült

mintegy 2,5 millió tonnával visszaszorítani az évente keletkező hulladék mennyiségét. Emellett 10 százalékkal csökkent az egy főre jutó lakossági vízfogyasztás, és növekedett a közüzemi szennyvízgyűjtő-hálózatba bekapcsolt lakások aránya.

Az eddig megtett intézkedéseknek köszönhetően javult a levegőminőség, a kisméretű szálló por szennyezettsége három éve nem lépi túl az éves határértéket. Az országos légszennyezettségi mérőhálózat két fejlesztési projekt keretében összesen 2,5 milliárd forint beruházásból újult meg. Több mint 300 új mérő- és laborműszer, valamint négy új mobil mérőállomás üzembe állításával pontosabb képet kapunk Magyarország légszennyezettségéről, ami növeli a levegőminőség és az emberi egészség védelmét biztosító intézkedések hatékonyságát. Megvalósult az országos környezeti adatgyűjtési rendszer, és ezzel párhuzamosan a környezettel kapcsolatos adatok, információk publikálásának korszerű, az elektronikus közigazgatási szolgáltatások rendszerébe illeszkedő átalakítása. A megújult honlap információt biztosít hazánk környezeti állapotáról a nyilvánosság számára. Tekintettel a szilárd tüzelőanyagok tényezésére, kampány indult a helyes fűtési gyakorlat kialakítása, illetve a rossz minőségű szilárd tüzelőanyagok használatából következő egészségügyi és környezeti veszélyek megismertetése érdekében.

Tárcaánk kiemelt figyelmet fordít a lakosság tájékoztatására, szemléletformálására. A kormányzati célkitűzésekkel összhangban 2013-14-ben több, a levegőminőséggel foglalkozó kormányzati honlap is létrejött. Harmonizálva a környezetvédelmi világnap üzenetével, az életminőség javulásának átfogó biztosítása a célunk, a természeti erőforrásaink fenntartható használata, és mind a termelés, mind a fogyasztás terén az erőforrás-takarékos, erőforrás-hatékony zöldgazdaság megteremtése. Mindhárom célhoz kapcsolódik a klímaváltozáshoz való alkalmazkodási képesség és a környezetbiztonság javítása. A horizontális cél pedig a társadalom környezettudatosságának erősítése.

A környezetpolitikai célok megvalósítását megalapozó intézkedések végrehajtása az EU, a nemzetközi támogatások, az éves költségvetés és az ország teherbíró képessége függvényében alakul. Kedves képviselőtársam, köszönöm szépen a megemlékezést. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Növekvő kivándorlás, növekvő szegénység és kormányzati sikerpropaganda. Ez a kormányzati megoldás a magyarországi szociális válságra” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy gondolom, hogy most már jó néhány évi Fidesz-kormányzás után érdemes áttekinteni azokat a főbb irányokat, amelyek a magyar gazda-

ságpolitikát és a magyar társadalom életét meghatározták az elmúlt időszakban. Amikor az Orbán-kormány nemzetgazdasági minisztere, Matolcsy György úgy fogalmaz, hogy több mint 500 ezer ember elhagyta Magyarországot, kivándorolt az országból és Nyugat-Európában keresi a boldogulását vendégmunkásként, akkor érdemes elgondolkodni azon, hogy vajon mi vezetett ide.

Érdemes először megnézni azt, hogy mennyit fizetnek a magyar emberek munkájáért, és milyen tendenciák érvényesülnek ebben. 2010 áprilisában a magyar átlagbér euróban számolva 525 eurót tett ki, 2015 első negyedévében 493-at. A magyar átlagbér euróban számolva tehát csökkent, és amikor a kormány azzal kampányol, hogy a gyengülő forintban kimutasson növekedést, akkor alapvetően félrevezeti az embereket, hiszen az összes visegrádi ország közül Magyarország az egyetlen, ahol csökkentek a bérek.

Mit mondott erre a Jobbik? Tekintettel arra, hogy Magyarországon az emberek közel kétharmada még az átlagbért sem keresi meg, ezért meg kell erősíteni az adórendszeren belül a termelést, termelés-támogató adórendszerre van szükség, amely az iparba, a mezőgazdaságba és a Magyarországra külföldi jövedelmet hozó turizmusba összpontosítja az adókedvezményeket, és a gazdaság alapjainak megerősítésével járul hozzá, hogy Magyarországon egy valódi jóléti fordulat következhesse be.

Fontos az is, hogy az adórendszer kiszámítható és biztonságos legyen. Egy Jobbik-kormány azzal teszi majd a legtöbbet a magyar gazdaságért, hogy kiszámítható, biztonságos, versenyképes adórendszert fog felállítani, olyat, amelyet nem hetente változtatnak meg a kormányzati döntéshozók.

Érdekes az is, hogy a magyar emberek munkájának adóterhelése milyen magas szintű. A világ legmagasabb adóterhelésű országai között folyamatosan az első háromban van Magyarország. A legtöbb pénzt itt veszi el az állam a magyar emberektől, a dolgozóktól, vagy ahogy a kormány mondja, a keményen dolgozó kisemberektől. Itt a legnagyobb a ság.

Érdekes megnézni azt is, hogy amikor a magyar ember megkapja a munkabérét, aminek a felét már elvette az állam adók, járulékok formájában, akkor vajon hogy jár. Megfizetheti a világ legmagasabb áfakulcsát, 27 százalékot, megfizethet olyan egzotikus adónemeket, amelyeket más országokban nem kell megfizetni, például a tranzakciós illetéket, ami az Orbán-kormány találmánya, és jó néhány olyan adónemet, amit más európai országokban sokszor egyáltalán nem is ismernek.

Érdekes az is, hogy mennyire egyenlőtlen módon oszlanak el a jövedelmek. Ha a teljes állásban foglalkoztatott embereket nézzük, azt láthatjuk, hogy az emberek negyedének a keresete nem éri el még a létminimumot sem. Dolgozik egy ember, és még a létminimumot sem éri el a keresete - ez nyilván nem egy megfelelő élet. Erre reagál úgy a Jobbik, hogy a szegény embereken ebben a válságos gazdasági időben úgy lehet segíteni, hogy bevezetjük az alapvető

élelmiszerekre az 5 százalékos áfakulcsot azért, hogy legalább a legszegényebbeknek azt a minimális feltételt biztosítsa a magyar állam, hogy túl tudják élni ezt a rendkívül nehéz időszakot.

Nagyon fontosnak tartjuk azt is - mivel a magyar demográfiai folyamatok jelenleg fenntarthatatlanok, feleannyi gyerek sem születik, mint amennyi ahhoz kellene, hogy az ország önfenntartó legyen a népesség szempontjából -, hogy meg kell erősíteni a gyermekneveléshez szükséges termékek áfájának 5 százalékra történő csökkentésével azt, hogy a családok gyermeket merjenek vállalni, egyáltalán bizakodóan gondoljanak az életre Magyarországon, itt tervezzék a jövőjüket.

A lakásépítések területén szintén nagyon fontos lépéseket kell megtenni. Míg néhány évvel ezelőtt még mintegy 44 ezer lakás épült Magyarországon, az Orbán-kormány és a szocialisták együttes munkálkodásának köszönhetően 2015 első negyedévében 1572 darab lakás épült mindössze. Gyalázatos, hölgyeim és uraim! Ez nem eredmény, ez maga az eredménytelenség.

A Jobbik otthoneremtési programmal szeretné fölpörgetni az építőipart és itthon tartani a fiatalokat. Most a kormány bőkezűen oszt kamattámogatást a külföldi cégeknek különböző növekedési hitelprogramok formájában, de a magyar fiatalokhoz is kellene hogy kerüljön ilyen hitel, ugyanis el kell érünk azt, hogy otthon, fedél legyen az emberek feje fölött. A kormány ebben sajnos kudarcot vallott. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha Volner képviselő úr nem a parlamentben lenne ellenzéki képviselő, hanem mondjuk, a lengyel parlamentben, a szejmben, vagy Bukarestben a román parlamentben, esetleg más közép-európai országban, akkor ellenzéki képviselőként bizonyára azt mondaná - mondjuk a lengyel parlamentben -, hogy sikertelen a lengyel kormány, mert a magyaroktól csak ötödannyi ember vándorol ki, mint Lengyelországból. *(Dr. Staudt Gábor: Nem értenék, ha így mondaná.)* Bukarestben vagy Lengyelországban azt mondhatná, hogy töredéke a magyar kivándorlási ráta a románnak, illetőleg a lengyelnek, hiszen Romániában 10 százalék, Lengyelországban 6 százalék, míg nálunk 2 százalék környékén van azok száma, akik kimentek külföldre és ott vállalnak munkát.

(9.20)

Mi bízunk benne, hogy miután ott tapasztalatot szereznek - miközben ott vannak és tényleg ezermilliárdos euró nagyságrendben küldik haza az itthoni-

aknak az ott megkeresett pénzeiket (*Dúró Dóra: Nem látják a gyerekeiket felnőni!*) -, azok után hazatérnek, és itt fognak majd családot alapítani a későbbiekben.

Sok oka lehet annak, hogy valaki miért megy külföldre. (*Gyöngyösi Márton: Ezt utoljára Gyurcsánytól hallottuk!*) Az egyik nyilván lehetett a devizahitelezés miatti probléma okozta nehéz anyagi helyzet, de pontosan a devizahitelek kivezetésével, a forintosítással, a végtörlesztéssel, a bankok elszámoltatásával igyekeztünk ezeket a helyzeteket rendezni (*Gyöngyösi Márton: Ilyen cinizmust Gyurcsánytól hallottunk!*), és most már jóval kisebb az a törlesztőrészlet, mint ami miatt adott esetben valaki külföldre ment munkát vállalni, hogy akár elbújjon a hitelezők elől, akár ott keressen olyan pénzt, amivel ezeket meg tudja fizetni. Tehát ezen a téren sikerült, azt hiszem, a kivándorlás egyik okát megakadályoznunk vagy megállítanunk a csökkenést, ezt mindenképpen sikerült elérnünk.

Őn is tudja, őn is látja, ha megnézi a statisztikákat, hogy már az európai uniós csatlakozás előtt növekedni kezdett Magyarországon a kivándorlási szándék, nyilván 2010 és 2012 között nőtt, azóta pedig csökken azoknak az aránya, akik adott esetben kimennének; ez leginkább az orvosok és ápolók esetében érhető tetten. Az orvosoknál a csúcspont 2011-ben volt, és a kormánynak 2011-ről 2012-re sikerült megállítani a növekedést és megfordítani a tendenciát. (*Dúró Dóra: Megfordult a tendencia, visszajönnék!*) Akkor a csúcson 1200 orvos kérte az engedélyt ahhoz, hogy külföldön folytathassa a munkáját. Ezek számok, tények: 1200-ról csökkent 2012-ben 1108-ra - örüljenek ennek velünk együtt, közösen -, 2013-ra tovább csökkent 955-re, majd 2014-ben 948-ra, tehát 1200-ról 950 környékére csökkent azoknak az orvosoknak a száma az utóbbi években, akik kivándorláshoz kértek működési engedélyt külföldre.

Ugyanúgy az ápolók esetében is egy évvel később, 2013-ban, a gazdasági fordulat évében sikerült megfordítani a tendenciát: amíg az ottani csúcs 536 volt, bár már előtte, mondjuk, 2009-ben is elég magas volt, 419 fő kért engedélyt külföldi munkavállaláshoz, munkavégzéshez, addig ez az 536 2014-ben már csak 493 volt, tehát itt is csökkent az üteme a külföldi munkavállalás növekedésének. Bizunk benne, hogy ez sok más téren is így volt.

Amit ön mondott példaként, a magyarországi megélhetés: az elmúlt öt évben 43 százalékkal növeltük a minimálbért - majdnem másfélszeresére nőtt, 73 500 forintról 105 ezer forintra -, pontosan azért, hogy a legkisebb keresetűek számára is a megélhetés könnyebb legyen, és mindemellett, ha hozzáteszünk a rezsicsökkentés kedvezményeit, akkor pontosan azok az emberek, akik a legkevesebb pénzből jönnek ki, jártak az egyik legjobban az elmúlt időszakban, hiszen a kiadásaik nagy részét kitevő rezsizsámláik csökkentek, miközben a kiskeresetűek bérét emelte legjobban a kormányzat. Ha mindehhez hozzáteszük a családi adókedvezményt, ami havonta átlago-

san minden családnál 20 ezer forintot hagy, akkor összességében azt látjuk, hogy a családokat az elmúlt öt évben 790 milliárd forint plusztámogatással támogatta a kormány úgy, hogy ezt a jövedelmet nem vonta el tőlük.

Nem tudom, hogy tud-e ön mondani az Európai Unión belül még egy olyan országot, ahol a válságos évek ellenére a munkanélküliség csökken (*Dr. Schiffer András: Lengyelország.*) 11 százalékról 7 százalék körülire, az adókat csökkentjük, hiszen ez a 800 milliárd forint ott maradt a családoknál. Nincs nagyon más ország, amelyik pont a válság éveiben tudott volna ekkora adókedvezményt adni a honpolgárainak; máshol inkább az adók növeléséről volt szó. Elég azt mondani, hogy míg ezelőtt öt évvel a legmagasabb adókulcs 32 százalékos volt, addig jövőre az egyetlen adókulcsot csökkentjük 16 százalékról 15 százalékra (*Dr. Schiffer András: Ez nektek jó!*), de akik családostok, azoknak lehet, hogy nullaszázalékos az adójuk, amit be kell fizetniük.

Ha megnézi ön, hogy a gazdaság teljesítménye és a keresetek alakulása hogyan alakult: kétszer akkora ütemben növekedtek a reálkeresetek Magyarországon, mint ahogy a GDP. Amivel a gazdaság nőni tudott, annak a kétszeresét tudtuk az állami újraelosztás révén is, a gazdaságösztönzés révén is az embereknek adni munkabérmnövelésben (*Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.*), és mindezt úgy tettük, hogy mindeközben az államadósság csökkent.

Még egy adatot hadd mondjak önöknek: az ifjúsági munkanélküliség esetében ezt 28 százalékról 19 százalékra sikerült csökkenteni úgy, hogy az Unióban ez most 21 százalék. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nempere eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/4648. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4648/9. számon, jelentését pedig T/4648/10. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4648/12. számon, összegző jelentése pedig T/4648/13. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésé-

re kerül sor; ezekre összesen 15 perces időkeret áll rendelkezésre.

Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság június 5-én megtárgyalta a házszabály 46. §-a alapján a T/4648. számon benyújtott, a 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint az egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazat, 1 nem ellenében és 7 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság indítványainak nagy részét, illetve a Törvényalkotási bizottság önálló javaslatát, amely részben az igazságügyi bizottsági javaslatokat korrigálja.

A módosító javaslatok közül kiemelném azt, amelyik a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvényt egészíti ki átmeneti szabállyal a behajtási költségátalány vonatkozásban. A rendelkezés értelmezi a Ptk. behajtási költségátalányra vonatkozó Hatodik könyv 155. § (2) bekezdésében foglalt szabályt.

Ennek indoka az, hogy a behajtási költségátalány sui generis jogintézményként ugyan, de lényegében a kárátalány szerepét kívánja betölteni, vagyis mindazon intézkedések költségeinek átalány formájában való megtérítését biztosítja a hitelező számára, amelyek a határidőben való teljesítés elmaradása miatt a követelés érvényesítésével kapcsolatosak. A behajtási költségátalány funkciója szerint a kár egyik elemének, nevezetesen a kárigény érvényesítésével kapcsolatosan felmerült költségek megtérítését szolgálja, rendeltetését tekintve tehát inkább a szerződésszegéssel okozott kártérítési felelősséggel, mintsem a teljesítés késedelme miatti kamatfizetési kötelezettséggel hozható összefüggésbe. Ez a jellegzetessége alapvetően amellet szól, hogy a kárfelelősségi jellegű jogintézmény esetében - ahogy ezt a javaslatmódosítás egyértelművé teszi - a felelősség alól a Ptk. Hatodik könyv 142. §-a alapján kimentésnek van helye.

Erre utal továbbá az is, hogy a Ptk. késedelmikamat-fizetési kötelezettségétől eltérően a behajtási költségátalány tekintetében nem mondja ki, hogy az ennek megfizetésére irányuló kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett, illetve a szerződő hatóság késedelmét kimenti, vagyis a jogintézményt a késedelmikamat-fizetéstől eltérően nem objektív alapú szankcióként rendeli alkalmazni. Bízom benne, hogy ezzel a szabálygyértelmezéssel mind az ügyvédek, jogtanácsosok, könyvelők, könyvvizsgálók, mind a cégek mindennapi életét megkönnyítjük.

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatából kiemelem a közjegyzőkre vonatkozó részt.

(9.30)

A javaslat a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvénynek a törvényjavaslattal érintett egyes rendelkezéseit módosítja. Egyrészt elhagyni javasolja a közjegyzői törvény hatálya alá tartozó eljárások speciális illetékességi szabályait, másrészt fenn kívánja tartani a közjegyzők áthelyezési moratóriumára vonatkozó hatályos rendelkezéseket.

A másik fontos változás, hogy a javaslat a polgári törvénykönyv hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló törvényt, a Ptké.-t egy új 22. §-sal egészíti ki. Az ügyészi kereket indítás által lehetővé válik, hogy a kárigények fedezetétől szolgáló vagyontárgyak feltűnő értékaránytalansága, ingyenes vagy hozzátartozó javára való büntetőeljárás megindítását megelőző egy éven belül történő átruházása vagy azok értékét csökkentő dologi jogokkal való megterhelése se lehessen akadály annak, hogy a zár alá vett vagyontárgyakból kielégíthetők legyenek a tényleges károsult jogos igényei.

Végezetül volt gyakorló ügyvédként szeretném üdvözölni az ügyvédek terhelő egyes bürokratikus kötelezettség megszüntetésére irányuló indítványt, itt elsősorban az ügyvédek beszámolójának kamarához történő letétbe helyezésének, szabályának eltörlésére gondolok. Mindezek alapján kérem képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslat elfogadását szavazatukkal támogassák. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor hétperces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődve hallgattam Vas Imre képviselőtársam felszólalását, de az az érzésem keletkezett, hogy szerintem a képviselő úr összecsérélte a két papírt, és rosszat olvasott fel a bizottság véleményének ismertetésekor, mert amit ön elmondott, az lehet az ön véleménye, az ön frakciójának a véleménye az előttünk fekvő módosító javaslatokról, de hogy erről, amit ön elmondott, egy árva mukk nem esett a bizottsági ülésen, az biztos. *(Dr. Vas Imre: Nem egészen.)* Valószínűleg felcserélte a két papírt, és ezt a 17 perces időkeretben kellett volna önnek elmondania, képviselő úr, merthogy még egyszer mondom, a bizottsági ülésen erről egy szó nem hangzott el, na az biztos.

Amiről viszont szó volt, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Törvényalkotási bizottság benyújtott egy olyan módosító javaslatot, amely kiemeli a kéthar-

madós rendelkezéseket a törvényjavaslatból, nagyon helyesen. Ezt mondták el az ellenzéki képviselők is, hiszen ahogy az általános vitában is hangsúlyoztuk, a bizottsági ülésen is kifejezésre juttattuk azt, hogy nem lehet úgy kétharmados törvényt alkotni azok után, hogy a választópolgárok önöktől megvontak kétharmados bizalmat, hogy nem egyeztetnek előtte az ellenzék képviselőivel. Nem lehet úgy kétharmados törvényeket benyújtani, hogy ugyanúgy erőből próbálják lenyomni az Országgyűlés torkán, ahogy ezt bő négy évig önök tették. Ugyanis annak az lesz az eredménye, hogy az ellenzéki frakciók nem fogják támogatni.

Az is elhangzott a bizottsági ülésen, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi - és azt gondolom, ez igaz minden ellenzéki pártra - ennél a javaslatnál sem dafke nem szavaztuk meg, hanem azért nem, mert számos kritikai észrevételünk van a kétharmados rendelkezésekkel kapcsolatban, és ezt el is mondtuk az általános vitában. Azaz mi partnerek vagyunk minden olyan javaslat támogatásával, amely valóban az igazságszolgáltatás érdekeit szolgálja, de nem vagyunk partnerek abban, hogy egyébként a kormányzati érdekeket szolgáló és az igazságügyi érdekekkel, az igazságszolgáltatási érdekekkel a mi meglátásunk szerint ellentétes jogszabályokat támogassunk.

A másik, ami felmerült nemcsak az általános vitában, hanem a Törvényalkotási bizottság ülésén is, hogy jó volna, ha a kormány nem azután kezdeményezne egyeztetést, miután már benyújtotta a törvényjavaslatot, hanem előtte. Ugyanis én azt gondolom, az a helyes, ha közös javaslatként kívánunk valamit elfogadni, akkor nemcsak azokat a rendelkezéseket emeljük be ebbe a törvényjavaslatba és azokat a paragrafusokat nyitjuk meg az egyes törvények esetén, amelyek önök szerint fontosak, hanem azokat is, amelyek szerintünk fontosak. Például a bíróságok vonatkozásában mi kulcsfontosságúnak tartanánk azt, és ez szintén elhangzott a Törvényalkotási bizottság ülésén és a plenáris ülésen több frakció részéről, hogy az OBH elnökének és a Kúria elnökének a pályázatok érvénytelenné nyilvánításával kapcsolatos jogköre megszűnjön. Ha ez például beépült volna a javaslatba, akkor nyilvánvalóan mi is nyitottabban állunk hozzá az önök által előterjesztett kétharmados rendelkezésekhez.

A Törvényalkotási bizottság ülésén nagyjából ennyiről volt szó, úgyhogy én nem kívánom az előttem szóló képviselő úr hibáját elkövetni és arról is szólni, ami az én véleményem ezzel kapcsolatban, úgyhogy azt a frakciófeszülésre hagyom majd. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! L. Simon László államtitkár úr mint előterjesztő jelezte, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a kijelölt Igazságügyi bizottság előadót nem állított, a képviselői fel-

szólások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most folytatnám a frakció-időkeret terhére azokat a gondolatokat, amelyeket még szeretnék elmondani. A véleményünkkel kapcsolatban az előttünk fekvő módosító javaslatokról azokat nem kívánom ismételni, amiket az általános vitában elmondtam, csupán annyit szeretnék visszautalni az általános vitára, hogy államtitkár úr, akkor nem tudom, egyébként arra is kíváncsi lennék, hogy miért változott meg az előterjesztő személye, ha jól látom, és jól érzékelem, most a Miniszterelnökség képviseli ezt a javaslatot és nem az Igazságügyi Minisztérium, ennek nyilvánvalóan valami oka van. Majd államtitkár úr felvilágosít róla, hogy az igazságügyi tárgyú javaslatokat miért a Miniszterelnökség képviseli.

Szóval, akkor Répássy államtitkár úr egy jó pár dologban cáfolta bekiabálással és egyébként más formában is azt, amit én mondtam. Az utolsó pontig utánanézttem annak, amit államtitkár úr mondott, és azt kell mondjam, hogy egyikben sem volt igaza. Nem volt igaza abban, hogy a törvényjavaslat nem tartalmazza azt, hogy ítélezési gyakorlatnak számít a bírói későbbi határozott időre tartó kinevezés szempontjából az, ha a bíró ezt az időszakot nem a bíróságon, hanem az Igazságügyi Minisztériumban berendelt bíróként tölti. Azt gondolom, hogy ez nem helyes. Mivel államtitkár úr akkor cáfolta, most szeretném ismét kiemelni és hangsúlyozni, hogy ez nem helyes. Az ítélezési gyakorlatot azért követelik meg egy bírótól, hogy látható legyen az a határozatlan időtartamú kinevezése előtt, hogy alkalmas-e az ítélezési munkára vagy nem.

Más habitust, más tudást, más hozzáállást kíván meg ugyanis, mondjuk, egy kodifikátori munka, ami éppoly tiszteletre méltó, mint a bírói munka, és mást a bírói ítélező tevékenység. Soha nem derül ki egy bíróról, hogy alkalmas-e rá, ha úgy nevezik ki határozatlan időre, hogy előtte nem vett részt semmiféle ítélezési munkában, ő maga tehát ilyet nem tett, legfeljebb titkárként vagy fogalmazóként működött közre.

Hasonló a helyzet a titkárok esetében is. Ott is cáfolta államtitkár úr, hogy igaz, amit mondok. Elolvastam a törvényt, és igaz volt, amit mondtam. A titkároknál hasonló módon működik a berendelési rendszer, és ezt én nem tartom egyáltalán helyes dolognak.

Hogy ne ismétljem azt, amit az általános vitában elmondtam, én azt helyeslem, hiszen ha a bírói életpályát nézzük, akkor Magyarországon a legalacsonyabb a bírák bérezése, vagy az egyik legalacsonyabb az Európai Unió tagállamai között.

(9.40)

Ugyanez igaz a bírósági fogalmazókra és a bírósági titkárokra is. Normális béremelés utoljára a szocialista kormányok idején volt. Most minimálisan meg kívánják emelni a bírósági titkárok jövedelmét, amit helyesnek tartunk, és ezért mi ki is kértük a támogatotti sorból, tehát külön szavazást kértünk a javaslatról, hogy egyszerűbben fogalmazzak, és mi meg fogjuk szavazni ezt a módosító javaslatot. De egy dologra felhívnam a figyelmét államtitkár úrnak. Az nem helyes, hogy így lesz olyan bírósági titkár, akinek a fizetése meg fog egyezni egy kezdő bírói fizetéssel. Szerintem ez ugyanolyan abszurd, mint ami szokott lenni persze a közigazgatásban, hogy mondjuk, a miniszter a fizetési rangsorban a hetedik egy minisztériumon belül, és nem ő keresi a legtöbbet. Szerintem ez nem jó. Ugyanúgy nem jó, hogy egy kinevezett bíró, aki magasabb státusban van e tekintetben, mint egy titkár, hiszen titkárból tud bíróvá válni, az ugyanannyit fog keresni, mint egy titkár.

Magyarán, én nem azt kifogásolom, hogy a titkár többet keressen, hanem arra hívom fel a figyelmet, hogy remélem, ez maga után fogja majd vonni a bírák keresetének a megnövelését is, mert ez a rendszeren belül feszültséget fog okozni. És mivel nem hatalmazott fel rá az a bírósági vezető, aki nekem erre felhívta a figyelmemet, ezért a nevét értelemszerűen nem fogom most elmondani itt a parlamentben. Önök egyébként név szerint sokat szoktak hivatkozni rá, úgyhogy baloldali elhajlással biztos nem vádolható, de egy biztos, hogy ő azt jelezte, hogy ez valószínűleg komoly feszültségeket fog a rendszerben okozni. Éppen ezért felhívnam az államtitkár úr figyelmét arra, hogy jó volna, ha ezt a szempontot figyelembe vennék, és alakítanának a bírák fizetésén is, hogy legalább, ha úgy tetszik, presztízből egy kicsit magasabb legyen, mint a titkárok fizetése.

Az persze megint elgondolkodtató, hogy helyes-e az, hogy egy olyan embert, aki a bírói pályára vágyik, és bíróvá szeretne válni, azt 5-6-7-8 évig - a 8-ról nem tudok, de 6-7 évről igen - titkárként foglalkoztatják. A titkári beosztás arra volt korábban jó, hogy ne váljon valaki fogalmazóból egyszerre bíróvá, hanem bírósági titkárként, a fogalmazóhoz képest egy kicsit megnövelt jogkörrel próbálja ki magát, és amikor ő és más látja, hogy hogy végzi ezt a munkát, akkor utána bíróvá kinevezhető. De semmiképpen sem arra alakult, hogy a bíróságokon belül tulajdonképpen egy - idézőjelbe téve - köztisztviselői kar alakuljon ki, aki nem bíró, hanem bírósági alkalmazott, nem rendelkezik a bíró függetlenségével, nem azt a munkát végzi, ha viszont ez a rendszer így marad, szerintem lesz olyan, aki egy évtizeden keresztül majd titkári munkát fog végezni.

Szerintem ez nem helyes. Ha önök úgy gondolják, hogy az ügyek intézése ilyen módon indokolt, akkor én sokadszor mondom el itt a parlamentben, a megoldás az volna, ha nem a bírósághoz utalnának bizonyos kisebb súlyú büntető- vagy polgári ügyeket,

hanem ezeket szépen a közigazgatási intézményrendszeren belül ellátnák, és azok az emberek, akiket most titkárként foglalkoztatnak, egyértelműen a közigazgatási rendszer részei lennének, ami pedig bíróságra kerül, azt alapvetően a bírák intéznék, és a bíróságokon a bírák száma lényegesen nagyobb lenne a titkároknál. Most százalékos értelemben mondom természetesen, hiszen abszolút értelemben a bírák értelemszerűen most is sokkal többen vannak, mint a bírósági titkárok.

Magyarán szólva, azt gondolom, hogy itt rendszerbeli probléma van, és ha most a fizetésben is összemossák ezt a két kategóriát, az problémás. Még egyszer mondom, mi azért szavazzuk ezt meg, mert látjuk és tudjuk azt, hogy az igazságügyben dolgozók fizetése messze el van maradva az európai uniós átlagtól.

Ezek miatt az okok miatt mi általában a törvényt támogatni nem fogjuk tudni. Üdvözljük azt, hogy a kormány a kétharmados rendelkezéseket kivette. Örülnénk annak, ha a kormány ebből és a többi ilyen esetből tanulva később az ellenzéki pártok egyetértését megpróbálná legalább megszerezni, mielőtt egy ilyen jellegű törvényjavaslatot benyújt. Még egyszer mondom, mi mindenkor pártolni és támogatni fogjuk azt, hogy a kormány az igazságszolgáltatás jobbá tételét indítványozza és megpróbálja elérni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Gyüre Csaba képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amelyre, ha önmagában a törvényjavaslatról kellene döntenünk, akkor azt gondolom, hogy ebben az Országgyűlésben minden frakció igennel szavazna. Hiszen mint már az általános vitában ezt megvitattuk, olyan kérdésekről van szó, amelyek különösen időszerűek Magyarországon, annak a szabályozása, hogy az Európai Unió területén az öröklési jog valamilyen szinten egységesüljön, illetve azok a jogintézmények, amelyek Magyarországon nem léteznek, de akár egy magyar állampolgár, aki külföldön él vagy Magyarországon él, és egy ilyenfajta dologi jogi intézményt örököl, amely Magyarországon nem létezik, akkor a megfeleltetési eljárás során erre van lehetőség, hogy Magyarországon is bejegyezzék akár az ingatlannyilvántartásba, akár más módon. Mind ez, mind az öröklési bizonyítvány kiadása olyan jogi intézmények, amelyekkel, azt hiszem, mindannyian egyetértünk.

Répássy államtitkár úr az általános vitában elmondta, hogy ők ezt nem úgy gondolták, hogy ez ennek az önálló törvénynek lenne a törvényjavaslata, hanem egy igazságügyi csomag, amelybe egyéb más dolgokat is belevettek. Ez a probléma jelen esetben is, amelyről az általános vitában valamennyi ellenzéki frakció állást foglalt, és állást foglaltak a tekintet-

ben is, hogy a kétharmados többséget igénylő szavazási részeket egyáltalán egyik ellenzéki párt sem fogja támogatni. Tehát nyilván a kivételnek, amiről Bárándy képviselő úr is beszélt, hogy kivették a kétharmados részeket, egyértelműen az az oka, hogy minden parlamenti ellenzéki frakció állást foglalt a tekintetben, hogy nem fogja támogatni. Különösen azért nem, mert önmagában nem értettünk azzal sem egyet, hogy valós egyeztetés nem volt.

Nyilván megvan az ötéves gyakorlata a kétharmados kormányzó pártnak, amíg kétharmados volt, megvolt az a gyakorlata, hogy könnyen keresztülvitt mindent, nem volt szüksége arra, hogy akár az ellenzéknek bármilyen támogató állásfoglalását beszerezze. Nyilván ez a gyakorlat még mind a mai napig él. Ezért sem történt semmi olyan valós egyeztetési törekvés ebben az esetben, amivel az ellenzéki pártok támogatását meg kívánták volna szerezni. Illetve nyilván mindannyian elmondtuk az álláspontunkat, hogy ezt nem fogjuk támogatni. Ezért is került szerintem kivételre, hogy ne kerüljön sor egy olyan szavazásra, amiben megint nem lesz meg a kétharmados többsége a Fidesz-KDNP-nek.

Amiatt sajnáljuk, hogy nem mentek keresztül a módosítóink, hiszen mindannyian adtunk be módosítókat, és részben vagy inkább egyáltalán nem mentek ezek keresztül a bizottsági eljárások során, mivel ebben az esetben lehetőség lett volna arra, hogy akár igennel is szavaztunk volna. Itt valamennyien, minden ellenzéki frakció megfogalmazta pontosan ugyanazokat a kifogásait a törvénnyel kapcsolatosan, és azt gondolom, és mindannyian ki is jelentettük, hogy amennyiben ezek módosításra, kivételre kerülnek, akkor meg fogjuk szavazni, ezek maradéktalanul nem történtek meg, bár a kétharmados rész szerencsére kivételre került.

Ami egy fontos rész ezen belül, tehát nyilván nem értettünk és nem is érthettünk egyet azzal, hogy a bírósági titkárokat az Igazságügyi Minisztériumba behozták, az OBH-ba behozták. Nem is ezzel van a probléma, hanem azzal volt a probléma, ami ott megjelent mögöttes szabályként, hogy ezek majd előnyt fognak élvezni a bírói kinevezés során, ami egy döbbenetes dolog, hiszen nem is azt a feladatot végzik, amit majd bírónak fognak, és miért legyen nekik bármilyen előnyük a kinevezés során. Nyilván annak a lehetőségét is felveti egy ilyen szabályozás, hogy mintegy káderképzés működjön, hiszen az Igazságügyi Minisztériumba beosztott bírósági fogalmazóknál a munkáltatói jogkör gyakorlója az igazságügy-miniszter, konkrét utasításokat, feladatokat adhat; nyilván sok-sok év alatt kialakul egy olyan gyakorlat benne, hogy neki az igazságügy-miniszter utasításait be kell tartania, és nem a bírói függetlenséget fogja megszokni, nem azt szokja meg, hogy őt semmilyen utasítással nem lehet ellátni a feladatai elvégzésében, maximum az igazgatási tevékenységébe lehet beleszólni. Tehát már ez nagyon negatív, főleg, ha ilyenekkel fogjuk föltölteni majd, ha egy ilyen káderképzőt csinálunk adott esetben az Igaz-

ságügyi Minisztériumban, és ezekkel fogjuk feltölteni. Ez semmiképpen sem jó.

A másik dolog: adtunk be módosítót a bírósági titkárok bérezésével, bérpótlékával kapcsolatosan is. Úgy tudom, hogy eredetileg az OBH 30 százalékos bérfelzárkózást szeretett volna, ezzel szemben itt egy 10 százalékos jelenik meg a bírósági titkároknál.

(9.50)

Ezt kevésnek tartjuk, és ezért adtunk be egy olyanfajta módosítót ezzel kapcsolatban, amely valahol a középutat találná meg a 30 százalékos és a 10 százalékos között. Ezt megfelelően 20 százalékra tettünk javaslatot, amely módosító szintén nem ment keresztül. Nem fogadták el, hogy 20 százalék lenne, amit azért tartanánk lényegesnek, mert ahogy Bárándy képviselőtársam is elmondta, Magyarországon a bírói fizetések az európai uniós átlaghoz képest nemhogy lent vannak, hanem a béka feneké alatt vannak.

Ebben is kialakult köztünk egy vita Répássy államtitkár úrral, aki elmondta, hogy ne azt nézzük, hogy az Európai Unióban mennyit keresnek a bírák, ne azt nézzük, hogy Magyarország valóban a legutolsó helyen áll az Európai Unióban a bírák bérezése tekintetében. Még Bulgáriában, Romániában is magasabbak a bírói bérek, mint Magyarországon, minden európai uniós országban magasabbak. A költségvetési vitában elmondtam azt is, hogy 30 százalékos bérfelzárkózást javasolunk az igazságügyi szférában mind a bírák, mind az ügyészek fizetésében. Amennyiben a 30 százalékos megvalósul, még akkor is csak az utolsó előtti helyre kerül az európai uniós ranglistán a magyar bírák és ügyészek fizetése; tehát mérhetetlen mértékben lent van.

Répássy államtitkár úr elmondta ezzel kapcsolatban, én úgy értelmeztem, hogy nincs is szándék a jövőben sem ezeknek a béreknek a rendezésére. Azt mondta, hogy hasonlítsuk össze az ápolónőkével, hasonlítsuk össze más szakágazatban dolgozókkal, és itt a bírák fizetése magasabb, tehát ne az európai uniós léptékben számoljuk a fizetést. A bírák bérezése kapcsán felhívom a figyelmet arra, hogy a bíróság a harmadik hatalmi ág. Tehát valahol egy önálló fejezetben kellene döntenie a fizetésükről, valahol össze kellene rendelni a törvényhozói, a végrehajtói és a bírói hatalom szereplőinek bérezését, ami így nem attól függne, hogy az Országgyűlés saját kényekévé hogyan határozza meg, ezeknek automatikusan kellene együtt mozogniuk. Nem az ápolónőkéhez, nem a tanárokéhoz kell hasonlítani az igazságügyi ágazatban dolgozók fizetését, hanem az Országgyűlésben dolgozókéhoz, az országgyűlési képviselőket, a minisztereket, az államtitkárokat kellene összehangba hozni, hiszen a három önálló hatalmi ágról beszélünk, ehhez kell mérni. Sajnos másként ezzel nem tudok egyetérteni, ezért mi is fenntartottuk a javaslatunkat, és kértük a fogalmazókat, illetve a titkárokat bérezésével kapcsolatosan is a nagyobb összeget.

Tehát amiatt, hogy nem önmagában a szakmai törvényjavaslat került benyújtásra, illetve kerül elfogadásra, mi nem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot, hanem majd tartózkodni fogunk. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett normál időkeretben Schiffer András képviselő úr, LMP-képviselő-csoport. Megadom a szót.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában Répássy államtitkár úr több körben is nagyon alaposan érvelt amellett, hogy miért van szükség azokra a kétharmados rendelkezésekre, amelyek most elmaradnak a végső törvényszövegből. Az államtitkár úr annak idején azt mondta, hogy egész egyszerűen az igazságszolgáltatás működőképessége forog kockán, tehát ha az ellenzék nem támogatja ezeket a javaslatokat, akkor az ellenzék terheli a felelősség azért, hogy az igazságszolgáltatás nem működőképes.

Az általános vitában a kormány számára, egyébként később az Országos Bírósági Hivatal számára is az LMP megfogalmazta, hogy melyek azok a feltételek - és ezek egyáltalán nem teljesíthetetlen feltételek -, amelyek esetén a kétharmados részeket is támogatni tudtuk volna. Elmondtuk azt, hogy amennyiben van időbeli és számbeli korlátja annak, hogy hány titkárt rendelnek ki az Országos Bírósági Hivatalhoz, illetve az igazságügyi tárcához egy adott időszakon belül, illetve hány olyan titkárból lesz bíró, aki korábban az idejét az igazságügyi tárcánál, illetve az Országos Bírósági Hivatalnál töltötte le, magyarul, nem lehet parttalanul élni ezzel az eszközzel, akkor partnerek vagyunk abban, hogy a kétharmados rendelkezéseket is megszavazzuk.

Ahhoz képest, hogy az egyeztetést itt a plenáris ülésen is kezdeményeztük, kezdeményeztük az Országos Bírósági Hivatalon keresztül is, semmilyen egyeztetés nem volt. Ehelyett ugyanaz a kormány, amely nagyon hatásosan próbált érvelni pár héttel ezelőtt, hogy a működőképesség érdekében miért van szükség arra, hogy növeljük az Igazságügyi Minisztériumba, illetve az Országos Bírósági Hivatalhoz kirendelhető titkárok számát, egész egyszerűen ezeket a rendelkezéseket kivette a törvényszövegből. Éltünk a gyanúperrel az általános vitában, mind a három ellenzéki frakció, hogy amennyiben korlátok nélkül lehet titkárokat kirendelni a minisztériumhoz, illetve az Országos Bírósági Hivatalhoz, illetve belőlük még pontszerzési előnnyel bírót is lehet csinálni, pulpitusra lehet őket ültetni, akkor gyakorlatilag könnyedén a Fidesz bírói keltetője is lehet ez az intézmény. Elmondtuk, hogy természetesen meghallgatva a szakmai indokokat készek vagyunk egyeztetésre. Erre az egyeztetésre azonban nem került sor. Innentől kezdve felettből kétséges, hogy a kormányzat szándékai valójában tisztességesek voltak-e.

Szeretném még azt is elmondani, hogy azt is kifogásoltuk az elhagyott rendelkezésekkel kapcsolatban, hogy finoman szólva visszás, ha egy bírói kinevezés előtt a titkári munkát egy miniszteri értékelésre is alapozzák. Nem összeférhető a bírói intézménnyel az, hogy a bíróvá válás feltételeként többek között egy miniszter, egy politikus értékelése is ott hever az asztalon. Ráadásul plusz pontszámot fognak kapni azok, akik a minisztériumnál, illetve az OBH-nál töltik el a gyakorlati idejüket. Meghallgattuk azokat az érveket, amelyek arról szóltak a kormányzat részéről, illetve az államtitkár úr értékelése szerint is, hogy túlságosan belterjes a bírói szakma, ezért javasoltuk, legyen egy időbeli, illetve létszámbeli korlát, hogy hány olyan titkárból lehet bíró, aki a gyakorlati idejét a közigazgatásban töltötte el, illetve egyszerre hány titkárt lehet kirendelni a minisztériumhoz. Ezekre a felvetéseinkre nem kaptunk választ. Innentől kezdve, hangsúlyozom még egyszer, legalábbis kétséges, hogy mik voltak a kormányzat eredeti szándékai, hiszen ha valóban annyira fontos a kormányzat számára az igazságszolgáltatás működőképessége, nyilvánvaló, hogy kezdeményezett volna ötpárti egyeztetést.

Még annyit szeretnék elmondani az illetményekkel kapcsolatban, hogy itt nem pusztán a bírák javadalmazására kellene figyelni. Elmondtuk más törvények vitájában is, hogy jelenleg Magyarországon a közszférában 30 százalékos a dolgozói szegénység. A szolgálati törvény kapcsán is megemlítettük, hogy a rendvédelem területén is a nem hivatásos állományúak között döbbenetesen sokan élnek a szegénységi küszöb alatt, így van ez az igazságügyi alkalmazottaknál is. Ahogyan a rendvédelem vagy az oktatás, ugyanúgy az igazságügy is működésképtelen a kiegészítő személyzet, az igazságügyi alkalmazottak nélkül.

Éppen ezért továbbra is követeljük a kormánytól, hogy az igazságügyi alkalmazottak számára is jöjjön el egy olyan bérrendezés, amely lehetővé teszi, hogy a szegénységi küszöb alól kikerüljenek, tehát egy méltó életpálya legyen az igazságügy működését segítő, nem jogvégzett alkalmazottak számára is. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(L. Simon László: Igen.)* Igen. Az államtitkár úrnak tíz perc időkeret áll rendelkezésére.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, hogy a záróvitában is ilyen aktívak voltak, és érdemi hozzászólásokat hallhattam a képviselőtársaimtól.

A tisztelt Ház tehát a mai napon lezárta ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalását, amellyel azt a célt

próbáltuk megvalósítani, hogy az öröklési viszonyok nemzetközi magán- és eljárásjogi alapkérdéseit uniós szinten egységesen szabályozó európai öröklési jogi rendelet szabályainak a magyar jogrendszerbe való gördülékeny alkalmazását biztosítsuk. A törvényjavaslat emellett előremutató módon megújítja a közjegyzői eljárásokat, szélesíti az elektronikus eljárásokat, valamint további jogalkalmazást segítő módosításokat vezet be egyes igazságügyi tárgyú törvényekben is. Mint azt hallhattuk a képviselőtársaimtól, az eredetileg tervezett javaslatból, így a mai vitában is elsősorban arra kellett koncentrálni, ami a törvényjavaslat szövegében megmaradt.

Bárándy képviselőtársamat arról kell tájékoztatnom, minthogy itt nem pusztán csak egy igazságügyi tárgyú törvényjavaslatról van szó, hanem az európai uniós jogharmonizációs eljárás keretében egy szabály átültetéséről, ezért teljesen természetes az, hogy kormányon belül az európai uniós ügyekért felelős Miniszterelnökség nevében én válaszolok, én zárom le a vitát és ilyen módon osztjuk meg egymással a feladatot az igazságügyi tárccával; mint ahogy az előkészítés is természetesen közösen történt. Azt gondolom, hogy ezzel ezt a kérdését egyértelműen le tudtuk zárni.

(10.00)

A jelentőségében uniós szinten is mérőföldkőnek számító európai öröklési jogi rendelet radikális változásokat hoz minden olyan magyar jogalkalmazó számára, aki nemzetközi vonatkozású öröklési ügygel találkozott. Ha jól értettem Gyüre Csaba képviselőtársamat, ezzel a részével nincs is problémájuk, és úgy értelmeztem, hogy tulajdonképpen e szabályok átültetése, egyszerűsítése, az öröklési rend, illetve a közjegyzői eljárás európai uniós jogharmonizációja az önök számára is elfogadható. Ahogyan fogalmazott, ezt mindenféleképpen támogatni tudják.

A rendelet, mármint az eredeti uniós rendelet felszámolja a külföldi hagyatékkal kapcsolatos jogok érvényre juttatásával kapcsolatos eddigi nehézségek jelentős részét. A 2015. augusztus 17-ét követően elhunyt személyek utáni öröklés tekintetében eleendő lesz egyetlen tagállamban lefolytatni a hagyatéki eljárást, és az eljárás eredményeként született határozat vagy egyéb okirat birtokában valamennyi tagállamban fekvő hagyatékhhoz hozzá lehet majd jutni újabb hagyatéki eljárás lefolytatása nélkül. Ez jelentős mértékben megkönnyíti majd az európai, így a magyar polgárok örökléssel összefüggő jogainak érvényesítését is.

A rendelet által létrehozott és a törvényjavaslat vonatkozó kiegészítő rendelkezéseivel a magyar jogrendszerbe plasztikusan illeszkedő új szabályozás az európai polgárok számára a hagyatéki ügyek gyorsabb és költségkímélőbb elintézését eredményezi. A törvényjavaslat tehát újabb lépést tesz az elektroni-

kus kommunikáció minél szélesebb körű megteremtése érdekében is, amikor 2015. július 1-jétől a polgári perrendtartás rendszerében az elektronikus kapcsolattartást lehetővé teszi mind a jogi képviselővel, mind a jogi képviselő nélkül eljáró felek tekintetében és immár a polgári per minden szakaszában. 2016. január 1-jétől kötelezően írja elő az elektronikus kommunikációt, ideértve a bíróságok egymás közötti és a közigazgatási szervekkel, illetve más hatósággal történő kapcsolattartását is.

A törvényjavaslat elfogadása a közjegyzői feladatok jelentős részét kitevő közjegyzői tevékenységeket polgári nemperes eljárásként szabályozza majd, ezáltal számottevő mértékben hozzájárul a közjegyzői törvény reformjához. Kiemelt helyet foglal el ezen eljárások között az okirat-szerkesztési eljárás, ami a törvényjavaslat értelmében a jövő évben kérelemre indul, annak érdekében, hogy erősítse az ügyfelek irányában az eljárás hatósági jellegét, valamint lehetővé tegye annak bizonyítását, hogy a közjegyző és az ügyfél közötti eljárási, azaz közjogi viszony, jogviszony mikor és milyen tartalommal jött létre. Megújulnak a közjegyzői iroda átalakulására vonatkozó szabályok is, lehetővé téve, hogy ha a közjegyző szolgálati jogviszonya az öregségi nyugdíjkorhatár elérésével vagy a felmentésével megszűnik, a meglévő irodai infrastruktúra felhasználásával korlátolt felelősségű társaság keretében vállalkozási tevékenységet folytasson tovább.

Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény tekintetében a törvényjavaslat számos olyan kisebb módosítást tartalmaz, ami az igazságügyi alkalmazottak foglalkoztatását, munkaszervezését segíti elő. Az egyik legfontosabb újítása emellett, hogy az igazságügyi alkalmazotti életpálya tekintetében a bírósági fogalmazók és bírósági titkárok, ezzel párhuzamosan az ügyészségi fogalmazók és alügyészek részére 10 százalékos mértékű munkaköri pótlékot vezet be 2015. július 1-jétől. Nem vitatom, hogy mindaz, amit Bárándy képviselőtársam ezzel kapcsolatban fölvetett, ne lenne fontos, és ne kellene ezt a kérdést a későbbiekben rendezni. De a mi megítélésünk szerint nem ennek a törvénynek a keretében, ahogyan egyébként a közszférában más területeken is az életpályamodellek kísérletet tesznek a bérrendezésre. Ezzel részben Schiffer képviselőtársamnak is válaszolok, ez természetesen itt, ebben az esetben is jogos fölvetés.

Persze Bárándy képviselőtársam és Schiffer képviselőtársam is a jelenlegi törvény keretein túlmutatóan szövelt hozzá a problémához. Bárándy képviselőtársam éppen a miniszteriális vezetők fizetését hozta példaként, hogy előfordulhat a jelenlegi rendszerben olyan is, hogy egy minisztériumon belül nem a miniszteré a legmagasabb fizetés. Én ennél nagyobb problémának érzem azt, hogy háttérintézmények, állami cégek vezetői sokszorosát kereshetik, mint az ő munkájukat felügyelő államtitkár vagy miniszter (*Dr. Bárándy Gergely: Igen. Ez így van. Egyetértek.*), miközben egyébként a kontroll és az

átláthatóság jóval kisebb, mint egy miniszter, tehát egy politikus esetében mind a vagyonyilatkozat, mind a nemzetbiztonsági átláthatóság és a többi tekintetében. Ez egy olyan kérdés, amit a későbbiekben rendezni kell, bár ön is tudja, hogy ez politikailag rendkívül sikamlós terep, hiszen a nyilvánosság rendkívül érzékeny a politikusok fizetésével kapcsolatosan.

Ugyanakkor Schiffer képviselőtársamnak felvétele is ehhez a témához kapcsolódott, nevezetesen a közszférában nem vezetői tisztséget betöltő személyek bérrendezése. Még egyszer mondom, azt gondolom, ez nem tartozik szorosan a törvényjavaslathoz, bár ebből a problémából kiindulva, amit Bárándy képviselőtársam is mondott, hogy előfordulhat egyes esetekben olyan is, hogy egy bírósági titkár fizetése azonos mértékű lesz a 10 százalékos munkaköri pótlék bevezetésével, mint egy frissen kinevezett vagy egypár éve már bíróként dolgozó munkatársé, de amiről Schiffer képviselőtársam beszélt, az már egy ennél szélesebb, nem ennek a jogszabálynak a keretei között megoldandó probléma.

A vita során kiderült, hogy képviselőtársaim a törvényjavaslattal elérni kívánt célokkal, különösen a jogharmonizációs kérdésekkel, mint ahogy azt Gyüre képviselőtársam is kifejtette, egyetértenek, egy-két kivételtől eltekintve, illetve a kétharmados részekkel kapcsolatban fogalmaztak meg kifogást. Itt némi belső ellentmondást is éreztem, hiszen Schiffer képviselőtársam azt mondta, hogy egyáltalán nem volt egyeztetés, Bárándy képviselőtársam azt mondta, hogy volt egyeztetés, ugyan a törvény benyújtása után. Ugyanakkor azt határozottan cáfolnom kell, Schiffer képviselőtársam, hogy a kormány szándékai ne lettek volna tisztességesek. Mind az európai uniós rendelet átültetését, mind pedig az igazságügyi szervezet átalakítását, illetve a működőképesség javítását szolgáló kérdésekben a kormány szándékai egyértelműen tisztességesek voltak.

Az önök által benyújtott módosító javaslatok koncepcionálisan néhány sarkalatos rendelkezést érintettek, egyebekben alapvetően a törvény szövege kisebb módosítására, pontosítására szolgáltak. A bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény vonatkozásában az eredetileg benyújtott törvényjavaslat az Országos Bírósági Hivatal elnökének kezdeményezésére több sarkalatos rendelkezést is módosított volna. Ugye, ez az, amikor Schiffer képviselőtársam visszautalt a Répássy államtitkár úrral folytatott vitára. Nevezetesen Répássy államtitkár úr azt mondta, hogy az igazságszolgáltatás működőképességéről van szó, és ez alapvetően nem a kormány kezdeményezése volt, mint azt mondtam, hanem az Országos Bírósági Hivatal elnökéé. Tehát ebből a szempontból, azt gondolom, Répássy képviselő úr, illetve államtitkártársam fölvetése, megjegyzése jogos volt, hogy márpedig itt az ellenzéknek van egyfajta felelőssége a hivatal elnöke kezdeményezésének támogatásában, illetve a sarkalatos rendelkezések támogatásában.

Mindenesetre, mint az a mai vitából is kiderült, nem minden esetben született meg a szükséges konszenzus. Erre figyelemmel a módosítások eredményeként a jogszabály jelenleg kizárólag a bírói álláspályázatoknál, a pályázati rangsor kialakításánál figyelembe veendő szempontokat, valamint a pontosító rendelkezéseket tartalmazza arra vonatkozóan, hogy mikor kell érvénytelenségi okok miatt új pályázatot kiírni.

A törvényjavaslat támogatott bizottsági módosító javaslat nyomán is kiegészül a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében néhány rendelkezéssel. Ezek közül leglényegesebbek talán a Ptk. átmeneti rendelkezéseit megállapító törvénymódosító szabályok. Ezek egyrészt az ügyész keresetindítási jogát teszik lehetővé egyes esetekben, másrészt meghatározott szerződő felek között a késedelmes kötelezett terhére uniós irányelv alapján a Ptk.-ban előírt behajtási költségátalány alkalmazásának szabályát teszik egyértelművé.

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Hiszékeny Dezső váltja fel.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm, hogy a vitában részt vettek, és arra kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a mai határozathozatalok során kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Harangozó Tamás képviselő úr. Öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt szeretném kérni majd a szavazás során, ha lehetséges - technikai jellegű a kérésünk, csak azért most mondom, mert a szavazás a szünet után rögtön elkezdődik -, ha a levezető elnök megtenné, hogy a forgatókönyvben szereplő részeket úgy olvassa föl, ahogy az ott van, tehát a módosító javaslatoknál a beadó képviselők nevét is elmondaná, az nagyon megkönnyítené a frakciók munkáját. A múltkori alkalommal ezek nem hangoztak el, és ha csak a sorszámot mondja el a levezető elnök, az egy idő után követhetlenné teszi számunkra; lehet, hogy mi vagyunk gyengébb képességűek.

Szeretnénk tehát kérni a levezető elnököt, hogy legyen kedves a forgatókönyvben lévő neveket is fölolvasni, így mindenki jobban tudja azonosítani, hogy kinek a javaslatáról szavazunk.

(10.10)

Főleg egy ilyen hosszú és eléggé... *(Novák Előd: Mi nem az alapján szavazunk!)*, tehát egy hosszú és eléggé nehéz menetrendben, ahol egy csomó kétharmados törvény is lesz, és különböző forgatóköny-

vi variációk lehetnek, ennyit kérnénk szépen nagy tisztelettel. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Intézkedni fogok ebben az ügyben, tehát a szünet alatt a forgatókönyv előkészítése megtörténik. Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A tegnapi házbizottsági ülés után Lezsák Sándor alelnök úrnak az ülésen elhangzott bejelentését követően tájékoztatnom kell a tisztelt Országgyűlést, hogy az országgyűlési törvény 49. § (4) bekezdése értelmében *(Novák Előd jelentkezik.)* Novák Előd képviselő úr kitiltása kizárólag a tegnapi napra vonatkozott. Tehát a mai napon a képviselő úr már gyakorolhatja tevékenységét, felszólalhat.

(Jelzésre:) Ügyrendi kérdésben kért szót Novák Előd képviselő úr. Megadom a szót, amennyiben ügyrendi kérdés. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. A házszabály adta keretek között egy percben szeretnék két ügyrendi javaslatot is tenni.

A bekiabálás parlamenti műfaj - mondta Harrach Péter, az Országgyűlés volt, korábbi KDNP-s alelnöke, az Országgyűlésbe jutásunk első ülésnapján, és mi ehhez tartva magunkat szoktunk élni - nem obstrukciós jelleggel - ezzel a műfajjal. Tegnap is a jegyzőkönyv szerint, mielőtt Kövér László házelnök úr figyelmeztetett és megfenyegetett a kivezetésemmel, egyetlen bekiabálást tettem Rétvári Bence államtitkár úr felszólalása alatt. Ezért köszönöm elnök úrnak, hogy pontosította a tegnapi határozatot. Valóban, házelnök úr javaslatára a kormánypárti képviselők törvénysértően szavazták meg azt, hogy két hétre, az egész ülésről kitiltanak. Ilyenre nincs lehetőség a Házszabály szerint...

ELNÖK: Képviselő úr!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): ...ezért az ügyrendi javaslatom az, hogy ha ilyen könnyen és rugalmasan működik a törvényhozás, akkor legyen szíves akár kihirdetni frappánsan azt is, hogy a ma izgalmakat tartogató kétharmados szavazásokat is ezek szerint akár tegnap...

ELNÖK: Képviselő úr, bocsásson meg! Képviselő úr, tegnap a Házbizottság a házszabály szerint az ön ügyében eljárta, Lezsák alelnök úr vezette a tárgyalást. Az ön frakciója a házbizottsági ülésen jelen volt. Engedje meg, hogy ne én minősítsem az ön felszólalását, hisz én magam nem vettem személyesen részt a házbizottsági ülésen. Innentől kezdve, a Házbizottság ülését követően - a jegyzőkönyvben foglaltak szerint - az ön frakciójának érdemben, amennyiben tovább akarnak lépni, minden törvényes lehetőség adott. Kérem, fogadja el tőlem, hogy én ezt a felszólalását nem tudom ügyrendi kérdésnek tekinteni. *(Novák Előd: Most tenném még meg, egy mondat!)* Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem áll módomban

szót adni. *(Novák Előd: Egy mondatot szeretnék, még három másodpercem van, elnök úr!)* Képviselő úr, nem áll módomban szót adni, mivel ez nem ügyrendi kérdés. *(Novák Előd: Most tenném meg az ügyrendi javaslatot. Még van...)* Lezártnak tekintem az ügyet. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Elfogadott napirendünknek megfelelően határozathozatalokra ma 11 órától kerül sor, ezért 11 óráig tárgyalási szünetet rendelék el. Kérem a frakciókat, hogy a határozathozatalokra szíveskedjenek biztosítani a határozatképességet. Köszönöm szépen.

(Szünet: 10.13 - 11.03)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, és bejelentem, hogy szeretnék folytatni az ülést. *(Nagy zaj.)* Arra kérem valamennyiüket, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben, és próbáljanak majd rám is figyelni. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4823. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 195 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Az előterjesztést T/4477. számon kapták kézhez. A stabilitási törvény és a házszabály rendelkezései alapján az Országgyűlés elnöke az előterjesztő által benyújtott T/4477/15. számú egyetemes javaslatot megküldte a Költségvetési Tanács elnökének.

A tanácsnak az előzetes hozzájárulás megadásáról szóló véleménye T/4477/16. számon valamennyiük számára a hálózaton elérhető.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e T/4477/15. számú egyetemes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 40 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/4884. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4884/17. számon, összegző jelentését pedig T/4884/18. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4. és 9., az MSZP képviselőcsoportja a 10., 11. és 12., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslatban Szél Bernadett és képviselőtársai, a 10. számúban pedig Tóth Bertalan és Burány Sándor azonos tartalommal terjesztettek elő javaslatokat. Ezek a bizottsági jelentés 1. pontjában szerepelnek. A frakciók mindkét indítvány fenntartását kezdeményezték, ezért erről egy döntéssel határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezeket a javaslatokat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatokat 67 igen szavazattal, 131 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslatban Szél Bernadett javaslatáról döntünk. Ennek elfogadása kizárja a 12. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 12. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Tóth Bertalan és Burány Sándor indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Most a 11. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Tóth Bertalan és Burány Sándor indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 129 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 3. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra Staudt Gábor és Novák Előd indítványa szerint. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 135 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

(11.10)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4884/17. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 63 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4884/22. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen szavazattal, 68 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 31. cikke szerinti megfeleltetési nemperes eljárásról, valamint egyes igazságügyi tárgyú törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/4648. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4648/12., összegző jelentését pedig T/4648/13. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú, az MSZP képviselőcsoportja a 4. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 6., 7. és 8. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslatban Schiffer András terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 66 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslatban Bárándy Gergely és Harangozó Tamás képviselő úr javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 130 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Gyüre Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 135 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Gyüre Csaba indítványát tartalmazza. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 136 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat is Gyüre Csaba képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 135 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4648/12. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 134 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősített többséget igénylő részei, ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4648/17. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 135 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás**. Az előterjesztés T/4393. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4393/9., összegző jelentését pedig T/4393/10. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először tehát ezekről szavazunk.

A 2. számú módosító javaslatban Tóbiás József és képviselőtársai terjesztenek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat szintén Tóbiás József és képviselőtársai indítványát tartalmazza. A fenntartáshoz minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 131 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (2) bekezdése alapján a T/4393/9. számú összegző módosító javaslat 43., 46., 59., 67., 97. és 98. pontjában szereplő, a Törvényalkotási bizottság ülésén az előterjesztő által egy összefüggő szándékként beterjesztett - a minősített többséget igénylő rendelkezések elhagyására irányuló - javaslatcsomag minden eleméről a kormány, a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja külön szavazást kezdeményezett.

A 44. pontban szereplő módosító javaslatról a kormány kezdeményezte a külön szavazást. Először tehát ezekről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

(11.20)

Az összegző módosító javaslat 44. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 119. § (1) bekezdésének jogtechnikai módosítását javasolja. Ennek elfogadása kizárja a 43. ponttal kezdődő összefüggő javaslat-sort. A kormány kérésére külön döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a javaslatpont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 44. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 131 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Az összegző módosító javaslat 43. pontjával kezdődő javaslatsorában a bizottság a minősített többséget igénylő rendelkezések és a sarkalatosági záradék elhagyását és ezzel összefüggésben a hatályba léptető rendelkezés módosítását kezdeményezi. A kormány, a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja kérésére külön döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 43. pontjával kezdődő javaslatsort. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatsort 1 igen szavazattal, 172 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elutasította.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4393/9. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 131 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk.

Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4393. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult javaslat minősített többséget igénylő részét 131 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Rogán Antal frakcióvezető úr ügyrendben kért szót. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány hónappal ezelőtt a brókercégek szigorúbb ellenőrzését az egész parlament, így az ellenzéki képviselők is egyetemesen követelték, és amikor a Magyar Nemzeti Bank ezzel kapcsolatos első javaslatát megtette, akkor azt mondták, hogy csak minél hamarabb. Aztán eltelt három hónap, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim *(Nagy zaj az ellenzéki oldalon.)*, és most itt a parlamentben a brókercégek szigorúbb ellenőrzésére az összes ellenzéki képviselő nemet mondott. *(Zaj.)*

ELNÖK: Képviselőtársaim!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Feltehetjük a kérdést, hogy mi történt. *(Folyamatos, nagy zaj.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! A brókerek megvették az ellenzéki frakciókat?

ELNÖK: Frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Azt, hogy az MSZP képviselői és a baloldal mindig a brókerek mellett állt, azt tudtuk, de hogy most már a Jobbikban is a brókerek barátai ülnek, ez nekünk újdonság. *(Nagy zaj az ellenzéki oldalon. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Elnök Úr! Arra szeretném kérni a kormányt, hogy kérje a zárószavazás elhalasztását, hogy a parlament legközelebb tudjon dönteni ezekről a kérdésekről. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Frakcióvezető úr! Ügyrendi javaslatban kért szót. Én ezt nem minősítem ügyrendinek, frakcióvezető úr. *(Zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány 4393/16. számon írásban kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. A házszabály erre 5 perces lehetőséget ad. *(Varga Mihály: Igen.)* Parancsoljon! Varga Mihály miniszter úré a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány szándéka világos és egyértelmű volt: a brókercégek ellenőrzésének, valamint a befektetők és a betétesek védelmének az erősítése. Megdöbbenőnek és felelőtlenségnek tartom azt, hogy az ellenzéki pártok nem támogatták ezeket a módosításokat *(Zaj.)*, amelyek lehetővé tették volna ennek az ellenőrzésnek a kiterjesztését és erősítését.

Megerősítem, elnök úr, az írásban megtett indítványt: javasolom a zárószavazás elhalasztását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, miniszter úr felszólalásában is megerősítette azt, amit írásban is megkaptunk, hogy kéri a zárószavazás elhalasztását. A házszabály 51. § (2) bekezdése alapján a zárószavazás elhalasztásáról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem önöket, hogy az előterjesztő kezdeményezése alapján elhalasztják-e a T/4393. számú törvényjavaslat zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazást 163 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Soron következik **a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Az előterjesztés T/2379. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/2379/7., összegző jelentését pedig T/2379/8. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. *(Zaj.)* Egy kis figyelmet kérek!

A 3. számú módosító javaslatban Apáti István és Hegedűs Lorántné terjesztenek elő javaslatot. A fenntartáshoz minősített többség szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 167 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a T/2379/7. számú összegző módosító javaslat 4. pontjáról a Fidesz képviselőcsoportja külön szavazást kezdeményezett.

(11.30)

Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól. Ennek megfelelően az összegző módosító javaslat 4. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 3. § (4) bekezdésének jogtechnikai módosítását javasolja. A Fidesz-frakció kérésére külön döntünk. Felhívom szíves figyelmüket arra, hogy a javaslatpont elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 4. pontját. Kérem, szavazzanak a minősített többség szabályai szerint! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 136 igen, 33 nem és 29 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 2., 5., 10. és 13. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2379/7. számú összegző módosító javaslatának minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 136 igen, 57 nem és 5 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/2379/7. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 162 igen, 33 nem és 3 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket arra, hogy a T/2379/11. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának

igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2379/11. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a minősített többséget igénylő részt 139 igen, 58 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/2379/11. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 160 igen, 33 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Most soron következik **a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra beruházások megvalósításának gyorsításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Az előterjesztés T/4453. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4453/11., összegző jelentését pedig T/4453/12. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom Önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Volner János képviselő úr indítványát tartalmazza. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen, 129 nem és 1 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat is Volner János képviselő úr indítványát tartalmazza. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen, 129 nem és 2 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4453/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen, 36 nem és 30 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés elfogadta az összegző módosító javaslatot, elhagyásra kerültek a benyújtott törvényjavaslat minősí-

tett többséget igénylő részei. Ezért a zárószavazás során az egyszerű többség szabályai szerint döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4453/14. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 126 igen, 42 nem és 24 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Az előterjesztés T/4649. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4649/17 számon, összegző jelentését pedig T/4649/18. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom Önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a 4., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 7., 9. és 10. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről döntünk.

A 4. számú módosító javaslatban Harangozó Gábor és Legény Zsolt képviselő urak terjesztenek elő javaslatot. Ennek elfogadása kizárja a 7. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen, 128 nem és 2 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslatban Magyar Zoltán indítványáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen, 132 nem és 3 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat Szávay István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 29 igen, 158 nem és 5 tartózkodó szavazattal nem tartotta fenn.

(11.40)

Most a 10. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra, amely szintén Szávay István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4649/17. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 127 igen szavazattal, 61 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4649/19. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 151 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.** Az előterjesztés H/4581. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/4581/7. számon, összegző jelentését pedig H/4581/8. számon terjesztette elő.

A határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először tehát ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslatban Sallai R. Benedek terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 131 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat szintén Sallai R. Benedek javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 131 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/4581/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 182 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/4581/9. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 187 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **2015-2020 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló határozati javaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról való döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés H/4582. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/4582/5. számon, összegző jelentését pedig H/4582/6. számon terjesztette elő.

Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/4582/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 175 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/4582/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 183 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4646. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4646/6. számon, összegző jelentését pedig T/4646/7. számon terjesztette elő.

Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4646/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 149 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4646/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 156 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

Az előterjesztés T/4288. számon az informatikai hálózaton elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4288/7. számon, összegző jelentését pedig T/4288/8. számon terjesztette elő.

Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4288/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 157 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4288/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 185 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4643. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4643/19. számon, összegző jelentését pedig T/4643/20. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48.§ (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4., 5. és 7., az MSZP képviselőcsoportja a 2. és 3., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 9., 11. és 13. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

(11.50)

A 4. számú módosító javaslat Schiffer András képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 127 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat is Schiffer András indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 35 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat is Schiffer András javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Most a 2. számú módosító javaslatot teszem fel szavazásra, amely Bárándy Gergely és Harangozó

Tamás indítványát tartalmazza. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 152 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Bárándy Gergely és Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Apáti István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 161 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 11. számú módosító javaslat szintén Staudt Gábor és Apáti István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 165 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 13. számú javaslat szintén Staudt Gábor és Apáti István indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 25 igen szavazattal, 166 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4643/19. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4643/24. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 126 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 57 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4644. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Tör-

vényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4644/6. számon, összegző jelentését pedig T/4644/7. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk.

A 2. számú módosító javaslatban Z. Kárpát Dániel terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4644/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 125 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 58 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4644/8. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 123 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 54 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések **tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap a vitákat már lefolytatta az Országgyűlés, ezért most csak a határozathozatalokra kerül sor.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Tóbiás József és képviselőtársai által a dohánytermékereskedelem állami monopóliumának megszüntetéséről címmel, T/4631. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 45 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Gőgös Zoltán és Harangozó Gábor István MSZP-s képviselőtársaink által az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról címmel benyújtott, T/4394. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 64 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tisztelt képviselőtársaim, tárgysorozatba veszik-e a Staudt Gábor és Gyüre Csaba jobbikos képviselőtársaink által az országgyűlési bizottság eljárása akadálymentes lefolytathatóságának érdekében a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási

rendszeréről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról címmel benyújtott, T/4638. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 29 igen szavazattal, 154 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Tóbiás József, Bangóné Borbély Ildikó MSZP-s és Szelényi Zsuzsanna független képviselők által az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló Egyezménye kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez szükséges intézkedések megtételéről címmel benyújtott, H/3964. számon előterjesztett határozati javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

(12.00)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 43 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor. A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendelék el. (Rövid szünet.)

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket, folytatjuk munkánkat.

Bejelentem, hogy a mai napon Kósa Lajos és Szatmáry Kristóf fideszes képviselőtársaink az iskolaszövetkezeti tag munkavállalók munkabérének védelme érdekében az iskolaszövetkezetek számára fizetendő minimális szolgáltatási díjról szóló T/5031. számú **törvényjavaslatukat visszavonták**. Emlékeztetem önöket, hogy ez az előterjesztés a tegnapi napon elfogadott napirendünk részét képezte. Tájékoztatom önöket, hogy a holnapi napon a visszavonásnak megfelelően a törvényjavaslat általános vitájára nem kerül sor.

Megkérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, hogy érdemileg folytatni tudjuk a vitát.

Soron következik a **hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Lázár János, Kovács Zoltán, L. Simon László, Vargha Tamás fideszes, Rétvári Bence KDNP-s képviselőtársaink önálló indítványa T/4972. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elsőnek megadom a szót Lázár János úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés!

Tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy elnök úr a napirendi pont ismertetése kapcsán az Országgyűlést tájékoztatta, a mai napon sor kerül a Kovács Zoltán, L. Simon László, Rétvári Bence, Vargha Tamás képviselőtársaim és jómagam által előterjesztett törvényjavaslat általános vitájára. Ennek kapcsán szeretném az előterjesztett javaslatunkat az önök számára megindokolni, azzal, hogy az előterjesztésben a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosítására teszünk javaslatot. Az előterjesztés T/4972. számon lelhető föl.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, azzal kezdeném, hogy azok a képviselőtársaim, akik egyéni körzetben választott országgyűlési képviselők, és jó ideje végzik parlamenti munkájukat, pontosan tudják és tapasztalhatták, hogy rendszeresen találkozunk még szerencsére olyan polgártársainkkal, akik a II. világháború áldozatai. Áldozatai azért, mert elveszítették szüleiket, vagy éppenséggel maguk is hadiözvegyként kellett élniük az életüket az elmúlt időszakban.

A hadiözvegyek, hadiárva, hadigondozottak nemzeti szövetsége is több alkalommal fordult országgyűlési képviselőtársaimhoz, a parlamenti pártokhoz 1994 óta, kérve azt, hogy a II. világháború idején, 1938. november 2. és 1945 májusa között a Magyar Királyi Honvédség, illetve a csendőrség állományában szolgálatot teljesítők halálát követően, a '45-ben hadiözvegyi vagy hadiárva-jogosultságot szerzett magyar állampolgárok először is kerüljenek megkövetésre azért, mert 1949-ben egyértelmű politikai okoknál fogva az akkori magyar állam megvonta az ellátáshoz való jogosultságukat; másrésről pedig azért, hogy az 1992-es kárpótlási törvény és az 1994-es hadigondozási törvény továbbfejlesztése, illetve módosítása után kapjanak járandóságot, visszaállítva az 1949 előtti állapotokat.

Úgy hiszem, a II. világháború lezárásának 70. évfordulóján a Magyar Országgyűlésnek is kötelessége megtenni mindent annak érdekében, hogy kifejezze elismerését azok előtt a hősök előtt, akik a Magyar Királyi Honvédség tagjaként 1938 és 1945 között a hazáért életüket áldozták. Nagy adóssága a magyar törvényhozásnak és Magyarországnak az, hogy 1994 óta az egyszeri elismerés és az egyszeri járandóság kifizetése után nem találtunk arra módot az elmúlt 20 esztendőben, hogy a hadiözvegyek és hadiárva számára az elismerésünket kifejezzük és megadjuk a nekik járó tiszteletet.

Azt hiszem, a nálam idősebb generációk sincsenek már abban a helyzetben, hogy átéltek volna, vajon mit jelentett a II. világháború pokla. Én magam egy olyan családba születtem, ahol a nagyapámat 1945 áprilisában a Szovjetunióba vitték, és 3,5 év hadifogságot töltött le. Az életem egyik legmegrázóbb élménye volt, amikor a halála után a vöröskezes levelezőlapokat átolvashattam, amit egy kötegben, egy stószban még a dédszüleim gumiztak össze és raktak el, amit a hadifogság idején írt 1945 és 1948 nyara között.

(12.10)

Azt hiszem, abban, hogy most itt állok, és megpróbálom a hazámat szolgálni, talán ennek a dolognak is van valamennyi szerepe, hiszen azokat a cenzúrázott vöröskeresztes levelezőlapokat olvasva talán egy tizenéves vagy huszonéves gyerek is átélhette azt, hogy a II. világháború és az azt követő pokol mit is jelenthetett egy honvéd baka számára. Nem azok számára, akik a politikát csinálták, nem azok számára, akik vezették az országot, nem azok számára, akik a hadsereget vezették vagy a katonai stratégiai döntéseket hozták, nem azok számára, akik elveszítették a háborút, nem azok számára, akik megnyerték a háborút, nem azok számára, akik a politikai berendezkedést vezényelték 1945 után, hanem az egyszerű polgár számára, akit besoroztak, attól függetlenül, hogy akart-e háborút vagy nem, aki katonaként szolgált, attól függetlenül, hogy akart-e háborút vagy sem, és akinek a családja kénytelen volt elszervezni a veszteséget, hiszen Magyarország nemcsak polgári áldozatokban áldozta a legnagyobbat az I. és a II. világháborúban létszámarányosan, hanem katonai áldozatokban is több százezres áldozatot hoztunk a II. világháború idején.

A II. világháború idején jó magyar hagyományként, a nemzetközi hagyományokat is követve, azoknak a családoknak, akik elveszítették a háború alatt szolgált testvért, férjet, édesapát, megadták a tiszteletet és az elismerést, és a magyar állam az akkori szociális viszonyokhoz képest megpróbált róluk gondoskodni.

Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy úgy gondolom, emberiességi kérdéstről is szó van, hiszen a modern háborúk történetének nemcsak a győzelem a velejárója, hanem a vereség is, és 1859 óta, a solferinói csata óta, illetve az azt lezáró béke óta a Vöröskereszt próbálja a fájdalmat és a veszteséget enyhíteni, 1875-ben pedig, a magyar honvédség felállítását követően a magyar törvényhozás is a hadigondozás első törvényét, illetve első rendelkezését törvénybe iktatta, gondoskodva arról, hogy háború idején katonai veszteséget elszenvedő özvegyek és családtagok tekintetében milyen döntéseket kell hozni.

Ebben a Házban, száz évvel például az önálló magyar hadseregről folytatott viták után, vagy az 1900-as évek elejét jellemző politikai vitákra utalva talán nem fölösleges ideidézni azt a vitát, amely a '48-as honvédek ellátásával kapcsolatban robbant ki az 1800-as évek végén, annak a kultúrtörténeti és kultusz-történeti jelentőségét, hogy hogyan viszonyult az akkori hatalom, az akkori többség a '48-as honvédek ellátásához; hány intézmény, hány ellátási forma született az idős honvédek megbecsülésének kifejezésére.

Az I. világháború teljesen új, professzionális intézményrendszerrel igénylő kihívás elé állította az országot, amikor olyan intézményi struktúrákat állított fel az akkori kormányzat, amelynek az volt a feladata, hogy a mérhetetlen és a társadalmat meg-

rázó veszteségeket próbálja hárítani. Magyarország minimum 660 ezer katonát veszített az I. világháborúban. Azokból az alföldi megyékből - többek között az én városom is, talán elnök úr megengedi, hogy ezt ideidézsem -, amelyek korábban az akkori hatalommal szembenálló ellenzéki politikai magatartást tanúsítottak, és 1867 és 1914 között a parlamenti választások alkalmával ellenzéki képviselőt adtak ebbe a Házba - illetve ennek az elődjébe, még a Főherceg Sándor utcába -, sokkal magasabb arányban sorozták be a fiatalokat, és azokból a megyékből sokkal súlyosabb veszteséget kellett elszenvedni. Ez igaz minden alföldi megyére egyébként. Ezért például az én városomban a hadigondozásnak, a hadiárva-ellátásnak és a hadiözvegyekről való gondoskodásnak hatalmas hagyománya alakult ki. Így volt ez 1918 után, a 20-as évek első törvényeiben, és így volt abban a jogtörténeti szempontból kiemelkedő jelentőségű törvényben, amelyet 1933-ban fogadott el az Országgyűlés annak érdekében, hogy az I. világháború áldozatairól megemlékezzen, számukra emléket állítson, és gondoskodjon a hadiözvegyekről, hadiárvákról, hadirokkantokról, mindazokról, akiknek viselni kellett az I. világháború poklát.

Amikor a II. világháború közeledett, akkor a magyar állam egy professzionális intézményrendszerrel állított fel ennek a kérdésnek a kezelésére, és emellett működött az a társadalmi szövetség, civil szervezet önálló vagyonnal, önálló igazgatással, amely a hadiözvegyek, hadiárvák, hadirokkantak nemzeti szövetségeként, HONSZ néven az érdekképviseletet is ellátta.

Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a két világháború között, sőt, az I. világháború előtt az akkori Európának és a korszaknak megfelelő hadigondozott ellátásban részesült mindenki. Nem volt politikai vita abban e ház falai között, hogy a hadiárvák vagy a hadiözvegyek, az I. világháború kimenetelétől függetlenül, tehát attól függetlenül, hogy Magyarország megnyerte-e vagy elveszítette az I. világháborút, igenis elismerést és támogatást érdemelnek.

Ez azért nagyon fontos kérdés, mert a II. világháború után nem ez történt, holott az áldozat és a veszteség korántsem volt kisebb, mint az első világháború idején. A II. világháború idején, 1938 késő ősze, november 2-a és 1945 nyara között meghaltak tekintetében először a magyar kormány még az 1945. április 4-i időpont előtt, valamikor 1945 márciusának végén visszaható hatállyal eleve kizárta az ellátásból azokat, akik 1944. október 15. előtt veszítették az életüket. Tehát mindenféle törvény nélkül az ideiglenes kormány hozott egy olyan döntést, amellyel az 1944. október 15. után elesettek tekintetében diszkriminációt vezetett be. 1945-től folyamatosan leépítették a hadiözvegyi, illetve hadiárva-ellátást - bár a jogosultságokat még '45-ben megállapították -, és hosszú kutatásokat folytatva nyugodtan állíthatjuk azt, hogy 1949-ben kifejezetten csak és kizárólag politikai döntés alapján az 1945-ben jogosultságot szerettekől egyöntetűen megvonták a

hadiözvegyi és hadiárva-ellátást. Ami azt jelentette, hogy nem kaphatták meg azt a pénzt, a jogot sem, sőt, mint ismeretes, 1950 után, amikor az egész kérdést a Belügyminisztériumba sorozták át - nem kell mondanom, hogy felszámolták a civil szervezeteket, felszámolták az érdekképviselőket, sőt felszámolták azt a hadigondozói intézetet is, amely a hadigondozottak ellátását volt köteles végezni -, 1950 után az volt a politikai rezsim, hogy aki a II. világháborúban a hazájáért harcolt és a Szovjetunió ellen küzdött, az természetesen az ország és a Szovjetunió ellenségeként bűnösnek számít.

Tehát megbélyegezték a II. világháború minden katonáját, és megbélyegezték - az én véleményem szerint emberi szempontok alapján nehezen felmenthető módon - a hadiözvegyeket és a hadiárvaikat, megvonták tőlük az ellátást. Akik éltek - nálam jóval idősebbek, ebben a teremben, tulajdonképpen politikai pártállástól függetlenül - 1950-1990 között tapasztalhatták és tudhatták, hogy a II. világháború frontszolgálatáról, a hadifogságról, a II. világháború katonai eseményeiről csak családi körben, szinte titokban lehetett beszélni, mert az volt a rezsim, az volt a ki nem mondott ukáz, hogy a II. világháborúban harcolt katonai - sorkatonákról beszélünk - szolgálatot teljesítők mind bűnösök. Ezeket az embereket - a Magyar Honvédség tisztjeivel ellentétben, akiknek, mint tudjuk, 1945-ben a megbélyegzés volt az osztályrésze -, nagy részüket nem igazolták az igazolóbizottságok, ezeknek az egyszerű honvédeknek a sorsa a megbélyegzés volt. Nemhogy hősként respektálták volna őket, nemhogy hősként becsülték volna meg őket, aki hadifogoly is volt, leszolgált a katonaidőt, vagy megadták volna a tiszteletet a hadiözvegyeknek vagy a hadiárvaiknak, kifejezetten megbélyegezték őket azért, mert végső soron mégiscsak a Szovjetunió ellen harcoltak.

Ez nagyon izgalmas abból a szempontból, hogy próbálkozik a kormányzat - mint képviselőtársaim tapasztalják, Rétvári Bence képviselőtársam és Vargha Tamás képviselőtársam is ebben élénjár -, hogy az I. világháború kapcsán méltó megemlékezések legyenek ebben az országban. S milyen érdekes, hogy miközben Nagy-Britannia, sőt, London utcáin száz évvel az I. világháború kitörése után százezrek vonulnak az utcára és hajtanak fejet a háborúban elesettek előtt, addig Magyarországon még a halottak nevét sem tudjuk pontosan, hogy hány áldozatot hoztunk, nincs egyetlenegy központi emlékmű sem, úgy éljük az életünket száz éve, hogy az I. világháborúban vagy a II. világháborúban elhunyt katonáknak a sírhelye sincsen rendben.

Az utóbbi évtizedekben tettünk erőfeszítéseket, hogy mind Magyarországon, mind a határon kívül ezeket a sírhelyeket felkutassuk, ezeket a sírhelyeket nemzetközi együttműködésben rendbe hozzuk, és legalább az elhunytaknak az eltemetéssel kapcsolatos tiszteletet megadjuk. Messze még az a világ, amikor képesek leszünk megadni a tiszteletet azoknak, akik a hozzátartozók voltak.

Az az igazság, hogy 1990-ben az Országgyűlés azonnal hozzákezdett ennek a kérdésnek a megtárgyalásához, amikor májusban megalakult. Két ágon indult el ennek a kérdésnek a kezelése. Először is megszületett a sokat vitatott és az Alkotmánybíróságot többször megjárta kárpótlási törvény. A kárpótlási törvény alapján azok, akik 1945. augusztus 1-je után kerültek a Szovjetunióba, ők hadifogolynak minősültek, és kárpótlási jegyet kaptak, kárpótlásban részesültek. Azonban az 1992-es kárpótlási törvény lényegében kizárta az ellátásból vagy a kárpótlásból azokat a hadiözvegyeket és hadiárvaikat, akiknek '45-ben jogosultságot állapítottak meg, meghalt a hozzátartozójuk, és '49-ben a jogosultságot megvonták tőlük. Majd a hadigondozásról szóló '45-ös törvény 1994-ben volt az a törvény, amely egy egyszeri juttatásban részesítette ezeket a családokat.

(12.20)

A törvény indokolása úgy szól - a kárpótlási törvényé és tulajdonképpen a '94-es, hadigondozásról szóló törvényé is -, hogy az ország gazdasági teljesítőkétségének függvényében van arra mód és lehetőség, hogy valamilyen juttatásban részesüljenek. Még egyszer mondom: nem az anyagi szempontok vezényelték sem az akkori előterjesztőket, sem a civil szervezetbe, érdekképviselőbe tömörült, akkor már idős hadiárvaikat vagy hadiözvegyeket, hiszen nemzetközi rendje-módja és kultúrája van annak, hogy a hősi halált halt katonák mire jogosultak, illetve hogy a hozzátartozókat a közösségnek hogyan kell gondjába vennie.

Az igazság az, hogy parlamenti képviselőként többször találkoztam azzal a problémával, hogy a választókeretemben az ottani civil szervezetek, a Hadiözvegyek és Hadiárva Nemzeti Szövetségének helyi szervezete - mint ahogy jó néhány parlamenti képviselőtársamat is pártállástól függetlenül - megkeresett, és arra kért, hogy próbáljak annak érdekében fellépni az Országgyűlésben országgyűlési képviselőként, hogy másokhoz, más csoportokhoz hasonlóan, akik egyébként nyugdíj-kiegészítésben részesülnek, ez a közösség is kapjon nyugdíj-kiegészítést. Nyilvánvaló, hogy az ellenzéki időkben erre kevés mozgásteret adódott az embernek, ráadásul ez nyilvánvalóan költségvetési vonzattal is jár, és egy év kellett ahhoz, hogy az eseményeket pontosan rekonstruáljuk, hiszen az 1949-es jogmegvonás nem volt teljesen világos mindenki számára. Azt mondhatjuk, hogy ma Magyarországon olyan hadiözvegy és hadiárva, akinek a férje, illetve az édesapja 1938 novemberében és 1945 májusában között maradt ott a fronton, illetve a háborúban, jelenleg 20 ezer lehet, a Nyugdíj-biztosítási Főigazgatóság és a kutatók álláspontja szerint nagyságrendileg ennyi ilyen honfitársunk lehet.

Először is, mielőtt kitérnék a javaslatra, nagyon fontos az első elvi pontot tisztázni, hogy az a javaslatunk a képviselőtársaimmal együtt az Országgyűlés

számára, ami, úgy gondolom, az elmúlt 25 év magyar jogtörténetében igen példás első javaslat, hogy az 1947-es párizsi békeszerződéstől függetlenül azokra is terjesszük ki a mostani döntésünk pozitív következményeit, akik 1947-ben elveszítették a magyar állampolgárságukat. (*L. Simon László: Helyes!*) Tehát a jelenlegi határokon belül nem élő, határokon kívül élő hadiözvegyek és hadiárvák is kapjanak arra lehetőséget, hogy a magyar kormányhoz fordulva beadják igényüket erre az ellátásra.

A javaslat konkrétan az lenne, hogy ne nyissuk meg a kárpótlási törvényt, mert nyilvánvalóan jó néhány alkotmánybírósági határozat és az Alaptörvény mint a korábbi alkotmány is rendelkezik a kárpótlás ügyéről. Tehát a javaslattevőknek jogi értelemben nem az a javaslata, hogy a kárpótlási törvény újrainvitásra kerüljön. Az a javaslata a javaslattevőknek, hogy a hadigondozásról szóló törvény kerüljön módosításra meghatározva, hogy hadigondozással kapcsolatos ellátásra kik jogosultak. A jogosulti körbe kerüljenek be azok a hadiárvák és hadiözvegyek, akiknek az édesapja vagy a férje a Magyar Királyi Honvédségben vagy a Csendőrségben szolgálatot teljesítve, az állománytáblától és a rendfokozattól teljesen függetlenül, tehát függetlenül attól, hogy melyik egységben és milyen rendfokozatban szolgált, kapjon a mindenkori minimálnyugdíj 30 százalékát kitevő, jelen pillanatban mintegy 8850 forintot jelentő nyugdíj-kiegészítést élete végéig. A jogosultság technikai megállapításáról pedig - azt javasoljuk - kormányrendelet döntson, de az a célunk, hogy minden járási hivatalban ez igényelhető legyen. A nyugdíjfolyósító intézet legyen kész és képes ezt folyósítani.

Még egyszer szeretném mondani, hogy teljesen függetlenül attól, hogy az 1947. február 10-én Párizsban Magyarország képviselői által aláírt békeszerződés alapján melyik állam állampolgárává vált a korábbi háborúban magyar állampolgárként szolgálatot teljesítő honfitársunk, ellátásban részesülne a javaslatunk alapján. Úgy gondolom, hogy függetlenül a második világháború eseményeinek megítélésétől, amely megítélés nem célja e törvényjavaslatnak, pusztán emberi kötelesség okán, 70 évvel a második világháború lezárása után, ez a nagyságrendileg évente néhány milliárd forintot jelentő kiadás egy tizenzezer-milliárdos költségvetésben olyan összeg, amelyet az országnak vállalnia kell, megadva ezzel a tiszteletet és elismerést azoknak, akik elveszítették a hozzátartozójukat, az édesapjukat, árvaaként kellett hogy felnőjenek és megadva azoknak az elismerést, akik elveszítették a férjüket vagy a szeretteiket a második világháború poklában. Nem választható kategóriaképpen, hiszen akiket besoroztak a második világháborúban '38-ban, '39-ben vagy az azt követő években, azok nem választhatták meg a sorsukat.

Tehát a javaslat lényege a tisztelet megadása, tulajdonképpen azoknak a megkövetése, akiktől 1949-ben egyértelmű politikai döntés alapján a jogosulti

ellátást megvonták. A javaslat lényege az, hogy az öregségi minimálnyugdíj 30 százalékát jelentő nyugdíj-kiegészítést kapjanak. A javaslat lényege az, hogy talán ez is kis részben a nemzetegyesítéshez kapcsolódik, hiszen a határokon átívelő jogosultságot fogunk megnyitni. Pár ezer ember lehet a határon túl, aki ebbe a jogosulti körbe beletartozhat. Úgy gondolom, hogy egy elmulasztott kötelesség teljesítéséről van szó.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért nem a kormány képviselőjében terjesztettem ezt elő az államtitkár kollégáimmal együtt, mert úgy gondolom, hogy itt nem rólunk és nem a kormányról kell szavazni majd minden parlamenti képviselőtársamnak. Azt hiszem, hogy 70 évvel a második világháború lezárása után legalább annyiban egyetértünk, hogy a második világháború áldozatait, a hadiözvegyeket és hadiárvák havi 8850 forintra méltóak lehetnek. Nagy dolog lenne, ha ebben egyet tudnánk érteni. Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen Tisztelt Országgyűlés! Ahogy a miniszter úr is elmondta, nem miniszterként, a kormány tagjaként, hanem képviselői mivoltában ismertette az expozét. Ezért most a határozati hárszabály értelmében megkérdem, hogy a kormány képviselőjében kíván-e valaki felszólalni. (*Vargha Tamás jelentkezik.*) Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A civilizáció társadalmi kegyelettel és büszkeséggel őrzik és ápolják hőseik emlékét. Intelem ez a nemzetek minden tagja számára és kötelesség, mert a felejtés és a közöny nem szolgálja a jövőt, nem építi azt, és nem neveli a gyermekeinket a békére.

Sajnálatos módon voltak országok, amelyek nemzet történetében előfordulhattak időszakok, amikor meg kellett tagadni saját hősi halottaikat. Ilyen nemzetlélekrontó állapotba kényszerítették Magyarországot is a második világháborút követően. Súlyos vesztesége a magyarságnak, hogy ez a korszakváltás nem a magyar szellemiségben kimunkált erkölcsi értékek alapján történt - írta Görömbei András -, hanem egy nemzetellenyomó, idegen nagyhatalom érdekei szerint. A diktatúra minden polgári értéket száműzött, a nemzeti érzést egyenesen üldözte, és kirekesztette a nemzetből a Trianonban elszakított magyar nemzetrészeket.

A rendszerváltást követő évtizedekben igyekeztünk kilábalni abból a sokkból, amit a szegycmenteljes 40 esztendő hagyott ránk örököül. 1994-ben törvény született a hadigondozásról, amely egyben elismerte, hogy a haza védelme, a hazáért vállalt felelősség, a hősiesség a legmagasabb rendű nemzeti érdekek között állnak. Így aztán szemben a korábbi évtizedek gyakorlatával, amikor is feledésből állítottunk em-

lékműveket, ma már kutatások, múzeumok, gyűjtemények és emlékművek őrzik hős honvédjeink nevét, akik a múlt század világhéreseiben olyasmit éltek át a nemzet nevében, ami kitörölhetetlen tanulság a közös tudatban.

Ezért az elmúlt 70 évre tekintettel is, azzal a kitételrel, hogy nem kívánjuk minősíteni a háború történéseit, nem múló kötelességünk a Magyar Királyi Honvédség és Csendőrség soraiban szolgált hős katonáink hozzátartozóit, még élő családtagjait segíteni. Ezen az erkölcsi alapon ismételt elutasítva az 1949 után született, a hadiárva járandóságáról szóló politikai döntést, amellyel megnyomorították és megalázták a magyar családokat, és tekintettel a határainkon túl élő nemzettársainkra is, kiknek felmenője a Magyar Király Hadsereg és Csendőrség kötelékében szolgált, de a párizsi békeszerződés következtében más országok állampolgárai lettek, valamint a jövő iránti felelősségének tudatában a magyar kormány támogatja a hadigondozásról szóló törvényt módosító egyéni képviselői indítványt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásra kerül sor. Kérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki most szólni. *(Firtl Mátyas: Közös!)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Firtl Mátysnak, a KDNP vezérszónokának. Parancsoljon!

(12.30)

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném elmondani, hogy a Fidesz-KDNP nevében mondom el a vezérszónoki felszólalásomat.

Kezdeném azzal, tisztelt képviselőtársaim, hogy ahhoz a generációhoz tartozom, amely még ismert hadiárva és hadiözvegyet is. És ha személyes gondolatomat is megfogalmazhatom: apám hazajött a Donból, és történetesen keresztanyám van, de keresztapám nincs, mert az ottmaradt, csak azt hittük, hogy haza fog érkezni.

Feladatunknak tartom, hogy a nemzet tiszteletét, együttérzését az előttünk álló T/4972. számú törvényjavaslatban foglaltak szerint anyagi támogatásban is kifejezzük. Fontosnak tartom leszögezni, hogy a törvényalkotó ezzel a törvénnyel nem kívánja minősíteni a második világháború történéseit, de a leghatározottabban ki óhajtja fejezni együttérzését mindazokkal és támogatását mindazoknak, akiknek az elmúlt hét évtized során ez nem adatott meg. Ők valamennyien a mi elődeink voltak, akik a kötelességüket tették, az életüket sem kímélve. Amikor elmentek a háborúba, azzal a becsülettel és hazaszeretettel harcoltak, azzal az identitással, hogy a hazájukat, a

családjukat védelmezik, az addig felépített, megteremtett létet; azzal a szent meggyőződéssel, hogy katonai kötelességük teljesítésében nem rendítheti meg őket sem félelem, sem halál, mert Magyarorszáért kell harcolni. Kötelességtudatból, magyarságtudatból, erkölcsi tartásból és bajtársiasságból ma is példák lennének. Áldozatvállalásuk, tisztességük és ez a tartásuk a legnemesebb formájában a mai nemzedékeknek is példa lehet és példa kell hogy legyen.

A tisztelet szóljon mindannak a tengernyi fájdalomnak és szenvedésnek is, ami férjeiket, fiaikat, fivéreiket elsirató anyák, feleségek, kedvesek lelkéből tört fel évtizedeken keresztül.

Hőseink dicsőségét és tisztességét is visszaadhatjuk, ha csak részben is ebben a formában, mert nekik a sírjaikban is igaztalanul bélyeget kellett viselniük.

A második világháború utáni diktatúra idején a megemlékezéseket, politikai és jelképes tartalmuk miatt tilalommal sújtották, eszmei üzenetüket elferdítették és lejáratták. Pedig a hazájáért harcoló katoná mindenkor alkotmányos kötelességét teljesíti, és alkotmányos kötelessége teljesítése közben egyéni nem mérlegelheti, ő a hazáját szolgálja esküje szerint.

A sírban nincsenek győztesek és vesztesek, ott hősi halottak vannak, akik emberi nagyságukat megtartva, a legnehezebb sorsok és körülmények között is életüket áldozták mindazért, amire esküt tettek: a hazájukért, a hazáért, mindhalálig. Az ő özvegyeik, árvaik azok, akiknek a hadigondozás jár, nem pótolva az elvesztettet.

Amikor a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény módosítását megteesszük; amikor a hadigondozottak körét, az ellátás nemzeit és annak finanszírozását érdemben módosítjuk, akkor erkölcsi kötelességünknek teszünk eleget abban az értelemben is, hogy az elmúlt rendszerben hőseinkre igaztalanul ragasztott bűnösséget sugalló bélyeget egyszer és mindenkorra eltüntetjük, és ennek a szándéknak e gyakorlati kifejeződését tesszük meg a törvénymódosítással.

Hangsúlyozom, egyetlen más úgynevezett szocialista országban nem tették földönfutóvá a hadigondozottakat, a hadiözvegyeket, a hadiárvaikat, csak Magyarországon történt ez meg. Rendkívüli méltánytalanság volt ez, amit '49-ben ellenük elkövettek. Ugyanakkor a Fidesz-KDNP nevében külön keresztényi szolidaritásból, együttérzésből és kötelességből is fontosnak tartom, hogy a Magyar Országgyűlés ezzel a törvénnyel azt a határozott akaratot is kinyilvánítja, hogy elutasítja az 1949-ben meghozott politikai döntést, amely ellátásuktól fosztotta meg a második világháborúban elesett, eltűnt, hadifogságban elhunyt katonák özvegyeit, árvaikat, ezzel nem egy esetben elvéve tőlük a méltó emberi élet lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvény az anyagi támogatáson túl az elmúlt rendszer bűnei miatt elnehezült életek erkölcsi jóvátételét is megcélazza akkor, amikor meghatározza mindazok körét, akiket

anyagi támogatás megillet. Itt jegyzem meg, hogy a döntés súlyát és döntéshozói felelősségünket meghatározza az is, hogy a hadigondozottak részletes számadatait ismerve, az idő múlásával számuk egyre csökken, a gondozási körbe tartozók száma 2010 óta több mint 3700 fővel csökkent.

A keresztény embernek kötelessége tudatosan, cselekvő módon fordulni a szegények, a társadalom peremére szorult emberek felé, akik között számos egyházi dokumentum külön is említi az özvegyeket és az árvákat. Csak egy példát említek: a második vatikáni zsinat Presbyterorum ordinis kezdetű dekretuma pedig így fogalmaz: ne hanyagoljátok el az özvegyeket, az árvákat és a szegényeket!

Az emberi méltóság egyetemes, sérthetetlen, jogaiban és kötelességeiben mutatkozik meg. Hozzáférhetővé kell tenni számára mindazt, ami a tisztos emberi élethez szükséges. Ez az, amivel a hadigondozottakat, akiknek létszáma 2014-ben 6056 volt, a juttatásokon túl is kárpótolni tudjuk. Közgazdászok mondják, hogy a gazdaság működőképessége az ország morális állapotával szoros összefüggésben van.

A Fidesz-KDNP szövetségi politika eredményességét mutatja, hogy a magyar gazdaság teljesítőképességének, teherbíró képességének arra a szintjére jutott, hogy az 1945 utáni politikai diszkrimináció folytán juttatásoktól elesett hadigondozottokról e formában is gondoskodni tud.

Alapvető keresztényi értékről szólva, az „érték” szó önmagában valami olyat sugall, ami nem mérhető gazdasági paraméterekkel. A keresztény értékek felvállalása egyet jelent a legigazabb emberi értékek felvállalásával. Nem csupán egyházi vagy vallásos értékekről van szó, hanem egyetemes emberi értékekről, ezek között az életáldozat, a hősiesség, a hazafiasság, és részünkről ma ennek elismerése, a szolidaritás, az emberi méltóság körülményeinek megteremtése, mindezek kifejeződése ez a törvénytervezet.

Tisztelt Ház! A tárgyalt jogszabály ugyanakkor kifejezésre juttatja a határokon átívelő nemzetegyesítés jelentőségét is, egyenrangúként kezelve mindazokat, akik magyar állampolgárként kötelességüket teljesítve életüket adták a hazáért. Ők azok, akik az elszakított országrészekben külön is hátrányos helyzetbe kerültek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alaptörvényünk, jogrendünk alapja: szövetség a múlt, a jelen és a jövő magyarjai között. A hadiesemények során példás helytállás következtében hősi halált halt katonáink ehhez a szövetséghez az életüket adták a múltban, ezért minket, hátrahagyottakat a sors kötelez az elkövetkező időben is még. És szintén az Alaptörvény szerint büszkék vagyunk az országunk megmaradásért, szabadságáért és függetlenségéért küzdő hőseinkre.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A hadigondozotti ellátásra jogosultak körének kiterjesztésére irányuló törvényjavaslat olyan képviselői kezdeményezés, amellyel a Magyar Országgyűlés méltón kifejezheti tiszteletét, együttérzését azok

előtt, akiknek hozzátartozói a második világháború során a hazáért és az itt élőkért helytállva hunytak el, estek hadifogságba vagy hurcolták el kényszermunkára. Bár az Országgyűlés eleget tett a magyar nemzethez tartozók világháborúban, hadifogságban elszervezett súlyos sérelmének méltó orvoslásával egyes érintett személyek kárpótlásban, életjáradékban történő részesítésében fennálló kötelezettségének, a törvényalkotás során 1992-ben, majd '94-ben, illetve a kárpótlási törvény ismételt, '97-es és 2006-os megnyitását követően is vannak még olyan honfitársaink, akik sajnos nem részesültek ezen állami gondoskodásban.

A hatályos rendelkezések szerint hadiözvegy az, akinek néhai férje a katonai szolgálatra történő bevonulás időpontját figyelembe véve az akkori Magyarország területéről vonult be, azonban lakhelyváltás nélkül jelenleg más állam polgára, nem részesülhetett hadiözvegyi járadékban.

(12.40)

Ugyanígy nem jogosult hadigondozotti ellátásra a jelenleg hatályos törvényi rendelkezések szerint az a volt hadigyámolt vagy hadiárva és volt hadigondozott családtag sem, akit hadiárvaként, hadigyámoltként, hadigondozott családtagként 1949. január 1-je előtt hadigondozotti ellátásra jogosultként nyilvántartásba vettek, azonban pénzellátását nagykorúvá válása miatt vagy politikai okból megszüntették vagy szüneteltették, illetve ilyen ellátás iránti kérelmét politikai okból elutasították; továbbá aki ez irányú kérelmét politikai okból elő sem terjesztette, valamint külföldön élő magyar állampolgár. A hadigondozotti ellátásra jogosultak körének kibővítésével most megteremthetjük annak lehetőségét, hogy e személyek is a hatályos rendelkezésekkel azonos mértékű juttatást kaphassanak.

Megvizsgálva a jelenlegi hadigondozotti ellátásban részesülők számát, sajnos megállapíthatjuk, hogy a 2004-es adatokhoz képest 2014-ben már csak jóval kevesebben, a korábbi ellátottak egyharmada részesülhetett ezen járadékokban. A törvényjavaslat olyan - eddigi jutási formából kimaradt - új ellátotti kör is részesülhet a jelenlegi havi 8550 forintos járadékban, akiknek családtagja elvesztése iránti fájdalomában osztoznunk kell, és a hazáért hozott áldozatáért megbecsülésünket kifejezni szintén kötelességünk.

Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki a felszólalását, a vezérszónoklatot innen, az emelvényről mondja el. Megvárjuk, míg a képviselő úr fölérik. *(Dr. Harangozó Tamás a szónoki emelvényre lép.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A hadigondozásról szóló törvényről beszélünk ma. Erről - ahogy egyébként meglepően őszinte expozéjában Lázár úr is megemlékezett - sajnos e Házban Magyarországon elsősorban azért kell beszélnünk, mert voltak olyan politikusok, olyan vezetői ennek az országnak, akik hatalmi mámorból, talán félig-meddig vagy egészen örületből, nacionalista ideológia alapján harcoltak Európában, harcoltak a szomszédainkkal, és öngyilkos háborúba sodorták ezt az országot 1914-ben és 1939-ben is. Ebben a Házban azért ezt mindenképpen rögzíteni kell.

Azt is világosan ki kell mondanunk, hogy a fronton vagy hadifogolyként szenvedő, vagy épp elesett katonáink, saját nagyszüleink, dédszüleink - azt gondolom, nem nagyon van a teremben olyan ember, olyan képviselőtársam, aki nem tud személyes vonatkozást mondani -, az ő megbecsülésük, a gondoskodás róluk, illetve a családjukról minden generáció alapvető és minimális erkölcsi kötelessége Magyarországon. Ebben, azt gondolom, nemzeti minimumnak kell lennie és volt is mindig a rendszerváltás óta. Azt is szögezzük le azonban, hogy totalitárius diktatúrák kiszolgálóit, fenntartóit - akár nyilasok, akár nácik, akár kommunisták - ebben a Házban soha senki nem fogja rehabilitálni.

Tisztelt Országgyűlés! A hadigondozásról szóló szabályokat az elmúlt 20 évben mindig konszenzus övezte itt az Országgyűlésben. E Házban a rendszerváltás óta senki nem vitatta, hogy mindazok számára méltó ellátást kell biztosítani, akik a haza szolgálatában szenvedtek maradandó fogyatékoságot, illetve azoknak, akik hozzátartozói e szolgálat közben hősi halált haltak.

A hadigondozásról szóló törvény a '94-es elfogadása óta sokszor módosult, és mindenki egyetértésével e módosítások rendszerint a jogosulti kör kiterjesztéséről szóltak. Ilyen, jogosulti kört kiterjesztő módosítást fogadott el az Országgyűlés '97-ben, '98-ban és 2000-ben is teljes konszenzussal. E módosítások sorába illik a most benyújtott törvényjavaslat is, és ez a cél az MSZP szerint is támogatható.

Habár a törvényjavaslat előkészítésével és kodifikációs megoldásaival összefüggésben számos kritikát lehetne megfogalmazni, a törvényjavaslat olyan bizonytalan fogalmaktól teszi függővé a jogosultságot, amely egyeseket akár alaptalanul, az előterjesztői szándék ellenére is kizárhat, másokat viszont az előterjesztői szándék ellenére juttathat ellátáshoz.

Ezért azt javasoljuk Lázár miniszter úrnak és az előterjesztőknek, hogy a törvényjavaslat jogtechnikai jellegű áttekintését végezzék el, tegyék egyértelművé a törvény hatályát, és a végrehajthatóság szempontjaira is figyelemmel minden kétséget kizáró módon határozzák meg a jogosultság feltételeit.

Miközben az Országgyűlés helyeselhető módon többször foglalkozott a hadigondozásban részesülők körének bővítésével, addig sajnálatos módon kevés szó esett az ellátások mértékéről. Márpedig az ellátá-

sok elértéktelenedése álláspontunk szerint rendkívül súlyos probléma ma is. Ezek az ellátások ugyanis az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegéhez vannak kötve. Példátlan módon az elmúlt 5 évben az öregségi nyugdíjminimum 28 500 forintos összege egy forinttal sem emelkedett. Ez, úgy látszik, a Fidesz szerint jól is van, hiszen jövőre sem tervezik ennek emelését.

Miniszter úr az expozéjában, képviselőtársam, a méltó gondoskodást hangsúlyozta. Hogy mindez mit jelent a hadiárvák és a hadigondozottak esetében? Az ő ellátásuk csupán az öregségi nyugdíjminimum 30 százaléka, azaz havi 8550 forint. Úgy gondolom, hogy az összeg még a törvényjavaslat által megcélzott, ma már kivétel nélkül nyugdíjas korú személyi kör tekintetében is alacsony, azonban a jövőben árván maradt gyerekek tekintetében kifejezetten elfogadhatatlan. Merthogy a hadigondozásról szóló törvény rendeltetése az is, hogy a jövőben hadigondozásra szoruló személyek számára is megfelelő ellátást biztosítson. Mi bízunk abban, hogy a következő években senki nem fogja életét veszíteni katonai szolgálata alatt, illetve háborús cselekmények következtében, azonban ezt sajnos kizárni nem lehet, ugyanis különböző nemzetközi missziók keretében a Magyar Honvédség a világ veszélyes válságövezeteiben is jelen van, nem ritkán számottevő erővel. Bár a magyar katonák felkészültsége kimagasló, azonban a katonai műveletek estében az emberéletek elvesztésének kockázata értelemszerűen nem zárható ki.

Sajnos az elmúlt években is nem egy tragikus eset volt, amikor a magyar katonák szolgálatteljesítés közben veszítették életüket. Fontos, hogy a Magyar Honvédség katonái annak tudatában vállalhassák kockázatos hivatásukat, hogy baj esetén a magyar kormány, Magyarország nem hagyja cserben szeretteiket. Lássuk be, hogy a hatályos törvények alapján a hadiárvákra járó 8550 forintos támogatás teljesen elégtelen egy kiskorú gyermek étkeztetésére, ruháztatására, iskoláztatására. Ráadásul azoknak, akik, ne adja ég, a jövőben fogják elveszíteni katonai szolgálatteljesítéssel összefüggésben édesapjukat, édesanyjukat, 16 éves korukban, továbbtanulás esetén 25 éves korukban megszűnik az árvaellátásuk. Itt azért van némi feszültség a törvényjavaslatban foglalt, volt hadiárvákra vonatkozó szabályozás és a jövőben árvaságra jutókra vonatkozó szabályozás között.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az ellátások elfogadhatatlanul alacsony szintje elsősorban nem a hadigondozásról szóló törvény, hanem a döbbenetesen alacsony nyugdíjminimum következménye. Ezért ha a törvényjavaslatot előterjesztő miniszter és államtitkárok valóban segíteni akarnak a hadigondozásban részesülőknél, és érdemben akarnak változtatni a helyzeten, akkor az a dolguk, hogy ériék el a kormánytól a nyugdíjminimum összegének emelését. Ha valóban szívükön viselik a hadigondozottak sorsát, akkor ezt a feladatot megoldják a hadigondozásról szóló törvény módosításával egyidejűleg vagy akár ebben a törvényben is.

A hazáért áldozatot hozó hőseink előtt tisztelgünk, a róluk való gondoskodást támogatjuk. Ezt a törvényjavaslatot pedig, azt kérjük az előterjesztőtől, hogy az általunk felvetettek szerint igyekezzenek orvosolni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Lázár János: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kulcsár Gergely képviselő úr. Öné a szó, képviselő úr, parancsoljon!

KULCSÁR GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslatról általánosságban elmondható, hogy a hadigondozottak körének bővítését vezeti át, és azoknak is ad lehetőséget a támogatás igénybevételére, akiknek ezt korábban valamilyen okból megszüntették, gondolok itt külföldre költözésre, politikai üldöztetésre vagy országhatár-változásokra.

(12.50)

A javaslatot hiánypótlónak találjuk. Korábban is szorgalmazta a Jobbik, konkrétan tavaly decemberben, amikor a honvédek jogállásával, valamint a hadigondozással összefüggő törvények módosításáról tárgyaltunk a Ház falai között, hogy a hadiárva juttatásait is emeljék, illetve azok is kerüljenek be a törvénybe. A Jobbik támogatni fogja ezt a javaslatot, támogatandónak és támogathatónak találjuk.

Ahogy miniszter úr is beszélt róla, a második világháború elvesztése után a hadigondozottak Magyarországon nagyon gyalázatos helyzetbe kerültek, olyan helyzetbe, ami példa nélküli volt a hadviselő országok körében. Ez a Rákosi-rendszernek, a kommunista diktatúrának volt köszönhető. Azt is ki kell emelni, hogy voltak más kommunista országok is ebben az időben Európában, de még ott is megbecsülték azokat az embereket, akik a hazájukért küzdtek, akik a fronton elesetek vagy megsebesültek. Őket méltányolták annyira, hogy megfelelő járadékokat folyósítottak számukra. A hadiárva és a hadiözvegyek esetében ez ezekben az országokban megtörtént. Magyarországon ez sajnos nem így volt. A Rákosi-rezsim felszámolta az egész rendszert, a Hadigondozottak Szövetségének szervezetrendszerét, a munkájukat betiltották, a székházukat államosították, és minden juttatást megvontak a rászoruló emberektől. Ez elég nagy szégyen.

1990 után újjáalakult a Hadigondozottak Szövetsége. Azt is meg kell említeni, hogy 1949-ben 800 ezer fő volt a hadigondozottak száma. Ezzel is érzékeltehetjük, hogy milyen nagyszámú honfitársunkat érintette ez a kérdés, és a hozzátartozók révén még ma is nagyon sok embert, szinte minden embert érint.

Sajnálatos módon, amikor 1994-ben elfogadta a már szintén említett törvényt az Országgyűlés, véleményünk szerint nem megfelelően rendezte a kártérítést. Az egy összegű kifizetés, ami részükre megadatott, valójában nem jelképezte azt, hogy ők mennyi juttatástól estek el. A mostani javaslat valamilyest gyógyír számukra, igaz, hogy nagyon későn kerül a Ház elé.

Konkrétan néhány mondatot magáról a javaslatról is mondanék. Az első három paragrafus rendezi a hadigondozásra jogosultak körét. Ez bővül, a törvény hatálya alá kerülnek a volt hadiárvaként, a volt hadigyámoltként vagy volt hadigondozott családtagként gondozásba vett emberek is. A hadiözvegyek fogalmának a kiegészítéséről is szó van a javaslatban. Erre azért van szükség, hogy olyan özvegyek is kaphassanak ellátást, akik jelenleg nem Magyarországon élnek, de olyan személyek özvegyei, akik Magyarországról vonultak be, amikor az adott terület még hazánkhoz tartozott. Ez is egy nagyon fontos pontja a javaslatnak, és természetesen a Jobbik is támogatja ezt.

A 3. §-ban azok a volt hadiárva, hadigyámolt, hadigondozott családtagok vannak, akik korábban ellátásra jogosultak voltak, de az ellátás a jogszabályváltozások miatt részükre megszűnt, s ha nem is nyújtottak be kérelmet, e kategóriák szerint mégis részesülhetnek járadékban.

Egy nagyon fontos dolgot említett miniszter úr a felszólalásában, és nagyon örülök neki, hogy a világháborús emlékműveket és a hadisírokat is felhozta, amelyek sok helyen valóban nem olyan állapotban vannak, ahogy az megilletné őket. Én a határon túli hadisírokról is szólnék. Erről kevés szó esik. Az elcsatolt területeken lévő, határon túli hadisírok esetében talán még rosszabb a helyzet, s nemcsak az elhanyagoltságuk miatt, hanem azért is, mert egyes nemzetek a történelemhamisítás útjára léptek. Gondolok itt az Erdélyben lévő hadisírookra, ahol a magyar hadisírookra román feliratok is kerültek, és úgy mutatják be ezeket a sírokat, mint ha ott nem is magyar katonák lennének. Ezekre is meg kellene találni a megoldást.

Összefoglalva: jó javaslatnak tartjuk, és a Jobbik természetesen támogatni fogja ezt a szavazatával is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika egyetért a kormánnyal abban, hogy a második világháborúban elesett, eltűnt és hadifogságban elhunyt katonák özvegyei és árvái felé ki kell fejezni a társadalom együttérzését, és hogy mindenféle hátrányos megkülönböztetés nélkül minden érintettnek anyagi támogatást is kell nyújtani.

A jelen törvénymódosítási javaslat az indoklása szerint azzal a szándékkal íródott, hogy az illő anyagi támogatás mindazokat is megillessen, akiknek a férje vagy édesapja 1938. november 2. és 1945. május 9. között volt a Magyar Királyi Honvédség és Csendőrség kötelékében. Kimondja még azt is a javaslat, hogy ez a juttatás attól függetlenül is jár, hogy az érintett milyen állományviszonyban volt, illetve hogy milyen volt a rendfokozata.

Úgyszintén függetlennek kell lenni az ellátásra jogosultságnak attól a tényről, hogy az 1947. február 10-én Párizsban a Magyarország képviselői által aláírt békeszerződés következtében az érintett mely ország állampolgárává vált. Az LMP egyetért azzal is, hogy a javaslat célja az, hogy egyenrangúként kezelje mindazokat, akik magyar állampolgárként kötelességüket teljesítve áldozták életüket a hazáért.

A törvényjavaslat szövege a célnak megfelelően lakóhelytől függetlenül megnyitja a hadigondozott-sági jogosultságot azon magyar állampolgárok számára is, akiket 1949. január 1-jét megelőzően nyilvántartásba vettek. Magyarország határainak változása következtében sok olyan személy van, aki eddig nem volt jogosult a magyar államtól ellátásra. A javaslat alapján azok is jogosultak lesznek igényelni hősi halált halt néhai férjük utáni ellátást, akik Magyarországról vonultak be, de lakhelyváltozás nélkül jelenleg más államnak a polgárai.

A törvényjavaslat bevezeti a volt hadiárva, volt hadigyámolt és volt hadigondozott családtag fogalmát annak érdekében, hogy megteremtse annak lehetőségét, hogy akik korábban jogosultak voltak hadigondozotti ellátásra, de a pénzellátást megszüntették vagy a jogosultságuk megszűnt, kérelemre a járadékban részesülhessenek.

Összességében tehát úgy gondoljuk, hogy a törvényjavaslat indokolt, ezért az LMP támogatja azt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. A határozati házsabály 36. § (4) bekezdése szerint most van lehetőség arra, hogy az elsőnek jelentkező független képviselő 15 perces időkeretben felszólaljon. Ennek megfelelően megadom a szót Kónya Péter képviselő úrnak, aki felszólalását a helyén mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, nincs nagyobb bűn annál, mint amikor egy állam, egy kormány vagy egy hatalom háttal fordít a hőseinek, háttal fordít azoknak, akik adott esetben az életüket vagy az egészségüket áldozták a hazájukért. Ez a törvényjavaslat egy olyan hibára és bűnre próbál orvosságot nyújtani, amit az elődeink követtek el a rendszerváltást megelőzően.

Számomra hivatásos katonaként az egyik legfájdalmasabb dolog talán az volt, amikor meg kellett élnem, azt kellett tapasztalnom, hogy Magyarorszá-

gon vagy más országokban, a Szovjetunióban, Lengyelországban, Romániában a katonasírok gondozatlanok, teljesen elhanyagoltak a különböző temetőekben, vagy ha nem is temetőben, de különböző helyeken. S nem volt annál felemelőbb érzés, mint amikor a kilencvenes évek elején és közepén több katonával, volt úgy is, hogy három szakasznyi katonával Lengyelországban magyar katonasírokat hoztunk rendbe több hónapon keresztül, majd ezt követően Ukrajnában is felderítettünk és feltártunk kint élő, határon túli magyarokkal katonasírokat, és azokat rendbe hoztuk.

Ez a törvényjavaslat nemcsak a múltnak mutat irányt, hanem a jelen katonáinak is, mert végre kimondja, hogy Magyarországon nem lehet háttal fordítani a katonáinknak, a hőseinknek. Az biztos, hogy ez a törvényjavaslat a jelen katonáinak is üzenetet fog mondani.

(13.00)

Ugyanakkor egyet kell értenem Harangozó képviselőtársammal, hogy valóban ez a törvény egy jelképes törvény, de összegében és összecszerűségében - azt gondolom, talán ki is lehet mondani - talán méltatlan, hogy ilyen alacsony összegben határozzuk meg ezt a járadékot. Tisztában vagyok vele, hogy nyilván ennek költségvetési vonzatai vannak, ugyanakkor, ha kimondjuk azt, hogy jogos, hogy ezeknek az embereknek valamiféle járandóságot biztosítsunk, akkor el kellene gondolkodni azon, hogy ennek az összegnek a mértékét valamilyen módon próbáljuk meg megemelni, hiszen ez ugyanúgy üzenetértéket hordoz magában.

Valóban, azzal is egyet kell értenem, amire több képviselőtársaim is utalt, hogy biztos, hogy itt a tereben is mindenkinek van valamilyen módon érintett rokona, és végre elindulunk azon az úton, hogy megbecsüljük azokat az embereket. Függetlenül attól, hogy milyen háború volt a második világháború, de azok az emberek, akik a hazájukért áldozták az életüket vagy az egészségüket, vagy az ő rokonaik, akiknek el kell szenvedni, hogy ők meghaltak, méltó megbecsülésben részesüljenek.

Ezért azt tudom mondani, hogy részemről teljes mértékben támogatható ez a törvényjavaslat, ugyanakkor egyetértek Harangozó képviselőtársammal, valóban szükség van arra, hogy bizonyos technikai módosításokat ebben a javaslatban megtegyenek. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP, a KDNP és a független képviselők körében.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés!

Kedves Képviselőtársaim! Valójában hiánypótló az a kezdeményezés, amellyel most itt találkozunk a Házban. Nagyon jónak tartom, hogy ez a kezdeményezés megtörtént.

Amiért szót kértem, az egyik dolog, hogy elmondjam, teljes mértékben egyetértek a Harangozó Tamás képviselőtársam vezérszónoklatában elmondottakkal. Azon túl mint a Kulturális bizottság elnöke és mint mezei országgyűlési képviselő, azt gondolom - és javaslom a Magyar Országgyűlésnek és a betervezőnek is, hogy fontolja meg; nem hallottam Lázár úr teljes felszólalását, amelyért elnézést kérek -, megérett a helyzet a első világháború 100. évfordulója és a második világháború európai lezárásának 70. évfordulója alkalmából - és az MSZP budapesti elnökeként is kérem az Országgyűlést, fontolja meg -, hogy egy nagy központi emlékművet a két világháború összes elesett katonájának Magyarországra végre állítson fel; egy igazán méltó, a hősöknek emléket állító, nagy központi emlékművet.

Magam az első világháborúval sokat foglalkozom, sok sírhelyet jártam végig a szomszédos országokban is, Nyugat-Európában is. A személyes érdeklődési körön túl, én azt hiszem, Magyarország megérdemelné, hogy egy igazán nagy, méltó központi emlékművet Budapesten állítsunk fel. Minden kerületben, minden településen ilyen vagy olyan emlékmű van, magam utánajártam ennek, de egy nagy emlékmű, amely igazán méltó, olyan nincs.

Kérem, hogy ha ilyen kezdeményezéssel élünk, támogassák, vagy ha önök élnek ilyen kezdeményezéssel, mi támogatni szeretnénk, legalábbis a magam nevében ezt tudom mondani, és legalább a párbeszéd induljon el róla. Köszönöm. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Rétvári Bence képviselő úr következik, a KDNP képviselőcsoportjából.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, egy olyan kérdés előtt állunk, amely nem politikai kérdés, hanem emberség kérdése, a felszólalásokból is ez tükröződött.

Engedjék meg, hogy én is egy személyes emlékekkel kezdjem. Nekem nyilvánvalóan és már szüleimnek sem nagyon volt emléke a második világháborúról, az ott elszünetelt áldozatokról. Két tárgy van kiskoromból, ami emlékként megmaradt: egy festmény a falon, amit nagymamám egyik unokatestvére - Guszti bácsinak hívtuk - festett, illetőleg egy kis, bura alatt lévő Mária-szobor. A kis, bura alatt lévő Mária-szobornál imádkozott édesanyám és nagymamám minden este a világháború alatt, hogy nagyapám hazajöjjön, és szerencsések voltak, mert haza is tért nagyapám több év után a frontról. A kép festője, a rokonunk, Guszti bácsi, aki annak idején

még a magyarádi szőlőben festett meg egy festményt egy hóban fekvő hadisebesültről, ő is kint volt a fronton, ő viszont soha nem tért vissza. Ez a kép arra emlékeztetett mindnyájunkat a családban, akik elmentünk az ebédlőben emellett, hogy bizony a háborúknak minden családban igencsak sok áldozata volt. Ez a törvényjavaslat azokra az emberekre igyekszik figyelni, akiknek a rokonai ilyesfajta pótolhatatlan veszteséget szenvedtek.

A hadigondozásról szóló törvény jelen módosítása egy közel hét évtizedes mulasztást pótol, ismét lehetővé teszi a második világháborúban esett, eltűnt és hadifogságban elhunyt katonák és munkaszolgálatosok özvegyeinek és árváinak anyagi támogatását, egy 1949-ben meghozott politikai döntés ugyanis megfosztotta őket a hadigondozotti ellátástól.

Elmondhatjuk, hogy ezektől az emberektől, akik egyszer már jogot szereztek arra, hogy ilyesfajta ellátást kapjanak az államtól - amely nyilvánvalóan érzelmileg nem pótolja a veszteségüket, de az anyagi nehézségeiken valamelyest segít -, ezt elvették tőlük méghozzá egy kollektív jogfosztás elve alapján, pusztán azért, mert nem a Vörös Hadseregben szolgáltak, hanem az akkori magyar állam nemzeti seregében szolgáltak, besorozták őket, ha akarták, ha nem, ha jelentkeztek, ha nem, vitték őket. Törvényi kötelezettségüknek és hazaszeretetüknek tettek eleget akkor, amikor részt vettek a magyar hadseregben a második világháborúban.

Ebből a jogfosztásból is látszódik, hogy melyik az a rendszer, amelyiknek az ember számít, és ki az, akinek csak a rendszer fenntartása számít bármilyen úton-módon. Egy ilyesfajta kollektív jogfosztás, kollektív megbélyegzés a diktatúrák sajátja. Sajnáljuk, hogy ezek az emberek utána évtizedekig ezt a billogot magukon kellett hogy viseljék, pedig ők csak - mint minden állampolgár - annak a kötelezettségüknek tettek eleget, hogy a magyar hadseregben szolgáljanak. Az a fontos, hogy minden rendszer ezekben az esetekben is a jóvátétel kérdésében az embert tartsa elsődlegesnek.

Szintén itt felmerülő kérdés, amivel valószínűleg évtizedekig az elnyomó diktatúra alatt nem tudtak számot vetni, hogy vajon a vesztes lehet-e áldozat. Abból indultak ki, hogy a győztes oldalon vannak csak azok, akik a jó oldalon álltak, és köztük lehetnek áldozatok is, és a vesztesek oldalán az áldozat, az áldozattá válás teljes mértékben kizárt, hiszen teljes mértékben erkölcsileg megbélyegeztek mindenkit, akik a vesztes oldalon álltak, nem voltak tekintettel arra, hogy emögött emberi sorsok húzódnak meg.

A törvénymódosítási javaslat alapján mindazok jogosulttá válnak az ellátásra, akiknek férjük, édesapjuk 1938. november 2-a és 1945. május 9-e között a volt Magyar Királyi Honvédség és Csendőrség kötelékében szolgáltak, függetlenül állományviszonyuktól, rendfokozatuktól és attól a tényről, hogy az 1947. február 10-én Párizsban Magyarország képviselője által aláírt békeszerződés következtében mely ország állampolgárává váltak. Mindezzel a jogszabály

kifejezésre juttatja a határokon átívelő nemzetegyesítés jelentőségét is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az első olyan törvény, az első olyan jogszabály, amely a határon túli magyarokra éppen ezért személyi elven tekint, nem a lakóhelyet nézi, nem azt nézi, hogy ki milyen egyesületen keresztül kaphat támogatást Magyarországtól, a magyar államtól, hanem hasonlóan ahhoz az elvhez, amit a kormány elhatározott a kárpátaljai magyarok támogatásával kapcsolatban az utóbbi időben igen nehéz helyzetbe került, háborús helyzet miatt többszörösen sújtott kárpátaljai magyarok megsegítésére, ugyanezen új elv szerint a határon túli magyarok számára is biztosítja ugyanazt az ellátást, ugyanazt a jóvátételt, mint amit a határon belül élő magyarok számára.

A törvényjavaslat figyelembe veszi azt a tényt, hogy a XX. századi történelmi viharokban Magyarország határai többször változtak, így gondozotti körbe kerülnek a hősi halált halt néhai férjük után azon hadiözvegyek is, akiknek férje Magyarországról vonult be, de akik lakhelyváltoztatás nélkül jelenleg más állam polgárai. A törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy azon személyek, akik korábban jogosultak voltak hadigondozotti ellátásra, de pénzellátásukat a '49-es politikai döntés következtében megszüntették vagy jogosultságuk megszűnt, illetve kérelmüket politikai okokból be sem nyújtották, kérelemre járadékban részesülhessenek. Nyilván itt a politikai okoknak többféle módja lehet, de főként azért nem nyújthatták be ezt, mert határon túliként nem fordulhattak a magyar államhoz. Külföldön élő, Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel nem rendelkező kérelmezők esetében a kérelem benyújtásának helye a Fővárosi Kormányhivatal.

Úgy gondolom, mindazok a kérdések, amelyeket felvetettek képviselőtársaink a hadisírokkal kapcsolatban is, ugyanilyen fontosságúak, hiszen sok helyen a magyar jelenlétnek egyik utolsó jelei a magyar honvédek, a magyar katonák hadisíriai, nekünk pedig kötelezettségünk, hogy ezeket ápoljuk és jó karban tartjuk. Ebben mind a Honvédelmi Minisztérium, mind az Emlékbizottság, amelyik az első világháború méltó megemlékezésével foglalkozik, fontos programokat indított. Bízunk benne, hogy a hadiáldozatokról egy teljes mértékű leltára, egy teljes mértékű felsorolása lesz Magyarországnak, pontosabban: a hősi halottak almanachját össze tudjuk állítani.

(13.10)

Ez a második világháború esetében talán könnyebb, de az első világháború már említett 662 ezer hősi halottja közül százezer megholtak és 200 ezer hadifogságba esettnek vagy megsebesültek a neveit már a bécsi, a budapesti és a vidéki levéltári adatok alapján újra számba vettük, de nyilvánvalóan összességében háromszor 600 ezer főről lesz szó, hiszen körülbelül ugyanannyi volt a hadifogságba esett, a

megsérült, illetve a meghalt katonáknak a száma. A második világháborúban szintén jóval több, mint 300 ezer magyar honvéd halt meg, és sokkal nagyobbra tehető az első világháborúhoz képest a civil áldozatok száma, akik szintén a második világháború áldozatai. Éppen ezért fontos, hogy ezeket az emlékműveket felújítsuk, Budapesten is központi emlékművet állítsunk fel az első világháború hősi halottainak. Arról a munkáról azért beszámolhatunk, hogy különböző településeken több mint 110 első világháborús hősi emlékművet már az elmúlt év során felújítottunk, és újra a régi fényében, a régi dicsőségében hirdeti a magyarok hősiességét és a hősi halottak emlékét.

Bízom benne, hogy ezt a fajta elégtételt, a hősöknek való elégtételt fogja szolgálni ez a törvényjavaslat is, 70 évvel megkésve, de bízom benne, hogy teljes parlamenti konszenzussal, és abban viszont biztos vagyok, hogy teljes nemzeti konszenzussal szolgálhatja ezt az ügyet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is köszönetemet kívánám kifejezni mindenkinek, aki jelen pillanatban részt vesz ebben a vitában, hiszen úgy érzem, hogy mindenki a hozzászólásában ehhez a törvényjavaslatához méltón és méltóságteljesen szólalt fel.

Itt a személyes beszámoló és a személyes érintettség alapján kitűnik az, hogy tényleg Magyarországon szinte nincs olyan család, amely ne lenne érintett ebben a körben, hiszen minden családból voltak olyan katonák, rokonok, akik életüket vesztették a hazájuk szolgálatában. Ezért felmerül az emberben a kérdés, hogy ha ez tényleg így van, akkor miért kellett 25 évet várni azzal, hogy ezt a törvényt meghozzuk, és valóban méltóképpen adózzunk azoknak az emlékének és azoknak a hősiességének, akik Magyarországot az életüket is hajlandóak voltak kockáztatni és áldozni.

A másik, ami felmerül itt a vita elején - és tényleg nem is szeretnék felkorbácsolni semmilyen érzelmeket ebben a vitában -, hogy ha ilyen történelmi eseményekről ilyen nyíltan, ennyire higgadtan és realitásra törekedve tudunk beszélgetni, akkor ez szerintem adhat egy bizonyos bizakodást arra nézve, hogy egyszer eljuthatunk majd oda, hogy Magyarországon ne legyen szükség olyan törvényekre, mint amilyen törvények jelen pillanatban is érvényben vannak, amelyek mondjuk, a nemzetiszocialista és a kommunista bűnök tagadását büntetik. Hiszen ha ilyen nyíltan és ilyen higgadtan tudunk beszélni történelmi eseményekről, és valóban a történelmi események megismerését tűzzük ki magunk elé célként, és ez vonatkozik a társadalomra is, akkor biztos,

hogy reálisan tudjuk majd értékelni ezeket az eseményeket, és reálisan tudunk róluk beszélni.

Az egyik, amit fel szeretnék vetni a törvényjavaslattal kapcsolatban, az, hogy kérném az előterjesztőket és a kormányt is, hogy vizsgálják meg annak a lehetőségét, hogy van egy elég nagy szám, az eltűntek száma, akiknél nagyon sok esetben az is előfordulhatott, hogy nem nyilvánították halottá őket, hanem csak egyszerűen az eltűnésük időpontját határozták meg, és onnantól kezdve az ő hozzátartozók már csak ezért sem lehettek hadigondozottak vagy hadiárvák. Vizsgáljuk meg, hogy ők is biztosan bele tudjanak kerülni ebbe a körbe, hiszen elég nagy körről van szó.

A másik pedig, hogy - csatlakozva más képviselőtársaim felszólalásához is - azt mondom, meg kellene vizsgálni, milyen lehetőségünk van arra, hogy esetleg ezt az összeget, ami valóban nem egy magas összeg jelen pillanatban, hogyan tudnánk megemelni, milyen lehetőségei vannak akár a költségvetésnek jelen pillanatban is, hogy ezt az összeget egy kicsit szélesítsük, vagy pedig valami más formát kitalálni arra, hogy emeljük ezt az összeget.

Mi természetesen támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot, és minden olyan módosító javaslatot is természetesen támogatni fogunk - akár a bizottsági vita során is -, ami előrébb viszi ezt a törvényt, ami jobbra teszi ezt a törvényt, és ami valóban még inkább a megbecsülésünket fejezi ki.

Csatlakozva ismételtén ahhoz, hogy mennyire kellene ápolni az anyagi javakon túl is, itt szóba kerültek különböző emlékművek, vagy pedig a hadisírok gondozása; természetesen bármilyen, ehhez kapcsolódó törvényt és törvénymódosítást a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom támogatni fog, és remélem, hogy teljes konszenzussal, és hogy minden képviselő fontosnak fogja érezni majd, hogy amikor szavazni kell erről a törvényjavaslatról, akkor igennel szavazzon a tisztelt Házban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A világháborúk áldozatairól való gondoskodás nem is lehet kérdéses. Ez erkölcsi kötelem. Ez a kötelezettség, ez a kötelem szerintem hovatarozástól vagy színezettől függetlenül minden parlamenti frakcióban ülő képviselő számára mindenfajta ideológiai gondolatot felülír.

Itt a Parlament falai között azt mondom, hogy szerencséseknél mondhatjuk magunkat, mármint generációs értelemben, mert közvetlen formában nem voltunk elszenvedői ezeknek a folyamatoknak, de emlékképek vagy elmondott képek, amelyek emlékképekké alakultak ki az emberben, mélyen ülnek mindegyikünkben.

1914, 1939: Harangozó képviselőtársam a vezérszónoklatában szolt ezekről az öngyilkos háborúkról, ezeknek a borzalmairól, és mindarról, amit a családokban adott esetben ezt követően el kellett szenvedni. Ilyen értelemben tehát az a felvezetés, az a gondolatsor, amely Lázár képviselőtársam expozéjában elhangzott, és arra utal, hogy nem feladat, nem erkölcsi kötelezettség van e tekintetben, számomra is mérce, és olyan mérce, amely támogatható és elfogadható.

Két kérdést, kiegészítést szeretnék mindössze hozzátenni. Igazából, ha valamit fontosnak tartunk, akkor természetesen ennek az anyagi háttére vonatkozásában is meg kell teremteni azt az összecszerültséget, ami gyakorlatilag biztosítja azt, hogy megfelelő szinten, megfelelő módon ennek a kielégítésére sort lehessen keríteni.

2015-ről '16-ra egyébként néhány száz millió forintos csökkenés következett a hadiözvegyek és hadiárvák ellátását érintően. Nyilván ez sajnálatos eseményekkel is összefügg, elhalálozásokkal és egyebekkel, de azt gondolom, hogy az a nagyságrend, amiről szó esett, mintegy 20 ezer ember megsegítése e tekintetben, nyilván új források bevonását is megkívánja. Nyilván ez a 2016-os költségvetésben is meg kell hogy jelenjen. Érdemes megfontolni, meggondolni, illetve arra a kérdésre is egzakt, egyértelmű választ adni, hogy mi van a magyar állampolgárságot elnyert emberekkel, illetve hogy a környező országokban - itt elsődlegesen nyilván Romániára gondolhatunk - voltak-e, vannak-e hasonló ellátási formák, és ezek hogyan és miképpen illeszkednek egymáshoz.

De a második említett kérdés, amit kiegészítésként mindenképpen szeretnék hozzátenni, igazából az, ami az ellátottaknak azon körét érinti, akik hadiárvákként adott esetben a 16. életévüket nem haladják meg, és utána esetleg iskolai tanulmányokat nem folytatnak, az megszűnik, a másik pedig, hogy a 25. életévük után, ha a tanulmányaikat befejezik, akkor szintén megszűnik. Érdemesnek tartanám megfontolni azt, hogy ezt a két időbeni korlátot fenn kell-e vagy ilyen értelemben kell-e fenntartani.

(13.20)

A második kiegészítő gondolatomban befejező része pedig nem szólhat másról, mint arról, hogy sajnos Magyarországon az öregségi nyugdíj minimuma hosszú-hosszú-hosszú éveken keresztül szégyenletesen alacsony szinten van tartva, és ez az ellátási forma pedig ehhez illeszkedően, ennek a 30 százalékában jelenik meg, ami gyakorlatilag nem sokkal haladja meg a 8 ezer forintos nagyságrendet.

Érdemes lenne - megismétlem vezérszónokunk gondolatát - az öregségi nyugdíjminimum összegét megemelni, sokfajta jó értelmű kötelezettségnek tenne eleget ezzel a parlament, és indirekt módon itt a hadiözvegyek és a hadiárvák ellátása tekintetében történő forrástöbbletek megteremtését is megala-

pozná egy ilyenfajta javaslat érvényesítése és megvalósítása. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőket, kívánnak-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Lázár János jelzésére:)* Igen, megadom a szót az előterjesztők képviselőjében Lázár Jánosnak.

Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igen tisztelt Országgyűlés! Először is szeretném megköszönni mindazoknak a hozzászólásait, akik eddig a vitában részt vettek, és szeretném jelezni az előterjesztők képviselőjében, hogy készen állunk a benyújtott módosító indítványok megfontolására és a parlamenti konszenzus megteremtésére.

Most itt azt a megjegyzést mindenféleképpen szeretném megtenni, hogy tisztázni kell, hogy a mi javaslatunk, ötünk javaslata, szándékaink szerint nem érinti a jelenleg hatályos hadiözvegy- és hadiárva-ellátást, ami egy jelentősebb összeg ennél. Vargha Tamás államtitkár kollégám részletes tájékoztatást fog majd adni a bizottsági fázisban a módosító indítvány megtárgyalásakor, hogy jelen pillanatban a hadigondozásról szóló jogszabály alapján kit mi illet meg; hogy abban az esetben például, amikor Afganisztánban veszítettünk el katonát, akkor erről a magyar állam hogyan gondoskodik.

Ezeket a szabályokat szeretnénk nem megváltoztatni, hanem kiegészíteni. Tehát amiket önök felvetettek, hogy a mostani javaslat mennyiben rontja vagy befolyásolja a korábban hatályos, hadiárva- vagy hadiözvegyekre vonatkozó ellátmányokat, azokat részletesen meg fogjuk vizsgálni. Nem az a célunk, hogy ez romoljon, nem az a célunk, hogy ezt visszább soroljuk, hanem az a célunk, hogy ez rendben legyen. Eddig nem merült fel, hogy ezzel probléma lenne, de ezt részletesen meg fogjuk vizsgálni. A technikai módosító indítványok, amelyek a jogalkotás okán a pontosításra vonatkoznak, természetesen befogadásra kerülnek részünkről, illetve az Igazságügyi Minisztériumhoz is fordultunk azoknak a kérdéseknek a tisztázása és pontosítása céljából, amelyeket felvetett a Magyar Szocialista Párt vezérőrnoka, Harangozó képviselőtársam is. Tehát ezeket mind készek vagyunk megfontolni.

Én az összegszerűséget is természetesen megfontolandó dolognak tartom, meg kell nézni, hogy más hasonló nyugdíj-kiegészítések, illetve a kárpótlás logikája alapján, méltányosságból, hősieség vagy szenvedés elismeréseképpen nyújtott nyugdíj-kiegészítések milyen összegűek. Erről is fogunk a vita kapcsán táblázatot és összesítést készíteni, hiszen jó néhányan részesülnek Magyarországon

- azok is, akiket 1945 előtt ért sérelem, és azok is, akiket 1945 után ért sérelem - egyfajta nyugdíj-kiegészítésben; ezeknek az összegszerűségét is érdemes megnézni havi lebontásban.

Ezeket az elmúlt időszakban jelentősen emelte egyébként a kormány, tehát jóval nagyobb tételekről van szó, mint itt, de ezt is ki fogjuk munkálni, hogy tájékoztatni tudjuk korrektül az Országgyűlésben tevékenykedő képviselőtársaimat arról - hogy legyen viszonyítási alapjuk -, hogy hogyan juttatunk nyugdíj-kiegészítést azoknak, akik 1945 és 1990 között voltak politikai üldözöttek, vagy azoknak, akik 1945 előtt, adott esetben az 1938 után meghozott zsidótörvények áldozatai voltak és azoknak a törvényeknek a hatálya alá kerültek. Ezt részletesen kimunkáljuk, hogy legyen összehasonlítási alapjuk, beszélni fogunk a gazdasági minisztériummal is és a nyugdíjbiztosítóval, illetve a nyilvántartásokat meg fogjuk részletesen vizsgálni ismét, hogy körülbelül hány emberről lehet szó, mert nyilván a költségvetési mozgásteret az érdemben befolyásolja, hogy 100 ezer emberről van szó vagy 18 ezer emberről van szó.

A mi vélelmünk az - nagyon érdekes egyébként, csak szeretném az Országgyűlést tájékoztatni -, hogy már 10 ezer alatti sajnos azoknak a száma, akik holokauszt-túlélők és nyugdíj-kiegészítésben részesülnek, és megdöbbentő párhuzam, hogy 10 ezer alatti azoknak a száma, szinte megegyező az arány, akik '45 utáni politikai megbélyegzés, üldöztetés vagy ítélet alapján kapnak nyugdíj-kiegészítést. Tehát a két csoport szinte ugyanolyan nagyságrendű számmal képviselteti magát a kompenzációs rendszerben, ami évről évre jelentősen csökken, sajnos az a helyzet, hogy öt-tíz éven belül ez a kérdés már nem jelent költségvetési terhet az ország költségvetése szempontjából. Ha itt 15-18 ezer emberrel számolhatunk, akkor nagyjából ki lehet számolni, hogy az a következő öt-tíz évben mit jelent. Ezeket a számításokat még csatolni fogjuk az előterjesztéshez.

Köszönöm szépen a konstruktív hozzáállásukat, várjuk a vita folytatását. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a közbeszerzésekről szóló törvényjavaslat, valamint a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája** a lezárásig. A törvényjavaslatokat T/4849. és T/4850. számokon kapták kézhez és ismerhették meg képviselőtársaim.

Most megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak, aki a két törvényjavaslat expozéját összevontan ismerteti, kétszer 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Riadalmat nem szeretnék kelteni azzal, hogy a kétszer 30 perc lehetőségét - amit nagyvonalúan biztosít a házszabály, illetve az Országgyűlés elnöke - igénybe veszem, szeretném azonban összefoglalni az önök számára azt, hogy a közbeszerzési törvényjavaslatnak, amely a kormány előterjesztésében kerül az Országgyűlés elé T/4849. számon, mi az oka, mi a célja, mi az értelme, és néhány rendelkezésre szeretném az önök figyelmét ráirányítani, ami érdemi változást fog jelenteni a következő időszakban a közbeszerzési rendszerben.

Először is szeretném azt jelezni az önök számára, hogy több oka is van, ami miatt ezzel a kérdéssel foglalkoznunk kell. Tíz éve már annak, hogy a 2004-es európai uniós csatlakozásunk után, a szuverenitásunk egy részének feladása után az európai közbeszerzési irányelvek Magyarországon jogszabályokba való átültetésre kerültek. 2014-ben az Európai Unió új közbeszerzési irányelvet fogadott el, és a tagországoknak, amelyek a közpénzek elköltésével kapcsolatos szabályok tekintetében 2004-ben a szuverenitásuk egy részéről lemondtak, kötelességük van arra nézvést, hogy 2016 tavaszáig az Európai Unió új közbeszerzési irányelvét átültessék a magyar gyakorlatba, illetve a tagországi gyakorlatba.

Tehát az előterjesztésünk egyik oka az, hogy új közbeszerzési rendszere van az Európai Uniónak az elmúlt tíz év tanulságainak levonását követően. Ez azt is jelenti, hogy az Országgyűlésnek a törvényalkotás kapcsán korlátozott a jogköre, ami azt jelenti, hogy a törvény, amit el fogunk fogadni, nem lehet ellentétes az Európai Bizottság új irányelvével, sőt Magyarországnak a társulási megállapodás és az európai uniós tagság okán kötelezettsége van egyeztetésre is. Eddig mintegy három alkalommal került sor az előterjesztett törvényjavaslat európai bizottsági egyeztetésére, több főigazgatóságot is bevonva az érdemi munkába.

Tehát arról tudom tájékoztatni az Országgyűlést, hogy nemcsak előterjesztettük véleményünk szerint az új európai uniós irányelvnek megfelelő törvényjavaslatot, hanem a szükséges európai bizottsági egyeztetéseket is megkezdtük. Rendelkezésünkre áll a regionális főigazgatóság és a versenyjogi főigazgatóság írásbeli nyilatkozata ezeknek az egyeztetéseknek a megkezdéséről, folyamatban létéről, illetve arról, hogy kifejezetten támogatja az Európai Bizottság az irányelv átültetését és az irányelvben megfogalmazott értékek magyarországi meghonosítását, részben az elmúlt hét év európai uniós forrásainak a nagyságrendje, a közpénzek felhasználása okán, részben pedig azért, mert nyilvánvaló, hogy Európában a gazdasági válságot követően, 2007 és 2008 után jelentős mértékben értékelődött föl a közpénz elköltése, elsősorban a gazdaság modernizációja és dinamizálása érdekében.

Az európai versenyképességben ma a közpénzköltésnek rendkívül fontos szerepe van, ezért kiemelt

figyelmet fordít az Európai Unió arra, hogy a közpénzek átlátható módon, minél szélesebb nyilvánosság által övezve és követve, minél nagyobb áttekinthetőséget, betekinthetőséget biztosítva kerüljenek elköltésre.

(13.30)

Tehát részben azt mondhatjuk, hogy körülbelül az Európai Unió GDP-jének mintegy 20 százaléka kerül ki olyan forrásokból, amely közbeszerzések által kerülnek felhasználásra. Tehát korántsem mindegy az, hogy vajon milyen formában használjuk fel a pénzeket, hiszen a nagyságrend európai szinten óriási. Az európai GDP 20 százaléka olyan forrás, ami európai közbeszerzés eredményeként kerül felhasználásra. Másrészt pedig azt is mondhatjuk, hogy Magyarország szempontjából ennek kiemelt jelentősége van, hiszen az elmúlt hét esztendőben biztosított európai uniós fejlesztési források, valamint a 2014 és 2020 között rendelkezésre álló, a hazai önerővel együtt mintegy 12 ezer milliárd forint jelenti az elsődleges fejlesztési, csatlakozási színvonalbeli fejlesztési lehetőségét az országnak.

Tehát ha világosan értékeljük Magyarország költségvetési helyzetét, akkor ma az elmúlt húsz év minden strukturális reformjával együtt ott tartunk, hogy a magyar gazdaság és a magyar költségvetés számára a legfontosabb fejlesztési forrás az Európai Unióból érkező fölzárkóztatási célt szolgáló fejlesztési forrás. Ez volt az elmúlt hét esztendőben, és ez a realitás a következő hét esztendőben is. A gazdasági növekedés, több százalékos gazdasági növekedés hozzá tud tenni saját nemzeti mozgásteret, ahol szintén érdekünk az, hogy a közpénzeket átláthatóan képesek legyünk elköltetni.

Szeretném azt is elmondani, hogy az Európai Unióban megosztottság van a számunkra, közép-európai fölzárkózó országok számára biztosított kohéziós alapok sorsával kapcsolatban. Az Európai Unió választópolgárainak igénye az, hogy szigorú elszámolás mellett, az átláthatóság és a nyilvánosság fokozása mellett kerüljenek a források elköltésre. A regionális főigazgatóságon vagy a különböző biztosokon igenis van az Európai Unió nyilvánosságában megfogalmazódó politikai nyomás arra nézvést, hogy ezek a pénzek áttekinthetően kerüljenek felhasználásra, számonkérhetően kerüljenek felhasználásra, milyen célokat szolgálnak.

Amikor választókerületemben vagy az önök választókerületében vagy a képviselőtársaim által képviselt választók közé keveredik a nagy nettó befizető államok valamelyik állampolgára, mondjuk, egy német választópolgár, és megdöbbenve tapasztalja, hogy a városaink főterein a szökőkutak és a padok az általa befizetett adókból valósulnak meg, sőt a magyarországi autópálya-hálózat, ami mégiscsak a legjobb közép-európai összehasonlításban, az ő adójából valósul meg, vagy egy olyan szállodában lakik, ami az ő adóeuróiból valósul meg, akkor nyilvánva-

lón számos kétely is megfogalmazódhat benne azt illetően, hogy neki valóban az-e a dolga, hogy a mi jólétünkhöz ilyen volumenben járuljon hozzá.

Ezt csak azért mondtam el, mert szeretném érzékeltetni önökkel, hogy a következő hét évben azzal lehet számolni, hogy a közbeszerzési irányelv betartása és betartatása szigorodni és erősödni fog, másrészt pedig erősödni fognak azok az európai intézmények és intézményrendszerek, amelyeknek az a céljuk, hogy az Európai Unió adófizetői által biztosított forrásokat kövessék. És van még egy probléma. Nyilván az Európai Unió mint szervezet költségvetése, a Bizottság költségvetése is szűkös a feladatokhoz és a célokhoz képest. Ezért az Európai Bizottságon belül is nagy vita zajlik arról, hogy vajon ezek a regionális fejlesztési alapok mehozzák-e az elvárt eredményeket. Így aztán, amikor az ember európai uniós bürokratákkal tárgyal, a folyosón a small talking keretében elmondják, hogy természetesen ők nagyon szeretik Magyarországot és a magyarokat, de hát értsük meg, hogy nekik az a dolguk, hogy a pénzek elköltését alaposan ellenőrizzék.

Tehát van egy ilyen adottság, másrészt pedig van egy hazai adottság is, ami a fejlesztési források nagyságrendjét illeti. Nézzék meg az elmúlt hét év költségvetését, és nézzék meg azt a költségvetési tervet, amit a költségvetési javaslatához mellékelnie kell a gazdasági minisztériumnak az Európai Bizottság számára. Abból világosan kiderül, hogy ha a magyar költségvetésből kivonnánk az Európai Unió által biztosított forrásokat, akkor a jelenlegi gazdasági növekedés ellenére sem lennének meg, a befizetéseink ellenére sem, tehát az Európai Unió számára befizetett összegek ellenére sem lennének meg a fejlesztés ilyen volumenű feltételei. Kétségtelen, hogy ma már nem kis befizetői vagyunk mi sem az Európai Uniónak, tehát a magyar adófizetők forintjából is van befizetés, de a mi befizetésünk még mindig jóval kevesebb annál az összegnél, mint amit kapunk. Nyilvánvalóan ez az a forrás, amit fejlesztésre tudunk fordítani.

Most nem mennék bele részletesen abba a megállapodásba, amit tavaly szeptemberben Barroso elnök úrral kötött a kormány, és amely arról szól, hogy a források 60 százaléka megy gazdaságfejlesztési, 40 százaléka humán- és reálinfrastruktúrára. Nagyon jó az időpont a közbeszerzési törvény megtárgyalására, tekintettel arra, hogy egy hétéves ciklus tapasztalatainak lezárására kerülhet sor, és egy hétéves új ciklus megnyitásában egy új intézményrendszer és új játékszabályok megfogalmazását kell mindenféleképpen megtennünk.

Most van egy másik mészete is a javaslatnak, ami miatt megfontolásra javasoljuk az Országgyűlésnek a kormány előterjesztését, ez pedig az, hogy a kormány elszánt abban, hogy a 30-40 éve fantasztikusan működő és gyarapodó állami bürokráciát megpróbálja valamivel visszább szorítani. Nem mondom, hogy ez egy Don Quijote-harc, de az OECD május végén megjelent jelentése szerint Magyaror-

szágon az összfoglalkoztatotton belül az állami foglalkoztatottak aránya majdnem 20 százalék, ami a 13 százalékos OECD-átlaghoz képest nem akármilyen. Ez azt jelenti, hogy a 4 millió 200 ezer legálisan foglalkoztatott honfitársunkból 1 millió állami alkalmazott, akiknek nyilván nem a száma a probléma, hiszen ezekről az emberekről is felelősséggel gondoskodnunk kell, hanem sokkal inkább az az állami bürokrácia és munkamennyiség, amivel időnként nem megkönnyítik, hanem megterhelik az ember életét a születésétől egészen a haláláig.

Tehát a kormány elszánt abban, hogy a bürokrácia csökkentése érdekében lépéseket tesz. Három olyan pont van, ami a társadalmi partnerekkel történt tárgyalások után egyértelműen beazonosítható. Az egyik ilyen pont az európai uniós források felhasználásának bürokráciája, amiben csökkenteni kell.

A másik az adóeljárás kérdése. Az Országgyűlés el fogja fogadni, parlamenti képviselők el fogjuk fogadni, hogy mennyi adót fogunk fizetni a következő esztendőben, de arról még nagy vita lesz a kormány tervei szerint az ország házában, hogy milyen módszerrel és milyen rendben fogadjuk el. Kicsit távol kerültünk a sörálatétes adóbevallás világától. Az OECD-jelentés szerint a magyar vállalkozások számára kifejezett hátrányt jelent és az üzleti környezet szempontjából kifejezetten káros, hogy egy komolyabb vállalkozásnak mennyit kell az adóbevallással és az adófizetés bürokráciájával foglalkozni. Egészen megdöbbentő számok vannak, hogy hány órára kell fölvenni és hány órában kell foglalkoztatni alkalmazottakat csak arra, hogy egy cég adóbevallását meg tudják csinálni, és ez az üzleti környezetben, illetve a hatékonyságban mekkora versenyhátrányt jelent egyébként Magyarország számára. Riasztó adatok is vannak. Ezért az adóeljárásban megnyilvánuló bürokráciához hozzá kell nyúlni.

A harmadik ilyen terület pedig az építésügy. Tehát a közbeszerzések európai uniós forrásainak bürokráciája, természetesen, ahogy az előbb említettem, az adóeljárás és az építésügy, amit mindenféleképpen elő fogunk rángatni, és még az idén az Országgyűlés számára számos javaslatot fogunk tenni annak érdekében, hogy a bürokrácia csökkenthető legyen.

Egy olyan világban nem érthető ez a folyamat, ahol a digitális állam és az elektronikus ügyintézés lenne a legfontosabb majd a közbeszerzéseknél is. Az Európai Bizottság két döntést hozott. Az egyik, hogy 2016-ig be kell vezetni az új európai uniós közbeszerzési irányelvet, és 2018-ra pedig elektronikus közbeszerzésnek kell lennie minden tagországban. Magyarország törekszik arra, hogy 2015. november 1-jével bevezesse az új közbeszerzési irányelvet, és én azt szeretném, ha még az idén, a kollégáim ennél jóval pesszimistábbak, legkésőbb jövő év első felében az elektronikus közbeszerzést be kell vezetni. Az elektronikus közbeszerzés meg fogja oldani a nyilvánosság problémáját, meg fogja oldani a számon-

kérhetőség, visszakereshetőség, átláthatóság kérdését, hiszen minden adat rögzítésre kerül, minden csuklómozdulat rögzítésre kerül, minden elkövetett vagy el nem követett papírcsere rögzítésre kerül. Tehát az a fajta barkácsolás, ami egy-egy közbeszerzési eljárásnál az elmúlt tíz évben előfordulhatott - nem mondom, hogy előfordult; előfordulhatott -, ez a fajta csehszlovák barkácsolás véleményem szerint az elektronikus ügyintézésel kizárásra kerül. Nem szerettem volna senkit sem megsérteni érzékenységekben. *(Apáti István közbeszól. - Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* Bocsnát, az online médiából merítettem a fogalmat, elnézést kérek; ezt a leíratban igyekszem majd korrigálni, a jegyzőkönyvben. *(Derűltség.)* A házszabály szerint erre minden országgyűlési képviselőnek joga van, ha jól emlékszem. *(Gyöngyösi Márton: Ezt a szocialisták értékelik.)* Nos, szeretném folytatni, ha ezt megengedik képviselőtársaim.

Ugye, kétségtelen, hogy amióta európai uniós forrásokat költünk, azóta az Európai Bizottság minden esztendőben tett az Európai Unió közbeszerzési intézményrendszerének magyarországi érvényesülésével kapcsolatban jelzéseket. Ennek a jelzésnek mindig két ága van. Az egyik az, hogy Magyarország hibátlanul érvényesíti az európai uniós irányelvek átvételét.

(13.40)

Tehát ma Magyarországon olyan közbeszerzési szabályok és intézményrendszer van, amely az Európai Unió jogának teljes egészében megfelel, azonban a gyakorlati alkalmazás kapcsán az elmúlt tíz évnek nem volt olyan esztendeje, amikor kritika megfogalmazására ne került volna sor. Ezt csak azért mondom, mert bőven van tanulságunk arra nézvést, hogy mi az, amin változtatnunk kell.

Szeretném jelezni azt, hogy széles körű társadalmi egyeztetés, mintegy kétéves előkészítő munka után hozzuk ide a közbeszerzési törvény javaslatát. Az Építész Kamara, Mérnöki Kamara, Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége, a Nemzetközi Vállalatok Magyarországi Társasága és - ahogy az előbb említettem - jó néhány európai bizottsági észrevétel és állampolgári kezdeményezés után kerül az Országgyűlés elé a javaslat, amelynek a legfontosabb célja az, hogy az egyszerű, átlátható, verseny irányába ható, természetesen patrióta értékeket képviselő közbeszerzési törvény alkalmas legyen a gazdasági növekedés biztosítására.

Miért forszíroztam azt, amit eddig mondtam a fejlesztési pénzekről, az OECD-jelentésről, az átláthatóságról és a bürokráciáról? Mert ezekből a részekből szerezhetünk olyan versenyképességi előnyt, ami Magyarország számára gazdasági növekedési feltétel lehet. Nagyon sok versenyképességi előnyt már, úgy gondolom, az elmúlt négy esztendőben kimerítettünk. Nem véletlenül javultak a számaink

és az ország gazdasági megítélése, de vannak még a bürokráciában, az üzleti környezetben, a közbeszerzési törvényben versenyképességi lehetőségek, amelyek minden közgazdász pártállástól független, egybevágó véleménye szerint növelhetik az ország gazdasági mozgásterét.

Nagyon fontosnak gondolom, hogy a gazdaság élénkítése kis- és középvállalkozásokra kell vonatkozzon. Ha az európai uniós forrásokról vagy a hazai forrásokról beszélek, akkor mégiscsak a költségvetésnek és az európai uniós pénzek költésének is egy nagyon fontos célja, hogy az a pénz, ami az önkormányzatok döntése alapján a végrehajtó hatalom által elköltésre kerül Magyarországon, lehetőség szerint magyar vállalkozásokhoz kerüljön. Nem hallottam még olyan parlamenti felszólalást egy-két szubtrópusi megjegyzéstől eltekintve, amely vitatná annak a legitimitását, hogy ma Magyarországon a kis- és középvállalkozói szektor támogatására és a magyar vállalati szektor támogatására van szükség. Ebben nem volt eddig vita az Országgyűlésben. Technikai eszközökkel az Európai Unió által kijelölt határok között megpróbálja ezt a törvényjavaslat megvalósítani hosszú egyeztetési folyamatot követően, tehát a vállalkozókkal, a kis- és középvállalkozókkal való egyeztetést követően. Tehát azt tudom önöknek mondani, hogy a javaslat elfogadása esetén a vállalkozások, a magyar vállalkozások több lehetőséghez jutnak.

Én riasztónak tartom azokat a csak részben nyilvánosságra került koncentrációvizsgálatokat, amelyek arról szólnak, hogy a magasépítés területén vagy a mélyépítés területén a külföldi vállalatok Magyarországon az elmúlt hét esztendőben az európai uniós forrásokból mennyit részesültek. Kétharmadát a magasépítésnek és a mélyépítésnek külföldi vállalatok kapták meg, tehát külföldi érdekkörben, tulajdonban lévő vállalatok kapták meg, a kormány különböző törekvései ellenére is Magyarországon. Ez az útépitésre maximálisan igaz az elmúlt hét évet illetően, megállja a helyét a mélyépítés különböző ágazataiban és a magasépítésben is. Ezt a tendenciát természetesen az európai irányelv nem biztos, hogy megtöri, mert az Európai Bizottsággal kapcsolatban ne legyenek illúzióik, az előbb említett nagyon befolyásos gazdasági csoportok, nagyvállalatok az Európai Unió forrásait követik, és nyilvánvalóan szempontjaikat, értékeiket egyébként az Európai Unió alapjoga jegyében a tőke szabad áramlása, a diszkriminációsemlegesség, a versenykorlátozás tilalma tekintetében érvényesíteni is fogják. Tehát nagyon nehéz megtalálni azt a vékony mezsgyét, amikor az ember alkalmazza a kötelező európai jogot, ugyanakkor patrióta ember lévén, az országnak és a hazájának is vállaltan próbál kedvezni a kis- és közepes vállalkozások helyzetbe hozásával részben azért, mert nem az a célunk, hogy ez a pénz átfolyjon csak az országban, hanem az a célunk, hogy ez a pénz itt maradjon az országban, és itt hasznosuljon.

Szeretném azt is elmondani, hogy elismerte az Európai Bizottság azt, hogy a törvény célja a verseny

fokozása, a transzparencia növelése, az eljárások egyszerűsítése, az adminisztratív terhek, az adminisztrációs terhek csökkentése. Szeretném azt mondani a tisztelt Háznak az expozé jegyében, hogy teljesen új alapokra fogjuk helyezni a közbeszerzési törvényt és az intézményrendszert. Ez azt jelenti, hogy az átláthatóság sokkal jelentősebb lesz, a verseny fokozódik, nő a verseny tisztasága, a minőség alapú kiválasztási szempontok fognak érvényesülni, egyszerűsítés, gyorsítás, az adminisztratív terhek csökkentése, az elektronikus kommunikáció bevezetése a közbeszerzésben, valamint a kis- és közepes vállalkozások támogatása a legfontosabb célunk.

Szeretném tételesen is néhány dologra a figyelmüket, az idejüket ugyan nem rabolva, de mégiscsak felhívni. Az első dolog az egyszerűsítés, az adminisztratív terhek csökkentése és az eljárások gyorsítása. Először is be fogjuk vezetni a javaslattevő szándéka szerint a nyilatkozási elvet. A nyilatkozási elv azt jelenti, hogy a közbeszerzési tenderen pályázaton részt vevő pályázóknak elég nyilatkoznuk a különböző feltételek teljesüléséről, és csak a nyertes pályázatnak kell hatóságilag dokumentálnia mindazt, amit állít. Ma Magyarországon az a hatályos szabály, hogy egy közbeszerzésen induló vállalkozásnak az adóhatóságtól, a környezetvédelmi hatóságtól és sorolhatnám, a katasztrófavédelemtől különböző igazolásokat kell beszereznie állítása alátámasztásaképpen. Ettől mentesítjük őket. Elfogadjuk a nyilatkozatukat, és a nyilatkozattevő nyertesnek kell majd az igazolásokat beszerezni, mielőtt a támogatási szerződést megkapja. Ez jelentősen rövidíti az időt, jelentősen rövidíti a költséget, és jelentősen csökkenti a pályázókra rótt bürokratikus követelményeket. Én ezt egy nagyon fontos apró lépésnek tekintem. Félreértés ne essék, a közbeszerzési törvény nem fog olyan nagy társadalompolitikai izgalmakat kelteni ebben a Házban, mint az alaptörvény vitája. Valószínű, hogy természetesen sok kritikát kap majd az elmúlt négy vagy elmúlt hét esztendő beszerzési gyakorlata, de itt olyan részletkérdések újraszabályozásáról van szó, amiben igenis fordítópontok vannak, és ennek ilyen része az, hogy milyen feltételekkel lehet pályázni. Igenis, ha valaki pályázik, a nyilatkozatát el kell fogadni a pályázat kiírójának.

Szeretném azt is elmondani, hogy az elektronikus közbeszerzés is egy szolgáltatásunk lesz, mert a közbeszerzési dokumentációt lehet elektronikusan igényelni. Tehát a teljes írott formátum csökkentésével, költségcsökkentéssel átláthatóságot fogunk növelni, hatékonyságot fogunk növelni.

Szeretném mondani, hogy szélesíteni fogjuk az információk és a dokumentumok körét, ami nyilvánosságra fog kerülni. A közbeszerzési adatbázisban közzé kell tenni a Közbeszerzési Hatóság honlapján, és olyan adatokat, amelyeket korábban nem kellett. A gazdasági titok, az üzleti titok körét radikálisan le fogja szűkíteni a törvényjavaslat. Tehát üzleti titokra, gazdasági titokra nem lehet olyan volumenben tiltakozni, mint a korábbiakban ez megtörténhetett.

Az internetes közzététel intézményét is bevezetjük, illetve szeretném a vitához most csatlakozó képviselőtársaimat megnyugtatni, hogy az eddig nem hallott részek maximálisan megfeleltek volna - ha hallották volna - az igényeiknek és az elképzeléseiknek; Schiffer képviselőtársamnak szánom. Valószínűleg az általam elmondottak nem fogják befolyásolni a véleményének a kialakításában, ami már valószínűleg leírásra került (*Derültség.*), ezt nagyon sajnálom, de mégiscsak próbálkozom (*Dr. Schiffer András felmutat egy iratot. - Derültség.*) - mondom én -, de mégiscsak próbálkozom az expozé házszebály szerinti céljának megvalósításával, a képviselőtársaim meggyőzésével.

Hogy egy példát mondjak arra, hogy miben lesz nagy változás és nagy vita, összességében az az előterjesztés célja, hogy a pályázat kiírója, a közbeszerzési eljárás kiírója szempontjából a legelőnyösebb, összességében legelőnyösebb, gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot hozza ki győztesnek, a legalacsonyabb ár csak kivételes esetben lehet a legfontosabb és a legdöntőbb szempont. Ez azt jelenti, hogy a közbeszerzési irányelv az életciklusnak, a projekt fenntarthatóságának, a megvalósított épület hatékonyságának, környezetvédelmi szempontoknak, innovációs képességnek, a foglalkoztatottak szociális helyzetének, például helyi foglalkoztatottak, halmozottan hátrányos helyzetű foglalkoztatottak, szociálisan nehéz helyzetben lévő, csökkent munkaképességű foglalkoztatottak alkalmazása előnyben részesíti a programot, mint az is, hogy mennyi lesz a fenntartás költsége. Tehát egy sokkal jobban kiértelt közbeszerzési pályázatra, alaposabb közbeszerzésre, a közpénzek ésszerűbb felhasználására nyit majd az előterjesztés lehetőséget, mert összességében nem az alapul, hanem a minőség alapú közbeszerzésre szeretnénk áttérni. Ez nagy vitát fog generálni, félreértés ne essék, nagy vitát fog generálni.

De felhívom az önök figyelmét az Állami Számvevőszék jelentéseire, amelyet az európai uniós pénzek elmúlt hétéves elköltésének gyakorlatával kapcsolatban fogalmazott meg jó néhány konkrét program és jó néhány általános észrevétel keretében, amely arról szól, hogy a közbeszerzési törvény nem teszi lehetővé olyan szempontok mérlegelését, mint hogy hány helyi munkavállalója van a vállalkozónak. Nem teszi lehetővé azt más országokkal ellentétben, például Németországgal ellentétben, hogy az összességében legelőnyösebb gazdasági ajánlat legyen elfogadva például a fenntarthatóság, a környezetvédelmi szempontok, a klímaszempontok figyelembevétele mellett. Tehát ha az arra koncentrálunk, akkor jó néhány rossz döntés fog születni a következő hét esztendőben is, és a projekt átadását követően a fenntartás költségeit nem mérlegelik, az egésznek a garanciális felelősségi rendszere nem volt rendesen kidolgozva.

Szeretném azt mondani, hogy a kis- és középvállalkozások szempontjából döntő lépésre szánja el magát az előterjesztő, amikor azt mondja, hogy refe-

renciaiképpen a becsült értéknek maximum 75 százalékat el kell fogadni. Magyarországon a kis- és középvállalkozásokat az elmúlt tíz évben úgy zárták ki a pályázat kiírói a pályázatból, hogy a referenciaértéket a megpályázott tárgy, a megpályázott termék, szolgáltatás vagy építési beruházás kétszeresére, háromszorosára írták ki.

(13.50)

Egy 1 milliárd forintos vagy egy 500 millió forintos közbeszerzési eljárás keretében több száz százalékos referenciát vártak el, miközben egy helyi vállalkozó azzal hozható helyzetbe, hogyha elfogadjuk, mondjuk a 75 százalékos - ez mind nyugati minta alapján beállított szám, és az Ipari és Kereskedelmi Kamarával egyeztetett szám - referenciaszintet.

Ha valaki egy 500 millió vagy egy 1 milliárd forintos nemzeti értékhatárba eső iskolaépítésben akar helyi vállalkozóként részt venni, akkor elégséges a beruházás összegének 75 százalékat referenciaként felmutatnia. Ez valódi előrelépést jelenthet, főleg úgy, hogy a műszaki szempontból egyenértékű referenciákat vesszük figyelembe, tehát mindenképpen kedvező pozíciót fogunk számukra megnyitni, és itt a cég árbevételével kapcsolatban is maximum a becsült értékkel megegyező nagyságrendekről beszélünk.

Tehát nem arról van szó, hogy szándékosan csak nagyvállalati kör számára tesszük lehetővé a pályázatot, mert olyan extra referenciákat kérünk. Sokszor kérték rajtunk számon az ellenzéki pártok bizonyos közbeszerzések esetén az extra különleges referenciákat vagy éppenséggel a cég bevételével szemben támasztott extra követelményeket, amely túlbiztosítás lenne, az a vita egy jogos vita, hogy most vajon ez kizár csoportokat vagy helyzetbe hoz csoportokat. Én óriási áttörésnek tekintem, ha az Országgyűlés elfogadja, hogy a 75 százalékos referencia elegendő legyen a közbeszerzési eljárás tekintetében, és a becsült értékkel megegyező összeg kell legyen például a gazdasági szereplők esetében az ajánlatkérő által kiírt összeg a szerződést kötővel szemben.

A felelősség kérdése a szerződés teljesítéséért. Egy dolog a közbeszerzés, de mi történik a közbeszerzés elnyerése, majd megvalósítása után. Szeretnénk bevezetni a törvényjavaslat által a szerződések tartásának, tehát a szerződések teljesítéséért való felelősség esetében a hatósági ellenőrzés lehetőségét. Azokat a kritikákat mérlegelni kell a törvényhozásnak, illetve az előterjesztőnek is, amelyek a közbeszerzés által kihirdetett győztes szerződésének tartásával, betartásával kapcsolatos kritikák voltak, és a szerződés teljesítéséért való felelősséget központi hatóság által kell ellenőriznünk.

A jogorvoslati eljárás az Európai Bizottság által jóváhagyott formában a Közbeszerzési Döntőbizottságnál marad fő szabály szerint, aki azonban rövidebb idő alatt fogja elbírálni a beérkezett panaszokat. Országosan egyetlen bíróság kerül kizáróla-

gos illetékességgel meghatározásra a jogorvoslatok felülvizsgálására.

Elmondtam már önöknek, hogy az egységes, elektronikus központi közbeszerzési rendszer, amely a Közbeszerzési Hatóság által kerülne felügyeletre, amit az Országgyűlés alá helyezett a végrehajtó hatalom és a törvényhozó hatalom, a Közbeszerzési Hatóság felügyeletével megvalósuló egységes, elektronikus központi rendszer fog segítséget jelenteni a következő időszakban.

Itt a költségvetési törvény vitájában is vagyunk, ezért volna kétszer 30 perces lehetőség a felszólalásra. A költségvetési törvényt a mindenkori közbeszerzési értékhatárok miatt kell módosítani, ami a november 1-jével való hatálybalépés miatt még az idén érvényes lesz. Tehát terveink szerint az idén az új közbeszerzési törvénynek megfelelő kiírások történnek, ezért szükséges a 2015. évi költségvetési törvény módosítása is, amely részletesen tartalmazza a közbeszerzési értékhatárokat.

Mielőtt befejezem, szeretném még egyszer az önök figyelmébe ajánlani a következő olyan intézkedéseket, amelyek véleményem szerint áttörést jelentenek a közbeszerzésben, amely... *(Dr. Schiffer András helyet foglal a Fidesz padsoraiban. - Dr. Józsa István: A Fideszbe ültél?)* Hát vonzó az a hely *(Derülttség.)*, ahol állomásozik képviselőtársunk. *(Dr. Schiffer András, egy újsággal a kezében, visszaül saját képviselői helyére.)* A nemzeti együttműködés rendszerébe ez teljesen, még Népszabadsággal a kézben is belefér.

A közbeszerzési törvény kapcsán szeretném tehát megerősíteni: jelentős mértékben nő az átláthatóság és a transzparencia. Olyan európai bizottsági kezdeményezések vannak, amely - csak példaként említem - az összes pályázó összes dokumentumának elektronikus nyilvánosságát írja elő. Tehát nem a nyertes pályázó számára betekintési jog, vagy a nyertes pályázóról betekintési jog, az összes pályázó összes dokumentumának elektronikus nyilvánosságát írja elő az Európai Bizottság. Ez radikális változást fog eredményezni a közbeszerzési eljárásrendben.

A határidőkről azt tudom önöknek mondani, hogy szándékaink szerint 20-50 százalékkal csökken a határidő. Nyílt eljárás esetében korábban 45-ről 35 vagy akár 15 napra. Rövidebb bírálat, kevesebb igazolás elve fog érvényesülni. Bevezetjük a nyilatkozási elvet, ami csak a győztes igazol jelentéstartalommal bír. A normatív alkalmasságnál a referencia maximum a becsült érték 75 százaléka írható ki, az árbevétel pedig maximum a beruházás becsült értékének 100 százaléka írható ki. Tehát annál nagyobb árbevétel, illetve annál nagyobb referencia nem írható elő. A jelen pillanatban nincs jogszabályi korlát, megjegyzem, ez a közbeszerzési törvény szerintem egyik olyan részletkérdése, amely érdemben befolyásolta a piacot az elmúlt tíz esztendőben.

A jogorvoslatok egyszerűsítése. Újra egy központi bíróság lesz a jogorvoslat, és fő szabály szerint ez a központi bíróság tárgyalás nélküli eljárásban fog

eljárni terveink szerint. Ingyenes elektronikus közbeszerzési dokumentáció. Ma minden fizetős, és minden papír alapon történik. Az elektronikus közbeszerzés teljes bevezetése legkésőbb '16-ban. A biztosítéknyújtás szabályainak az enyhítése, amely szintén egy jelentős változás lesz. Teljes nyilvánosság, növekvő átláthatóság, nagyobb verseny, nyilvános közzététel elvek alapján.

Háromajánlatos eljárási rend fog érvényesülni, mégpedig a következők szerint. Az áru és szolgáltatás esetén leviszük azt az értékhatárt, ami korábban 25-60, illetve 100-150 millió forint volt. Szeretném elmondani önöknek, hogy korábban 150 millió forintig építés esetén elég volt három meghívással élni, és 25 millió forint szolgáltatás esetén elég volt három meghívással élni. Most ezt az értékhatárt le fogjuk vinni, ami azt jelenti, hogy hárommeghívásos eljárásra 100 millióig van lehetőség építési beruházásnál, és hárommeghívásos eljárásra szolgáltatásnál 18 millió forintig van lehetőség. Kialakítunk egy egyszerűsített új nemzeti eljárást szolgáltatásoknál 18-60 millió forint között. Egyszerűsített új nemzeti eljárás lesz az építési beruházásoknál is 100 és 500 millió forintnál. Tehát ez már nem meghívásos lesz három ajánlattétellel, hanem közbeszerzési törvény hatálya alá eső lesz. Ez a helyi önkormányzatokat érdemben fogja befolyásolni a következő időszakban a közpénzköltésben. 60 millió forint fölött uniós közbeszerzési eljárást kell szolgáltatásnál lefolytatni, 500 millió forint és 1,5 milliárd forint között nemzeti hirdetményes eljárást, és 1 milliárd 500 millió forint fölött pedig uniós közbeszerzést kell majd folytatni.

Szeretném figyelmükbe ajánlani, hogy valódi értékalapú közpénzköltést szeretnénk, ami arról szól, hogy a minőség a kiválasztás legfontosabb szempontja. A legjobb ár-érték arányt biztosító szempontok alapján lehet kiválasztani a nyertes pályázatot. Jelenleg szabad választás van, ahol alapvetően árverseny érvényesül. Az életciklus értékelése és a környezetvédelem, innováció, szociális szempontok, lokáció, tehát a helyi lokáció mindenféleképpen kiemelt bírálati szempont lehet. Sokkal szigorúbb és részletesebb összeférhetetlenségi szabályok érvényesülnek, és korlátozni fogjuk az üzleti titokká minősítés lehetőségét.

Tisztelt Országgyűlés! A tervünk az, hogy a vitát most megnyitjuk a tavaszi ülészak alatt, nem zárjuk ezt le. Egyeztetésekre, a módosító javaslatok és koncepciók, elképzelések tárgyalására a frakciókkal készen áll a kormányzat, akár a parlament ülése kapcsán, akár a bizottsági munkaszakaszban. Szeretnénk az őszi ülészak alatt szeptember-októberben elfogadni a törvényt, és november 1-jével szeretnénk hatályba léptetni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Szeretném még egyszer nyomatékkal aláhúzni, az önök által kifogásolt részek, valamint az önök által

megtett javaslatok csak abban az esetben változhatnak vagy kerülhetnek elfogadásra, ha az Európai Bizottság ezt jóváhagyja, tekintettel arra, hogy 2004-ben, a közbeszerzési szabályok kialakítása kapcsán Magyarország szuverenitásának egy jelentős részéről mondott le.

Nem akarom úgy leegyszerűsíteni, hogy az a közbeszerzési szabály lesz Magyarországon, amit az Európai Bizottság előír, de majdnem. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában. - Apáti István: Nagyon őszinte volt a vége! - Dr. Józsa István: Nem kell attól annyira félni!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az ülést eddig vezető Latorcai alelnök úr nevében is köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelettel köszöntöm a képviselő hölgyeket, urakat. Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót elsőként Vantara Gyula képviselő úrnak *(Dr. Józsa István: Hajrá Békés!)*, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(14.00)

VANTARA GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzésekről szóló törvény módosításáról szóló T/4849. számú törvényjavaslatot tárgyaljuk. Miért van szükség egy új közbeszerzési törvény elfogadására? - ez az expozében elhangzott. Az egyik oka, hogy az Európai Bizottság 2014-20-as fejlesztési ciklusra vonatkozó partnerségi megállapodásakor kötelezettséget vállalt a kormány. Az Európai Unió 2014. II. hó 26-án három új közbeszerzési tárgyú irányelvet fogadott el, amely átfogóan megreformálja az uniós közbeszerzési jogot, amelyek beépítése a magyar jogrendbe nagymértékben növelni fogja az átláthatóságot.

A törvény kapcsán, ahogy ez korábban is elhangzott, az iparkamara, a Mérnöki Kamara, az Építész Kamara bevonásával lezajlott társadalmi egyeztetés, és számos javaslat is beépítésre került a törvénybe. Klasszikus közbeszerzéseket szabályozó és a közszolgáltatók beszerzéseire irányadó irányelvek mellett megjelenik a törvényjavaslatban a koncessziós szerződéseket szabályozó irányelv is. A közbeszerzési jogorvoslatokra továbbra is a régi irányelvet kell alkalmazni. Fő szabály szerint az új közbeszerzési tárgyú irányelveket 2016. április 18-ig, a központi beszerző szervek tekintetében az elektronikus közbeszerzésekre vonatkozó részeket pedig 2017. április 18-ig, valamennyi ajánlatkérő szervezetre vonatkozóan pedig 2018. október 18-ig át kell ültetni a tagállami jogba.

A korábbi évek uniós szabályozását meghatározta, hogy az EU tagállamai között létrejőjön az egységes belső piac a közbeszerzés területén is, vagyis a piaci verseny előnyei torzulásmentesen érvényesüljenek, és így az uniós vállalkozások egyenlő eséllyel

férjenek hozzá más tagállami beszerzésekhez is. Most azonban előtérbe került az a cél, és ez nagyon fontos, kiemelendő cél, hogy a közbeszerzések különböző stratégiai célokat segítsenek elő. A tagállamoknál így teret kaphat az, hogy a fontos társadalmi-gazdasági célkitűzések, például az innováció, a szociális célkitűzések, a környezetvédelem a közbeszerzési politika integráns részévé váljanak. Tekintettel arra, hogy a közbeszerzések jelentős hányada európai uniós források felhasználásával valósul meg, a közbeszerzések eredményes és szabályos lebonyolítása egyben az uniós források megfelelő felhasználásának előfeltétele. Az új törvény magában foglalja a koncessziós eljárások szabályait is. Újdonság az elektronikus közbeszerzés fokozatos bevezetése, amelynek részletszabályait a kormány rendeletben fogja megalkotni.

A törvényjavaslat a jelenleginél részletesebb és egyértelműbb szabályokkal biztosítja, hogy a gazdasági szereplők által üzleti titoknak nyilvánított iratok valóban kizárólag olyan információkat tartalmazzanak, amelyek nyilvánosságra hozatala a gazdasági szereplő üzleti tevékenységében sérelmet okozhat. Az ajánlattevőknek a közbeszerzési eljárás során felelősen kell ajánlatot tenniük olyan feltételek vállalásával, amelyekkel valóban eleget tudnak tenni szerződéses kötelezettségeiknek. A jövőben nem számíthatnak arra, hogy a szerződés elnyerése érdekében tett vállalásaik alól egy későbbi szerződésmódosítással megszabaduljanak. A törvényjavaslat rögzíti a kizáró okok körét, így különösen az offshoreszervezetek kizárására vonatkozó követelményt (*A beszélgető dr. Schiffer András felé fordulva:*), amit figyelembe ajánlok Schiffer tánc- és illemtanár úrnak is. Új kizárási ok lesz, amikor az ajánlatkérő alá tudja támasztani, hogy egy cég megkísérelte jogtalanul befolyásolni az ajánlatkérő döntéshozatali folyamatát, vagy olyan bizalmas információkat igyekezett megszerezni, amelyek jogtalan előnyöket biztosítanak számára. A törvényjavaslat nagyobb hangsúlyt fektet a közbeszerzések gondos előkészítésének megkövetelésére, és részletesebb követelményeket támaszt a becsült érték meghatározásához. Az építési beruházások műszaki előkészítése körében pedig előírja, hogy az eljárás csak a külön jogszabályban meghatározott követelményeknek megfelelő tervek birtokában indítható meg.

A törvényjavaslat az értékelési szempontok szabályozásakor előírja, hogy az ajánlatkérők azokat az ajánlattevőket részesítsék előnyben, amelyek termékei, illetve szolgáltatásai minőségileg hozzáadott értéket képviselnek az egyébként olcsóbb, de valamilyen szempontból rosszabb termékekhez képest, vagy pedig innovatív megoldásokat tartalmaznak. Így például nagyobb eséllyel nyerhet egy olyan épület egy pályázaton, ami lehet, hogy jóval drágább, de az épületet - és itt egy új fogalmat vezet be a törvény - az életciklus alatti költség alapján olcsóbb lesz a későbbiekben üzemeltetni. Sajnos, a jelenlegi gyakorlatban erre kevés volt az esély, hiszen a közbe-

szerezések 90 százalékában az ár alapján dőlt el a verseny. Bevezetésre kerül a már említett műszaki egyenértékűség fogalma, ami azt jelenti, hogy a kért műszaki mennyiség 75 százalékában határozza meg a referenciát, így ha a felhívásban egy 10 ezer négyzetméteres kórház építése szerepel, akkor elég, ha az ajánlattevőknek van egy 7500 négyzetméteres épületből referenciája, és az sem baj, ha az nem kórház, hanem például egy lakópark.

A túlárazás megakadályozása érdekében a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az ajánlatkérő előre meghatározzon egy olyan összeget, amelynek meghaladó árát vagy a költséget tartalmazó ajánlatot a bírálókat során érvénytelenné fogja nyilvánítani. Továbbá csökkenni fognak az ajánlattételi határidők. Például nyílt eljárásnál 40 napról 35 napra, az elektronikus benyújtás esetén lehetőség szerint lesz gyorsított nyílt eljárást is alkalmazni, 15 napos ajánlattételi határidővel.

A fentiekre tekintettel tehát az új közbeszerzési törvény a következő célokat valósítja meg: a közbeszerzések átláthatóságának garantálása, az eljárások egyszerűsítése, gyorsítása, a vállalkozók adminisztratív terheinek csökkentése, a társadalmilag gazdaságilag legoptimálisabb beszerzési eredmény elérése, a kis- és közepes vállalkozások sikeres szereplésének és a szélesebb körű versenynek az előmozdítása. Mivel az új közbeszerzési törvény idén november 1-jétől lép hatályba, ezért a törvény alkalmazhatósága megköveteli az ideai költségvetési törvény közbeszerzési értékhatárokat tartalmazó rendelkezéseinek módosítását. A kormány pontosan emiatt egy időben, május 19-én nyújtotta be a két törvényt, és ennek köszönhető az is, hogy a mai napon együtt tárgyalhatjuk a két törvényjavaslatot.

A fenti észrevételekre tekintettel tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot, egyúttal megköszönöm a figyelmüket. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok padso- raiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, Vantara képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt szólnék a közbeszerzésekről szóló törvényről, érdemes a hazai közpénzek felhasználását, a közbeszerzések helyzetét röviden áttekinteni.

A hazai fejlesztéspolitika legfontosabb célja az volt, hogy a 2013-ig megítélt európai uniós támogatásokat Magyarország lehetőség szerint teljes mértékben le tudja hívni. Azonban az így megvalósított beruházások ésszerűségéről és valódi gazdasági hatásairól már kevesebb szó esik, csak a kifizetett pénz volt a fontos. Az előző kormányzati ciklusban az intézményrendszert jelentősen átalakították, emiatt

a kifizetések többször is leálltak, ezért egyre szorosabb ütemterveket kellett meghatározni. 2014-ben 1863 milliárd forintot fizettek ki, a tervek szerint 2015-ben a magyar GDP 6,5 százalékát, 2236 milliárd forintot kellene lehívni ahhoz, hogy elkerülhessük a forrásvesztést.

(14.10)

Ekkora mennyiségű pénz leggyorsabb elköltéséhez a kormány kisebb pályázatok helyett a túlázott óriásprojektekben gondolkodott.

Az Európai Bizottság által kiadott, a magyar gazdaságról készült elemzésben az áll, hogy a bizonytalan szabályozási környezet jelenti az egyik legnagyobb kihívást az üzleti környezet javításában. Az Európai Bizottság szerint a jogszabályalkotást továbbra is az átláthatatlanság és az érintettekkel történő rendszeres konzultáció feltűnő hiánya jellemzi. Az Európai Bizottság szerint a korrupció befolyásolja a kormányzati döntéseket, és a közbeszerzések továbbra is aggodalmakra adnak okot. Két hónappal ezelőtt az Európai Bizottság kimondta, hogy nem volt megfelelő a kiválasztási gyakorlat, amivel 2007 és 2014 között a győztes fejlesztéspolitikai európai uniós pályázatokat kiválasztotta a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség. Ezért aztán felfüggesztik a gazdaságfejlesztési operatív programot, ami több ezer pályázatot érint. A három érintett alprogram az innovációs pályázatok, a gazdaságfejlesztés, illetve az üzleti infrastruktúra fejlesztése. Közel 700 milliárd forint elköltése után kell majd büntetést fizetni, a várakozás szerint mintegy 10 százalékot.

Brüsszel más programoknál is talált súlyos hibákat, amelyek arról szólnak, hogy konkrét cégekre írtak ki rendszeresen pályázatokat. A Bizottság régóta kritizálja a magyar közbeszerzési rendszert, többek között azt, hogy nagyon sokszor indokolatlanul szűkre szabják az indulni képes pályázók körét. Egy decemberi bizottsági jelentés így ír a magyar közbeszerzési gyakorlatról: „A nagy állami beruházásoknál indokolatlanul korlátozzák azok körét, akik képesek lehetnek elindulni a pályázatokon, nincs igazi verseny a munkákért, a hozzáférés az EU-s pénzekhez csak néhány cégnél koncentrálódik. Emiatt a beruházások sokkal drágábban készülnek el, mint a többi országban a hasonló nagyságrendű építkezéseknél. Ez a módszer tipikusan arról szól, hogy a kiírók kifejezetten cégre szabottan fogalmazzák meg a feltételeket.”

A novemberben átnézett 55 pályázatból 16 megbukott. Az esetek felében pénzbüntetést, EU-s nyelven korrekciót írtak elő, összesen több mint 13 milliárd euró, vagyis közel 4 milliárd forint értékben. A 16 elbukott pályázatból 8 esetében a magyar kormány még nem fizetett a győzteseknek, csak kiválasztotta őket, de ha fizetnének, akkor ezek után is büntetést kellene fizetni.

A kifogások között szerepelt - csak hogy néhányat említsünk - egy negyvennégyezer annyiba kerü-

ló szoftverfrissítés; a Közgépre kiírt pályázati felhívások; a veszprémi Csolnoky Ferenc Kórház felújítási pályázata; a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalnak kiírt 4,1 milliárdos irodabútor-beszerzési tender, ami után az Európai Bizottság 1,6 milliárd forintos büntetést írt elő; a Budapesti Kommunikációs Főiskolának ítélt 77,5 millió forintos oktatási program; és a 85-ös számú főút Enese települést elkerülő szakaszánál négyszer elszámolt ásatás. És még lehetne sorolni tovább.

A 16 pályázat mind hasonló okok miatt bukott el az elmúlt időszakban. Az észrevételek között elképesztő referenciák, túl szűk határidők, utólag korrigált értékek kerültek elő. Minden harmadik pályázat szabálytalannak bizonyult. Az 55 általuk vizsgált projektből 20 zárult le úgy, hogy már teljesen el is készültek, mindent ki is fizettek. A 20 beruházásból 11 esetében legalább 15 százalékkal túllépték a tervezett költségeket, de annyira, hogy az átlagos túlköltekezés 46 százalék volt.

Tisztelt Országgyűlés! Egy jól működő gazdaságban a közbeszerzés nagyon fontos, a törvény kijelöli, hogyan pályáztassa meg az állam a munkára vagy a szolgáltatásra jelentkezőket. A hazai közbeszerzési jogszabályi környezet alapvetően megfelel az uniós irányelveknek, a jogalkalmazás terén azonban komoly problémák merültek fel az elmúlt időszakban.

Az Európai Bizottsággal kötött partnerségi megállapodásban az szerepel, hogy az uniós források felhasználásának előfeltételeként meghatározott, közbeszerzések működésére vonatkozó követelményeket Magyarország nem teljesíti, ezért intézkedéseket kell tenni annak érdekében, hogy a közbeszerzési rendszer megfelelően működjön. Az új operatív programok brüsszeli elfogadásának egyik feltétele volt a közbeszerzési szabályok megújítása. A kormány tavaly novemberben jelentette be, hogy új közbeszerzési törvény készül, amellyel gyorsabb, egyszerűbb és jogszerűbb lehet az eljárások lebonyolítása.

A közbeszerzési eljárásokról szóló jogszabálytervezet stratégiai célok elősegítésére hivatkozik, fontos szempontként említi, hogy a közbeszerzések jelentős hányada európai uniós források felhasználásával valósul meg - évi átlagban mintegy 1300 milliárd forint, tavaly és tavalyelőtt ez az összeg 2300 milliárd forint volt -, így illeszkednie kell három EU-s, 2014-ben elfogadott irányelvhez. Az EU-tagállamoknak az új uniós közbeszerzési irányelveket fő szabály szerint legkésőbb 2016. április 18-ig, az elektronikus közbeszerzésekre vonatkozó részeket a központosított ajánlatkérő szervezetek esetében 2017. április 18-ig, valamennyi ajánlatkérőre vonatkozóan 2018. október 18-áig kell átültetniük jogrendjükbe.

Az uniós irányelvvel összhangban a magyar törvényjavaslat is tovább egyszerűsítene az eljárásokat, csökkentené az adminisztrációs terheket. Többek között az ajánlattevőknek alkalmasságuk igazolásához elegendő lenne nyilatkozatot tenni, csak a nyertesnek kell majd a szükséges hatósági vagy harmadik

fél által kibocsátott igazolásokat benyújtani. Kötelező lesz az ingyenes elektronikusan elérhető tenderdokumentáció, a beszerzés 75 százalékának megfelelő értékű referencia, illetve a közbeszerzés tárgya szerinti árbevétel igazolása kérhető a jövőben az ajánlattevőtől, a referenciák körében érvényesíteni kell a műszaki egyenértékűség követelményét is.

A valódi társadalmi egyeztetés nélkül a parlament elé került új közbeszerzési törvényjavaslat nem fog segíteni a verseny fokozásában, nem fogja elősegíteni, hogy több ajánlat érkezzon a felhívásokra, vagy hogy bővüljön a nyertesek köre, és hatékonyabban váljanak ezáltal a közbeszerzések. Az új szabályozásban csökkennek az ajánlattételi határidők, például a nyílt eljárásnál 35 napra, amely elektronikus benyújtás esetén 30 napra rövidíthető, kivételesen, sürgősség esetében pedig lehetőség lesz gyorsított eljárást is alkalmazni 15 napos ajánlattételi határidővel.

A javaslat eltörli az évtizedek óta jól bevált legalacsonyabb ár és az összességében legelőnyösebb ajánlat szerinti értékelést. A továbbiakban a legalacsonyabb árat tartalmazó ajánlat helyett a gazdaságilag, társadalmilag vagy éppen környezetvédelmi szempontból előnyösebb ajánlat elfogadását ösztönzik.

A vonatkozó szabályok nehezen értelmezhetők közigazgatási szakértelem hiányában, vélelmezzük, hogy alkalmazásukhoz is elengedhetetlen lesz a közgazdász szakértő igénybevétele, ami további terheket ró majd az ajánlatkérőre.

Nem derül ki a javaslatból az sem, hogy mi a különbség a legalacsonyabb ár és a legalacsonyabb költség között. A legalacsonyabb ár szempontjának alkalmazása feltételekhez kötött, amely feltétel megítélésünk szerint értelmezhetetlen. Ráadásul bizonyos esetekben teljesen kizárásra került ezen értékelési szempont alkalmazása. Álláspontunk szerint sérül ezzel a hatékony és felelős közpénzfelhasználás alapelve.

Kifogásoljuk továbbá a fő szabályként alkalmazandó legjobb ár-érték arány szempontját, mivel az alapvetően minőségi, környezetvédelmi, szociális szempontokat vesz figyelembe, amely az eddigi tapasztalatok alapján visszaélésekhez vezethet, így növeli a korrupció kockázatát.

A kifogásolt rendelkezéseket alapvetően megfontolatlanak és teljességgel indokolatlanak tartjuk.

Korlátozás nélkül módosíthatók lennének a közbeszerzési szerződések nem jelentős változások esetében, továbbá ha a módosítás értéke nem éri el az uniós értékhatárokat és a szolgáltatási, árubeszerzési szerződések eredeti értékének 5 százalékát, építési beruházásoknál a 10 százalékát.

A javaslat szerint elő kellene írni az ajánlattétel során értékelt követelmények teljesülésének szigorú ellenőrzését és igazolását az ajánlatkérő számára, elmaradás esetén szigorú szankciókat alkalmaznának.

A benyújtott közbeszerzési törvényjavaslat azonban az Európai Bizottság szerint is túl sok kikaput hagy. A közbeszerzésekkel foglalkozó szakembereknek is az a véleménye, hogy a törvény több

ponton aggályos. Például a kizárási ok megjelölésénél szinte felhatalmazza a kiírókat, hogy a továbbiakban azt zárjanak ki, akit csak akarnak.

A befolyásolás vagy információszerzés megkísérlésének büntetése számos kérdést vet fel. Ha nem állapít meg bűncselekményt a bíróság, akkor honnan derül ki biztosan, hogy a kísérlet megtörtént; hogyan lehet egy kísérletet egyáltalán definiálni; hogyan lehet alátámasztani valamit, amit az egyik fél nyilván vitatni fog?

Nem világos a tiltott információszerzési kísérlet sem. Ezzel a lépéssel a pályázatok kiírója akkor is kizárhat egy jelentkezőt a versenyjogi törvény megsértése miatt, ha erről nincs hivatalos ítélet. Vagyis a gyanú megfogalmazása is elég lesz a kizáráshoz.

(14.20)

Megjelenik a törvényben egy új jogintézmény, az öntisztázás. Azaz aki úgy érzi, hogy olyanért zárták ki, ami az aktuális pályázatot nem befolyásolná, az kaphat esélyt arra, hogy mégse zárják ki. Ezzel azonban azt is lehet mondani, hogy az új közbeszerzési törvény lehetőséget ad arra, hogy könnyen ki lehessen zárni valakit, és könnyen vissza lehessen venni egy kizárat, akár szubjektív szempontok alapján. Ezek szerint a sok bonyolult szabályt felül lehet bírálni, ha azt a pályázatot kiíró állami szerv vagy a Közbeszerzési Hatóság nagyon akarja. A rendelkezés a szabályozatlansága okán eleve aggályos. A legnagyobb aggályt azonban megítélésünk szerint az jelenti, hogy a kifogásolt rendelkezés alkalmazásával adott esetben felül lehet írni egy jogerős hatósági vagy bírósági döntést, ami nyilvánvalóan sérti a jogbiztonság alapelvét.

A bírósági ítéletekhez fűződő jogerőhatás az alkotmány által védett jogbiztonság alapvető eszköze, ezáltal érhető el, hogy az ítéletek a jogvitát véglegesen lezárják, és kerülhető el, hogy ugyanabban az ügyben eltérő ítéletek szülessenek. A jogerős bírósági megállapításokat mindenki köteles tényként elfogadni; ez a jogerő legfontosabb hatása. Ezzel szemben a javaslat olyan hatáskört delegál a hatóságnak, amellyel az felülírhat jogerős ítéleteket vagy jogerős határozatokat, ráadásul egy szabályozatlan eljárás alkalmazásával. Álláspontunk szerint ezzel totálisan sérül a jogbiztonság. Megítélésünk szerint az öntisztázás intézménye teljességgel indokolatlan, bevezetése a versenyt egyáltalán nem bővítené az érintettek jól meghatározható körére vagy számára figyelemmel.

A törvényjavaslattal kapcsolatban azonban nem csak ezek a gondok. Az elbírálás és az alkalmasság körén kívül is találunk nehezen értelmezhető szabályokat és fogalmakat, amelyek például az eljárás előkészítésénél és az előzetes piaci konzultáció egymással való kapcsolatánál okoznak gondot. Ennek következtében nem egyértelmű, hogy ajánlattevőként ki van-e zárva az, aki az eljárás előkészítésében részt vett. Bár a tervezett szabályozás igyekszik korlátozni az ajánlattevők lehetőségét arra, hogy üzleti

titokra hivatkozva adatokat tartsanak vissza, és némileg javítaná a közbeszerzésekkel összefüggő közadatok hozzáférhetőségét, a tervezet összességében mégsem tenné az elvárt mértékben átláthatóvá a közbeszerzési eljárásokat.

A közbeszerzési közadatot tartalmazó adatbázis lehetősége nem javulna annyira, hogy egyszerűen ellenőrizni lehessen, melyik cégek nyerik az állami pénzt. A joggyakorlat a kellő szabályozatlanság okán évek óta küzd a Kbt. szerinti üzleti titok megítélésével kapcsolatos jogviták kezelésével, eldöntésével. Erre figyelemmel időszerű volt az üzleti titokra vonatkozó szabályozás felülvizsgálata. Az üzleti titok körében tett fogalmi pontosítások, módosítások, az indoklási kötelezettség rögzítése megítélésünk szerint indokolt, bár még továbbra is maradtak szabályozási hiányosságok, ugyanis a javaslat nem tér ki arra, hogy miként kell az ajánlatkérőnek eljárnia, ha az (1) bekezdés szerinti indoklás nem kerül csatolásra, vagy azt nem tartja megfelelőnek; miként kell továbbá az ajánlatkérőnek eljárnia, ha a (4) bekezdés szerinti hiánypótlási eljárást lefolytatta, de álláspontja szerint az üzleti titok köre továbbra sem megfelelő. Erre figyelemmel az üzleti titok védelme körében tett pontosítások, módosítások hiábavalók, ugyanis annak alkalmazása szabályainak kidolgozása továbbra is a joggyakorlat terhe marad, ami megítélésünk szerint sérti a jogbiztonság elvét, tekintve, hogy jelenleg nincs egységes joggyakorlat az üzleti titok megítélését illetően, és ennek kialakulása a jövőben sem várható.

Leginkább azonban az iratbetekintés szabályozása aggályos. Az iratbetekintési jog és ekként a jogorvoslati jog jelenleg is kiüresedettnek mondható, hiszen az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint nem tartozik ajánlatkérői kompetenciába az üzleti titokká minősítés felülbíráta. Így lényegében az ajánlat egésze üzleti titok lehet, ezért érdemben nem lehet iratbetekintést végezni. Most a javaslat tovább korlátozza az iratbetekintési jogot azzal, hogy kimondja, más gazdasági szereplő ajánlatának vagy részvételi jelentkezésének teljes körű átvizsgálása a betekintési körében nem lehetséges. Az iratbetekintést kérelmezőnek meg kell jelölnie, hogy milyen feltételezett konkrét jogsértés kapcsán, az ajánlat vagy részvételi jelentkezés mely részébe kíván betekinteni. Megjegyezzük, hogy a feltételezett konkrét jogsértés fogalmilag kizárt, ugyanis konkrét jogsértést csak az iratbetekintést követően lehet előterjeszteni, addig ugyanis csak feltételezéssel lehetne élni.

A javaslat a kifogásolt módosítást azzal indokolja, hogy az ajánlatkérő feladata a bírálat és nem a versenytársé. Sajnos a tapasztalatok szerint az ajánlatkérők sokszor részrehajlók, ezzel a rendelkezéssel pedig erősödik az amúgy sem csekély mértékű korrupció kockázata. Az iratbetekintési jog ily módon történő korlátozása egyebekben pedig kiüresíti a jogorvoslati jogot mint alkotmányos alapvet. Az elmúlt években gyakran kritizált úgynevezett háromajánlatos látszatközbekérzéseknek nemhogy nem

vetne véget, de egyenesen kiterjesztené azon alkalmazásokat. Az úgynevezett hárommeghívásos eljárás esetében kifogásolhatónak tartjuk, hogy az alkalmassági előírást nem kötelező előírni. Ez sérti a hatékony közpénzfelhasználás és a felelős gazdálkodás alapvetét, és a korrupció irányába hat. A jogorvoslati jogot szűkíti az ötnapos szerződéskötési moratórium, ami korábban tíz volt, és az ötnapos jogorvoslati határidő, ami korábban szintén tíz volt, ezért jogosan kifogásolható.

A nemzeti eljárásrend szabályozására vonatkozóan a javaslat indoklása szerint a kkv-ajánlattevők adminisztratív terheinek csökkentése volt a módosítás célja. Nem látjuk, hogy miként valósul meg ez a célkitűzés, hiszen a módosítás következtében az ajánlattevőknek figyelniük kell a hatóság honlapját is a Közbeszerzési Értesítő mellett, ami dupla feladattal jár. Megítélésünk szerint a célkitűzéssel érintett ajánlattevői kör időbeli és személyi kapacitás hiányában nem fogja figyelni az értesítő mellett a hatóság honlapját is.

Ugyancsak dupla feladatként jelentkezik az érintettek oldalán, hogy nem elég ajánlatot tenni, hanem szükséges egy előzetes jelentkezés, érdeklődés benyújtása is. Ráadásul nem 20-30 napig van a javaslat szerinti tájékoztató, mint általában egy hirdetés, hanem az is előfordulhat, hogy négy munkanapig érhető el a tájékoztató, amely körülmény ugyancsak az ellen hat, hogy az érdeklődők azt észrevegyék. Álláspontunk szerint ez kifejezetten a korrupciót segíti elő, ugyanis ha nem érdeklődik senki a fentiek szerinti nagyon rövid határidőben, mert például az értesítő mellett nem böngészi mindennap a hatóság honlapját is, akkor az ajánlatkérő azoknak küldi meg az eljárást megindító felhívást, akiknek csak szeretné, ellentétben a korábbi szabályozással, amely alapján, figyelemmel az értesítőben legalább 20 napon keresztül közzétett hirdetésre, bárki eséllyel vehetett részt az eljárásban.

A tervezet ismeretében nem lehet arra számítani, hogy csökkenne a nemzetbiztonsági megfontolásból zárt, illetve verseny nélküli közbeszerzések alkalmazása Magyarországon. Ez azért jelent problémát, mert az elmúlt években a kormány előszeretettel alkalmazta ezt a közbeszerzési technikát, sok esetben anélkül, hogy az adott beszerzés bármiféle valós nemzetbiztonsági kockázattal bírna.

Tisztelt Országgyűlés! Az eddig bemutatott problémákon túl a tervezetnek még számos kisebb-nagyobb hibája van. Bízunk benne, hogy a parlamenti vita során ez javulni fog, mert Brüsszel az uniós pénzek szabályos elköltése érdekében a közbeszerzések újraszabályozását várja a magyar kormánytól. A Transparency International Magyarország már számos alkalommal felhívta a figyelmet a magyarországi közbeszerzések súlyos korrupciós kockázataira. Rámutatott arra, hogy a magyarországi és az európai uniós források kezelését és felhasználását jellemző korrupciós kockázatokot egyrészt maga a közbeszerzési szabályozás, másrészt a gyenge szabályok elégte-

len végrehajtása idézi elő. A szabályoknak formálisan megfelelő közbeszerzési eljárások sem mentesek a korrupciótól. A közbeszerzésekkel kapcsolatban a korrupció több szinten jelenik meg, egyrészt maga a szabályozás is teret enged neki a valódi versenyt nélkülöző háromajánlatos eljárásokkal, meg a közbeszerzési eljárás alól megállapított kivételek hosszú és nagylelkű sorával, írják.

Az Európai Unió is felemelte szavát a közbeszerzési korrupció ellen. Előbb 2014-ben az Európai Bizottság korrupció elleni jelentése állapította meg, hogy Magyarországon a közbeszerzések közel felében egyetlen cég tesz ajánlatot, vagyis egyszereplős verseny zajlik. Az Európai Unió Magyarországra vonatkozó 2015-ös országjelentése is rámutatott arra, hogy a közbeszerzések terén továbbra is jelentős aggodalmakra ad okot Magyarország a verseny és az átláthatóság hiánya, szoros szerződéses kapcsolatok állnak fenn az üzleti és a politikai elit között. Súlyos korrupciós kockázat a politikai pártok finanszírozása és a közbeszerzések szabályozásának a hiányossága. Ezek a szabályok azért fontosak, mert egy törvény önmagában nem elég, a jogalkalmazás formális jellege, az ellenőrzés szigorának hiánya erőteljesen hozzájárul a jelenlegi korrupt rendszer fenntartásához.

(14.30)

Ha csak a magyar bíróságok ítéleteit nézzük, 2009 óta nem létezik korrupció Magyarországon, legalábbis a közbeszerzésekhez kapcsolódóan. A vizsgálat azt tartja, hogy a magyar hatóságok felderítési mutatója nulla. A javaslat jelenlegi formája rombolja a demokratikus közbeszerzési folyamatokat, és torzítja a piaci versenyt. Az egyéni gazdasági teljesítménynél, a beruházás értékénél, a közbeszerzési bírálatnál többre értékeli majd a politikai és hatalmi befolyást, és a tervezet nem szorítja szűkebb korlátok közé a közpénzköltést.

Éppen ezért ebben a formájában a törvényjavaslattal a Magyar Szocialista Párt parlamenti frakciója nem ért egyet, és ezt nem is támogatja. A törvényjavaslat szorosan összefügg a szintén a parlament előtt lévő, Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvénymódosítással. A javaslat technikai jellegű, mivel az új közbeszerzési törvényjavaslat normaszövegét emeli át a hatályos költségvetésbe. A nemzeti eljárási rend esetében a tervezet egyébként nem változtat az értékhatárokon.

Jogalkotási szempontból érthetetlen ez a kormányzati magatartás. Az új közbeszerzési törvény elfogadására még nem került sor, mégis szinte tényként kívánják áttemelni a tervezett új szabályokat az idei költségvetésbe. Mindezt úgy, hogy a normaszöveg képlékeny, és számos módosító javaslat várható. Az MSZP ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását sem támogatja. Ugyan elsősorban technikai jellegű módosításokról van szó, de a kormány jelen jogalkotási magatartása egyértelműen elutasítandó.

Arról nem is beszélve, hogy úgy kívánják előrehozottan és már idén júniusban elfogadni a 2016. évi költségvetést, hogy még a 2015. évit is egy hónapon belül kétszer kellett módosítani. Semmi tervezhetőség, kiszámíthatóság nem érvényesül, ami igencsak kétségessé teszi a jövő évi költségvetés korai elfogadásához fűzött pozitív piaci fogadtatások kormányzati ábrándját.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tóth Csaba képviselő úr. A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezérszónoka, Vejkey Imre képviselő úr következik.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az uniós jogalkotó 2014. február 26-án három új, közbeszerzésekre vonatkozó irányelvet fogadott el, amelyek az Európai Unió hivatalos lapjában 2014. március 28. napján kerültek kihirdetésre.

Az új közbeszerzési tárgyú irányelveket az egyes EU-tagállamok, így hazánk is fő szabály szerint legkésőbb 2016. április 18. napjáig, az elektronikus közbeszerzésekre vonatkozó részeket a központi beszerző szervek tekintetében 2017. április 18. napjáig, valamennyi ajánlatkérő szervezetre vonatkozóan pedig 2018. október 18. napjáig kell átültetnie saját tagállami jogába.

Az Európai Unió három új, közbeszerzési tárgyú irányelvének elfogadásával az EU a közbeszerzési jog átfogó reformját valósította meg az irányelvek átalakításával, amelynek alapján a klasszikus ajánlatkérők beszerzéseire vonatkozó 2004/18/EK irányelvet a 2014/24/EU irányelv váltotta fel; a közszolgáltatók közbeszerzéseire irányadó 2004/17/EK irányelvet a 2014/25/EU irányelv váltotta fel; új irányelvi szabályozásként jelenik meg a koncessziós szerződésekről szóló 2014/23/EU irányelv; a közbeszerzési jogorvoslatokra viszont továbbra is a 2007/66/EK irányelvvel módosított 89/665/EGK és a 92/13/EGK irányelvek rendelkezései maradnak hatályban.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A közbeszerzések útján történő beszerzések egyre nagyobb nemzetgazdasági jelentőségre tesznek szert, továbbá a közbeszerzési eljárásoknak az európai uniós támogatások felhasználása tekintetében is kiemelkedő szerepük van. A törvényjavaslat célja, hogy a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó részletszabályok, a közbeszerzésre vonatkozó jogszabályi környezet, valamint a közbeszerzésekkel kapcsolatos intézményrendszer felülvizsgálatával és a vonatkozó szabályok aktualizálásával új alapokra helyezzük a hazai közbeszerzések megvalósítását, valamint ezáltal hozzájáruljunk a társadalmi és gazdasági szempontból előnyös közbeszerzések megvalósításához, továbbá az európai uniós támogatási források minél szélesebb körű felhasználásához.

A törvényjavaslat a közbeszerzések vonatkozásában különösen az alábbi területeken alakít ki új jogszabályi és intézményi környezetet, illetve változtatja meg a hatályos közbeszerzési rendelkezéseket.

A törvényjavaslat szándékolt célja a közbeszerzési eljárások egyszerűsítése, gyorsítása, valamint az adminisztratív terhek csökkentése; ennek keretében a közbeszerzési eljárások megfelelő előkészítése; az ajánlattételi, illetve részvételi határidők csökkentése; ingyenes, elektronikus úton elérhető közbeszerzési dokumentáció minden eljárásban; referenciák esetén a beszerzés becsült értékének 75 százalékában meghatározott, a közbeszerzés tárgya szerinti árbevétel esetében a beszerzés becsült értékének megfelelő mértékű normatív alkalmassági követelmény; műszaki szakmai alkalmasság igazolása körében műszaki egyenértékűség elvének figyelembevétele, kis értékű eljárásoknál a kötelező alkalmassági vizsgálat törlése, nyilatkozási elv, majd az igazolások helyett igazolásokat pedig csak a leendő nyertesnek kell benyújtania.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a fentiekben túl meg kívánja valósítani az ajánlatok értékelésének új szemléletmódját akként, hogy az értékelés során előtérbe kívánja helyezni a munkahelyteremtést és a gazdaság fejlesztésének szempontjait; a hozzáadott értéket képviselő áruk és szolgáltatások beszerzése közvetett módon kell hogy segítse az ilyen árukat vagy szolgáltatásokat kínáló vállalkozások megerősödését.

A minőség alapú kiválasztás elvét kívánja érvényesíteni, értékelési szempontként elsődlegessé kívánja tenni a gazdaságilag és társadalmilag legelőnyösebb ajánlatot; az életciklus-költséget is figyelembe kívánja venni, a teljes élettartam alatt megvalósuló energiafelhasználással együtt. A csökkentett munkaképességű személyek foglalkoztatásának közbeszerzésén keresztül elősegítése érdekében szociális célokat is figyelembe kíván vetetni az ajánlatok értékelése során.

A törvényjavaslat a közbeszerzési szerződések módosításának rugalmasabb, de az EU irányelveinél szigorúbb szabályokat kíván érvényesíteni a szerződés teljesítéséért való felelősség egyidejű növelésével és a szerződések teljesítésének egyidejű szigorúbb ellenőrzésével.

A jogorvoslati eljárás szabályai lényegében nem változnak, de a jogorvoslatokhoz való könnyebb hozzáférhetőség érdekében a jogorvoslati díj csökkenne a kisebb beszerzéseknél, a jogorvoslati díjak pedig sávosan kerülnének kialakításra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a klasszikus, a közszolgáltatói és a koncessziós irányelv, valamint a jogorvoslati irányelvek rendelkezéseinek egy kódexbe történő átültetését célozza. Az új közbeszerzési irányelvek átültetése két lépcsőben valósulna meg. A törvényjavaslat, figyelembe véve egy államilag biztosított, elektronikus közbeszerzési rendszer kialakításának és a gazdasági szereplők felkészülésének hosszabb időigényét, a közbeszerzé-

sekben történő elektronikus kommunikációra vonatkozó rendelkezéseknek és az irányelvi szabályoknak megfelelő, későbbi időpontban történő hatálybalépéséről rendelkezik.

(14.40)

Az elektronikus kommunikáció részletszabályaira, illetőleg az elektronikus közbeszerzési rendszer működtetésével összefüggő egyes kérdésekre végrehajtási szabályok kerülnek majd rendeleti úton kidolgozásra.

A törvényjavaslat új alapokra helyezi a védelmi-biztonsági tárgyú beszerzések kezelését. A tervezetben a korábbiakhoz hasonló kivételi körben szereplő beszerzések esetében a tervezet külön törvény megalkotását irányozza elő. Ennek indoka, hogy a hatályos hazai jog nem az uniós jog kategóriáit használja a védelmi-biztonsági célú beszerzések és a nem ilyen célra irányuló, de rendkívüli biztonsági kockázatok miatt a közbeszerzési irányelv hatálya alól mentesített beszerzések esetén.

A védelmi-biztonsági célú beszerzésekre az uniós szabályozásban egy külön irányelv vonatkozik, ez a 2009/80/EK irányelv, amelynek átültetése a hatályos hazai jogba két kormányrendelet között került megosztásra. A törvényjavaslat továbbra is fenntartja, hogy az ajánlatkérők a Közbeszerzési Hatóság által fenntartott közbeszerzési adatbázisban a közbeszerzésekre vonatkozó széles körű információkat, köztük minden, a törvény hatálya alá tartozó szerződést kötelesek legyenek közzétenni.

A törvényjavaslat az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel részletesebben szabályozza, hogy az ajánlattevők mely adatokat nem nyilváníthatják ajánlataikban üzleti titokká. Az irányelvek által is kifejezett módon a közbeszerzési szabályoknak nem célja arra kényszeríteni a gazdasági szereplőket, hogy olyan információkat osszanak meg versenytársaikkal, amelyek felfedése üzleti tevékenységüket hátrányosan érintené, de egyúttal tekintettel kell arra is lenni, hogy a közpénzek felhasználása átlátható és ellenőrizhető legyen, az eljárásban részt vevőknek pedig érvényesülhessen a jogorvoslatihoz való joguk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az új irányelvi szabályoknak megfelelően a törvényjavaslat pontosítja az összeférhetetlenségre vonatkozó szabályokat, garanciákkal lehetővé téve a piaci szereplőkkel folytatott előzetes konzultációkat is. A törvényjavaslat érvényesíti azt az elvet, amely szerint a verseny tisztasága, az átláthatóság és az egyenlő bánásmód alapelveinek nemcsak a szerződéskötésig tartó folyamatban, hanem a szerződés teljesítésének teljes szakaszában is érvényesülnie kell.

A verseny szempontjai mellett ugyanakkor a törvényjavaslat a közpénzekkel való felelős gazdálkodás következményeit is a hatályos rendelkezéseknél erőteljesebben kívánja érvényre juttatni annak kimondásával, hogy a szerződések módosítása nem

irányulhat a nyertes ajánlattevőt terhelő kockázatok indokolatlan átvállalására.

Az előbbi követelmények hatékonyabb érvényesítése érdekében a törvényjavaslat a Közbeszerzési Hatóság részére a szerződésekkel kapcsolatos hatósági ellenőrzési jogkört és a közpénzekkel való felelős gazdálkodás megsértése miatt semmis szerződés módosítások esetén közérdekű keresetindítási jogot is biztosít a Közbeszerzési Hatóság részére.

A törvényjavaslat a kis értékű, ugyanakkor a hazai közbeszerzési kiadások tekintetében nem elhanyagolható, jelentős szerződési odaítélést a jelenleginél nagyobb mértékben megnyitja a nyilvános verseny számára. Csökken az az értékhatár, amely alatt az ajánlatkérők csak meghatározott gazdasági szereplők közvetlen felhívása útján indíthatják meg közbeszerzési eljárásaikat, ugyanakkor egyidejűleg egyszerűsödik is az ezen csökkentett értékhatár feletti szerződésekhez kapcsolódó előzetes közzétételi kötelezettség, ami fő szabály szerint nem hirdetményi közzététellel, hanem a közbeszerzés legfőbb adatainak egy egyszerűsített, a Közbeszerzési Hatóság honlapján történő nyilvánosságra hozatalával valósulna meg.

A törvényjavaslat fenntartja a közbeszerzések tisztasága érdekében jelenleg is érvényesülő kizáró okok körét, így különösen az offshore-szervezetek kizárására vonatkozó követelményt. Kiegészül a kizáró okok köre azzal az esettel, amikor ugyan a törvényben felsorolt büncselekmények elkövetésének megállapítására nem kerül sor, de az ajánlatkérő alá tudja támasztani, hogy a gazdasági szereplő megkísérelte jogtalanul befolyásolni az ajánlatkérő döntéshozatali folyamatát, vagy az ajánlattevő egy olyan bizalmas információt igyekezett megszerezni, amely jogtalan előnyöket biztosítana számára a közbeszerzési eljárásban. Az ilyen jogsértés három évig tartó hatállyal minden további közbeszerzési eljárásból kizárná az adott ajánlattevőt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat nagy hangsúlyt fektet a közbeszerzések gondos előkészítésének megkövetelésére, és részletesebb követelményeket támaszt a becsült érték meghatározásához, az építési beruházások műszaki előkészítése körében pedig előírja, hogy az eljárás csak külön jogszabályban meghatározott követelményeknek megfelelő tendertervek birtokában indítható meg, és a külön jogszabályban foglalt esetekben az ajánlatkérőnek tervellenőrzésről és tervezői művezetésről is gondoskodnia kell.

Az új irányelvi alapon a törvényjavaslat azt célozza, hogy a közbeszerzések során az ajánlatkérőnek a minőségi kiválasztás elsődlegességére kell áttérni. A törvényjavaslat az értékelési szempontok szabályozásakor előírja, hogy az ajánlatkérők azokat az ajánlattevőket részesítsék előnyben, amelyek termékei, illetve szolgáltatásai minőségileg hozzáadott értéket képviselnek az egyébként olcsóbb, de valamilyen szempontból rosszabb termékhez képest, vagy innovatív megoldásokat tartalmaznak.

Az előbbi célok megvalósulása érdekében a törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy kivételesen csak akkor lehet a legalacsonyabb ár alapján kiválasztani a nyertes ajánlattevőt, ha minőségi versenynek az adott beszerzés jellegére tekintettel egyáltalán nem lehet szerepe. A mérnöki, építészeti szolgáltatások és beruházások területén pedig a törvényjavaslat kifejezetten kizárja a legalacsonyabb ár szerinti értékelést.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből megállapítható, hogy a törvényjavaslat által a közbeszerzések egyszerűbbek és gyorsabbak lesznek, továbbá az átláthatóságuk is jelentősen növekedni fog. Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról beszél. Köszönöm.

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A gyanútlan ellenzéki képviselők Lázár miniszter úr szuggesztív, helyenként manipulatív expozéja után azt gondolhatnánk, hogy itt minden rendben van, mindenki mondja el gyorsan a magáét a vitában, és akkor ki is pipálhatjuk, megszavazhatjuk ezt a törvényjavaslatot akár négyötöddel, akár teljesen egybehangzóan, teljes konszenzussal, hiszen gyorsabbak, egyszerűbbek, átláthatóbbak lesznek az eljárások, és a verseny tisztasága is helyreáll.

Ehhez képest azt kell mondanom, arról kell tájékoztatnom önöket igen nehéz szívvel, mert én is szeretném, hogyha ez így lenne, ahogy az előbb elmondtam, hogy nem lesz ezután sem valódi verseny, nem lesz átláthatóbb. Lehet, hogy gyorsabb lesz, ezt elfogadom, de semmiféleképpen nem fog egyszerűsödni az eljárás, úgy is mondhatnám, hogy bizonyos részei lehet, hogy a mostani vagy mondjuk, a 2003-2004-es induló állapotokhoz képest egyszerűbbek lesznek, de most máshol tesznek bele nagyobb csavarokat és nagyobb bonyolításokat.

Először is szeretném azokat az általános kritikai észrevételeket felsorolni, amelyek a közbeszerzési rendszerrel kapcsolatban az elmúlt közel másfél évtizedben kialakultak. Sajnos, tudjuk azt, hogy jó részt az elmúlt negyedszázad vagy az elmúlt több mint tíz év politikája miatt akár helyi, akár megyei, akár nagypolitikai történései miatt a közbeszerzés egy szitokszóvá vált Magyarországon, és gyakorlatilag legyünk azzal tisztában, hogy a korrupció egyik színönimájává vált.

(14.50)

Mondhatnám azt is, talán nem véletlen, hogy ezt a kifejezést használjuk a régi magyar jognyelven közszállításokra vagy közmegrendelésekre a jelen

korban, hiszen a „közbe-szerzés” lett az, ami jellemzőjévé vált általában sajnos bizonyos polgármestereknek és a mindenkor regnáló kormányokhoz, kormánypártokhoz tartozó politikai vezetőknek. Ez egyrészt azért történhetett meg, mert túlságosan szoros kapcsolat alakult ki és áll fenn most is a gazdasági és a politikai elit között, teljesen mindegy, hogy balliberális kormányról vagy magát jobbközépbe besoroló, magát nemzetinek tartó kormányról van szó. Egyik kutya, másik eb - mondhatnánk.

Általánossá vált a túlárazás, nemes egyszerűséggel szólva. Amely beszerzés, mondjuk, 100 forintból megvalósítható lenne, azt gyakran 150 vagy 200 forintból valósítják meg, esetenként még ennél is rosszabb a helyzet, és ebből aztán bőségesen lehet visszaosztani a pártkasszába, és bőségesen lehet tömködni magánzsebeket, rendszerint politikusok zsebeit, amelynek sajnos csak vagy titkosszolgálati eszközökkel lehetne a végére jutni, a végére járni, de ehhez az kellene, hogy különböző, erre feljogosított, erre közhatalmi jogosítvánnyal rendelkező szervek ne az ellenzéki képviselőket, főleg ne a jobbikosokat figyeljék meg, hanem a bűnt üldözzék, és próbálják leleplezni a korrupciós cselekményeket. Bár az offshore-cégek világában ez, valljuk be őszintén, egy sima tettenéréssel, egy lehallgatás, szoros megfigyelés esetén sem feltétlenül intézhető el.

Másrészt pedig azt is látni kell, hogy addig nem fogunk haladni - és bár ezt szántam a végére, de mégis úgy gondolom, ezt mondom el az elején -, addig nem fogunk haladni, amíg ezeket a tartalékokat benne hagyjuk a rendszerben, tisztelt hölgyeim és uraim. Legyen szó kifejezetten költségvetési forrásokból, kizárólag költségvetési forrásokból, tehát magyar nemzeti forrásokból, vagy részben vagy egészben EU-s forrásokból megvalósítandó közbeszerzésekről, ha a pályázati eljárásnál vagy az eljárás előkészítésénél, tehát a közbeszerzést megelőző időszakban benne hagyjuk a túlárazás révén azokat a tartalékokat a rendszerben, amelyekből vissza lehet osztani akár pártoknak, magánszemélyeknek, bárkinek, akkor meghozhatunk mi itt bármilyen közbeszerzési törvényt, akár nagyon furfangosat, leegyszerűsítettet vagy nagyon adminisztratívát, nagyon bürokratikusát, nem fogjuk tudni a korrupció hétéfű sárkányának egyik fejét sem levágni, hiszen bőven megmaradnak ezek a hadtápvonalak.

Ezt pedig egy módon lehetne megszüntetni, mégpedig azzal, hogy nem a közbeszerzési hatóságra bizzuk árstatisztikák kialakításával a különböző jellegű iránymutatások, irányelvek megfogalmazását, hanem a szakmára, akár az ágazat szerint illetékes miniszterre, akár pedig leginkább szakmai szervezetekre bizzuk, különösen, de nem kizárólag, mondjuk, építési beruházásoknál olyan fajlagos költséghatárok, költségkorlátok felállítását, amelyen túl nem lehet közbeszerzéseket tervezni.

Mindezt természetesen annak a figyelembevételével, hogy időnként a pályázatból megvalósuló eljárások esetén figyelembe vesszük azt, hogy a pályázat

beadása, illetve annak elbírálása, illetőleg a közbeszerzési eljárás lebonyolítása és az annak eredményeként megkötött szerződés között nagyon sok idő telhet el. Tehát itt természetesen hagyni kell egy értelmes mozgásteret annak érdekében, hogy ha mondjuk, ez többéves időtartamot jelent, akkor ne szenvedjen kárt az ajánlatkérő amiatt, hogy esetleg kevesebb pénzt nyer el, mint amit a pályázat vagy a pályázat kezdetén arra elegendőnek talált. De ha ezek az akár négyzetméterre, akár bármilyen mértékegységre vagy mennyiségi egységre kivetített költséghatárok nem kerülnek akár rendeleti szintű szabályozásra ebben a közbeszerzési joganyagban, akkor gyakorlatilag csak egyszerűbb vagy bonyolultabb - rossz magyarsággal szólva - lepapírozás kérdése lesz az, hogy ki tudja-e lopni a rendszerből a pénzt vagy nem.

Nyilván az építési beruházások vagy építési koncessziók a leginkább terheltek, érintettek a korrupció által, de azért az árubeszerzések és a szolgáltatások megrendelése kapcsán is rengeteg visszaélést tapasztalhatunk, amely annak függvényében különösen nyomatékosan értelmezendő, hogy a közbeszerzési eljárások körülbelül felében egy, azaz egyetlen ajánlattevő indul, és ezek - hacsak valami nagy hibát nem vétenek - rendszerint meg is nyerik az eljárást, és ki is fizetik számukra akár a beruházás költségét, akár az áru vagy a szolgáltatás megrendelésének ellenértékét.

Éppen ezért, hogy egy egyszerű példát mondjak, egy magasépítés esetén, akár legyen az új építés vagy egy felújítás, korszerűsítés, energiahatékonysági beruházás, nem lenne szabad, ezt nyilván a szakmára bízom, most kapásból mondok egy adatot vagy számot, mondjuk, 250 ezer vagy 200 ezer nettó forint fölött négyzetméterenként tervezni a kiadásokat. Ezt a szakmának kell eldönteni, ez lehet 185 ezer, de lehet, hogy 290 ezer. Ha ez ilyen módon kerül rögzítésre, az előbb említett rugalmassági feltételek biztosítása mellett, akkor jóval kisebb a korrupció esélye. Nem mondom azt, hogy megszüntettük, de legalábbis jelentősen csökkentettük a kiszivattyúzható pénz mennyiségét, és ha a mostanihoz képest már egy érdemi javulást el tudunk érni, az gyakorlatilag az elmúlt 25 év e téren bemutatott legnagyobb cselekedete lenne.

Ráadásul izlelgessük ezeket a számokat is, tisztelt képviselőtársaim, hiszen ezermilliárdos nagyságrendben költenek el forintokat közbeszerzési csatornákon keresztül Magyarországon immáron 2003 óta. Sőt, ez az átlagos 1300 milliárd forint környékéről - csak az EU-s forrásokból megvalósuló beszerzésekről beszélek - 2300 milliárd forintra nőtt az elmúlt évben, tehát bődületes mennyiségű pénzelekről beszélünk. Gyakorlatilag már a GDP arányában is magasan, több százalékpontban értelmezhető mennyiségű forrásokról beszélünk, amelyeket ha megfelelően használnánk, akkor az valóban a gazdaságfejlesztés, a nemzeti gazdaság fejlesztésének egyik motorja lehetne. Így azonban ez a motor folyamatosan besül, mert az üzemanyag nem megfelelő helyre jut el.

Az igaz ugyan, hogy az Unió 2016. április 28-án határozta meg azt a határidőt, amíg az új irányelveket a nemzeti parlamenteknek be kell emelni a közbeszerzési törvénybe, de az elektronikus közbeszerzési rendszer kialakítása kapcsán ez 2017. április 28-a lett a központi beszerző szervek esetében, és egészen 2018. október 18-áig húzódik az egyéb ajánlatkérők esetében.

Ráadásul, van valóban néhány örvendetes újtás, hogy jó hírt is mondjak, ez pedig az egységes európai közbeszerzési dokumentum bevezetése. Ennek lehet létjogosultsága, ebben van azért ráció, hiszen minden olyan dolog értelmes javaslatnak tűnik, amely az adminisztrációs terhek csökkentését szolgálja. Ez valóban ezt szolgálja, azonban ki kell emelni, hogy csak az uniós eljárási rendben kötelező, a nemzeti eljárási rendben opcionális, tehát az ajánlatkérő szabad belátására van bízva, hogy a nemzeti eljárási rendben él-e ezzel az egységes dokumentumrendszer-alkalmazással, avagy nem.

Ugyanakkor arra is rá kell mutatni az előbb említett nemzetbiztonsági kockázatok tartalmának vizsgálatánál, hogy az indokolatlanul kiterjesztő jogértelmezés egy sor alkalmazáshoz vezetett, különösen 2010 óta. Tehát gyakorlatilag egy olyan gumifogalmat alakítottak ki immáron sokadszor a második, illetve a harmadik Fidesz-kormány idején, hogy amit csak lehetett, ráhúzták erre a fogalomra, vagy amit lehetett, besuszteroltak ebbe a fogalomba. Természetesen vannak olyan egyértelmű beszerzési tárgyak, amelyeknél nem is lehet vitás, bizonyos rendőrségi és egyéb eszközöknél, mondjuk, Magyarország Iszlám Allam elleni fellépése miatt számottevően megnövekedett terrorveszély elhárításához használt eszközöknél nem is vitás, hogy ezek valóban ebbe a körbe tartoznak, de azért a kiterjesztő jogértelmezéstől itt is óvnam úgy a jogalkotót, mint majdan a jogalkalmazókat.

Hadd kapcsolódjam ahhoz, amivel Vejkey Imre képviselőtársam és több kormányparti képviselő, élén a miniszter úrral példálózott, ez a régebbi szak kifejezéssel élve az ajánlattételi felhívás közvetlen megküldésével induló eljárás, bikkfanyelven fogalmazva: meghívásos vagy három-ajánlattevős eljárás. Gyakorlatilag itt arról szól a történet, hogy formálisan a közbeszerzési rendszerben a korrupciós lehetőségeket próbálják szűkíteni, az ollót próbálják egy kicsit szűkebbre venni azzal, hogy 25-ről 18-ra és 150-ről 100 millióra teszik le ennek az alkalmazhatóságnak az értékhatárát. No, de azért felhívnam néhány nem lényegtelen részletre az önök figyelmét, ami vagy a szakértőknek kerülte el a figyelmét, vagy önök nem akarják elmondani a mondat másik részét, vagy hogy nagy klasszikust idézzek: nem bontják ki a valóság minden, egyébként nagyon fontos és lényeges részletét.

Ugyanis azért, hogy 2010 óta egyértelmű a Fidesznek az a törekvése, hogy a részekre bontás tilalmának és az egybeszámítás szabályait oly módon lazítják, hogy a lehető legtöbb esetben lehetőség

nyílna részekre bontásra, tehát tudják külön eljárásban beszerezni azokat, amelyeket 2003 és '10 között csak egybeszámítva lehetett, esetleg szigorúbb eljárási rendbe sorolva a beszerzést lebonyolítani, azáltal azt is láthatjuk, hogy hiába viszik le nettó 18-ra és nettó 100-ra árubeszerzés és szolgáltatás megrendelésénél, építési beruházásnál ezt az értékhatárt, miután az egybeszámítás szabályai olyanok, amilyenek, és miután a részekre bontás tilalmát gyakorlatilag szinte teljesen legálisan már évek óta át lehet hágni, vagy szinte önkényesen, partikulárisan lehet értelmezni és alkalmazni, ezáltal gyakorlatilag azt látjuk, hogy nagyon sok eljárás bele fog férni még ebbe a némileg lecsökkentett értékhatárba is.

Azt is szeretném önöknek mondani - bár javítsanak ki, ha tévedek; szeretnék tévedni, ezt előljáróban elmondanom -, hogy sehol nem láttam olyan kitéltet a törvényben, és bele kellene amúgy tenni, hogy legalább ebben a körben kizárólagosan hazai mikro-, kis- és középvállalkozókat hívjanak meg az eljárásba.

(15.00)

Ez most egy lehetőség az ajánlatkérők számára, de nem kötelezettség. Nagyon sok esetben azt látjuk egyébként, hogy nincs kizárólagosság. Mielőtt még félreértenék, a lehetőség fennáll, nem zárják ki, még az lenne csak az igazán csúnya, de nem látom azt az egyértelmű törekvést, ami világossá tenné, hogy önök nemcsak a szavak, hanem a tettek szintjén is az egyik legfontosabb célt, amit ezzel a törvénnyel el lehet érni, a kizárólagosan ezen ajánlattevői kör meghívását előírnák az eljárásban.

A korrupciós kockázathoz képest a térítésmentes dokumentáció lényegében már 2010-2011 óta előírása a törvénynek. En a magam részéről ezzel - mint korábban gyakorló közbeszerzési referens - nagyon nem értek egyet. Hiszen jellemzően az önkormányzati ajánlatkérők, amelyek amúgy is szakemberhiánnyal küszködnek, és erre majd vissza fogok térni a vitában, komoly költségeket kell hogy kifizessenek egy-egy eljárás előkészítésénél, különösen a közbeszerzési eljárások előkészítésénél. Örvendetes lenne, ha az igazolt szakértői és mondjuk, a dokumentáció előállításával összefüggő költségeket érvényesíteni tudnák, és ilyen értelemben egy nem túlzott mértékű, az ajánlattevők számára megfizethető mértékű dokumentációs ellenértéket visszaállítanánk ebbe a törvénybe. Úgy gondolom, ez nem sértene egyrészt az uniós irányelveket, nem sértene ajánlattevői érdekeket sem, de az ajánlatkérőknek komoly segítséget jelentene, pláne a kisteleplési vagy kisvárosi települési önkormányzatoknak.

Ezzel a három ajánlattevős eljárással, visszatérve még egy gondolat erejéig erre, az is a probléma, hogy gyakorlatilag itt az emberi tényező negatív irányba mozdul el, akkor itt arról szól a történet, hogy van két segítő ajánlat. Esetleg, ha jobban a mé-

lyére néznénk, akkor közel azonos tulajdonosi szerkezettel, mint a majdani nyertes ajánlattevőé, csak éppen itt van két segítő ajánlat, hogy meglegyen a létszám, aztán egy előre elvárt eredmény, hogy így fogalmazzak, az eljárás keretében már jó előre borítékolható, hogy ki fogja megnyerni a közbeszerzési eljárást. Éppen ezért a kötelezően az eljárásba meghívandó létszámot legalább ötre lenne ildomos növelni. A korábbi években is kezdeményeztük ezt, de önmagában ez is gyenge védelmi vonal, viszont legalább már a mostanihoz képest valami.

Elhiszem, L. Simon államtitkár úr, hogy ezeket a dolgokat kellemetlen hallgatni, vagy kellemetlen ezekkel szembesülni, de valamit kell kezdeni ezzel a helyzettel (*L. Simon László széttárja a karját.*), különben a legnemesebb célokat fogják önök keresztülhúzni. Csak arra próbálom felhívni szíves figyelmüket, tisztelt kormánypárti képviselők, hogy a szavak és a tettek megint, bármennyire is nemesek a szándékok, nem is vitatom, hogy Vejkey úr ezt szívből és őszintén mondja, de a szavak és a tettek között megint fényévnyi a távolság. Lehet azzal aztán példálózni, hogy rövidebbek a határidők, ami egyébként önmagában, sem rövidebb, sem hosszabb határidővel, nem gátja a korrupciónak, hogy 40-ről 35-re, esetenként 30 vagy kivételes sürgősség esetén 15 napra csökken az ajánlattételi határidő. De azt is jelezném, hogy ezt egy ponton túl nem lenne ildomos tovább csökkenteni, mert az ajánlattétel színvonalának rovására fog menni.

Homályosnak tartjuk az öntisztázás fogalmát. Ez talán inkább a hatóságra, netán a bíróságra kelleme bízni. Ez egy meglehetősen érdekes és megint egy gumifogalmat beépítő szabályozási lehetőség.

Ami a referenciákat illeti, itt akár még a 75 százalékos referenciára azt tudnám mondani, hogy valamelyest, valamilyen mértékben segíti a magyar vállalkozásokat, de egyébként azért a 2003. évi CXXIX. törvénynek ennél talán ügyesebb, praktikusabb előírásai voltak. Tehát nem minden rossz, ami régi, erre szeretném felhívni a figyelmüket. Azért a műszaki szakmai, pénzügyi-gazdasági feltételeknél ennél sokkal pontosabb szabályok voltak meghatározva. Ráadásul az, hogy ilyen módon lazítjuk akár a műszaki, akár a pénzügyi alkalmasság feltételeit, az még a 75 százalékos referenciánál, ha magyar vállalkozót segít, azt mondom, hogy jelenthet némi segítséget. Lehet azt mondani, hogy aki még 75 millió forintos beruházást végre tudott hajtani, az talán majd egy 100 milliót is be tud fejezni, de ez egy sor egyéb pályázati ügyintézésel, a pályázati adminisztráció jelenlegi borzasztó lassúságával kapcsolatos kérdéseket is felvet. Sokszor az a legnagyobb probléma, hogy a számlák kifizetése olykor fél éves vagy éves késedelmet is szenved.

Érdekes szabályozás az is, hogy csak az ajánlat benyújtásakor ismert vállalkozókat, alvállalkozókat kell megnevezni - érdekes, de nem feltétlenül rossz. Én valóban objektíven állok ehhez a kérdéshez, tisztelt kormánypárti képviselők. Korábban, az ősidők-

ben a 10 százalék fölötti és a 10 százalék alatti alvállalkozók fogalmát különböztették. A 10 alattiakra kevésbé szigorú, a 10 felettiekre olykor éppen szigorú szabályok vonatkoztak, mint magukra az ajánlattevőkre. Ilyen módon az adminisztráció könnyítése és a versenyben való elindulás, a valós verseny kialakítása érdekében ennek van létjogosultsága.

Ugyanakkor vitatnám azt, hogy mindig... Megint egy régebbi kifejezést használok - ezek egyébként sokkal szabatosabbak voltak, és nem feltétlenül kell önöknek mindent átírni csak azért, mert azok a 2010 előtti időkből datálódnak -, az összességében legelőnyösebb ajánlat egy meglehetősen pontos megfogalmazás volt; mint ahogyan a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás is, ezt most át lehet keresztelni a legalacsonyabb árra vagy a legkedvezőbb árra, vagy az összességében legkedvezőbb ajánlatot a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatra, tulajdonképpen ugyanazokat a fogalmakat értjük alatta. Ugyanakkor én az önök helyében megfontolnám azt, hogy a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatást ugyan nyilván nem tenném túlzott mértékűvé, de azért a jelenleginél nagyobb teret engednék neki.

Azt pedig nem tudom, de hátha majd Vejkey úr segít nekem, hogy miért pont az építési tervezési szolgáltatásoknál nem lehet csak az ár alapján bírálni. Ha egzakt módon meg van határozva, hogy mely épületet vagy létesítményt kell megtervezni, legyen az mélyépítésbe vagy magasépítésbe tartozó, a tervezési szolgáltatását elvégezni, akkor miért nem elegendő pont ott, mondjuk, az ára alapján bírálni. Ez tipikusan egy olyan közbeszerzési eljárási típus vagy altípus lehet, ahol mondjuk, bőven elég lenne az árra hagyatkozni.

Azt is aláírom, hogy az építési beruházások többségénél jellemzően nem, tehát ott valóban több szempontot is kell mérlegelni. Ezen belül, engedjék meg, hogy kiemeljem a foglalkoztatás szempontjait. A szociális szempontokat ilyen értelemben csak részlegesen tudom pozitívan értelmezni, de a foglalkoztatás és a munkahelyteremtés kapcsán bizton számíthatnak a Jobbik támogatására, feltéve, hogy az valóban olyan rétegeknek ad munkát, amelyek kiszorultak az elmúlt években, évtizedekben a munkaerőpiacról. Nem rejtem véka alá, hogy itt jellemzően, nem kizárólag, de jellemzően a cigányságra gondolok.

Hiszen számos olyan építőipari beruházás lehet, gondoljuk csak végig, árapasztó tározó építése, csatornázás, belterületi vízvezetés, autópálya-építés, gyorsforgalmi és egyéb út építése, különböző nagy állami magasépítési beruházások, ahol ha a mindenkori kormányzat le tudna mondani legalább, és ezt nyilván kicsit cinikusan mondom, a szokásos mértékű ajándék legalább egy részéről, tehát a korrupciós ráta legalább egy részéről, akkor majdnem hogy csodákat tudnánk tenni. És itt nem ijedek meg a „fekete vonat” kifejezés használatától. Bizony más volt azért abban az időben a közbiztonság helyzete, jelentős számú cigány, a cigány emberek döntő többsége munkahelyhez tudott jutni, és pontosan az előbb

említett beruházástípusok, csapadékvíz-elvezetés, csatornázás, a nagy budapesti beruházások révén.

Ezeket a mai kor viszonyai között is vissza kellene állítani. Jellemzően ezzel a képzetlen munkaerőnek, a segéd munkásoknak tudnánk tömegesen, ezer és tízezer szám munkahelyeket biztosítani. Ehhez nyilván nemcsak közbeszerzés, hanem más szemléletváltásra is szükség lenne. Hiszen meg kellene fordítani a gondolkodásunkat. Amit jellegéből adódóan az ember a maga fizikai erejével elvégezhet, azt emberi, fizikai munkaerővel kéne elvégeztetni, és a gépesítést csak ott kellene engedni, ahol az jellegénél fogva feltétlenül szükséges. Mert bár lehet, hogy egy picivel így talán drágább lesz, legalábbis a közbeszerzési eljárás eredményeként magasabb összegű szerződést kell megkötni, de sokkal több lesz az előnye. Hiszen az az ember nem szorul segílyre, nem szorul közmunkára, amibe most nem kívánok belemenni, de véleményem szerint rendkívül alacsony a közmunkarendszer hatékonysága Magyarországon, hanem valódi munkahelyhez jut és megtalálja a helyét a munkaerőpiacon. Ennek sokkal több társadalmi és szociális haszna van, mintha erőn felül próbálnak esetleg gépesíteni.

Érdekes felvetés, bár megfontolásra érdemes, hogy az ajánlatok bírálatára az ajánlatok értékelése után kerülhet sor. Vagyis az ajánlatkérő számára biztosított az a jogosultság, hogy előre kikötheti, de ezt nyilván előre fel kell tüntetni az ajánlati felhívásban, hogy csak a legkedvezőbb és/vagy a legkedvezőbb utáni egy vagy több ajánlatot bírálja el érdemben. Ez valóban megint az adminisztrációs terheket csökkenti, ha nagyszámú ajánlat érkezik, és látható, hogy mondjuk, irreálisán drága vagy magas összegű vagy éppen egyéb bírálati szempontból kedvezőtlen ajánlatok érkeznek - akkor csak egy meghatározott ajánlati kört kelljen elbírálnia az ajánlatkérőnek.

(15.10)

És bár tudom, hogy nem csak az önkormányzatokból áll a magyar közbeszerzési rendszer ajánlatkérői oldala, de azért a több mint 3100 önkormányzatunk meghatározó jelentőségű ebben, és komoly hibája ennek a javaslatnak, hogy előzetes várakozásainkhoz képest ez a javaslat sem rendezi, pedig itt tényleg felfokozott várakozásokkal viseltettünk a törvényjavaslat benyújtása iránt, vagy vártuk ennek a javaslatnak a benyújtását, abból az ideális, vagy inkább azt mondanám: utópisztikus előfeltételezésből indul ki, hogy a magyar önkormányzatok döntő többsége és azok esetlegesen még működtetett intézményeinek többsége megfelelő szakmai kompetenciákkal bíró munkaerővel rendelkezik. És véletlenül sem a köztisztviselő kollégákat szeretném bírálni, de amikor a magyar köztisztviselői karon végignézzük általában akár életkor, akár kompetenciák szerinti bontásban, akkor bizony ezek az emberek általában nem akkor kerültek a rendszerbe, amikor közbeszerzési törvénnyel egyáltalán foglalkozni kel-

lett, amikor a közbeszerzés mint fogalom, mondjuk, jellemzően 2003 után megjelent, éppen ezért nem csoda, és nem az ő hibájuk, hogy mondjuk, a pénzügyi, gazdasági szakembereket leszámítva - mert abból talán, azt mondom, hogy viszonylag jól el vagyunk látva - nem tolonganak az önkormányzatoknál a közbeszerzés tárgya szerinti szakmai előadók, illetőleg jogászok vagy éppen közbeszerzési szakiránnyal, közbeszerzési végzettséggel, pláne nem közbeszerzési gyakorlattal rendelkező szakemberek. Éppen ezért, mivel ez a javaslat kísérletet sem tesz arra, hogy ezt orvosolja, ez egy nagyon komoly kockázat akár már az előzetes piackutatás során, akár a közbeszerzési eljárás egyéb előkészítése során, legfőképpen pedig az eljárás lebonyolítása során.

Hogy néhány érdekes adalékkal is szolgáljak itt a viszonylag száraz és tömény anyagban, hadd mondjam el önöknek vagy hadd kérdezzem meg önöktől, hogy milyen alapon gondolják kivételi körbe helyezni, mondjuk, a politikai kampányszolgáltatásokkal kapcsolatos beszerzéseket. Mert a nemzetbiztonsági kockázatnál még egy egészséges jogértelmezésnél érthető a beszerzés jellege miatt, de hogy a politikai kampányszolgáltatások miatt, kik tartoznak kivételi körbe, arra - rosszindulat nélkül, de az elmúlt év, elmúlt öt év ismeretében - azt tudom mondani, hogy ennek egy célja van, hogy az e téren legnagyobb megrendelő Fidesz, illetőleg KDNP gyakorlatilag az uniós eljárási rendben is korlátlanul tudjon bármifajta verseny nélkül ilyen jellegű kampányszolgáltatást akár tanácsadás jelleggel, akár más jelleggel megrendelni.

Továbbra sem haladunk, továbbra sem lépünk előre - és ez ennél sokkal súlyosabb probléma, tehát a politikai kampányszolgáltatásoknál súlyosabb probléma - a becsült érték fogalmának meghatározása vagy az önállóan gazdálkodó szervezeti egységek esetén az úgynevezett működési költség fölötti önálló rendelkezési jog kapcsán. Ezek jól hangzó fogalmak, de némi fogalomtisztázás talán nem ártana, bár módosító indítványokkal természetesen erre is kísérletet fogunk tenni.

Külön érdekes kérdés - ezt Vejkey képviselő úr érintette egyedül a kormánypártiak közül emlékeztetem szerint -, hogy külön kell vizsgálni azt az esetet, hogy az előzetes piackutatás, piacfelmérés során bekerül-e a rendszerbe, a piackutatásba olyan gazdasági szereplő, aki később ajánlattevő is lehet, és az nem jut-e esetleg indokolatlan vagy jogosulatlan előnyökhöz, és nem hoznak-e ezáltal jogosulatlanul hátrányos helyzetbe más gazdasági szereplőket, más potenciális versenytársakat. Ez egyébként helyes, tehát nyilván olyan bizalmas információk, a közbeszerzési eljárás érdemét érintő adatok kerülhetnek adott gazdasági szereplők birtokába, amelyekkel olyan versenylőnnyel tud elindulni az eljárásban, hogy esetleg önmagában ez eredményezheti az eljárás megnyerését, de ehhez képest egy logikai bicsak az, hogy az ajánlatkérőre bízzák, hogy adott ajánlattevő eljárás közben hitelt érdemlően és minden két-

séget kizáróan igazolta, hogy nincsenek ilyen szintű információk a birtokában. Egyedüli megoldás az, hogy ezt a közbeszerzési hatóságra bizzuk, és nem az ajánlatkérőre.

Aztán - a teljesség igénye nélkül csak még néhányat felsorolok, majd aztán a későbbi felszólalásokban erről vitatkozunk - a felelős akkreditált közbeszerzési tanácsadó intézménye. Nagyon helyes, hogy bizonyos esetekben kötelező jelleggel illet előírnak, bár ahogy az előbb mondtam - és erre most visszakanyarodnék - az önkormányzati ajánlatkérők és az ilyen értelemben szakmailag felkészületlen ajánlatkérők vonatkozásában ez olyan többletterhet, többletköltségeket okoz, amelyek miatt nagyon nehezen tudnak, vagy csak erőn felüli tehervállalással tudnak eljárásokat lebonyolítani. És megint visszakanyarodnék egy korábbi gondolatomra - így kapcsolódna össze a mondataim -, hogy a dokumentáció térítésmentességének kötelezővé tétele ezért is nemcsak hiba, hanem bűn, mert egyedül a lehetséges közbeszerzési bevételétől fosztja meg az önkormányzatot. Régen ezt hivatalos közbeszerzési tanácsadónak hívták, elég komoly képesítési előírások voltak, nagyon komoly mennyiségű eljárást kellett akár ajánlatkérői, akár ajánlattevői oldalon bemutatni, kötelező szakmai felelősségbiztosítás volt előírva - ez így helyes egyébként. Nekem személy szerint a régi elnevezés jobban tetszett, de ha önöknek most ahhoz van kedve, hogy ezt átkeresztelik felelős akkreditált közbeszerzési tanácsadóra, ezen nem fogunk összeveszni, csak azt látni kell, hogy ennek a részletszabályait, amelyeket nem a törvényben, hanem a rendeletben fognak majd meghatározni, látnunk kellene, tehát nem szeretném, ha ilyen pult alatti jogalkotással találkozoznánk itt is, mint már oly sokszor; hadd lássuk már, lehetőleg minél hamarabb, hogy milyen képesítési előírásokat és milyen feltételeket akarnak meghatározni a közbeszerzési tanácsadók vonatkozásában!

Az előbb már utaltam arra, hogy a közbeszerzési hatóság által kiadott árstatisztika a túlárzások ismeretében nem szerencsés, pontosan azért, mert az elmúlt években folyamatosan túlárzásokra kerültek a beruházások a különböző beszerzési típusokban, és eleve a túlárzásokhoz fogja mérni a közbeszerzési hatóság az árstatisztikát, aminek egy következménye lesz: hogy még inkább, még inkább túlárzottak lesznek, vagy legalábbis a mostani, túlárzott szinten marad az árstatisztikákban szereplő összes számsor majd.

Meglehetősen sajátos elképzelés - erre szintén kérnék egy magyarázatot, mert bár nyilván értem nyelvtanilag, ami le van írva, de a gyakorlatban való alkalmazását nem nagyon értem annak, néhány esetleges Interreg-projekt kivételével, talán ott tudnám egyedül elképzelni -, hogy EU-s tagállam központi beszerző szerve vagy egy uniós tagállamból származó ajánlatkérő és egy magyar ajánlatkérő által közösen létrehozott szervezet közösen lefolytatott eljárása. Mondom, az Interreg esetében vagy a régi Interreg

esetében ezt értem, de amúgy kicsit ködös ez a fogalom; de az is lehet, hogy csak beemelték, mert az Unió megkövetelte, és lehet, hogy ez egy olyan rendelkezés lesz, amit nem, egyáltalán nem vagy csak ritkán fognak Magyarországon az eljárások során alkalmazni.

A közzétételi kötelezettségek megsértését - és ez nagyon fontos a nyilvánosság szempontjából - érdemes lenne szankcionálni vagy szigorúbban szankcionálni a jelenlegieknél, nemcsak előírni, hogy erre szükség van, hanem szankciókat vagy éppen az eddieknél súlyosabb jogkövetkezményeket kilátásba helyezni.

Illő lenne meghatározni a konkrét jogsértés fogalmát is, hiszen ez ilyenformán megint egy gumifogalom, és attól tartunk, hogy mivel kifejezetten írva van az a normaszövegben, hogy nincs lehetőség más gazdasági szereplő ajánlatának teljes körű átvizsgálására, nem fogjuk tudni azt garantálni, hogy a konkrét jogsértés hitelt érdemlően megállapítható, vagy adott esetben ajánlatkérői vagy éppen hatósági önkényhez vezet ennek a gumifogalomnak a kitágítása vagy éppen szűkítése.

A törvényjavaslat szerint az ajánlattételi határidő az általános határidőkhöz képest lehet hosszabb, vagy az eljárás során meghosszabbítható. Ezt a rugalmasságot természetesen érdemes benne hagyni, főleg hogyha helyszíni megtekintésre, kiegészítő tájékoztatásra, a dokumentumok módosítására vagy éppen az iratok helyszíni átvizsgálására van szükség. Itt egyébként a gyakorlat azt mutatja, hogy leginkább a helyszíni bejárás - építési beruházásoknál jellemzően - vagy a kiegészítő tájékoztatás az, ami erre okot ad.

Számos kritikai észrevételünk van még a javaslattal kapcsolatban, mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy a 30 percnél most gyakorlatilag a végére értünk, de mondandómból még jó néhány fontos gondolat van hátra. Úgyhogy ezzel is csak azt szeretném megelőlegezve megfogalmazni, hogy jelen formájában nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot (*Az elnök csenget.*), ugyanakkor hogyha a módosító indítványok befogadása iránt némi fogékonyságot mutatnak a magyar vállalkozások fejlesztése érdekében, akkor természetesen még felülvizsgálhatjuk az álláspontunkat. És akkor majd a vitát a későbbiekben folytatjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az LMP vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2010 óta immáron ez a második közbeszerzési törvény, amit az Orbán-kormány az Országgyűlés elé terjeszt. 2011-ben egy közbeszerzési törvényt a nemzeti cinizmus rendszere már a Ház elé hozott, most egy új közbeszerzési törvény van itt - kénytelen arra gondolni az ember, hogy az, hogy

hirtelen egy új közbeszerzési törvényt kellett alkotni, az alighanem a bandaháborúnak egy újabb fejezete, új idők vannak, új leosztás van, új közbeszerzési törvény kell. Hogyha valakinek ezzel kapcsolatban kételye támad, érdemes megnézni azt, hogy miközben fél évvel ezelőtt valamiért - akkor sem volt igazán érthető, hogy úgy mondjam, a jogpolitikai indoka a döntésnek - az MTVA kikerült az akkori közbeszerzési törvény hatálya alól, most hirtelen visszakerül, és akkor arról nem is szólnék, hogy mennyire hosszú továbbra is az úgynevezett nemzeti kivételeknek a listája.

(15.20)

Bandaháború zajlik, és a gazdasági jogalkotás sok más tekintetben is ennek a bandaháborúnak van alárendelve.

Ugyanakkor két héttel ezelőtt a miniszterelnök itt egy azonnali kérdésemre ígéretet tett arra, hogy ő maga is támogatni fogja - én csak reménykedni tudok, hogy a másik 131 fideszes és KDNP-s képviselő is így tesz - az LMP-nek azt a javaslatát a közbeszerzési törvényhez, hogy például egy miniszterelnök hozzátartozói a kormányzati közbeszerzéseknél vagy egy polgármester hozzátartozói, vagy az érdekeltségeik az önkormányzati közbeszerzéseknél ne vehessenek részt. Ugyanígy ennek a törvényjavaslatnak egy eleme az is - és a miniszterelnök úr ennek a támogatására is ígéretet tett -, hogy a jövőben ne fordulhasson elő olyan, ami ugyebár a világítási tendereknél előfordult, hogy egy azonos érdekeltségi kör ott settenkedik az ajánlattevőnél a műszaki tartalom meghatározásánál, és közben pedig el is indul a pályázaton. Várjuk, hogy a Fidesz és a KDNP véleménye egyezik-e Orbán Viktor véleményével, és várjuk azt, hogy Orbán Viktor tartja-e a szavát.

Tisztelt Országgyűlés! A közbeszerzés szerepe nem elhanyagolható a magyar gazdaságban, az így generált kereslet a magyar gazdaság nagyon fontos szeletét adja. A beszerzések mintegy fele valósul meg úgy, hogy ezek adatai megjelennek a Közbeszerzési Értesítőben. Erről a Közbeszerzési Hatóság éves jelentései is számot adnak. Ezek szerint évente 1200-1800 milliárd forint közpénz elköltése valósul meg közbeszerzésen keresztül. Mindez évente mintegy 10-18 ezer szerződés megkötését jelenti mintegy 1700-2800 ajánlatkérő és 4000-5600 nyertes cég között.

A közbeszerzés tehát egy fontos gazdaságpolitikai eszköz a mindenkori kormányzat kezében, és egy lehetősége arra - és ezt a lehetőséget sem 2011-ben, sem most nem ragadja meg a kormány -, hogy a közbeszerzésen keresztül vagy a közbeszerzési jogon keresztül a mindenkori kormány a kis- és közepes vállalkozók számára biztosítson előnyt. Ez azért is lenne fontos, hiszen Magyarországnak stratégiai problémája az, hogy kialakult egy olyan duális gazdasági szerkezet, ahol rettenetes hátrányban vannak a hazai kis- és középvállalkozások a multinacionális

cégekkel, illetve az udvari beszállítókkal, oligarchákkal szemben. De eszköz lehet a közbeszerzés a mindenkori kormányzat számára a zöldséggazdaság fejlesztésére, a fenntarthatósági szempontok érvényesítésére vagy éppen a méltányos kereskedelem elterjesztésére. Ezeket a szempontokat nem látjuk érvényesülni sem a hatályos, sem a beterjesztett közbeszerzési törvényjavaslatban sem.

A közbeszerzés ugyanakkor természetesen kockázatot is rejt. Kockázatot rejt abban a tekintetben, hogy minden országban irtózatossá korrupciós nyomás nehezedik a mindenkori kormányra, önkormányzatokra, hogy a közpénzeket, a közvagyonot, mindannyiunk, az adófizetők pénzét kifolyassák illetéktelen zsebekbe. Az állami pénzeknek egy nem jelentéktelen része ráadásul az elmúlt húsz évben offshore-paradicsomokba ment ki Magyarországról, egy pénzszivattyú nehezedett és nehezedik továbbra is a magyar nemzetgazdaságra, és a közbeszerzés lehet az egyik olyan csatorna, ahol mindent meg lehet és meg is kell tenni azért, hogy minél kevesebb jövedelem vándoroljon el illetéktelen zsebekbe, ne lehessen ezt az országot tovább rabolni, és minél kevesebb pénz áramoljon ki offshore-paradicsomokba.

Tehát két szempontot kell egy közbeszerzési törvény vitájánál nyomon követni. Egyrészt, hogy milyen gazdaságpolitikai célok tükröződnek a kormány részéről egy beterjesztett közbeszerzési törvény kapcsán, másrészt pedig a közbeszerzési szabályozás elégséges garanciát ad-e arra, hogy a politikai elit ne rabolja szét ezt az országot a továbbiakban. Ezt a két szempontot kell vizsgálni a közbeszerzési szabályozásnál.

A Korrupciókutató Központ megnézte azt, hogy 2009-ben mekkora volt a harminc legtöbbet nyert cég részesedése az összes közbeszerzésben, majd megnézték ennek a harminc cégnek az életútját, hogy mennyit nyertek 2010-ben és 2011-ben, és fordítva, hogy a 2011-ben legnagyobb nyertes harminc cégnek mekkora volt a részesedése az összes közbeszerzésben 2009-ben, a kormányváltás előtti utolsó teljes évben. Ha ezeket a számsorokat grafikonokon ábrázolják, akkor azt lehet látni, hogy a harminc legnagyobb nyertes a kormányváltást követően lényegében helyet cserélt 2009 harminc legnagyobb nyertesével. Ez arról tanúskodik, hogy sem 2010 előtt, sem 2010 után a különböző, egymást váltó kormányok számára nem az volt a szempont, hogy gondos gazdaként eljárva, a legfontosabb politikai célokat elérve próbálják meg a közbeszerzések nyertesit kiválasztani. A közbeszerzés az elmúlt 25 évben eszköz volt az egymást váltó hatalmi elit számára, hogy a saját tőkéseiket jól megtömjék sok állami pénzzel. Magyarul: ez a kutatás arról tanúskodik, hogy 2010 előtt és 2010 után ugyanaz a játék folyt: a közbeszerzést, a különböző kormányok és természetesen az önkormányzatok a saját oligarcháik, a saját udvari beszállítóik feltőkésítésére használták.

Tisztelt Országgyűlés! Érdemes megnézni azokat a tendenciákat, amelyek egyébként a magyar

közbeszerzés korrupciós fertőzöttségéről szólnak. A nyolc és fél ezer közbeszerzés értéke 2012-ben a 28 000 milliárd forintos GDP 4,7 százalékát tette ki, s nincs hatékony ellenőrzés, ami szintén csábít a korrupcióra. Becslések szerint minden tíz, Magyarországon lefolytatott közbeszerzési eljárásból hetet átszól a korrupció, de ezt általában lehetetlen bizonyítani. A rendszerszintű korrupció szakértők szerint az összes eljárás teljes beszerzési költségét akár negyedével is megnövelheti a reális árszinthez képest.

Tehát akkor, amikor a korrupciós kockázatokról beszélünk, természetesen beszélünk a politikai élet tisztaságáról, bizonyos morális szabályok sérthetlenségéről, de legalább annyira beszélünk arról, hogy azok a pénzek, amik a felülárzások miatt törvénytelen elfolytak, ma hiányoznak az iskolákból, hiányoznak a kórházakból. És meg kell nézni azt is, hogy az összes közbeszerzési kiadás hányadrésze jelenik meg a Közbeszerzési Hatóság honlapján, mert akkor azt látjuk, hogy ez a szám a közbeszerzési törvényváltozások miatt egyébként egyre kisebb, vagyis az átláthatóság csökkent az elmúlt négy-öt évben. Ráadásul nőtt azoknak a közbeszerzéseknek a száma, ahol nincs felhívás, csak eredményhirdetés. Megfigyelhető, hogy számottevően csökkent az egy pályázó mellett megvalósuló közbeszerzések száma, de ha az előbbi tényezőket is figyelembe vesszük, akkor azt kell mondanunk, hogy az utóbbi években romlott a helyzet - állapította meg Tóth István János, a Korrupciókutató Központ vezetője.

Tisztelt Országgyűlés! Az látszik, hogy egyelőre a kormány úgy tesz, mintha nem látná, hogy az uniós források jelentik ma talán a legnagyobb korrupciós kockázatot. A különböző kutatások azt mutatják ki, hogy Magyarországon az uniós források korrupciós kockázata 8 százalékkal magasabb, mint a nemzeti források kockázata. A korrupciós módon odaítélt uniós forrásokból finanszírozott közbeszerzések nagysága Magyarországon a 2009-2012-es években átlagosan a GDP 1,15 százalékára tehető. Ezek szerint évente 335 milliárd forint, azaz négy év alatt 1340 milliárd forint uniós forrás elköltésére kerülhetett sor korrupciós módon. Tehát ennyi az az összeg, ami nem a magyar nemzetgazdaságot gazdagította, nem a magyar nemzetgazdaságot fűtötte, hanem bizonyos családok gazdaságát.

A rendszerváltás óta a Magyar Országgyűlés immáron a negyedik közbeszerzési törvény tárgyalja, a 2010-es kormányváltás óta a második közbeszerzési törvény van a Ház előtt. Ez azt is jelenti, hogy nő ezen a gazdasági jogi területen is a kiszámíthatatlanság, és a kiszámíthatatlanság, a bizonytalan jogi környezet szintén a zavarosban halászóknak kedvez.

A Lehet Más a Politika már két évvel ezelőtt tett a parlament asztalára egy kiszámíthatósági törvénycsomagot, hiszen a konkrét jogszabálytervezetek tartalmával egyenértékűen fontos az, hogy a gazdaságban kiszámítható viszonyok uralkodjanak. A közbeszerzés területén ráadásul ez kiemelten fontos, mert addig, amíg külön közbeszerzési szakértőket

kell alkalmazni azért, hogy a folyamatosan és áttekinthetetlenül változó joganyagból kihüvelyezzék azt, ami igazán fontos egy adott pályázatnál, az azt fogja jelenteni, hogy teljesen ellenőrizhetetlen az, hogy a közpénzek mennyire korrekt módon kerülnek elköltésre.

(15.30)

Az LMP azt tudja mondani, hogy Magyarországon legkésőbb 2018-tól egy olyan jogalkotásra van szükség, amely a gazdaságban a gazdaság szereplői számára kiszámíthatóságot teremt. Szakítunk a saláta-jogalkotással, és alapvető gazdasági jogi törvényeket meghatározott időn belül nem lehet újra változtatni. Azt is lehet látni, hogy az új közbeszerzési törvényjavaslat is azon a pályán mozog, mint az eddigi: tágra nyitja a rendeleti kormányzás lehetőségét. És igen, továbbra is fennmarad az a közbeszerzési rendszer, amelyik Magyarországot a közbeszerzési tanácsadók mennyországává varázsolja, hiszen az állandó változások miatt óriási a kereslet rájuk, több eljárásnál előírás az alkalmazásuk, miközben az ő kiválasztásukra nem vonatkozik semmilyen szabály. Pont a közbeszerzési tanácsadókat nem kell közbeszerzéstetni. Ha valami a korrupció, a visszaélések melegágya a magyar közbeszerzési jogban, az pontosan a közbeszerzési tanácsadók piaca.

És hát új és szintén kétséges eljárásrend, ami a törvényjavaslatban szerepel, ez az úgynevezett innovációs partnerség. Miről beszélünk? Innovatív csatornázások fognak innovatív utakkal épülni, természetesen innovatív szökökutakkal és innovatív térkövekkel. Az elmúlt évek alapján, azt gondolom, hogy nagyjából ez következik ennek a törvénynek a szelleméből.

Folytatódni fog az, hogy a zavarosban fognak halászni sokan, hiszen ezt a feltételezést támasztja alá, hogy a törvényjavaslatban van egy új kizárási ok, nevezetesen, a jogosulatlan adatszerzés gyanújával, tehát nincs bizonyítás, már gyanúval bárkit ki lehet zárni, és ez tág teret enged az eljárások manipulálására. Tág teret enged arra, hogy személyre szabott pályázatokat lehessen csinálni, elég csak gyanúba keverni, megvádolni egy versenyzőt, és máris személyre lehet szabni az egész eljárást.

Tisztelt Országgyűlés! Az egyszerű emberek annyit látnak, hogy miközben a pénzbeszedésnél a magyar állam rendkívül hatékony informatikai rendszert alkalmaz, gondoljunk csak az online pénztárgépekre, a pénzelköltés már ennél sokkal átláthatatlább. Magyarország akkor lesz egy élhető hely, ha a pénzbeszedésre és a pénz elköltésére egyaránt korrekt informatikai rendszerek és átlátható szabályok, átlátható szabályrendszerek fognak vonatkozni. Jelenleg az egyszerű vállalkozó annyit lát, hogy akkor, amikor pénzbehajtásról van szó, a NAV a legmodernebb technikai eszközökkel támad, amikor pénzelköltésről van szó, hirtelen lefagynak azok a honlapok, hirtelen kereshetetlenné válnak azok az adatok, amikkel nyomon lehetne követni a közpénzek útját.

A Lehet Más a Politika már zászlóbontásakor, első közpolitikai programjaként 2008-ban közzétette az antikorrupciós 12 pontját. Az a meggyőződésünk, hogy garanciát kell adni a magyar embereknek, a magyar adófizetőknek arra, hogy függetlenül attól, hogy melyik párt kormányoz ebben az országban, függetlenül attól, hogy ki irányít egy önkormányzatot, függetlenül attól, hogy az, aki a miniszteri vagy polgármesteri székben ül, tisztességes vagy tisztességtelen, legyenek olyan szabályok, amik megóvják a magyar emberek pénzét, vagyont. Ne egyes döntéshozók tisztességében kelljen bízni, hanem világos, egyértelmű garanciális szabályok akadályozzák meg a közpénzek lenyúlását!

Az elmúlt öt évben hat önálló indítványt terjesztettünk elő a közbeszerzési törvény módosítására annak érdekében, hogy garanciát adjunk a magyar embereknek arra, hogy a rendszerszintű korrupciót meg lehessen szüntetni, vissza lehessen metszeni. Az egyik ilyen önálló indítvány a Tiborc-ügy kapcsán született. Egy olyan törvénycsomagot terjesztettünk a Ház elé karácsonykor, amelyik egyrészt kizárná azt, hogy ugyanaz a gazdasági érdekkör ott settenkedjen a kiírónál, az ajánlatkérőnél, a pályázati dokumentáció műszaki tartalmának meghatározásánál, és a másik oldalon pedig ugyanez az érdekeltségi kör véletlenül nyertesként jöjjön ki a pályázatból. És igen, ez az a törvényjavaslat, a lex Tiborc, aminek mentén szeretnénk elérni azt, hogy az ajánlatkérő intézmény vezetője soha ne kerülhessen gyanúba, hogy az ő hozzátartozóira van kiírva egy pályázat. Ennek a javaslatnak a támogatására tett ígéretet Magyarország miniszterelnöke két héttel ezelőtt.

A következő javaslat, amit tettünk, az a gazdasági érdekérvényesítés átláthatóságáról szól, arról, hogy a jövőben Magyarországon - jegyzem meg - nemcsak közbeszerzésnél, hanem állami földbérleteknél, koncesszióknál, uniós források felhasználásánál is legyen érvényességi feltétel az, hogy a pályázati határidő elteltét követően valamennyi versengő ajánlat, majd ezt követően valamennyi szerződéses dokumentáció legyen nyilvános. Magyarul, ha a pályázati határidő elteltét követően nem világosan összehasonlítható és hozzáférhető bármely pályázati dokumentáció, illetve kiírási dokumentáció, az vezessen a közbeszerzés alapján a megkötött szerződés polgári jogi érvénytelenségéhez.

Harmadrészt, több rendben követeltük Magyarországot offshore-mentesítését, hogy seprűzzük ki az offshore-lovagokat. Mi olyan szabályokat szeretnénk bevezetni, hogy a közbeszerzések környékéről is, még az alvállalkozók közül is seperjük ki azokat a cégeket, amelyekben bármilyen módon offshore-érdekeltség van.

Negyedrész, az LMP indítványt tett arra, ezt tárgysorozatba is vette a kétharmados többség, de soha nem került napirendre, hogy az alvállalkozói háló teljes egészében legyen a közbeszerzések terén átlátható.

Ötödrész, egy zugló botrány kapcsán 2013-ban javaslatot terjesztettünk elő a munkavállalók védel-

mében, hogy amennyiben az ajánlatkérő rosszul választja ki a pályázaton nyertes céget, nem gondos gazda módjára jár el, és a láncolat végén az egyszerű kisvállalkozó, az egyszerű melós azon szorong, hogy hogyan fizesse ki a számláját, mert véletlenül a pályázaton nyertes cég be talált dólni úgymond a teljesítés közben, akkor bizony a kiíró feleljen ezeknek a melósoknak, ezeknek a kisvállalkozásoknak a jogos jussáért.

Hatodrész, törvényjavaslatot nyújtottunk be a gyorsított eljárások körének szűkítésére is. A hat javaslatban az is közös, hogy egyik sem köszön vissza a jelenlegi törvényjavaslatban. Más dolgok viszont visszaköszönnék, illetve aggodalomra adnak okot. Ilyen például az, hogy a jelenlegi törvényjavaslat 150 millió forintról 500 millió forintra növeli, vagyis több mint megháromszorozza azon építési beruházások értékét, amelyek esetében nyílt verseny és hirdetmény közzététele nélkül lehet a megrendelést odaítélni. Ráadásul ebben a körben még további könnyítéseket is bevezet, az ajánlattételi határidő tartamára vonatkozó előírások nem alkalmazhatóak, az ajánlatkérő nem köteles alkalmassági követelményt előírni, és a szerződéskötési moratórium is öt napra bővül.

Nem vet számot a törvényjavaslat a tárgyalásos eljárás kockázataival, akkor is, ha a nyílt vagy meghívásos pályázat szabálytalan vagy elfogadhatatlan ajánlatot eredményez, akkor is már a tárgyalásos eljárást írja elő, ugyanakkor az Unió antikorrupciós jelentése szerint Magyarországon a tárgyalásos eljárások 61 százaléka egyszerreplős. Azt mondják, hogy nem az ár számít, nem az ár a legfontosabb. Valóban lehet más szempontokat is idehozni, de azokat világosan, egzaktul, számon kérhetően kell a törvényben rögzíteni.

Továbbra sincs szankciója annak, ha a nyilvánossági közzétételi szabályokat megszegi egy kiíró. Az LMP korábban javasolta, hogy a büntető törvénykönyvet egészítsük ki azzal, hogy amennyiben a hivatalos személy a közzétételi kötelezettségének nem tesz eleget, menjen börtönbe. És ráadásul a jelenlegi nyilvánossági szabály a Közbeszerzési Döntőbizottság elleni bírói felülvizsgálatok kereshetőségét sem szavatolja.

A közadatok hozzáférhetősége nem javul. Olyan rendszer kéne, ahol online, könnyen kereshető lehet nemcsak a szereplők kiléte, hanem a tulajdonosi szerkezetük, az alvállalkozói háló. Szíves figyelmükbe ajánlom, hogy például Chilében már működik az ottani közbeszerzési hatóságnak egy ilyen online, kereshető közbeszerzési adatbázisa.

Lázár János azt mondta itt az expozéjában, hogy az üzleti titok tekintetében mennyire szigorított és mennyire progresszív ez a törvény. Ehhez képest tele van olyan gumiszabályokkal, amik kivételt engednek az üzleti titok hatókörének korlátozása alól, megengedi, hogy az ajánlattevő üzleti titokra hivatkozással ne hozza nyilvánosságra a leírásnak azt a jól meghatározható elemét - nagyon líraian van megfogalmaz-

va -, illetve a szakmai ajánlatnak azt a jól meghatározható elemét, amelyek tekintetében fennállnak... - blablabla.

(15.40)

Továbbra is gumiszabályok azok, amelyeket ki tudnak használni azok, akik az üzleti titokkal vissza akarnak élni. Azt mondja a törvényjavaslat, hogy bontás előtt megismerhető lehet a fedezet összege. Miért nem teszi kötelezővé, hogy megismerhetővé kell tenni a fedezet összegét?

Továbbra is tág tere van annak, hogy az állam, a kormányzat nemzetbiztonsági szempontból mentesítsen beruházásokat a közbeszerzések hatálya alól. Továbbra is rejtély, miért van az, hogy Magyarországon 2010 érdekes nyara óta például a jogi szolgáltatások kikerültek a közbeszerzési törvény hatálya alól. Vajon miért? Miért nem lehet ügyvédi irodákat megpályáztatni? Talán nem arról van szó, hogy ilyen esetben még az ügyvédi titok is ott áll, és az ügyvédi titok mögé bújtatva aztán végképp el lehet tüntetni sok mindent a kíváncsi tekintetek elől? Talán nem arról van-e véletlenül szó, hogy éppen a baráti ügyvédi irodák a legkönnyebb kifizetőhelyek? *(Apáti István: Dehogynem!)* Várom a cáfolatokat természetesen a kormánypárti képviselőktől. *(Apáti István: Akinek nem inge, nem veszi magára!)*

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP követeli azt, hogy az úgynevezett saras vállalkozásokat teljes egészében zárják ki a közbeszerzésekből. Jelenleg mérlegelési jogkört ad az ajánlatkérő számára - ami újabb korrupciós nyomás egyébként az ajánlatkérőn -, hogy amennyiben valaki korábbi közbeszerzési vagy koncessziós eljárás szabályait megszegte, vagy tilos versenyselekményt végzett, például kartellezett, vagy egyébként az alvállalkozók, melósok felé kiegészítetlen tartozása van, akkor azt ki lehet zárni a közbeszerzésből. Ez miért mérlegelési jogkör? És a mérlegelési jogkörnek mik a szempontjai? Ha a mérlegelési jogkörnek még a szempontjai sincsenek meghatározva, az felhívás keringőre, egész pontosan felhívás korrupcióra, felhívás a közpénzek megcsapolására. Ki és milyen alapon fogja eldönteni azt, hogy az egyik kartellező benne maradhat a közbeszerzési eljárásban, a másik kartellezőt elzavarjuk? Ki fogja azt megmondani, hogy annak, aki nem fizeti ki az alvállalkozót, hoppon maradnak a melósok utána, távoznia kell a közbeszerzésből, a másik pedig benne maradhat?

Mi azt követeljük, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba. Aki megszegte a közbeszerzési, illetve koncessziós eljárási szabályokat, aki kartellezett, aki nem fizeti ki az alvállalkozóit, magyarul, nem fizeti ki a kicsiket, a melósokat, az takarodjon az állami pénzek környékéről. Ez ilyen nagyon egyszerű!

Tisztelt Országgyűlés! Felhívtuk már három-négy évvel ezelőtt is a figyelmet arra, hogy a jelenlegi közbeszerzésben különös korrupciós kockázatot rejt a jogorvoslati rendszer, egész pontosan - gondolva a

2010 és 2014 közötti holdudvarra - önök brutálisan megemelték a jogorvoslati díjakat. Természetesen az egykori barátok, Simicska Lajos és Nyerges Zsolt, azért nyertek olyan sok pályázatot úgy, hogy még jogorvoslati eljárásra sem került sor, mert önök nagyon okosan kimatekolták azt, hogy hogyan kell úgy megemelni a jogorvoslati díjakat, hogy senkinek esze ágába ne jusson jogorvoslati eljárásokat kezdeményezni. Úgy néz ki, hogy önök az új barátokról is gondoskodni akarnak, hiszen a jogorvoslati díjak csökkentéséről egyelőre egy árva szó sincsen, egész pontosan: a jogorvoslati díj rendszere teljes egészében a rendeleti kormányzás része.

Végezetül szeretném felhívni arra a figyelmet, hogy a Transparency Internationalnek van egy javaslata, ami, azt gondolom, megfontolandó lenne a jelenleg tárgyalás alatt lévő közbeszerzési törvényjavaslat szempontjából. A javaslat az integritási megállapodásról szól. Ez az integritási megállapodás egy olyan szerződés, amelyet az ajánlatkérő intézmény, az ajánlattevő vállalatok és esetleg egy ellenőrzést végző független monitorszervezet kötnek egymással. A monitor a közbeszerzés összes adatait, dokumentumait és iratait, továbbá a beszerzés teljesítését vizsgálja. A monitor a garancia arra, hogy az ajánlatkérők és az ajánlattevők is komolyan veszik, hogy a közbeszerzés alatt nem mutyiznak. Akinek nincs félnivalója, az belemegy abba, hogy az integritási megállapodásoknak legalább a lehetősége bekerüljön az új közbeszerzési törvénybe.

Összegezve: azt látom, hogy ami a jelenlegi közbeszerzési törvényjavaslatból kiolvasható gazdaságpolitikai cél, az továbbra sem a hazai kicsik, a hazai kis- és középvállalkozások segítése a közbeszerzés eszközein keresztül. Nagyon lagymatagon vannak olyan szempontok, amelyek egyébként a fenntarthatósági szempontok érvényesítését, a zöldgazdaság fejlődését szolgálják, és egyáltalán nincsenek olyan szempontok, amelyek egyébként a méltányos kereskedelem magyarországi elterjedését szolgálnák. Tehát ilyen szempontból vagy ebből a megközelítésből ez a közbeszerzési törvény továbbviszi az országot azon a pályán, amelyen futott az elmúlt 25 évben: tágul a szakadék a kis- és középvállalkozások, a helyi gazdaság, valamint az udvari beszállítók és a multinacionális cégek között. Ez a közbeszerzési törvény továbbra is a nagyoknak kedvez a kicsik ellenében.

A másik oldalról pedig az látszik, hogy ez az új közbeszerzési törvény továbbra is azt a hatalmi logikát követi, hogy aki többséget szerzett, aki nagy többséget szerzett, annak jogában áll kineveznie az új nemzeti burzsoáziát. Most nem Simicska Lajosról és Nyerges Zsoltról beszélnek, velük sajnálatos módon összeveszett a miniszterelnök; most megvannak az új urak, az új Döbrögik, és egy olyan közbeszerzési törvény van itt előttünk, amelyik biztosítja az ő számukra, hogy révbe is érjenek; révbe érjenek, ha és amennyiben erre a választók nem mondanak nemet.

Tehát ez a közbeszerzési törvény semmilyen olyan garanciát nem tartalmaz, ami megóvhatná a

magyar embereket attól, hogy az ő kárukra valakiket, egyes családokat föltökésítsen ez a kormány, hiszen - félreértés ne essék - amikor önök arról beszélnek, hogy a családok érdekében kormányoznak, nagyjából fel lehet sorolni azt a tucatnyi családot, akiknek az érdekében kormányoznak, többek között a közbeszerzési szervezetrendszeren keresztül.

Mi továbbra is azt követeljük, az LMP azt követeli, hogy Magyarországon legyen egy olyan közbeszerzési törvény, ami világosan átláthatóvá teszi, a pályázati határidő leteltét követően valamennyi pályázati dokumentációt összehasonlíthatóvá teszi - jegyzem meg, ezt követeljük a koncesszióknál, a trafikkoncesszióknál is. Azt követeljük továbbá, hogy a közbeszerzések környékéről is takarítsák el az offshore-lovagokat. Követeljük továbbá azt, hogy az alvállalkozói háló is legyen nyilvános.

További követelésünk az, hogy legyen egy olyan közbeszerzési törvény, amely garanciát ad az egyszerű embereknek, az egyszerű kisvállalkozóknak, az egyszerű melósoknak arra, hogy ha és amennyiben a pályázat nyertese nem rendelkezik kellő fedezettel - amit a törvényjavaslat szerint nem is feltétlenül kell igazolni a pályázat kihirdetésekor -, akkor nem ők fogják a legnagyobbat szívni. Nincs ilyen garancia jelenleg! Tömegével voltak az elmúlt években olyan közbeszerzések, amelyeknek a vége az volt, hogy ott álltak a kifizetetlen sárga csekkek egy-egy vállalkozónak, egy-egy melósnak a konyhaasztalán, és az, aki pedig elnyerte a tuti bulit az önkormányzattól vagy a kormánytól, mosta kezét, és éppen már várt a felszámolási eljárásra. Na, ezt a viresaftot be kell fejezni, a kiíró álljon helyt azért, akit kiválasztott!

Továbbá követeljük azt, hogy szűkítsék a gyorsított eljárások körét, és követeljük továbbá azt, hogy a jövőben ne fordulhasson elő olyan, ami az Elios egyes pályázatainál előfordult, hogy ugyanaz a gazdasági érdekeltségi kör vesz részt a pályázati dokumentáció műszaki tartalmának összeállításában, aki utána elindul. És természetesen olyan közbeszerzési törvényt szeretnénk, amelyik kizárja, hogy bármely kormánytag, miniszterelnök vagy bármely polgármester pereputtya jól járhasson az állami önkormányzati pályázatokkal.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Ezeket a garanciális elemeket hiányoljuk. Innentől kezdve pedig élünk továbbra is a gyanúval, hogy ez a közbeszerzési törvény - immáron a második közbeszerzési törvényt nézzük itt négy éve - semmi másról nem szól, mint a bandaháborúról, a konc újraosztásáról. Nyilvánvaló, hogy így ezt a törvényt támogatni nem lehet annak, aki felelősséget érez a köztárgyonért, a magyar közpénzekért. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schiffer frakcióvezető úr. Megkérdem Varju László képviselő urat, hozzá

kíván-e szólni. *(Varju László jelzésére:)* Akkor ő az elsőként jelentkezett független képviselő, 15 perces időkerete van.

(15.50)

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tulajdonképpen azzal, hogy a közbeszerzési törvény a Ház elé került, valóban egy nagyon - mondjuk úgy, hogy - érdekesítő expozét hallgathattunk meg a miniszter úrtól, és így azért érdemes arra is kitérni vagy időszakonként visszatérni, amit ő elmondott, hiszen mindazt, ami elhangzott, mondhatta volna ellenzéki padsorból is bárki, például azzal, hogy a közbeszerzési törvénynek is hozzá kell járulnia ahhoz, hogy a magyar bürokráciát érdemben lehessen csökkenteni, hiszen a fejlett államok 13 százalékos létszámához képest Magyarországon 20 százalékos az az állami bürokrácia, ami működik. Ezt önök öt éve építgetik és fejlesztgetik ahelyett, hogy érdemben csökkentették volna.

Vagy azt is megemlíthetném, hogy a közbeszerzési törvényre ugyanúgy érvényes, mint ahogy az adóbevallásokra, hogy távol kerültünk - és most ismét idéztem miniszter urat - a sörálatétes megoldástól, és elképesztő mennyiségű bürokrácia van az életünkben. Remélem, hogy ez majd nem kerül ki az általa is jelzett jegyzőkönyvi módosítások eredményeként, és remélem, hogy mindez tanulságos lesz majd a törvény véglegesítésénél és elfogadásánál.

Mint ahogy az is meglepetés lehet akár, hogy miniszter úr rácsodálkozott arra, hogy egy EU-állampolgár hódmezővásárhelyi padjának a bevásárlásánál rácsodálkozik, hogy miért az ő pénzéből kell ezt finanszírozni. Hát, ezt tessék megkérdezni a hódmezővásárhelyi polgármestertől, mert valóban semmi értelme nincs, hiszen önök az elmúlt évek alatt is csak beszéltek arról, hogy a gazdaság finanszírozását és támogatását hogyan lehet segíteni. Hát, itt bizony ez így nehézkes lesz!

Ennek eredményeként az a közbeszerzési törvény, amely ezt a gazdaságot segíteni igyekszik, vagy éppen az, amit kötelező önöknek megtenni, miért került egyáltalán ide a parlament elé, hiszen a közbeszerzési irányelvek változására való hivatkozás elhangzott, a tapasztalatok valóban nagyon súlyosak, és érdemes módosítani, de egy harmadik szempont biztosan kimaradt, mert legfeljebb az újságból olvashatjuk azt, hogy az Európai Unió érdekében felvállalt kötelezettségek is idetartoznak.

Ebből a szempontból inkább azt hallhattuk, hogy a szuverenitásunk egy részéről lemondunk - ezt többször is hallottuk a miniszter úrtól -, miközben arról a forrásról beszélünk jelentős részben, de nyugodtan tegyük hozzá a magyar nemzeti forrásokat is, amelyeket illik átláthatóan, azaz azoknak az irányelveknek megfelelően, amelyek egyébként az elmúlt húsz év alatt nem változtak, tehát az átláthatóság, a nyilvánosság, az ellenőrizhetőség, a tisztességes ver-

seny biztosítása, a kis- és középvállalkozások támogatása és az európai uniós irányelvekkel való összhang biztosítása, ami bekerült itt utólag. Tehát ezek az irányelvek nem változtak az elmúlt időszakban, és önök sem tettek ehhez hozzá.

Ennek megfelelően nézzük végig, hogy ezen elvárások, ezen célok tekintetében meddig jutottak önök ebben a törvényi módosításban, és mit tudtak nekünk biztosítani.

Kezdjük az átláthatóság és a nyilvánosság kérdéskörével, ami talán még a jégverés közepette is megmarad a végére. De mindenesetre a közzététel feltétele vagy a közzététel elvárása valamennyi közbeszerzési eljárás eredményéről szól, az úgynevezett összegzést a Közbeszerzési Hatóság által vezetett adatbázisban közzé kell tenni. Én csatlakozom azon képviselőtársaimhoz, akik egyértelművé tették, hogy a mai kor lehetőségei mellett ezt valóban a lehető leghamarabb kell megtenni, azért, hogy ezeknek a pénzeknek és ennek a hatalmas pénzmennyiségnek az elköltése átlátható legyen, és feleljen meg annak, amit önök célul tűztek ki.

A javaslatra mondhatnám azt is, hogy pozitív, mivel az egyes eljárásokról a jelenleginél több információt nyújt, ha ez bevezetésre kerül. De az üzleti titokra való hivatkozásra vonatkozó elemmel kapcsolatban - amellyel az eddigi lehetetlen helyzetet kívánják felszámolni - szeretném felhívni a figyelmet, hogy ameddig ezzel a módszerrel eljutottak, a nagyon sok kivétellel, ezzel még nem jutottak el a célhoz. Tehát értelmes és érdemes bővíteni jelentősen azt, hogy az üzleti titkok sorában vagy azok keretében felsorolt kivételeket csökkentsék.

Ugyanebbe a kategóriába tartozik a becsült érték meghatározásának a törvényi szerepe, amely a beszerzés értéke, a pénzügyi fedezet biztosítása mellett az, hogy meghatározásra kerüljön az, miszerint egy adott eljárást az európai uniós értékhatárt elérő, egyben szigorúbb, úgynevezett európai uniós eljárási rend, avagy nemzeti eljárási rend szabályai szerint kell lefolytatni. Ebben önök egy jelentős értékmódosítást hajtanak végre, éppen ezért elfogadhatatlan az, hogy a kézi beszerzés, a meghívásos beszerzés értékhatárát jelentősen növelik, és majd ismét előáll a 24 millió 990 ezer forintos értékhatár, és ezen ajánlatokon túl bekerülnek majd a 499 millió 990 ezer forintos ajánlatok is. Ez megfelel annak a maffiaállami működésnek, amely szakmai berkekben úgy működik, hogy hozz magaddal még két vállalkozást, és onnantól kezdve az, akit önök már kinéztek, a pályázati kiíró kinézett a közbeszerzési eljárás nyertesének, hoz magával még kettőt, és onnantól kezdve ezek az eljárások visszaszorítják azt a valódi célt, amit korábban önök előljáróban kitűztek, azaz hogy az átláthatóság, a versenyképesség mind ennek része legyen. Ez pedig ellentmond annak, amiről mind ez idáig beszéltünk.

Tehát a „hozz magaddal még két vállalkozást” módszertana helyett tisztelettel ajánlom önöknek a teljes nyilvánosságot és az elektronikus megoldást

annak érdekében, hogy az önök által hangoztatott irányelvek ne csak megvalósulni tudjanak, hanem a gyakorlatban is érvényesüljenek. *(Sic!)* Így teljesen nyilvánvaló, hogy ha önök ezt az értékhatárt ilyen módon tartják fenn, akkor jóval nagyobb arányú lesz a nemzeti eljárási rendben lebonyolított háromajánlattevős megoldás, amit lehet szép szavakkal illetni, ilyen jelzőkkel ellátni, de ez az önök rendszerének egyik fontos eleme: hozz magaddal még két vállalkozást!

Éppen ezért javaslom, hogy a két eljárási rend közötti határ változatlanul a legmagasabb piaci érték mint becsült érték legyen, mellyel a törvényi célok többsége biztosítható és érvényesíthető. A cél ugyanis, hogy a kétféle eljárási rend azonos elvek mentén, azonos nyilvánosság, ellenőrzés és tisztességes verseny biztosítása mellett támogassa valóban a kis- és középvállalkozásokat, de ne csak az önök néhány kiválasztott vállalkozását, hanem általános érvényű lehessen. Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat szerint az uniós eljárási rend egyébként a nyilatkozási elv érvényre juttatásával bevezetésre kerül az úgynevezett egységes európai közbeszerzési dokumentum alkalmazásával, melyben elegendő nyilatkozni. Önök nagy érdemként tekintenek erre a megoldásra, ez valóban így van, de van, ahol ez már tíz éve működik a magyar jogrendben. Így volt ez a pályázati eljárás keretében a 2007-től kezdődő ciklus időszakában, ahol csak a szerződés kötésnél kellett minden ilyenmi feltételt igazolni, és ennek megfelelően, kedves képviselőtársam, ez így nagyon helyes, és örülök neki, hogy ezt továbbviszik. Ez egy támogatható elem, hiszen ez jelentősen csökkentheti a bürokráciát, amelynek éppen itt az ideje.

A tisztességes verseny biztosításánál az ajánlatértékelésekkel érdemes kezdeni, és azt a második kérdéskört is körbejárni, hogy a tisztességes verseny biztosítására azok a kezdeményezések, amelyeket önök tesznek, valóban érdemben hathatnak, vagy pedig inkább elfedik annak a jelentőségét.

(16.00)

Ebben önök szívesen hangoztatják, hogy mostantól kezdve nemcsak a legalacsonyabb ár... - hanem ennél összetettebb bírálati rendszert fognak alkalmazni. Összességében véve - hiszen itt több minden vélemény elhangzott - megállapítható, hogy a javaslat értékelési rendszere szinte valamennyi alapvető rendelkezéssel szembemegy. Tehát az, amit önök az átláthatóságról, a tisztességről, a versenyképességről mondanak a törvény elején, az itt alkalmazott és ebből következő alkalmazások, amelyeket önök bevezetni kívánnak, ez mind-mind szembemegy. Az új értékelési szempontrendszer igen széles körben ad lehetőséget a szubjektív megközelítésre az ellenőrizhetetlen vállalásoknak, ennek folytán nem biztosítja az ajánlatok objektív értékelését, és ezáltal a verseny tisztasága, az átláthatóság törvényi alapelveinek érvényesülése szinte kizárható azzal, amit önök itt

most gondolnak mindezzel szemben. A jelenlegi, egyébként ismert rendszernek egy kibővítése érdemben előrelépést hozhat, de úgy tűnik, hogy e vonatkozásban, ami az ajánlatok értékelésére vonatkozik, önök ezt nem akarják előrébb vinni.

Az egy különlegesen érdekes lehetőség, hogy a jelen megoldás szerint a közbeszerzési eljárás végeredményeként létrejött szerződések módosítására érdemben nincs lehetőség, ezt most önök feloldani kívánják. Ez beláthatatlan következményekkel jár, hiszen a kiíró és éppen a kivitelezést végző szerződéskötés utáni megállapodása szinte teljesen feleslegessé teszi azt a megállapodást, illetve azt a pályázati kiírást, ami előtte történt, hiszen ha utólag önök bármiben lehetőséget biztosítanak a megállapodásra, akkor értelmetlen volt mindaz, ami előtte történt, és így az felpuhítja a jelenlegi szabályozást. És szíves figyelmüket felhívom az uniós bírósági gyakorlatra való hivatkozásra, hogy ez szöges ellentétben van azzal, amit miniszter úr itt az elején mondott, hogy igyekeznek annak megfelelően eljárni, és ez szinte egy uniós közbeszerzési törvény lesz. Hát, pontokat lehet sorolni egymás után, amikor ennek semmi köze nincs ahhoz, éppen a kijátszására tesznek kísérletet.

A harmadik pontban pedig itt zárásként engedjék meg, hogy a kis- és középvállalkozások támogatására hívjam fel a figyelmet. Amire önök hivatkoznak, hogy ez majd sokat fog segíteni, mint ahogy korábban említettem már, a nyilatkozati elv érvényesítése helyes, hogyha itt átvezetésre kerül, de éppen a kis- és középvállalkozásoknak okozza majd a legnagyobb nehézséget az, ami az értékhatárookra vonatkozik, és így számukra ez nem egyszerűbb eljárás lesz, hanem számukra kizárásos eljárás lesz.

A nemzeti eljárási rendben lelhető fel olyan lényegi változások, amelyek a többi részben már elismert, ismertetett változásokkal együtt hatva ezen eljárási rendben történő közbeszerzések megvalósítása során rendkívül sok aggály fogalmazható meg, és ezek a szabályok éppen a kis- és középvállalkozások ellen hatnak. Így összefoglalva azt kell mondjam önöknek, hogy vannak elemek, amelyek az elektronikus közbeszerzés bevezetésére vonatkozóan például egyértelműen támogathatók, az eljárási határidők csökkentésére tett lépések egyértelműen támogathatók, de az viszont elutasítandó, hogy a becsült érték és ezáltal az eljárási rend megválasztása szabályának enyhítését végzik el, ez elfogadhatatlan, a nemzeti eljárási rend új szabályozása ebben a formában elfogadhatatlan és a közbeszerzési szerződés módosítása *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nem támogatható semmilyen körülmények között. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt. Jegyző úr, öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt 20 évben, 25-ben, de azon belül az 5-ön túli 20-ban kétszer, most meg az 5-ben szintén kétszer kerül módosításra a közbeszerzési törvény. Hát, e tekintetben négyszer olyan jól sikerült teljesíteni, csak tartalmi-ságában nem valószínű, hogy ugyanazt az eredményt tudják elérni.

Tudják, hogyha közbeszerzésről esik szó, akkor az emberek azt gondolják, azt mondják, azt várják el, hogy annak a végterméke, a végeredménye az legyen, hogy minél jobb minőségben és lehetőség szerint a legelfogadhatóbb áron szülessék valami. Mindegy, milyen termékről van szó, a lényeg ez: legjobb minőségben, a lehető legelfogadhatóbb áron. Aztán az elmúlt 5 év vagy most már a 6. erre mély cáfolatokat adott, hogy ennek így kell-e lenni vagy ez így van-e, és az a probléma is fennáll, hogy azok, akik érintetteket egy közbeszerzésnek, ha nem közvetlen, hanem indirekten, áttételesen, azok legyenek akár vállalkozások, az oly sokszor emlegetett mikro-, kis- és középvállalkozások, úgy a 2., a 3., az 5. sorban, vagy azok az emberek, akiknek a foglalkoztatásához kapcsolódnak ezek a folyamatok, azok meg általában vesztesei a történetnek. Önök is, ott a kormányoldalon számos vagy éppen számtalan példát tudnak felmutatni, amikor a közbeszerzésen nyertes nem tudta végigvinni vagy éppen már nem is akarta végigvinni a folyamatokat, felszámolási eljárásba futott ki, majd a 2., 3., 5. sorban lévők elszenvetőivé váltak a történetnek, legkiváltképp pedig az általuk foglalkoztatottak. Ugye, nem kell név szerinti példák sokaságát mondani?

A dolog másik része az, hogy a közbeszerzések arra is jók lehetnének és kellenének hogy legyenek, hogy mondjuk, a helyi foglalkoztatáspolitikai gondok megoldásában bizonyos értelmű indirekt vagy külső segítséget adjanak. Egy közbeszerzési eljárás keretei között, ha olyan passzusok érvényesülnének, amelyek a helyi munkaerő foglalkoztatását megfelelő módon díjaznák - nem pénzről beszélek, hanem mondjuk, egy pontozási rendszer keretei között -, akkor valószínűleg el lehetne érni oda, hogy legkiváltképp a leghátrányosabb helyzetű térségekben, ahová mondjuk, fejlesztési típusú pénzügyi források általában kevésbé jutnak, mint az ország fejlettebb régióiba - Budapest kivétel, ugye, az európai források leosztása -, ezekben a térségekben ezeknek jótékony hatása legyen. De nem így van, mert még a fejletlenebbeknek mondható térségekben, körzetekben sem az tapasztalható, hogy ha rendelkezésre áll a munka elvégzésére képes akár vállalkozás, akár konzorcium, akkor többségében vagy elsődlegesen ők jutnának hozzá ezekhez a forrásokhoz, amelyek közbeszerzés keretei között utolérhetőek.

Ismerek olyan példát - önök is, meggyőződésem -, ahol a helyi erők által nyújtott, benyújtott pályázatoknak a költségoldalán nagyjából 20-30-35 százalékkal kisebb mértékű forrásigények jelentek meg, s érdekes módon nem ők nyerték a pályázato-

kat. De olyat is ismerek, amely esetben elnyerték a pályázatokat, majd azt követően érdekes módon, egy-két hónap leforgása alatt vissza kellett lépniük ebből a folyamatból, mert némi inspirációt kaptak erre.

A dolog lényege tehát az, hogy azok az esetek, amelyek az elmúlt öt esztendőben visszatükröződnek, megmutatkoznak a közbeszerzéshez illetően, azok megítélésem szerint, bár ne lenne igazam, megítélésem szerint nem segítik, nem előremutatónak hatnak akár az ország gazdasági fejlődését érintően, akár a magyarországi mikro- és kisvállalkozások erősödését érintően, akár a hátrányos helyzetű térségekben történő foglalkoztatási pozíciók javítását érintően.

(16.10)

Itt nem tudom kikerülni azt, ami Lázár képviselőtársam, miniszter úr részéről elhangzott, amikor olyan számokat használ, ha már foglalkoztatási komponenciáit is nézzük a dolgoknak, hogy a Magyarországon történő 4,2 millió foglalkoztatott és annak a 20 százaléka. Szeretném, ha tudná, államtitkár úr, az elmúlt tíz esztendőben - de az se baj, ha a miniszter úr is megtudja - Magyarországon nem volt egyetlenegy olyan esztendő sem sajnos, ahol a 4,2 milliót elérte volna a közfoglalkoztatással együttesen számolt, a külföldre üldözött gazdasági menekültekkel, a magyar statisztikába beleszámolt százezres nagyságrendű foglalkoztatottaknak a száma. Nem volt. Bár lett volna!

De nem akarok ebben a részében elmélyedni, hanem a közbeszerzés dolgaival akarok foglalkozni a későbbiekben is. Próbálok kerülni az ismétléseket, amelyeket képviselőtársaim elmondtak, ezért inkább csak címszavakban beszélek azokról a dolgokról.

Sokan állítják, hogy Magyarországon a közbeszerzés súlyos korrupciós kockázattal párosul. Állítják, és minden bizonnyal van valami alapja is a történetnek, hiszen akkor és amikor minden második közbeszerzésnél, a közbeszerzések felénél az tapasztalható, hogy 1, azaz egy cég tesz ajánlatot, akkor ez nem másról szól, mint a testreszabott közbeszerzésekről.

A verseny, az átláthatóság, erről beszélt miniszter úr, az átláthatóság kérdésköréről, az egyszerűbb és a gyorsabb közbeszerzésről. Hol, hogyan, milyen átláthatóságról lehet itt beszélni? Hol, hogyan, milyen versenypozicionális helyzet kialakításáról lehet itt beszélni?

Azt mondják sokan, hogy szoros vagy legalábbis szorosnak tekinthető kapcsolat rajzolódik ki az üzleti és a politikai elit között, és bizonyos értelemben ennek kapaszkodóit is lehet látni, ezeket is lehet tapasztalni.

Nem véletlen mindaz, ami az Európai Unió Bizottságának 2015 - ha jól emlékszem - IV. hó 10-ei, a gazdasági operatív programmal kapcsolatos jelentésében megmutatkozik. Túlárzott projekteket is befogadtak, amelyeknek szankciója, amelyeknek bün-

tetési tételekkel párosuló vonzata van a későbbiekre. Ami azt jelenti, hogy azokat a forrásokat, amelyeket Magyarország tisztos módon a gazdasági operatív programok keretei között fejlesztésekre tudna fordítani, azokat egyrészt nem tudja arra fordítani, mert pénzeszközöktől esik el, másrészt a pénzeszközöktől való elesés mellett még büntetési tételeket és szankciókat is kell hogy fizessen.

Az is disszonáns, hogy verseny nélkül több esetben, nyugodt lelkiállattal azt lehet mondani, hogy nemzetbiztonsági kockázatra való hivatkozással olyan közbeszerzés nélküli esetek lefolytatására kerül sor, amelyek legalábbis kérdőjelek sokaságával párosíthatóak.

Testreszabott közbeszerzési kiírások haveroknak, pereputtnak? Azt kell mondanom, hogy ezek a „vádak”, amelyeket megfogalmaznak nagyon sokan, ezek tényleg helytállóak, hiszen gondoljanak csak bele abba, hogy Magyarországon hány gázszerelőnek sikerült olyan helyzetbe és pozícióba kerülni, mint a miniszterelnök közelében lévő gázszerelőnek. Verseny nélküli közbeszerzés részese is volt, ha most jól emlékszem, akkor az elmúlt időszakban egy 9 milliárd forintos, 9000 milliárd forintos nagyságrendű ügben.

Nem véletlen, hogy talán a tavalyi esztendő bevételeit követően 1,8-1,9 milliárd, 1800-1900 milliárd forintos nagyságrendű osztalék az a nagyságrend, amit el tudott érni. Ez még 2-3 évvel ezelőtt csak 800 millió volt, „csak” 800 millió. Tudják, akkor, amikor ha emlékképeim nem csalnak meg, 225 embernek, akit foglalkoztatott abban az adott esztendőben, 157 millió forint bérkifizetést tett meg. Az osztalék az 800 volt.

Lehet, hogy önök szerint ez így rendben van. (Dr. Józsa István: Kizsákmányolás?) Talán az is, talán kizsákmányolás, talán vadkapitalizmus? Nem tudom. Nem tudom, de én úgy érzem, hogy az én lelkiismeretem szerint ez nincs rendjén, abszolút nincs rendjén, és ez a közbeszerzés keretei között születik, annak az égisze alatt, annak a jegyében születik.

De lehetne itt sok minden másról is beszélni. Lehetne itt olyan tételeket is felsorakoztatni, és itt Schiffer képviselőtársam vágyálmáihoz illetően azt mondani, hogy abból semmi nem fog teljesülni, hogy a miniszterelnök közvetlen közelébe tartozó rokonságban, egyebekben, amiről ő maga szólt, hogy őrá ne hivatkozzon senki, és az nem fog nyerni, na de hát, hölgyeim, uraim, itt az elmúlt időszakban, hónapokban cégek eladásai történtek meg, bizonyos érdekeltségi körökben! Ja, előtte a tavalyi munkálkodás eredményeképpen 470 millió forint osztalék-kivételre azért sor kerül, majd most már nem abba az érdekeltségi körbe tartoznak ezek a cégek. (Dr. Józsa István: Á, nem.) Már nem. Így jövőre ezek nem lesznek érintettjei a Schiffer képviselőtársam által vágyott gondolatoknak!

Szóval, azt akarom mondani, hogy lehet ezt sokféleképpen csinálni, de én azt gondolom, hogy az,

ami az elmúlt közel hat esztendőben zajlott, az nem túl korrekt, nem túl korrekt. Felelőtlennek tekinthető az a pénzügyi költés, amit önök csinálnak a közpénz terhére. Azt kell hogy mondjam, amit Tóth Csaba vezérszónok mondott, hogy túlárzott óriásprojektek sokaságával néztünk szembe a tavalyi esztendőben is. Megvan a konzekvenciája, az előbbiekben mondtam. Megvan, mert forrásokat nem használhatunk fel, ami megvolt, büntetéseket szabnak ki ránk, és ennek az a következménye, hogy a magyar emberek esnek el a felhasználható források lehetőségétől. *(Vantara Gyula: Húha!)* Igen, húha. A magyar emberek veszítik el azokat a pénzügyi kondíciókat, amelyekért áldozatot is vállalnak, mert mindegyikünk befizetett adóforintjainak a terhére az Európai Unióba köztudottan be is fizetünk. De ha önök „jól” munkálkodnak, akkor majd előbb-utóbb még az is elérhető, hogy tényleg kevesebb forráshoz jut hozzá ez az ország, mint ami a befizetése. Messze vagyunk még ettől, jobbikos képviselőtársaim, tehát még nem kell örülni, de a kormány hathatós segítségével ennek a pozíciónak az elérését meg lehet közelíteni.

Azt gondolom, hogy ezt el kellene kerülni. El kellene kerülni, mint ahogy azt is, hogy a közbeszerzés keretei között a szubjektivitás legyen mértékadó, a kizárás kategóriája vagy akár az öntisztázás kategóriája tekintetében. Példák sokaságát nem kívánom felemlíteni, sokkal inkább csak a befejező gondolatok között két dologra szeretnék visszautalni.

Az egyik az, hogy ha komoly, felelős kormányzati munkát kívánnak végezni, akkor csak azt az egy alaptételt kellene figyelembe venni, ami arról szól, hogy a közbeszerzések tényleg azt a célt szolgálják, hogy a legjobb minőséget állítsák elő ezen keresztül, és lehetőség szerint a legelfogadhatóbb áron. Arról szól vagy arról kellene szólni, hogy azokat szolgálja, akiket önöknek is szolgálniuk kellene: a Magyarországon dolgozó kisemberek sokaságát. Tudják, a keményen dolgozó kisembereket, amelyeket érdekes módon már úgy elhagytak a szóhasználat tekintetében is. Egy hétig volt keményen dolgozó kisember, most már nincs, már az érdekei sincsenek.

Szóval én a figyelmükbe csak azt szeretném ajánlani, hogy a közbeszerzésen keresztül is a magyar vállalkozások sokaságának, a mikro-, kis- és középvállalkozások sokaságának az érdekeit tartsák szem előtt, és olyan szabályozási rendszereket iktassanak be, amelyek főleg az elmaradott, hátrányos helyzetű térségekben a térségek javát és az ott élő emberek foglalkoztatási potenciáljának az erősödését szolgálják.

Én mindössze ennyit szeretnék kérni önöktől. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. A következő hozzászóló Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amíg vártam a felszólalásomra, kicsit izgultam a tető miatt, nemcsak azért, mert kint jégverés van, hanem olyan mondatokat is hallhattunk, hogy hátha esetleg ránk szakad.

Igazából én mindig figyelemmel kísérem az MSZP felszólalásait, Gúr Nándorét is, ő úgy beszélt most is, mintha most került volna be a parlamentbe, és teljes mértékben kívülállóként beszélt az elmúlt négy-öt évről; úgy beszélt róla, mintha Simon Gábor, mondjuk, azokat a pénzeket, amiket megtaláltak az ausztriai számláján, biztos a munkájából kereste; úgy beszélt róla, mintha azt a titkos páncélszekrényt, amiről Zuschlag János beszélt, és az MSZP székházában volt fellelhető, oda csak úgy befújta volna azokat a súlyos százmilliókat a szél, és nem ugyanilyen rendszerben kerültek volna oda, hiszen az elmúlt huszonöt évben ezt a rendszert, igen, önök közösen alakították ki, ami Magyarországon van.

És itt javítanám ki abban, hogy ön azt mondta, hogy az elmúlt öt évben, ami zajlott, az nem volt túl korrekt. Hát, kedves Gúr Nándor! Ami az elmúlt huszonöt évben zajlott ebben az országban, az nem volt túl korrekt! És megmondom őszintén, nem is csak a közbeszerzéseknél. És hogy kivel szemben nem volt túl korrekt? Magyarország lakosságával, a magyar emberekkel szemben nem volt túl korrekt, hiszen ez az ország az úgynevezett rendszerváltás idején az egyik leggazdagabb ország volt, hiszen a területéhez képest óriási mértékű állami vagyonnal rendelkezett, ezt az állami vagyont az elmúlt huszonöt évben sikerült szinte nullára levinni, és mindent kiárusítani és tönkretenni, ennek az országnak a mezőgazdaságát, a feldolgozóiparát, és elveszíteni a piacait. *(Dr. Józsa István: Mezőgazdasága? Ez új!)*

Aztán még szeretnék a Lázár János expozéjában elhangzottakra is egy-két dologra reagálni. Lázár úr itt arról beszélt, hogy nekünk milyen az EU-hoz való viszonyunk, és hogy mennyire vagyunk nettó vagy nem nettó befizetők, mennyit fizetünk be, mennyit kapunk ebből vissza, és hogy a mérlegünk még mindig jó, és hogy ebből mennyit tudunk fejlesztésekre fordítani, ez határozza meg, és hogy enélkül nem... Csak egy dolgot felejt el Lázár János: ha nem lett volna az elmúlt huszonöt év, és ebben a huszonöt évben nem történtek volna meg azok a dolgok, hogy tönkretették a mezőgazdaságunkat, tönkretették a feldolgozóiparunkat, elvesztettük a piacainkat, és ha ez most meglenne, ezt újra fel tudnánk esetleg építeni, vissza tudnánk szerezni, és ehhez hozzáraoznánk még azt, amit befizetünk az EU-nak, na, akkor kellené megnézni, hogy mennyi pénzt tudunk fordítani fejlesztésekre, mert akkor lenne teljesen tiszta az összkép. És ha már a fejlesztésekre fordított pénzek lehetőségét vesszük figyelembe, az sem mindegy egyébként, hogy az Európai Uniótól kapott pénzeket, amiket fejlesztési pénzeket kapunk, azt mire költhetjük. Mert valóban, mindenkinek szívet gyönyörködtető, amikor lát egy szép parkot, amikor éppen megújult valamilyen köztér, csak nem biztos, hogy Ma-

gyarországra jelen pillanatban erre lenne szüksége, hogy minél több park legyen, meg minél több szökőkút legyen, meg minden egyéb, hanem lehet, hogy olyan gazdaságélénkítő fejlesztésekre van szüksége ennek az országnak, amelyekkel előbbre tudnánk lépni. Tehát az, hogy mire fordítjuk, az nem mindegy.

Aztán sok mindent látok én ebben a törvényben, de megmondom őszintén, azt a tisztaságot, azt az átláthatóságot, amiről miniszter úr beszélt, azt nem biztos, hogy lehet látni ebben a törvényben, hiszen amiről ő beszélt, azok tervek. A kérdés az egyébként - mert hozhatunk bármilyen törvényt -, hogy a végrehajtás hogy fog megvalósulni. Mondok egy példát önöknek: 2012-ben elfogadott a tisztelt Ház egy törvényt, ez a törvény kimondta, hogy 2012. január 1-jétől átláthatatlan, offshore háttérű cégek közpénzekből nem részesülhetnek, semmilyen uniós pályázaton nem indulhatnak el, nem kaphatnak ilyen pénzeket. 2012 januárjában hoztuk meg ezt a törvényt, onnantól volt érvényes; aztán 2012 augusztusában a Jobbik Magyarországért Mozgalom szakértői megnézték a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél, hogy hogy működnek a dolgok, és csak fél év alatt több mint 30 milliárd forintot fizetett ki a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség offshore háttérű cégeknek. Hát hiába van egy törvény, hogyha azt nem tartjuk be! Hozhatunk mi bármilyen törvényt jelen pillanatban is, hogyha azt nem tartjuk be!

Egyébként Lázár János beszéde. Több mint tíz év után, úgy érzem, elmondta, hogy mi hogyan működött, rosszul ez az egész rendszer, mi volt ennek az egész rendszernek a hibája, hiszen amikor amellet érvelt, hogy itt változtatásokat kell végrehajtani, az egész egyszerűen szinte egy beismerő vallomás is volt, hiszen ne felejtsek el, hogy ebből a tíz évből, amiről Lázár János beszélt, most már lassan öt évet önök kormányoztak. Tehát öt éven keresztül önök ugyanebben a rossz rendszerben működtették a közbeszerzéseket, ugyanebben a rossz rendszerben működtették a pályázati rendszereket, és sajnos nem tudtak semmit tenni az ellen a korrupció ellen, amivel szemben, legyünk jóindulatúak, elhiszem, hogy önök kívántak tenni, szándékoztak tenni a korrupció visszaszorítására, csak ez éppen adott esetben nem sikerült, hanem véleményem szerint még inkább olyan ágazatokban is feltűnt a korrupció, amely ágazatokban eddig nem volt jelen, mint például a sport, de önök megteremtették annak a lehetőségét, hogy a sportkorrupció is most már egy elfogadott fogalom a magyar politikában és közéletben.

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Az új közbeszerzési törvény koncepciójának jelentését követően nem túlzás, ha azt mondom, hogy egy egész ország tekintett reménykedő várakozással a jövőbe, hogy hátha megszűnik végre a mindent megbénító és fojtogató korrupció egyik legfőbb eszköze, az átláthatatlan és ellenőrizhetetlen közbe-

szerezési eljárásrend. Sajnos a normaszöveg ismeretében azt kell mondanom, hogy csalatkozni kellett mindazoknak, akik erre számítottak.

Csalódnia kellett azon kis- és közepes vállalkozásoknak, amelyek azt várták, hogy számukra valós lehetőségek nyílnak, és végre tiszta versenyt garantál majd számukra a törvény.

Csalódnuk kellett azoknak, akik azt remélték, hogy a saját intézményi forrásból vagy támogatásból megvalósítandó beruházásaik számára végre egy világos, átlátható, követhető és betartható szabályrendszer születik, ami biztosítja a beszerzések gördülékenységét, valamint megszűnnek végre az évekig húzódo bürokratikus eljárások.

Csalódnuk kellett azoknak is, akik azt remélték, hogy a kormány felismerte végre azt, amit a világ már évek óta tud és hangoztat, miszerint Magyarország versenyképességének elsődleges akadályozója a tisztességtelen közpénzfelhasználás, a korrupció.

A beterjesztett törvényjavaslat a fentiekben csak említés szinten érintett súlyos problémák egyikét sem orvosolja. Négy évvel ezelőtt ugyanitt ültünk és ugyanerről a problémakörrel vitatkoztunk, akkor szintén egy vadonatúj közbeszerzési törvényjavaslat került a tisztelt Ház elé, azzal az indoklással, hogy a közpénzek felhasználása hatékonyabbá váljon, az ajánlattevők kiválasztása során a tiszta verseny érvényesüljön, valamint a kis- és közepes vállalkozások lehetőséghez juthassanak. Azóta láttuk, hogyan emelkedtek fel cégek, amelyek furcsa módon ezer szálon kötődtek, illetve kötődnek jelenleg is a legfőbb politikai vezetéshez. Láthattuk azt is, hogy korábban oly sikeres, közbeszerzések tucatjait elnyerő vállalkozások miként tűntek el, amelyek viszont az előző politikai vezetéshez kötődtek ezer szállal. Konkrét példák felemlítésével nem húznám most az időt, hiszen mindannyian pontosan tudjuk, hogyan nyerne és hogyan nem nyerne cégek a miniszterelnökkel ápolt jó viszony vagy adott esetben a vele korábbi jó viszony pillanatnyi elhidegülése miatt.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a jelenlegi vállalhatatlanul botrányos gyakorlaton semmit nem fog változtatni, hozhatunk akár milyen szabályt. Még azt is elhiszem, hogy miniszter úr valóban szeretne egy tisztább, átláthatóbb rendszert, de ha a végrehajtást tisztességtelen és erkölcstelenül harácsoló emberekre bízuk, nem reménykedhetünk a helyzet javulásában, a tisztulási folyamat megindulásában.

A jelenlegi törvényjavaslatot vélhetően ugyanazok az emberek készítették elő, mint az előzőt, és ugyanazon emberek utasításai és iránymutatásai alapján, mint az előzőt. A javaslatot pedig vélhetően ugyanazok a pártok fogják megszavazni, mint az előzőt - miért gondolja bárki, hogy a mostani szabály különb lesz, mint az előző volt? A mindent átható korrupció, amely a jelenlegi végrehajtást jellemzi, csak egyetlen módon szorítható vissza hatékonyan: a lehető legszélesebb körű nyilvánosság segítségével. Az egymással kartellező nagyvállalatok és tisztességtelen döntéshozók ellen a legszigorúbb szabályozás

sem hatékony. Gondoljanak bele, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar bíróságok 2009 óta nem állapítottak meg jogerősen korrupciós bűncselekményt közbeszerzésekkel kapcsolatos ügyekben, szemben, mondjuk, a saját pénze felett hatékonyan őrködő Európai Unióval, amely már több ízben kimondta, hogy a pályázati pénzek felhasználása során lefolytatott közbeszerzések enyhe kifejezéssel élve szabálytalanok voltak. Az intézményrendszer és a benne ülő ügyintéző vagy akár középvezető mit sem tehet akkor, ha a felettes hatalmasságok személyes érintettsége nyilvánvaló a szabálytalankodó, túlárazó, harácsoló cégek tulajdonosi körében.

A személyre szabott közbeszerzési ajánlatkérések felderítése akkor lehet a leghatékonyabb, ha az adott ügyet, beszerzést vagy helyi viszonyrendszert jól ismerők számára széles körben hozzáférhető a beszerzés részletei.

(16.30)

Tudom, hogy a nyilvánosság bevonása sérthet bizonyos üzleti érdekeket, illetve okozhat többletterheket mind az ajánlatkérőnek, mind az ajánlattevőnek, de ezen sérelmek vagy többletterhek eltörpülnek ahhoz az anyagi és társadalmi kárhoz képest, amit a jelenlegi fenntarthatatlan gyakorlat okoz. Álláspontom szerint a közbeszerzések körüli anomáliák megszüntetésére gyökeresen más szemléletű megoldás szükséges. Az egyszerű, világos szabályozási környezet, valamint a lehető legszélesebb körű nyilvánosság nélkül a helyzet javulása nem várható.

És itt még el kell mondani, hogy van egy, talán még ennél is sokkal fontosabb rész; mégpedig az, hogyha ezek nyilvánosak. Ha tényleg átlátható és tiszta közbeszerzési eljárásokat folytatunk le, és ezeknél az eljárásoknál valóban az ország és a magyar emberek érdekét helyezük előtérbe, ezeket tartjuk szem előtt, akkor is fontos, hogy amikor valakit azon kapunk, hogy vissza próbál élni ezekkel a pénzekkel, a közbeszerzési eljárásoknál mutyizni próbál, ha korrupciót vagy bármi egyebet sejtünk, akkor teljesen mindegy lenne - és innen változna meg az egész társadalmi és politikai szemlélet -, hogy ez az ember kicsoda, hogy melyik párthoz tartozik, hogy kinek barátja, rokona, ismerőse. Abban a pillanatban a törvény legszigorúbb erejével kellene vele szemben eljárni.

Nem kellene egyik politikai pártnak sem takargatni ezeket az ügyeket. Nem kellene ezeket az embereket védeni. Ha valaki közpénzekkel úgy bánik, mint ahogy az elmúlt 25 évben volt erre példa, ha valaki olyan galádságokat csinál, mint amit csináltak ebben az országban, és most tényleg, nem csak önökről beszélek (*L. Simon László: Mi az, hogy nem csak önökről?*), ugye, voltak itt bőven arra példák, és fel is tudunk sorolni bőven arra példákat, hogy hogyan rabolták szét ezt az országot bizonyos emberek. Ha ezeket az embereket a politika nem védené, nem takargatná, és egy-egy ilyen ügynél nem középszintű

emberek kapnának esetleg csak büntetéseket, akkor lehet, hogy megváltozna a világ.

Ha nem érezhetnék úgy Magyarországon a politikai vezetők vagy a politikusok, hogy ők bármit megtehetnek, úgysem görbül meg a hajuk szála sem, akkor teljesen más világban élhetünk. És ez az alapja annak, hogy változtassunk a közbeszerzéseken, ennek kellene megvalósulnia elsődlegesen Magyarországon. De ez nem a törvényekhez van kötve. Annyiban van csak a törvényekhez kötve, hogy a törvények pontosan leírják, mit kell betartani, mi vonatkozik mindenkire, és ezeket be kell tartatnunk. Ezekkel szemben kellene eljárni a nyomozó hatóságoknak, ezekkel szemben kellene eljárni azoknak a hatóságoknak, amelyek az ellenőrzés szerepét magukra vállalták. És ezért kellene nagyon komolyan venni azt az ellenőrző szerepet, ami mind a minisztérium, mind pedig a különböző szervezetek feladatkörébe beletartozik.

Tehát először is egy szemléletváltásra lenne szükség, először is egy olyan szemléletváltásra lenne szükség, amiben egy országgyűlési képviselői vagy egy kormánytagi pozíció nem kiváltságokat jelent, hanem szolgálatot. A szolgálatra kellene helyezni a fő hangsúlyt, ebbe a szolgálatba pedig nem fér bele sem a korrupció, sem a hivatali visszaélés. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Két percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szilágyi képviselőtársamnak csak annyit szeretnék mondani, hogy nekem aztán tök mindegy, hogy a jobbikos, az MSZP-s vagy a fideszes követ el aljasságot. Ha aljasságot követ el, azzal szemben el kell járni. Nagyon egyszerű a dolog. Bárki - bárki! - bármilyen politikai színezet keretei között teszi azt, azzal szemben el kell járni. De hát most itt a közbeszerzés dolgairól beszélve az elmúlt öt, közel hat év története kapcsán, azt gondolom, hogy legkiváltképp a regnáló kormányzathoz kapcsolódó dolgokról érdemes beszélni, mindattól függetlenül, hogy biztosan az elmúlt 20 évnek is vannak hibái.

De én nem tételesen ezt akarom, hanem csak azt, hogy ez a törvénytervezet, amikor vitára bocsátásra került, akkor egy másik törvénytervezettel együttes megtárgyalásra került. Ez pedig nem más, mint a 2015. évi központi költségvetés megtárgyalása. És tudják, hogy a hatályos költségvetésbe emelik át a közbeszerzési törvény normaszövegét. Erről szól a történet. Ez jogalkotási szempontból is értelmezhetlen vagy érthetetlen, mert a közbeszerzési törvényt most tárgyaljuk itt, a Parlament falai között, most. Most tárgyaljuk, nincs elfogadva. Nincs elfogadva, de mindezek mellett, hogy a közbeszerzési törvény nincs elfogadva, talán a bizottsági vitája sem igazából zárt, és hát úgy tekintünk rá, mintha tény

lenne mindaz, amit előterjesztésként a kormány benyújtott.

Hogy lesznek módosítások, vagy nem lesznek, indifferensnek tekintjük, úgy en bloc betesszük majd a költségvetési törvénybe - azt gondolom, ez így abszolút módon nincs rendjén. Ez ugyanolyan, mint ahogy a 2016-os költségvetés elfogadása úgy történik meg, hogy közben a 2015-ös költségvetést egy hónapon belül kétszer módosítjuk. Egy szó mint száz, átláthatatlanság van, ábránd mindaz, amiről Schiffer képviselőtársam beszélt. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További 15 perces időkeretben felszólalások; Apáti István képviselő úr, Jobbik.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is reagálnék Gúr Nándor legutóbbi felszólalására. Valami félreértés vagy keveredés van a képviselő úr gondolatai között, mert az adott évi költségvetési törvényben teszik közzé mindig a következő évre érvényes vagy hatályos közbeszerzési értékhatárokat, legyen szó árubeszerzésről, szolgáltatásmegrendelésről, építési beruházásról vagy éppen építési vagy szolgáltatási koncesszióról. Nem célszerű önmagában emiatt minden évben a közbeszerzési törvényhez hozzányúlni, hogy feltüntessük azt, amit már korábban feltüntettünk, vagy esetleg, ha változás van, azt is bőven elég a költségvetési törvényben jelezni.

Ugyanakkor itt figyeltem és nagyon tanulságos volt a jelen lévő kormányparti képviselők arcjátéka. Két dolgot tudok feltételezni. Jó szándékú vagyok, és miért ne lennék az, amikor azt mondom, hogy önök naivak a tekintetben, hogy nincsen korrupciópolitikusbűnöző az önök soraiban. Akinek nem inge, természetesen nem veszi magára, mindenki a maga cselekedeteiért és szavaiért vállalja a felelősséget. Ez nagyon jó esetben származhat naivitásból, információhiányból, tudatlanságból, rosszabb esetben, bár ez sem lehetetlen, nemes egyszerűséggel, pestiesen szólva, adják a vakot, és úgy próbálnak tenni, mintha mi sem történe, mi sem történt volna az elmúlt években.

Hát önök nem hallottak az elmúlt öt évben éppen elég túlázott presztízsbetűzésről, teljesen felesleges látványberuházásról? Vagy önöknek nem gyanús az, hogy különböző megyeszékhelyek, megyei jogú városok döntően az úgynevezett fejlesztésnek hívott presztízsbetűzések miatt adósodtak el sokmilliárdos vagy tízmilliárdos nagyságrendben? Tehát amely településeket már 2006-tól, sok esetben 2002-től vagy '98-tól kezdve sok esetben fideszes polgármesterek vezettek. Hát azért álljunk meg egy pillanatra, tisztelt uraim! Nem úgy néz ki a történet, hogy csak a baloldal vagy csak önök felelősek. Közös az önök sara. De hát meg kell azt nézni, hogy mennyivel kerülnek többre a realishoz és az elvárhatóhoz, a racionálishoz képest ezek a beszerzések.

Hadd mondjak el egy konkrét példát még 2006-ból: Kocsord önkormányzat által lefolytatott beszerzés, szolgáltatás, illetve árubeszerzés tárgyában informatikai eszközöket kellett beszereznünk. Választhattunk, hogy a központosított rendszeren keresztül szerezzük be, vagy vesszük a fáradságot, és lebonyolítunk egy egyszerű, akkor még lehetett egyszerű, közbeszerzési eljárást. Nettó 21 millió forint állt rendelkezésre. Ez volt az elnyert pályázati összeg. Amikor a központosított közbeszerzés rendszerének egyik ismerőjével, egyik munkatársával találkoztam és beszélgettem, azt mondta, Isten őrizz, hogy ezen a rendszeren keresztül szerezzük be, mert akkor, mire nettó 21 millió forint áll rendelkezésre, biztos, hogy 25 és 30 millió között fog megállni. 2006-ról beszélünk, mindjárt hozzáteszem.

Ebből kifolyólag, mivel nem az olcsóbb beszerzést, hanem az árdrágítást szolgálta volna közös gyánunk szerint a központosított rendszer, vettük a fáradságot, és lebonyolítottunk egy egyszerű közbeszerzési eljárást. És láss csodát, világ! Úgy sikerült összerakni a 2003. évi CXXIX. törvény hatálya alatt ezt az eljárást, hogy 12 millió 600 ezer nettó forintért be tudtuk szerezni ezeket az eszközöket. A fennmaradt különbözetet pedig az építési beruházás többletköltségére tudtuk fordítani, mivel három év telt el a pályázat beadása, illetőleg a kivitelezés megkezdése között. Ilyen módon gyakorlatilag az ott termelt „többlet” elegendő volt arra, hogy az iskolaépületet fel tudjuk újítani. Ilyen módon a korrupció eleve kizárt volt, hiszen jóval olcsóbban sikerült beszerezni az informatikai eszközöket, mint a rendelkezésre álló keret.

(16.40)

Így is lehet tehát ezt csinálni, így is le lehet ezt folytatni, ez valóban a közjót szolgálta, és jó pár ilyen, hasonló esetet tudnék bemutatni, tehát nem azt mondom, hogy teljesen reménytelen a helyzet, vagy hogy aki a közbeszerzések világában dolgozik, az csak korrupció, és csak a csúszópénzt várja, de az a helyzet, hogy valóban nagy a korrupciós fertőzőtség ezekben az esetekben, ami gyakorlatilag a gyarló emberi természetre, bohóságra, kapzsiságra, egyszóval az emberi tényezőre vezethető vissza; bár néhány példás büntetőeljárás és példás büntetés, úgy hiszem, hogy azért sokaknak elvenné a kedvét és a bátorságát az ilyen cselekményektől.

Visszatérve a szakmai részre, kifogásoljuk és sérelmezzük, hogy az aránytalanul alacsony ár, az objektíven alacsony ár gyakorlatilag minden objektív szemponttól mentes ezen normaszöveg szerint. Korábban azért volt egyfajta iránymutató jelentőségű szabály, hogy amelyik ajánlat a legkedvezőbb ajánlathoz képest 20 százalékot meghaladó mértékben volt olcsóbb, az valószínűleg, vélelmezhetően túlzottan alacsonynak minősült, hiszen csak azt a célt szolgálta, hogy esetleg megnyerje vele az ajánlattevő az eljárást, aztán kiegészítő munkával, pótmunkával,

különböző megerőltetett fogalmakkal vagy erőltetett módszerek alkalmazásával majd pótolja az esetleges bevételkiesést, ilyen módon ez az ajánlatkérő megtévesztésére irányult volna, gyakorlatilag a verseny tisztaságát is súlyosan sértette - de legalább volt egy egyértelmű iránymutatás, hogy mi tekintendő túlzottan alacsony árnak. Itt ezt kivették, amit, úgy érzem, hibásan tettek, és még bőven van rá lehetőség, ezt a fajta szabályozást így nem szabad hagyni, vissza kell tenni azt a szabályozást, amely valamifajta iránymutatást a túlzottan vagy az aránytalanul alacsony ár megítélése szempontjából jelent.

Érintettem már korábban, de nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy hiba, hogy a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás vagy a legalacsonyabb ár alapján csak kivételesen lehet bírálni. Igenis engedni kellene, hogy az ajánlatkérők ezt szélesebb körben alkalmazhassák. Higgyék el nekem, hogy ami a nagyon egyszerűtől csak egy kicsivel is bonyolultabb, ott már nem önmagában az ár vagy az ellenszolgáltatás alapján, hanem egyéb bírálati szempontok alapján fognak bírálni, de azért lehet vagy van bőven olyan tágabb vagy szélesebb körű árbeszerzés- vagy szolgáltatásmegrendelés, ahol elegendő lenne pusztán az ellenszolgáltatást bírálati szempontként alkalmazni, nem kellene így feleslegesen megkötni ezáltal az ajánlatkérők kezét.

Ami viszont egy hatalmas belső ellentmondástól feszül, és mindenképpen kezelni és módosítani kell, az a tárgyalásos eljárás szabályozása. Tárgyalásos eljárásra fő szabály szerint eddig is meg ezután is akkor kerülhetett, illetve kerülhet majd sor, hogyha a beszerzendő tárgy jellegéből adódóan nem pontosan körülírható mennyiségileg vagy minőségileg, illetőleg a korábbi nyílt vagy meghívásos eljárás azért lett eredménytelen, mert valamennyi ajánlat meghaladta az ajánlatkérő rendelkezésére álló fedezetet. Ehhez képest mit látunk? A tárgyalásos eljárás során az ajánlatok beérkezését követően az ajánlatkérő szabad akaratából dönthet úgy, hogy mégsem tárgyal senkivel, hanem a beérkezett ajánlatok értékelésével és bírálatával lezárja az eljárást. Ez azért jelent egy komoly belső ellentmondást, egy feszítő belső ellentmondást, mert ezek szerint hogyha az ajánlatkérő mégsem tárgyal egyik ajánlattevővel sem, akkor pontosan körül tudta írni a beszerzés tárgyát, semmi mennyiségi vagy minőségi paraméter nem maradt bizonytalanul a beszerzés tárgyának meghatározásakor, vagyis a tárgyalásos eljárást nem lehetett volna alkalmazni. Tehát ez esetben gyakorlatilag azt írjuk elő, hogy alkalmazhatja a tárgyalásos eljárást az ajánlatkérő úgy, hogy az eljárás elején, viszonylag a kezdeti fázisában hozhat egy olyan döntést, amivel agyonüti a tárgyalásos eljárás kiválasztását, hiszen nem alkalmazhatta volna ezt a fajta eljárási rendet.

Aztán ha továbbmegyünk, és nézzük például a 96. § (2) bekezdését, itt is egy gyöngyszemmel találkozzunk a piac fogalmának a meghatározásánál. Amikor csak vitákat vagy beszélgetéseket folytatunk erről a kérdéssről, akkor talán megengedhetjük magunk-

nak, hogy kevésbé fogalmazzunk pontosan, de ezt az innovációs partnerség fogalmánál jó lenne tisztázni, hogy hazai piacról beszélünk, európai uniós piacról, európai piacról, világpiacról, vagy mégis konkrétan a „piac” mint kifejezés ebben az értelemben, ebben az összefüggésben mit jelent. Hiányoljuk azt, amit fogunk kezelni majd jobbikos módosítókkal, hogy valamifajta szabadalmi bejegyzéshez vagy a szellemi oltalomhoz tartozó jogterülethez kötődő fogalom beépítésével lehetne ezen a normaszövegben nem értelmezett fogalmon valahogy segíteni vagy érthetőbbé tenni.

Az eljárást megindító felhívásokat véleményünk szerint változatlanul hirdetményi formában lenne szükséges közzétenni, legyen szó akár nyílt meghívásos vagy tárgyalásos eljárásról. Önök itt is úgy próbálnak valami nagyot alkotni, valami nagy dobást elkövetni vagy megcsinálni, hogy mindent, ami korábban jó volt, megpróbálják a kukába dobni. Ennek nincs értelme! Kiváló hirdetménymintákat hozott létre a gyakorlat, kiváló hirdetményminták jöttek létre a több mint tíz év során, ezeknek az alkalmazását gyakorlatilag törölni, lehetetlenné tenni hiba, ráadásul úgy, hogy önök megelégednek akár 500 millió forintos építési beruházás esetén is egy úgynevezett összefoglaló tájékoztatás előzetes megküldésével, ahol, megint mondom: akár nettó - nettó! - félmilliárd forintig nem kell pénzügyi, gazdasági alkalmassági minimumkövetelményeket vagy kizáró okokat előírni, és gyakorlatilag ez már önmagában lehetővé teszi az eljárásban való részvételt az ajánlattevők, vélhetően a baráti ajánlattevők számára.

Külön ízelegessék azt a fogalmat, hogy „a részvételi szándék jelzése”, és ezt helyezték összefüggésbe a mondjuk, 5 munkanapos határidővel, amikor is 5 munkanappal korábban megküldi a hirdetményellenőrzési osztálynak az ajánlatkérő nem a felhívást, a hirdetményt, hanem ezt az összefoglaló tájékoztatót, egy napon belül közzéteszik, gyakorlatilag nettó 4 munkanapja marad egy mikro-, kis- és középvállalkozásnak, amelyik nem professzionálisan közbeszerzéseken, közbeszerzési eljárásokon való indulásokra szakosodott, arra, hogy megfelelő ajánlatot nyújtson be. Ez nyilvánvalóan irreális elvárás, itt túlzottan rövid ez a határidő. Ráadásul az, hogy a részvételi szándékot előre kell jelezni a gazdasági szereplőknek, a leendő ajánlattevőknek, az azt a kockázatot is magában rejt, hogy az ajánlatkérő fel tudja térképezni azt nyilvánvaló módon, hogy mely ajánlattevők jelentkeztek, hiszen látja azt, hogy kiket érdekel az adott szerződés vagy az adott munka, megrendelés elnyerése, ily módon úgy tudja kialakítani az eljárás kereteit, olyan követelményeket, feltételeket tud szabni, amelyeket az elvárt eredményű eljárások - amelyek sajnos igen gyakran fordulnak elő - keretében arra az ajánlattevőre szab, amelyiknek a munkát, a megrendelést oda akarja adni.

Legyen kötelező, legyen az ajánlatkérő kötelesege minden eljárásban az alkalmassági követelmé-

nyek előírása. Ennek a szabálynak a lazítása borzasztóan veszélyes, és nem igazán értettem Lázár miniszter urat - nyelvtanilag persze igen, de tartalmilag vagy a gyakorlatban nem -, nagyon sajnálatos, hogy tömegével fordultak elő korábban olyan eljárások, amelyek főleg a pénzügyi, gazdasági referenciáknál az eljárás értékéhez, a becsült értékéhez képest többszörös kívánalmakat támasztottak az ajánlattevők irányába. Jelzem, hogy ezeket a hirdetményeket jogorvoslati eljárás keretében meg lehetett, meg is kellett támadni, és vélhetően meg is semmisítette ezeket a Közbeszerzési Döntőbizottság. El nem tudom képzelni, hogy pláne a nagy értékű eljárásoknál hogyan fordulhatott elő, hogy az ajánlatkérők többszörös mértékű referenciát kértek a becsült értékhez képest.

Legyen köteles az ajánlatkérő ezen kívül az általa ajánlattételre felhívandó gazdasági szereplő kiválasztása esetén kizárólag a kkv-törvény hatálya alá tartozó ajánlattevőket meghívni, legalább - legalábbis! - az ajánlattételi felhívás közvetlen megküldésével induló eljárásokban, azokról a bizonyos három-ajánlattevős eljárásokról van tehát szó.

Ugyanakkor bár az ajánlatkérők mozgásterét néhol indokolatlanul tágra van szabva, van egy nagyon veszélyes szabály, amely elvileg az ajánlattevőket, a pályázók vagy az ajánlattevők érdekeit hivatott előtérbe helyezni. Önmagában nem lenne azzal gond, ismerte a magyar vállalkozások gazdasági helyzetét, finanszírozási helyzetét, hogy előleget fizessen az ajánlatkérő az ajánlattevő számára, ugyanakkor hiányzik a jelenlegi normaszövegből az előlegvisszafizetési biztosíték, hiszen ha ne adj' isten, az adott ajánlattevő bedől, csődbe megy vagy felszámolási eljárás alá kerül, és benyeli, mondjuk, egy önkormányzati ajánlatkérő akár 20, 30 vagy 40 százalékos előlegét, akkor gyakorlatilag a munka sem lesz elvégezve, és az ajánlatkérő is tönkremegy, arra sem lesz lehetősége, hogy más ajánlattevővel szerződjön a munka elvégzésére vagy éppen a szolgáltatás megrendelésére vagy az áru beszerzésére.

Ugyanakkor továbbra sem tisztáznak olyan fogalmakat - volt már néhány ilyen egyébként -, hogy „jelentős hátrány”, „költségek megsokszorozódása”; ezt sokkal pontosabban, egzaktabban kellene megfogalmazni.

Végül, de nem utolsósorban az 5 napos jogorvoslati határidőt borzasztóan rövidnek tartjuk, itt legalább 10 napot, 10 munkanapot lenne érdemes megtartani, hiszen az 5 naptári nap irreálisan kevés, mondjuk, egy hosszú hétvégét vagy akár csak egy átlagos hétvégét figyelembe véve.

Végül pedig hadd hívjam fel arra a figyelmüket, hogy a Közbeszerzési Döntőbizottság előtti jogorvoslatnál érdemes lenne a jogtanácsosi képzéssel rendelkezőket is bevinni ebbe a körbe, tehát magyarul jogtanácsosnak is biztosítsunk képviseleti jogot, ne csak például ügyvédeknek vagy ügyvédi irodáknak vagy más, a törvényben felsorolt személyeknek vagy szervezeteknek, hiszen semmi nem indokolja

azt, hogy a jogtanácsosi kört kizárjuk abból, hogy ilyen képviseletet elláthasson. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm, Apáti képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az együttes általános vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztők nevében L. Simon László államtitkár úrnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem fogok most érdemben válaszolni a vitára, az a szándékunk, hogy a részletes vitában folytatjuk.

Azt gondolom, hogy mindazok az elemek, amelyek megjelentek az általános vitában, azok a részletes vitában is meg fognak jelenni, hiszen láthatólag ellenzéki képviselőtársaink igyekeznek aktuálpolitikai célokra is kihasználni a mai vitát, illetve a törvényjavaslat vitáját. *(Apáti István közbeszól.)* Mindenesetre Apáti képviselő úrnak szeretném mondani, csak hogy tájékoztassam: a 2006 és 2010 közötti időszakban a javarészt fideszes politikusok által vezetett települések nem a korrupciónak és a rosszul tervezett beruházásoknak köszönhetően adósodtak el, hanem azért adósodtak el - utána kellene nézni, ha ön akkor még nem volt benne a politika világában, azért adósodtak el -, mert a szocialista kormányok összevonták a normatívákat, nagymértékben csökkentették őket, és a kötelező feladatellátáshoz... *(Apáti István közbeszól.)* Én végighallgattam önt, képviselő úr, nem kiabáltam be, hallgasson már végig! A 2006 és 2010 közötti időszakban a szocialisták elvonták a normatívákat, az alapfeladatokhoz, a kötelező feladatokhoz szükséges forrásokat nem adták át. Ezzel lehetetlen helyzetbe hozták az önkormányzatokat, úgyhogy a nagyszámú kötvénykibocsátásnak ez volt a hátterében.

És határozottan szeretném visszautasítani azt a manipulálást, amit önök folyamatosan meg a párttársai is folyamatosan a politikusbűnöző kifejezéssel élve megvalósítanak. Azt tudom mondani, képviselő úr, hogy ha önnek tudomása van arról, hogy a mi padsorainkban ülnek olyanok, akik korrupciós bűncselekményekben érintettek, akkor tegyenek följelentést. Tudtommal, önök még egyetlenegy följelentést sem tettek. *(Zaj, közbekiáltások a Jobbik soraiból, köztük: De! - Jaj! - Sokat!)* Fideszes országgyűlési képviselőről és fideszes kormánytagról beszélek, ön erről beszélt. Szeretném, ha ezt egyszer s mindenkorra abbahagynák. Tessék tényekkel előjönni! Önök vagdalkoznak és vádaskodnak, tényekről pedig nem tudnak számot adni. Nem arról kell ennek a vitának szólnia, hogy önök szerint ki politikusbűnöző meg ki nem, hanem hogy együtt, közösen

hogyan tudunk létrehozni egy jobb és igazságosabb, az európai uniós rendszerrel egyébként harmonizáló közbeszerzési rendszert.

Az érdemi megjegyzéseket pedig meghagyjuk a részletes vitára. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4822. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat a vízgazdálkodásról szóló, a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló törvény, továbbá az egyes közszolgáltatások ellátásával és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvény módosítását tartalmazza.

A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítása megteremti annak a lehetőségét, hogy valamennyi állami tulajdonban lévő vízfolyás és csatorna a vízügyi igazgatóságok vagyonkezelésébe kerüljön, és így a vízi létesítmények üzemeltetése során egységes vízkár-elhárítási és mezőgazdasági vízszolgáltatási követelmények valósuljanak meg. A jelenleg hatályos szabályozás alapján ugyanis azoknak az állami vízfolyásoknak és csatornáknak a vízügyi igazgatóság általi vagyonkezelésbe vételére nem kerülhetett sor, ahol a vízi társulat ugyan üzemeltetést végzett, de a vagyonkezelő például a fővárosi vagy megyei kormányhivatal volt, vagy a tulajdoni lapon egyáltalán nem szerepelt egyetlen állami szerv vagy kezelői joga sem.

A törvényjavaslat elfogadása esetén tehát a tulajdoni kérdések rendezhetőek, és a korábban a vízi társulat által harmadik személlyel a vízi létesítmények használatára, üzemeltetésére kötött szerződéseknél a törvény erejénél fogva a vízügyi igazgatóság lesz a szerződéses partner. Ezzel egyidejűleg a módosítás arra is lehetőséget ad, hogy az öntözővíz továbbítását akadályozó, a nem állami tulajdonban lévő csatornaszakaszokat a vízügyi igazgatóság hatósági döntés alapján üzemeltetésre átvegye, így is biztosítva az öntözővíz eljuttatását a mezőgazdasági termelőkhoz.

A törvényjavaslat továbbá a belterületi csapadékvíz-gazdálkodás vonatkozásában a jelenlegi szabályozást egyértelműsíti azzal, hogy az országos közút, illetve a közforgalmú vasút víztelenítését

szolgáló árkok, csatornák és egyéb vízvezető vízi létesítmények fenntartásáról a közút, illetve a vasút fenntartója köteles gondoskodni; az egyéb, a csapadékvíz elkülönített elvezetését biztosító árkok fenntartása pedig a települési önkormányzat feladata, amely erről a településüzemeltetés keretében gondoskodik.

A XXI. században kiemelt prioritásként kezeljük az öntözőes gazdálkodás bővítésének, egyben a vízkészletek védelmének ügyét. Ezért a közterületre hulló vagy odavezetett csapadékkal nem lehet az egyetlen cél az, hogy azt elvezessük, hanem lehetőséget kell adni a belterületi vízviisszatartásra is. A vízgazdálkodásról szóló törvény tárgyi módosítása megteremti a települési önkormányzatok számára a lehetőséget, hogy a csapadékvizekkel felelősen gazdálkodjanak, és az elvezetési kötelezettség helyett más, a helyi körülményektől függő fenntarthatóbb megoldást alkalmazhassanak, a vízkészletekkel történő fenntartható gazdálkodás figyelembevételével.

A javaslat módosítja a közműves vízellátási, szennyvíz-elvezetési és belterületi vízvezetési célból létrejövő víziközmű-társulatok feletti állami ellenőrzés szabályait is. A jogalkalmazási tapasztalatok rámutattak arra, hogy a víziközmű-társulatoknál a vízügyi igazgatóságok részéről szakmai tanácsadásra, ellenőrzésre van szükség, nem pedig törvényességi vizsgálatra, amelyet a cégbíróság már jelenleg is végez. A törvénymódosítás a vízügyi szakmai követelmények ellenőrzését telepíti a vízügyi igazgatóságokhoz. Egyben, ha a víziközmű-társulat a jogsértést vagy a hibás gyakorlatot a felhívás ellenére sem szünteti meg, a vízügyi igazgatóság kezdeményezi a vízügyi hatóságnál, illetve a fővárosi, megyei kormányhivatalnál a feladat- és hatáskörébe tartozó hatósági eljárás megindítását. Ilyen eset lehet például, amikor vízjogi létesítési engedélyezés nélkül elkezdtek a vízi közmű létesítését. Ekkor hatósági eljárás kötelezettsége a vízügyi hatóságnak van, vagy ha a szükséges környezetvédelmi, ingatlanügyi hatósági eljárás lefolytatására nem kerül sor, ilyenkor a hatáskörrel rendelkező fővárosi, megyei kormányhivatalhoz kell fordulni a vízügyi igazgatóságnak.

A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítása keretében egyúttal pontosításra kerül az elsőrendű árvízvédelmi vízi létesítmény és a saját célú vízi létesítmények definíciója, valamint új fogalomként kerül bevezetésre az árvízi lefolyási sáv, összhangban az erdőgazdálkodásnál alkalmazott szabályokkal.

A törvényjavaslat másik része tartalmazza a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló törvény módosítását is. A tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés fogalma újradefiniálásra kerül, a vonatkozó európai parlamenti és Európa tanácsi rendelet figyelembevétel, egyúttal ezzel összefüggésben meghatározzuk a tűz- vagy robbanásveszélyes technológia fogalmát is.

2013. július 1-jéig minden tűzoltó-technikai termék tűzvédelmi megfelelőségét tanúsítvány vagy forgalmazási engedély igazolhatta, azonban 2013. július 1-jét követően azon tűzoltó-technikai termékek esetén, melyek építési terméknek minősülnek, már csak a teljesítménynyilatkozattal igazolható a megfelelősége. Ugyanakkor a törvény két éves moratóriumot is meghatározott erre. A magyarországi gyártók és forgalmazók visszajelzései alapján indokolt ezt a türelmi időt két évről három évre meghosszabbítani annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a beruházások leállása, illetve a létesítmények használatbavételének elhúzódása.

Az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat módosítása úgy rendelkezik, hogy a közszolgáltatás ideiglenes ellátásának maximális időtartamát kormányrendelet határozza meg.

(17.00)

Az ideiglenes ellátás természetesen emellett akkor is megszűnik, ha az önkormányzat a közszolgáltatóval közszolgáltatási szerződést köt. A jelenlegi törvényi szintű szabályozás szerint az ideiglenes ellátás maximált időtartama 21 hónap lehet, amelyet első alkalommal 9 hónapra, majd ezt követően 3 havi időtartamokra lehet megállapítani. A gyakorlati tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a folyamatos felülvizsgálat bonyolult, nem működőképes helyzetet teremthet, bizonytalanságban tartva az ideiglenes ellátást végző szolgáltatót, ezért az ideiglenes ellátás részletes szabályait tartalmazó kormányrendelet módosítása, kiegészítése indokolt.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiekben ismertetett módosítási javaslatok mindegyike a gyakorlati tapasztalatok alapján került megfogalmazásra, bizonyítva a közigazgatási jogalkalmazás és a törvényalkotás közötti szoros kapcsolatot.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat segíti a hatékonyabb mezőgazdasági vízszolgáltatást, a fenntarthatóság követelményeinek érvényesülését a belterületi vízgazdálkodásban, továbbá azt is, hogy olyan vízi közművek kerüljenek megvalósításra, amelyek azt követően gazdaságosan üzemeltethetőek is.

A tűzvédelmi előírások az ágazati uniós rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítják meg. A közszolgáltatások ellátásáról szóló törvény módosítása pedig a hulladékszállítás folyamatos biztosítását szolgálja.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Kérem az Országgyűlés támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a

képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes törvények vízgazdálkodási és tűzvédelmi tárgyú, illetve közszolgáltatás ellátásával összefüggő módosításáról szóló T/4822. számú törvényjavaslat célja a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvénynek a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény nemzeti vagyonkezeléssel kapcsolatos szabályaival, illetve a víziközműszolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény víziközmű-fogalmával történő összhangjának megteremtése.

A T/4822. számú törvényjavaslat három jogszabályt módosít. Az első jogszabály, a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosítása során pontosításra kerül, hogy az egyes vizek és vízi létesítmények mikor és milyen módon kerülnek a vízügyi igazgatási szerv vagyongazdálkodásába. Egyértelműen meghatározásra kerül, hogy a települési belterületek csapadékvíz-elvezetésére szolgáló létesítmények fenntartása és üzemeltetése az önkormányzatok feladata, kivéve, ha a létesítmények országos jelentőségű főúthoz vagy vasúthoz tartoznak. Mindez eddig is önkormányzati feladat volt, ez azonban nem volt egyértelműen szabályozva, most az ágazati törvény pontosítására kerül sor a törvényjavaslatban.

A csapadékvízzel való gazdálkodásra is lehetőséget ad a módosítás az önkormányzatoknak. Az 1042/2012-es kormányhatározattal összhangban ilyen feladatok ellátására támogatást is kaphatnak a települések.

A módosító törvényjavaslat a megfelelő öntözővíz-továbbítás biztosítására és a víztovábbítást akadályozó művek állami üzemeltetésére tesz javaslatot. A vízügyi igazgatóságnak rendszeresen vizsgálnia kell, hogy illetékességi területén van-e az öntözővíz továbbítását akadályozó csatornaszakasz. Ilyen helyzet fennállása esetén kezdeményezni kell az illetékes vízügyi hatóság kijelölését a szakasz rendbetételére és meghatározott ideig tartó üzemeltetésére.

Külön engedélykategóriát vezet be a javaslat a vízi létesítmények - például kutak - bontásának, megszüntetésének eseteire. Ez a kategória eddig nem létezett, a bontáshoz is létesítési engedély kellett.

A módosító törvényjavaslat a víziközműtársulatok megalakulására és működésére vonatkozó szabályok közé beépíti, hogy a vízügyi igazgatóságok széles körű szakmai kontrollt gyakorolnak a társulatok felett.

A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítása a vízügyi szakmai követelmények ellenőrzését telepíti a vízügyi igazgatósághoz, amely a vízügyi igazgatóságok profiljába jobban illeszkedik. A törvényességi felügyeleti jogkör gyakorlása továbbra is a cégbíró-ságok feladata.

A módosító törvényjavaslat a kormánynak ad felhatalmazást, hogy rendeletben határozhatja meg a vízgazdálkodási bírság kiszabása során alkalmazandó szempontrendszernek és a bírság megfizetési módjának részletszabályait. Ezenkívül EU-s jogharmonizáció és apró pontosítások is bekerültek a javaslatba.

A második jogszabály, a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény módosításának elsődleges célja a hazai és uniós szabályozás összhangjának megteremtése. E cél érdekében változik a tűz- vagy robbanásveszélyes készülék, gép, berendezés és technológia fogalma. További egy évig, 2016. június 1-ig elfogadható a beépíthető tűzoltó-technikai termékek tűzvédelmi megfelelőségét igazoló tanúsítvány vagy forgalmazási engedély, a 2013-ban bevezetett teljesítménynyilatkozat helyett. A teljesítménynyilatkozat alkalmazására történő átállás túlterhelte a tanúsító szervezetet, ezért indokolt az egyéves haladék.

A harmadik jogszabály, az egyes közszolgáltatók ellátásáról és az ezzel összefüggő törvény módosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosítása arra irányul, hogy a hulladékgazdálkodás tekintetében közszolgáltatási szerződés hiányában a katasztrófavédelmi igazgatóság határozata alapján kijelölt, közérdekű szolgáltató által ellátott településeken ne csupán 9 hónapig, hanem kormányrendeletben meghatározott időtartamig végezhessek a hulladékgazdálkodást a katasztrófavédelem által kijelölt szolgáltatók.

Ettől függetlenül a települési önkormányzat hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szerződés kötésére vonatkozó kötelezettsége megmarad, ám az eddigi tapasztalatok alapján úgy tűnik, hogy 9 hónap kevés a közszolgáltatás helyreállítására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az általam elmondott érveket is figyelembe véve tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák a T/4822. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Nagyon jó hallani államtitkár úrtól, hogy gyakorlati tapasztalatok alapján indították meg ezen közműszolgáltatások átalakítását. Úgy látjuk, hogy a gyakorlati tapasztalat az, hogy probléma van, amire már nagyon sok ellenzéki képviselő föl is hívta a figyelmet nagyon sokszor, hogy problémák vannak ezeknél a szolgáltatásoknál ezen területeken, de úgy látszik, hogy egyelőre csak magukat a problémákat sikerült észrevenni, és az önkormányzati képviselőiktől és polgármestereiktől még a megoldási javaslatokat nem sikerült elsajátítaniuk. Úgyhogy azt gondolom, hogy ilyen szép cso-

magban újra nekiállhatunk majd ennek a törvénynek a módosításának.

Nagyon jó látni, hogy a vízgazdálkodást, a tűzvédelmet és a hulladékszállítás - mindent, amivel probléma van ma egy önkormányzatnál - egy törvény módosításban sikerült összehozniuk. Nyilván Tolna megyeiként némiképp pikánsnak érezzük, hogy pont ebben a kérdésben Horváth István képviselőtársam szólalt meg.

De akkor nézzük a módosításokat! Egyértelműsíti a belterületen történő csapadékvíz-gazdálkodás szabályait oly módon, hogy a település belterületén a csapadékvíz elvezetését biztosító árkok fenntartását és a vízi létesítmények üzemeltetését önkormányzati feladatnak utalja. Áttelepíti a vízügyi szakmai követelmények ellenőrzését a vízügyi igazgatóságokhoz, hiszen a gyakorlat azt mutatja, hogy a víziközmű-társulásoknál a vízügyi igazgatóságok részéről szakmai ellenőrzésre van szükség és nem jogira és törvényességre.

Módosítja az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvény módosításokról szóló törvényt a hulladékgazdálkodási rendszer problémái miatt. Képviselőtársaim, önök is jól tudják, hogy a hulladékgazdálkodási rendszert önöknek sikerült teljesen szétverni. Egy olyan hulladékgazdálkodási rendszer volt, ami előtte jól működött és fenntartható volt. Önöknek sikerült öt-hat adót, díjat, járulékot kivetni erre a területre, amellyel sikerült teljesen ellehetetleníteni a nagyrészt nonprofit önkormányzati tulajdonú cégeket, amelyek ma tényleg ott állnak, hogy lassan nem tudják a szolgáltatást fönntartani.

(17.10)

Önök ezt a problémát most, ahogy mondtam, gyakorlati tapasztalatok alapján észrevették, és a probléma megoldására azt találták, hogy a katasztrófavédelem mostantól nem maximum kilenc hónapra jelölheti ki az új közszolgáltatót, hanem ameddig a probléma meg nem oldódik, addig. Hát ezzel nem oldottuk meg ezt a problémát! Merthogy jelen pillanatban az történik, hogy a katasztrófavédelem ugyanazt a szolgáltatót jelöli ki, aki eddig is csinálta a munkát, és ha nincsen benne több pénz, és nem fenntartható a rendszer, akkor hiába mutogatnak ugyanazokra a cégekre, ugyanúgy nem fogja tudni ezt fenntarthatóan ellátni. Azt gondolom, hogy egy olyan rendszert kéne kialakítani, végre le kéne ülni egyrészt a közszolgáltató cégekkel a hulladékgazdálkodással kapcsolatban, azon önkormányzati képviselőkkel és polgármesterekkel, akik, gondolom, nemcsak a mi fülünket rágják ezzel az ügyvel kapcsolatban, hanem az önökét is, meghallgatni őket, és egy olyan javaslatot elfogadni, ami mind a lakosság, mind a szolgáltató, mind az önkormányzat számára elfogadható. És az, hogy ebből a szempontból a kormány számára elfogadható-e, az a legkevésbé sem érdekli az embereket otthon. Nekik egy a lényeg, hogy ne kerüljünk nápolyi helyzetbe, és ne legyen az,

hogy a szemetet lassan már nem lesz, ki elvigye. Nézzék meg, menjenek haza, és kérdezzék meg a saját képviselőiket ebben az ügyben!

A javaslat egyetlen félig pozitív eleme a települési csapadékvíz-gazdálkodás kötelező önkormányzati feladatként való kezelése. Hiszen eddig ez a terület gazdátlan volt. Sem finanszírozás, sem megfelelő szolgáltató nem tartozott hozzá. Most azonban legalább gazdája lett, de erősen kérdéses, hogy a szolgáltatást milyen finanszírozásból valósítják majd meg. Megint az önkormányzatok kapnak egy olyan feladatot, amihez a finanszírozást majd nem kapják meg, és önök, ahogy látjuk, egyre többször bekényszerítik az önkormányzatokat olyan helyzetbe, hogy kötelező legyen nekik pluszadókat kivetni a lakosságra, és azzal eltartatni majd magukat.

Hiába fújtat, államtitkár úr, tényleg néha meg kell kérdezni a polgármestereket, akik már lassan nem tudják, hogy miből tartásuk fenn ezeket a szolgáltatásokat a lakosság számára. És tényleg szörnyű látni, hogy ahhoz képest, hogy önök a legtöbb esetben rezsicsökkentést ígértek ezeknek az embereknek, ahhoz képest nagyon sok helyen több mint 100 százalékkal növekedett például a hulladékszállítás költsége. És abból utána lejött persze a 10 százalék, de ezt már az emberek nem érezték meg. És ha megnézik, hogy mi a gyakorlat, a fizetési gyakorlat pont ezen szolgáltatásoknál, a hulladéknál és a víznél, akkor az emberek egyre kevésbé fizetik meg, mert nem tudják kifizetni ezeket a szolgáltatásokat. És ugye, a víziközműnél ilyen szempontból az a legnehezebb probléma is, ami a legjobban nehezíti, hogy a lakosság nem fizet, mert már nem tudja fizetni, és tudja azt, hogy ugye, a vizet nem kötik ki, mert az alapjoga. Azt gondolom, hogy önöknek egy olyan szolgáltatást kéne tudni biztosítani, ahol az emberek ki tudják fizetni, merthogy ők ki szeretnék fizetni, ha ki tudnák fizetni, és fenntarthatóvá is válna a rendszer. Mondom, mind az önkormányzat, mind a lakosság, mind a szolgáltató számára. Az államnak is ki kell venni ebből a felelősségét.

A cél amúgy elsősorban a települési belterületi csapadékvizek biztonságos összegyűjtése és megfelelő hasznosítása lenne az elvesztéssel szemben. A helyesen kialakított csapadékvíz-gazdálkodási rendszerek ugyanis a vízvisszatartás és a szennyezőanyagok visszatartása szempontjából is hatékonyak.

Egészen elképesztő megoldás a törvényjavaslat azon megoldása, hogy a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló '96. évi törvény módosítása során egy 2008-as uniós parlamenti, tanácsi rendeletet kíván most sürgősséggel 2015-ben átvezetni a magyar jogszabályokba a kormány. Hát reméljük, hogy ennél azért sürgősebbnek érzik ezen szolgáltatások problémáit, és nem kell majd nyolc vagy kilenc évet várnunk arra, hogy észrevegyék, hogy a gyakorlati tapasztalatok alapján nemcsak a problémát kell észrevenni, hanem megoldásokat is kéne már lassan nyújtani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan a törvényjavaslat címében is benne van, tűz és víz egyszerre van jelen ebben a törvényjavaslatban, hiszen a vízgazdálkodásról és a tűzvédelemről szóló törvényt is egy jogszabálycsomagban módosítjuk, valamint az egyes közszolgáltatásokról szóló törvényt is, de ez már csak a hab a tortán.

A tűz és víz, ami a törvényben szereplő intézkedések és a valóság viszonyát is illeti, legalábbis, ami azokat az intézkedéseket illeti, amelyek szükségesek lennének ahhoz, hogy Magyarország vízháztartását - akár az öntözést, akár a csapadékvíz-elvezetést - tekintve valóban érdemi áttörést érzünk el ezen a téren, valóban a rendbetétel irányába mozduljunk el. Hiszen jelen pillanatban, ugye, amint azt a törvény indokolásában is nagyon jól megfogalmazzák egyébként, a legnagyobb probléma Magyarországon, hogy elsősorban az elmúlt 25 évben a vízgazdálkodás, akár a hatósági oldal, akár a víziközművek vagy bármilyen csapadékvíz-elvezetés oldaláról is közelítettük meg, alapvetően a minél gyorsabban történő levezetése a hirtelen érkező nagy mennyiségű csapadékvíznek vagy akár az árvizeknek és belvizeknek. Ami csak az egyik oldala a történetnek. Nekünk ugye szükségünk van arra is, hogy az aszályosabb időszakokban megtartsuk, visszatartsuk a vizeinket. Számtalanszor beszélünk már e Ház falai között arról, hogy hogyan lehetne ezt, milyen eszközökkel lehetne elérni. Semmiféle radikális előrelépés nem történt, és önök most is ezt teszik, hogy a haldoklónak Algopyrint vagy aszpirint adnak, ami nyilvánvalóan egy tüneti kezelés, és talán mutat valami apró elindulást is a jó megoldás irányába, de amíg radikális eszközökhöz nem nyúlunk a vízvisszatartás, vízgazdálkodás, csapadékvíz-elvezetés terén, addig a problémát nem fogjuk tudni megoldani. Mondom ezt annak ellenére, hogy alapvetően nem rosszak azok az intézkedések, amik itt le vannak írva, csak jogi, adminisztratív és picit a gyakorlat irányába elmozduló, de még egyszer mondom, hogy felszíni intézkedésekről van szó.

Ami a tulajdonviszonyt, illetve a kezelői jogviszonyt illeti, azzal egyetértünk, hogy szükséges a víziközmű-társulatok és a vízügyi igazgatási szerv között ezt rendezni, és a vízügyi igazgatási szerv az alapvetően, akinek ezt a jogosultságot, illetve a kezelői feladatokat gyakorolnia kell. Nyilvánvaló, hogy állami kezelés alá kell vonni, hogy egységes legyen, hogy különböző visszaéléseket meg lehessen akadályozni, és hogy valóban egy egységes koncepció mentén lehessen a vízgazdálkodás területén is gondolkodni.

Azonban az, hogy a csapadékvíz elvezetése önkormányzati feladatként megjelenik most már a

vízgazdálkodási törvényben is, kötelezően ellátandó önkormányzati feladatként, az szép és jó, csak kérdés, hogy az önkormányzatoknak lesz-e erre forrásuk. Lesz-e erre lehetőségük, hogy ezt megvalósítsák, hiszen a feladat most is ott van. A csapadékvíz-elvezető árkok tisztítása, új csapadékvíz-elvezető árkok, létesítmények kialakítása most is nagyon fontos lenne a településeken, hiszen tapasztaljuk egy-egy nagyobb mennyiségű csapadék lehullásakor, mint amilyen most is, ezekben a percekben zajlik itt, Budapesten meg nyilván az ország más részeiben is ma lezajlott, hogy megint pincéket, házakat önt el a víz, termőföldek kerülnek víz alá, és ez pontosan azért történik, mert nem alakult ki az a csapadékvíz-elvezető hálózat, ami ezt a problémát megfelelően kezelhetné.

Ami a termőföldeket illeti, sok helyen beszámításra kerültek azok az egykor meglévő csapadékvíz-elvezetők, amelyek miatt most belvízproblémával küzdünk sokszor sok helyen, hiszen ezek az árkok a belvíz egy részét is sikeresen elvezették. Semmiféle vízelvezetés vagy legalábbis nagyon minimális az, ami a termőföldeken jelen pillanatban rendelkezésre áll. És igaz ez az öntözésre is, hogy szabályokat hozunk ahhoz, hogy az öntözővíz termőföldre történő kijutását akadályozó vízfolyások vagy létesítmények kezelése átkerülhessen a vízügyi igazgatási szervhez, de a legnagyobb probléma, hogy legtöbbször nincsenek is ezek a létesítmények, amivel az öntözővizet a termőföldre ki lehetne juttatni. Alapvető probléma, hogy nagyon-nagyon kis százalékban tudjuk öntözni ma Magyarországon a termőföldjeinket. Ez a mezőgazdaság hatékonyságára is nyilván óriási nagy befolyással van, és mivel minden mindennel összefügg, a vízvisszatartás problémája is kiütközik itt, tehát nyilvánvalóan a visszatartott folyóvizeket és csapadékvizeket lehetne öntözési célra felhasználni.

Magyarország felszínén átfolyó folyóvizeinek 98 százaléka jelen pillanatban bármiféle hasznosítás nélkül megy keresztül az országon, ami nyilvánvalóan meg is látszik. Például a Duna-Tisza közén, a Homokhátságon, amiről most jelentek meg ismét cikkek a sajtóban, hogy óriási probléma van, mert-hogy vízügyi nagyhatalom állítólag Magyarország, és rengeteg vizünk van, közben a Duna-Tisza közén egy milliós lakottságú területen, egytizedén az országnak sivatagi-félsivatagi körülmények kezdenek kialakulni. Öt-hat méter csökkent a talajvíz szintje, egyszerűen nem tudja senki megoldani, eddig legalábbis nem tudta senki megoldani a problémát, és ha így folytatódik, 50-60 éven belül el fog néptelenedni az a terület, mert alkalmatlan lesz akár termelésre, akár lakott településekre, hiszen a víz mint alapvető elem hiányozni fog.

(17.20)

Mindenképpen ennek a megoldása irányába kellene elmozdulni. Tudom, hogy ez nem ennek a tör-

vénnyavaslatnak a tárgya, hiszen a vízgazdálkodásról szóló törvény módosításáról van szó, de meg kell jegyezni, mivel alapvetően vízgazdálkodási kérdés ez is, amiről most beszélünk.

A vízgazdálkodási bírság intézményét is szabályozza, illetve kormányrendelet szabályozási körébe utalja ez a törvény. Ezentúl majd kormányrendeletben kell kidolgozni azt, hogy ki, hogyan, milyen formában fizessen vízgazdálkodási bírságot. Nyilvánvaló, hogy ez a rugalmasság szempontjából egyrészt egy üdvözlendő javaslat, másrészt pedig jó lenne ehhez ismerni azokat a kereteket, amelyek majd ezt a területet szabályozni fogják. Nyilvánvalóan a vízi létesítmény engedély nélküli létesítése, az engedély nélküli vízi tevékenység ennek a bírságnak az alapja. Hogy milyen formában és mekkora mértékben szabható ki? Jelen pillanatban magánszemélynél 300 ezer forint a bírság. Kérdés, hogy ez mekkora visszatartó erőt jelent. S az is kérdés, hogy tudjuk feltérképezni azt, hogy mennyi engedély nélküli vízi létesítmény - kút vagy bármilyen vízi létesítmény - van jelen pillanatban Magyarországon.

Engedjék meg, hogy néhány mondatban azt is kommentáljam, hogy ez a törvény szól még a hulladék-közszolgáltatásokról, valamint a közszolgáltatás nélkül maradó településeken az ideiglenes szolgáltató kijelöléséről, amelynek felelőse a Katasztrófavédelmi Hatóság. Jól látható - elsősorban abból, hogy már megint ennek a törvénynek a módosítására van szükség -, hogy problémás a hulladékkezelési közszolgáltatók működése. Mára több ilyen közszolgáltató is csőd közeli helyzetbe került, hiszen azok a rendszerek, amelyeket az Európai Unió ránk erőltetett, a regionális hulladéklerakók és területi rendszerek, amelyek sokszor száznál több települést foglalnak magukba, önmagukban véve életképtelenek. Ez abból is látszik, hogy sok helyen csőd közeli helyzet alakult ki.

Ehhez természetesen hozzájárultak a kormány-nak a hulladékgazdálkodási törvény módosítása óta meghozott különböző végrehajtási rendeletei is, a lerakási járulék, a termékdíjtörvények és még sok minden más olyan jogszabály-módosítás, amely ellehetlenítette ezeket a létesítményeket, és ezzel együtt veszélybe sodorta a települések hulladékkezelési közszolgáltatását. Nyilvánvalóan nem megengethető az, hogy előforduljon Magyarországon az a helyzet, amit eddig csak tv-híradókban láttunk, hogy Dél-Olaszországban, Nápoly környékén nem szállítják el a háztartási hulladékot, és ezzel olyan közegészségügyi helyzet alakul ki, amelynek a kialakulását nem volna célszerű Magyarországon megérni, mert ez sem esztétikailag, sem más szempontból nem kívánatos. A katasztrófavédelem természetesen ki tudja jelölni az ideiglenes közszolgáltatót, amely eddig maximum kilenc hónapig láthatta el ezt a feladatot, de most már egy kormányrendeletben meghatározott ideig tolják ezt ki. A kormányzat nyilvánvalóan készül arra, hogy komoly probléma lesz a hulladékkezelési közszolgáltatás terén.

Visszatérve a vízgazdálkodás szabályozására: itt is az a legnagyobb probléma, hogy 2010 óta megkezdődött a vízügyi ágazat átszervezése. Az egykori környezetvédelmi tárca megszűnése után az államtitkársághoz került, majd egyes jogkörök átkerültek a Belügyminisztériumhoz, elsősorban a vizek elleni védelemmel kapcsolatos feladatok, majd egyre inkább átkerült minden vizekkel kapcsolatos hatósági és igazgatási hatáskör a Belügyminisztériumhoz.

Azt mindig is mondtuk, nekünk is az a célunk, hogy a vízügy esetében egy tárca felügyelete alatt legyen minden hatósági és igazgatási hatáskör, mégpedig ott, ahol ezt a legjobban, legcélszerűbben, leghatékonyabban el tudják látni, és ahol megvan erre a megfelelő szakemberbázis. Ez lehet akár a Belügyminisztérium is, ezt most sem vitatjuk, de jelen pillanatban még mindig az a helyzet, hogy a környezetvédelmi felügyelőségek hatáskörében maradt például a kármentesítésekkel kapcsolatos vízügyi hatósági hatáskör, és még néhány apróbb hatósági hatáskör, ami szintén a széttagoltságot erősíti. A legcélszerűbb természetesen az lenne, ha egy külön tárca volna - ezt is mindig elmondjuk -, ha a természeti erőforrásoknak és a környezetvédelemnek egy olyan önálló tárcája volna Magyarországon, ahol egyben tudjuk ellátni azokat a vízügyi, természetvédelmi, környezetvédelmi és természeti erőforrásokkal kapcsolatos feladatokat, amelyek egy egységes szemléletet, egységes szakmai szabályozást, irányítást igényelnek, és nem pillanatnyi kormányzati érdekek alapján történne meg ezeknek a feladatoknak a szétosztása a különböző tárcák között.

Nagyjából ennyit szerettem volna elmondani. A végső álláspontot, hogy ezt a törvényjavaslatot tudjuk-e támogatni vagy pedig nem, a későbbiekben fogjuk kialakítani, attól függően, hogy lesznek-e elfogadott módosító indítványaink, hogy hogyan fog alakulni ez a javaslat a végső szavazás előtt. Mivel vannak benne pozitív kezdeményezések, nem zárjuk ki annak lehetőségét, hogy támogatni fogjuk. Arra buzdítom önöket, hogy ezen a törvényjavaslaton kívül hozzanak olyan újabb törvényjavaslatokat, amelyek radikálisan nyúlnak a probléma gyökeréhez, és Magyarország vízgazdálkodási problémáit a gyökerénél próbálja megoldani, hogy valóban egy hatékony és eredményes törvényalkotási munka folyjon itt az Országgyűlésben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Pogácsás Tibor: Igen.)* Megadom a szót, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Parlament! A Kepli Lajos képviselő úr által elmondott hozzászólásból az derült ki, hogy a törvényjavaslat egyes részeivel egyet tud érteni, s a hozzászólásának egy részével én is egyet tudok érteni, de ahogy hozzá is tette, egyes részek, különösen a vízgazdálkodással kapcsolatos részek nem ennek a törvénynek a keretén belül kell hogy szabályozásra kerüljenek. Én bízom benne, hogy a törvényjavaslatot végül majd támogatni tudják.

Herings Anita képviselő asszony hozzászólása különös bravúr volt. Miközben a rezsicsökkentéssel kapcsolatos árszabályozást - amely a szolgáltatóknál nyilván egy nagyon szigorú gazdálkodást hozott elő - bírálta, ugyanebben a hozzászólásban azok mellett próbált kiállni, akik nem tudják kifizetni a magas rezsit. Hát nyilvánvalóan nem lehet egyszerre magas szolgáltatói árakat elérni és azokat az alacsonyabb bérekből vagy nyugdíjakból kifizetni. Ez tehát egy érdekes bravúr volt.

Az önkormányzati feladatokkal kapcsolatos hozzászólása megint csak érdekes volt. Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy a felszíni csapadékvíz-elvezetés mindig is önkormányzati feladat volt, és ez a feladatfinanszírozásban meg is jelenik. A törvényjavaslat azt hivatott rendezni, ahol nem az önkormányzatok által fenntartott úthálózat, illetve az önkormányzat belterületén áthaladó vasútvonal van, és ehhez csatlakoznak vízvezető árkok. Itt a közlekedési hálózatot fenntartók közötti vitát zárja le a törvény, miszerint kimondja, hogy ezek a vízvezetők a közútkezelő, illetve a vasúttársaság fenntartásába tartoznak.

Még egyszer mondom, az önkormányzatoknak eddig is feladatuk volt a településen belüli felszíni vízvezetés, ezzel ők semmiféle új feladatot nem kaptak, és az ezekhez a feladatokhoz tartozó feladatfinanszírozás a forrásokat tartalmazta is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rendvédelmi feladatok ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4899. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

(17.30)

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország Kormánya által benyújtott, a

rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény módosításáról szóló T/4899. számú törvényjavaslat a rendvédelmi életpályamodellt bevezető új törvény hatálybalépése előtt szükséges és elengedhetetlen módosításokat tartalmazza. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény megalkotásakor az új illetményrendszer úgy került kialakításra, hogy az rendszerszintű, öt év alatt végrehajtott, összesen átlagosan 50 százalékos illetményfejlesztést tegyen lehetővé, és ne csak a 2015. II. féléve vonatkozásában meghatározott átlagosan 30 százalék mértékű illetményemelkedést biztosítsa.

A 2015. július 1-jétől megvalósuló, átlagosan 30 százalékos mértékű illetményemelkedést követően 2016. január 1-jétől évente, négy éven át a hivatásos állomány tagjainak átlagosan további 5-5 százalékos illetményemelést lehetővé tevő költségvetési fedezet kerül biztosításra. A törvénymódosítás révén megvalósuló illetményemelkedés részeként, abba beilleszkedve 2017-től kerül bevezetésre a teljesítményjuttatás.

Tisztelt Országgyűlés! A 2016-ban esedékes emelkedésnek még mindenképpen az új besorolási rendszerre történő átállást, az állomány életszínvonalának növelését kell szolgálnia. A törvény megalkotásakor alapelveként került megfogalmazásra, hogy az új törvény nem határoz meg átmeneti táblázatokat az illetmény kiszámításának módjára vonatkozóan, mindössze átmeneti rendelkezések révén biztosítja az átállást az új illetményrendszerre. Ez az átmeneti rendelkezés egy rövid, mindössze féléves átmeneti időszakot követően már 2016. január 1-jétől az új illetményrendszer alkalmazását rendeli el. Az új illetményrendszer teljes egészében történő bevezetése ugyanakkor csak az 5. évben, azaz 2019. január 1-jétől lehetséges, ezáltal 2019. január 1-jétől biztosítva a rendvédelmi hivatásos állomány jelenlegi illetményéhez képest az átlagosan 50 százalékos mértékű illetményemelést. Mindezek alapján az átmeneti rendelkezés korrekciója elengedhetetlen.

Tisztelt Országgyűlés! Világosan látszik tehát, hogy a jelen törvénymódosítási javaslat nem jelenti a rendvédelmi életpályamodell bevezetésének elhalasztását. 2016-ban folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések. A fegyveres és rendvédelmi életpályamodell keretében idén júliustól a katonák és rendvédelmi dolgozók fizetése átlagosan 30 százalékkal, majd 2019-ig évente további 5-5 százalékkal fog emelkedni. 2016-ban az összesen 35 százalékos emelés fedezetéül 121,7 milliárd forintot biztosít a költségvetés. A fegyveres és rendvédelmi területen dolgozó közalkalmazottak esetében így újabb 5 százalékos növekedés követi az idei emelést.

Az új törvény hatálybalépésével 2015. július 1-jétől az új rendvédelmi életpályamodell bevezetésre kerül. Jelen módosítás célja, hogy az eredetileg is meghatározott ütemezés szerint a 2019. január 1-jei

dátumhoz igazítsa az új illetményrendszerre történő végleges áttérés napját, ezzel is garantálva, hogy az új törvény által biztosított lehetőségek alapján 2019. január 1-jétől ténylegesen megvalósulhasson az átlagosan 50 százalékos mértékű illetményemelés.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekon túlmenően az Országgyűlési Őrség parancsnokának országos parancsnoki jogállását is rögzíti a javaslat. Az Országgyűlési Őrség a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek körében való sajátos státusából és speciális szervezeti felépítéséből adódóan, különös tekintettel arra, hogy a munkáltatói jogkör egy részét az Országgyűlés elnöke gyakorolja, indokolt a javaslatban felsorolt munkáltatói jogok törvényi szinten való szabályozása.

Tisztelt Országgyűlés! Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot vitassa meg és támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány törvényben garantált fizetésemelést és kiszámítható, folyamatos előrelépést biztosító életpályát ígért a rendvédelmi dolgozóknak - mondjuk, ezt töretlenül, hiszen az előző ciklusban is ezt ígérte folyamatosan -, lényegében erről szólt az új szolgálati törvény, és számtalan súlyos hibája ellenére egyébként az MSZP-frakció is ezért szavazta meg április 14-én.

Ennek a törvényjavaslatnak hosszú vitája volt a parlamentben meg azt megelőzően a szakmával, a társadalmi szervezetekkel is, és sok mindenben egyébként a kormányzati oldal teljesen elhibázott rendelkezése tekintetében visszalépett, de egy olyan pontja volt ennek a törvényjavaslatnak, amivel elérték azt, hogy talán 97 százalék fölötti többséggel szavazta meg a magyar Országgyűlés, és minden parlamenti frakcióval rendelkező párt igennel szavazott, az arról szólt, hogy új életpályát és új illetményrendszert kapnak az ezen a területen dolgozó emberek.

Ez a törvényjavaslat, amelyik most előttünk van, arról szól, hogy a törvény július 1-jei hatálybalépése előtt a kormány az egyik leglényegesebb elemében, az illetményrendszer bevezetésével kapcsolatban még a hatálybalépés előtt módosítani kívánja ezt a törvényjavaslatot; ha egyszerűen akarok fogalmazni, egyszerűen becsapja mindezt a 70 ezer embert, mind pedig a parlamentben ülő pártokat és az itt ülő képviselőket. Arról ugyanis szó nem volt a parlamenti vitában, az egyeztetések során, hogy önök egy ilyen szempontból a képviselőket és a parlamentet és az

érintettek is hintába ültető politikájukkal 2016. január 1-jei bevezetéssel önök a parlamenttel elfogadtatnak egy törvényt, majd néhány héttel később benyújtanak egy másikat, hogy jaj, bocsnat, nem is 2016. január 1-je, azt a számot elírtuk, az nem 6-os, hanem 9-es, csak fordítva néztük. Ez ugyanis nem így működik, államtitkár úr.

Itt két lehetőség van. Tehát önök az illetményrendszer nem fogják bevezetni. Én nem a fizetés-emelésről beszélek, az illetményrészerről. (*Kontrát Károly csóválja a fejét.*) Hiába csóválja a fejét államtitkár úr, az illetményrendszer alkalmazását 2019. január 1-jéig elhalasztja ez a törvényjavaslat. Az lehet, hogy államtitkár úr nem tudja, mi az az illetményrendszer, de akkor is ez van a saját maguk által benyújtott törvényjavaslatban. Államtitkár úr, ez így nem működik. Vagy az a helyzet, hogy a Belügyminisztérium nem tudta kiszámolni, végrehajtani az egyébként a parlament által nem olyan régen elfogadott törvényjavaslatot, és a 70 ezer emberre névre szólóan az új életpályarendszer és előmeneteli rendszer tekintetében nem tudta pontosan kiszámolni és végrehajtani azt, ami a törvényben van, akkor azt kell mondani, mert akkor ezek szerint maga a béremelés a továbbiakban nincsen veszélyben. Vagy a rosszabbik variáció, hogy önök kiszámolták, és rájöttek, hogy nincs fedezet arra, ami ebben a törvényben eredetileg benne volt. És hogy ez az utóbbi mennyire valószínű, arra három érvet mindenképpen fel kell hoznom.

Az egyik az, hogy önök benyújtják a törvényjavaslat 4. §-ában, világossá teszik, olvasom: „Ha a hatályos rendszeres díjazás 30 százalékot meghaladó mértékű illetményemelkedést biztosítana, akkor a hivatásos állomány tagja részére a 150. § (2) bekezdés szerinti alapilletmény helyett olyan mértékű alapilletményt kell folyósítani, ami 30 százalékos mértékű illetményemelkedést eredményez.” Ez jogilag csúrcsavarnak tűnik, egyről szól: itt nem átlag 30 százalékot fognak önök adni, hanem maximum 30 százalékot, és hogy a kettő között mi a különbség, ha valaki nem tudja, akkor azt javasolom neki, hogy egyszer jusson olyan helyzetbe az életében, hogy megtudja, mi a különbség az átlag 30 százalék meg a maximum 30 százalék között; egy.

Kettő: az illetményrendszer elhalasztását önök azzal indokolják, hogy a további 5-5-5 százalékos emelést így tudják biztosítani, ez a hivatalos kommunikáció. Az azért elég érdekes, hogy ezt április 14-én nem tudták még, amikor a parlamenttel ezt a törvényt elfogadtatták. De hogy mennyire nem igaz, amit mondanak, az Hende Csaba honvédelmi miniszternek a Honvédelmi bizottság évi meghallgatásán derült ki, ahol a honvédelmi miniszter büszkén jelentette, hogy a honvédség tekintetében ugyanez a 30 százalékos béremelés, plusz utána az 5-5-5 százalékos éves béremelés pontosan azt garantálja, hogy a honvédség tekintetében január 1-jével hatályba lép a törvény, hogy az illetményalap emelését a jövő évi költségvetés tartalmazza, és a plusz 5 százalékos

béremelésre is a Honvédelmi Minisztérium saját költségvetésében megvan a fedezet.

(17.40)

A Belügyminisztérium költségvetésében egy huncut fillér nincs. Nem lép hatályba a törvény, és nem emelkedik immáron - ha jól emlékszem - nyolcadik éve, valamikor 2008-ban emelte, ha jól emlékszem, az előző szocialista kormány utójára az alapilletményt, azóta önök egy fillért nem emeltek, és jövőre sem terveznek emelni egy fillért sem a rendszeti alapilletményen. Magyarul: azt állítják, hogy mindenki csukja be a szemét és higgye el, hogy majd önök ezt elintézik, a Belügyminisztérium majd ezt elintézi, a Miniszterelnökségen van 135 milliárd forint, ebből jut majd elég a rendvédelmi szféra 70 ezer dolgozójának is.

Csak a dolog ott bukik meg, és itt látszik - még egyszer mondom - kifejezetten és tökéletesen a különbség, hogy egyszerre hoznak be ugyanilyen életpályamodellt a honvédeknek és a rendvédelem területén, az egyiknél valahogy sikerül tisztességesen hatályba léptetni, megemelni az alapilletményt, berakni a költségvetésbe az 5 százalékos jövő évi emelést, a rendvédelem 70 ezer dolgozója tekintetében pedig ez elmarad. És még egyszer mondom: az az érvük, hogy higgyük el, hogy ez majd így lesz. Hát, hogy ki mit hisz el önöknek, az egy dolog, de az biztos, hogyha én honvéd lennék, egy picit nyugodtabb lennék, mint a rendvédelmi kollégák, akiknek legálabb törvényben van garantálva, hogy ez így lesz.

Tehát visszatérnék ahhoz az alapvető kérdéshez, hogy miért történt ez így, és államtitkár úr, arra egy épkezláb választ szeretnék itt kapni, hogy miért nem úgy csinálják, mint ahogy a honvédeknel? Miért nem emelik meg az alapilletményt? Miért nem garantálják törvényben a béremelést? Miért nincs benne a Belügyminisztérium költségvetésében ez az egész pénz? Csak nem azért, mert kiszámolták, és az új életpályamodell nem tudják bevezetni, mert nincs rá elég pénz? Csak nem azért rakják be ide, hogy 30 százalék fölött senki nem kaphat, még akkor sem, ha a törvény szerint annyi járna nekik, mert kiszámolták és kiderült, hogy jóval 30 százalék fölött kellene megemelni mindenki fizetését vagy sokaknak a fizetését, hogyha az új illetményrendszer be akarná vezetni.

Az a helyzet, hogy nagy valószínűséggel ez az utóbbi a valószínű, az a valószínű, hogy az életpályarendszer és az ahhoz kötődő illetményrendszer, amit önök megálmodtak, és amit a parlament elfogadott, annak a végrehajtására nincs valódi fedezet. Ennek az oka az, hogy önök nemcsak egy fél évvel eltolják, mert mondjuk, nem volt idő tisztességesen a rendleteket megalkotni, hanem mindjárt három évvel, és mindjárt a következő kormány első költségvetési feladatává teszik, hogy az új illetményrendszer majd valahogy gazdálkodik ki, 2019. január 1-jétől.

Azt gondoljuk, hogy ez ilyen szempontból elfogadhatatlan és nonszensz, az eljárás meg pláne. 38 650 forint lesz jövő évre az illetményalap, ahogy mondtam, 2008 óta változatlan.

Ami még jobban árulkodó abban a tekintetben, hogy itt most pénzügyi probléma lehet vagy nem, az pontosan az a szabály, amin államtitkár úr is gyorsan átsiklott, de említette, hogy a teljesítményjuttatást pedig 2017 tavaszáig elhalasztják. Holott a nemrég elfogadott és még hatályba sem lépett törvény szerint már jövő tavasszal kapták volna a rendvédelmiek azt a pénzt, ami arról szól, hogy aki jól dolgozik, annak a teljesítményértékelését megcsinálják, és aki nagyon jól dolgozik, az fog kapni évente kétszer jutalmat, de egy zárt, tisztességes rendszer keretében, egyébként ezt is támogattuk.

Mi az oka annak, hogy ezt nem vezetik be, államtitkár úr, azon kívül, hogy nincs rá pénz? Mondjon majd egy épkezláb érvet, hogy teljesítményértékelés már rég van a rendőrségen és a hivatásosoknál, a teljesítményértékelést meg fogják csinálni, csak épp pénzt nem fognak kapni érte az emberek.

De hogy még durvább a helyzet, azt az mutatja, hogy viszont július 1-jével, a jelenlegi törvény hatálybalépésével önök eltörlik a jelenlegi eltérítési rendszert a hivatásos állomány tekintetében. Jelenleg eltérítéssel lehetett bizonyos különös teljesítményeket, nagyobb teljesítményeket jutalmazni, vagy egyébként motiválni a kollégákat. Ezeket önök július 1-jével elveszik, és helyette 2017-ig, azaz másfél évig egy fillért nem adnak. Ezek az eltérítések lehetnek akár 30 százalékosak is, magyarul: elveszik a 30 százalékot, adnak 30 százalék béremelést, ott lesznek az emberek, ahol vannak, és cserébe semmilyen más jutalmazást nem fognak kapni, tehát olyan nagy előrelépés az ő életükben nem lesz. Ez is probléma, mert nyilván csaldódtak lesznek az emberek, de az a legszörnyűbb az egészben, hogy egy vagy másfél hónappal ezelőtt önök nem ezt a törvényt fogadtatták el a Magyar Országgyűléssel.

Itt van, hogy 5 százalékos, illetve 10 százalékos béremelést fognak kapni a közalkalmazottak. Hol van ez, miniszter úr, a törvényben? Tehát az, hogy önök ennek a törvénynek az indoklásába beleírják, meg a költségvetési törvény indoklásába beleírják, azt gondolom, önök is tudják a jogalkotási menetrendből, hogy az indoklás az nem normatív kategória. Sem a Belügyminisztérium költségvetésében nincs ennek fedezete, sem a közalkalmazotti bértáblában egy fillérrel nem emelnek semmilyen pénzt, önök egy törvény indoklásába beleírják, hogy majd bizonyísten, így lesz. Én remélem, hogy így lesz, csak az állomány tekintetében sokkal megnyugtatóbb lenne, ha akár ebben a törvényben, akár a költségvetési törvényben, a Belügyminisztérium fejezetében ez a pénz rendelkezésre állna, és nem Lázár János vagy a kormány jókedvén múlna, vagy éppen akármilyen gazdasági helyzeten vagy szükséghelyzeten múlna, hogy azt a pénzt elvonják-e másra, vagy megkapják az érintettek vagy nem.

Ami a Parlamenti Őrség szabályozását illeti, az egy logikus szabályozás, csak az a helyzet, hogy rámutat arra, hogy mennyire nonszensz ennek a Parlamenti Őrségnek a közjogi helyzete, hiszen most itt a munkáltatói jogviszonyt rendbe teszik, és világossá válik, hogy Kövér László az Országgyűlés elnökeként miniszteri jogköröket és miniszteri hatásköröket fog kapni egy rendészeti szerv vonatkozásában.

Erről beszéltünk a Parlamenti Őrség felállításának pillanatában is, hogy az nonszensz, hogy az Országgyűlés elnöke, tök mindegy, milyen színű, de egy fegyveres rendvédelmi szerv fölött úgy kap irányítási jogosítványt, hogy őt a kormányzati felelősség terhe nem nyomja. Ő nem interpellálható, őt parlamenti bizottság meg nem kérdezheti, ő a rendészeti szervezetnek adott utasításaival, akármilyen utasításaival kapcsolatban semmilyen módon felelősségre nem vonható. Persze, leszámítva a büntetőjogi felelősségre vonást, amire jó lenne, ha nem kerülne sor soha, de ez egy vicc. Hogy a belügyminiszter, hogy a honvédelmi miniszter fegyveres rendvédelmi szervek fölötti irányítási jogkörével kapcsolatban évente beszámol, a parlamenti bizottság kontrollálhatja, az Országgyűlés plenáris ülése számon kérheti, az Országgyűlés elnöke pedig úgy rendelkezik egy fegyveres rendvédelmi szerv minisztereket megillető jogosítványával most már, hogy őt egyébként ebben a tekintetben az égvilágon senki meg nem kérdezheti, hogy ezt miért tette, hogy tette! Legutóbb a közvélemény előtt megjelent beszerzési botrány tekintetében is, itt nincs kit megkérdezni, maximum a Parlamenti Őrség parancsnokát lehet berángatni egy bizottsági ülésre, a felelős politikai döntéshozót, az Országgyűlés elnökét itt senki meg nem kérdezheti semmiről.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ebben a formában és azokkal a magyarázatokkal, amelyeket eddig a kormány vagy a Belügyminisztérium ebben az ügyben tudott tenni, ez a törvény egy skandalum a benyújtása pillanatában, és egyelőre azóta is. Épkezláb magyarázatot nem tudtak arra adni, hogy a honvédségnél, a Honvédelmi Minisztériumnál miért van meg a pénz, ott a törvény miatt lép hatályba, és miért mondja azt Hende Csaba, szó szerint idézem: „Önök igaza volt, képviselő úr, ez garantálja a béremelést a honvédeknek.” Ez, hogy a törvény hatályba lép, és hogy a Honvédelmi Minisztérium költségvetésében ott van a pénz. Akkor mi garantálja a rendvédelmi szféránál, államtitkár úr, hogy az illetményrendszer eltolásával, egyébként a 70 ezer dolgozó hivatásos meg fogja kapni a béremelését, hogy jövő évben a Miniszterelnökség céltartalékából nem fogják elvonni a pénzt, vagy nem fogják az államigazgatás más területére költeni, ahogy egyébként a jelenlegi törvényben ez a pénz meg is van címkézve?

Én nagyon örülnék neki, hogyha kaphatnánk a nyilvánosság és a 70 ezer érintett számára is elfogadható magyarázatot, mert amit eddig hallottunk, az nem elfogadható magyarázat, és csak további

kétségeket éleszt mindenki. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Jelezném, hogy a Fidesz-KDNP közös álláspontját fogom most itt elmondani. Ezt megelőzően én csak az alelnöktársamnak, tehát Harangozó Tamásnak mondom, hogy ugyanezeket a kérdéseket természetesen a belügyminiszternek is feltette, a belügyminiszter úr adta meg a választ azon a honvédelmi és rendészeti bizottsági ülésen *(Dr. Harangozó Tamás: Nem kaptam rá választ! Lehet, hogy nem ugyanaz a bizottsági ülés volt.)*, ahol a belügyminiszter beszámolója elhangzott. Természetesen azt a részét is tudom, amikor a honvédelmi miniszter úrnak is feltette a kérdést, hiszen egy bizottságban ülünk *(Dr. Harangozó Tamás: És ellentmondott a kettő, igen.)*, tehát én erre ennyit tudok mondani. És ezt megelőzően egyébként mind a ketten részt vettünk azokon az ötpárti előkészítéseken is, amit a belügyminiszter ebben a tárgykörben összehívott.

(17.50)

Tehát, tisztelt Ház, tisztelt képviselőtársaim, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi törvény módosításáról szóló javaslat technikai jellegű módosításokat tartalmaz. Már korábban előttem is elhangzott, hogy a magas támogatottsággal elfogadott törvényjavaslat szövegét szükséges pontosítani, hogy minden tekintetben megfelelő legyen. A jelenlegi javaslat pontosítja a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek országos parancsnoknak minősülő vezetőinek körét azzal, hogy a jelenlegi felsorolást kiegészíti a már elhangzott Országgyűlési Őrség parancsnokával. A módosítás a jelenlegi szabályokhoz képest érdemi változást nem eredményez.

A másik pontosítás már eredményezett félreértéseket. A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi törvény megalkotásakor az új illetményrendszer úgy került kialakításra, hogy az ne csak a 2015 második féléve vonatkozásában meghatározott átlagos 30 százalékos emelkedést biztosítson, hanem hosszabb, négyéves időtávra tervezett illetményemelésre is lehetőséget adjon. *(Dr. Harangozó Tamás: Mellébeszélés.)*

Alapelveként került ugyanakkor megfogalmazásra, hogy a Hszt. nem határoz meg átmeneti táblázatokat az illetmény kiszámításának módjára vonatkozóan, mindössze átmeneti rendelkezések révén biztosítja az átállást az új illetményrendszerre. A Hszt. ezen átmeneti rendelkezései egy rövid, mindössze

féléves átmeneti időszakot követően már 2016. január 1-jétől az új illetményrendszernek teljes egészében történő alkalmazását rendelte el, így ennek korrekciója szükséges. *(Mirkóczki Ádám: Felesleges felolvasni! - Kontrát Károly: Türelem!)*

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi törvény illetménynövekedéséről szóló rendelkezései megkérdőjelezhetetlenek - ezt a Belügyminisztérium is leszögezte -: a hivatásos állomány részére rendszerszintű, összesen 50 százalékos bérfeljesztésre kerül sor, öt évre elosztva. Ebből 2015. július 1-jei hatállyal állománykategóriánként eltérően átlag 30 százalékos mértékű illetményemelés fog megvalósulni. Ezt követően az állomány tagjai 2016. január 1-jétől évente átlagosan 5 százalékos mértékű emelésben részesülnek 2019. január 1-jéig. Magyarország 2015. évi központi költségvetése tartalmazza a fegyveres és rendvédelmi életpályarendszerek bevezetéséhez kapcsolódó többletkiadások fedezetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP támogatja a törvényjavaslatot. *(Dr. Harangozó Tamás: Az van ideírva neki! - Kontrát Károly: Türelem!)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Mi azért bízunk abban, amit a belügyminiszter kijelentett, illetve a Belügyminisztérium ezzel kapcsolatban az elmúlt időszakban megfogalmazott akár a Honvédelmi és rendészeti bizottság ülésén, akár itt az előbb Kontrát államtitkár úr is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem szeretném azokat az aggályokat és kritikákat szó szerint megismételni, bár megtehetném, amit Harangozó képviselőtársam is mondott, egy dologra azonban szeretném én is felhívni a figyelmet. Amikor ez az életpályamodell és ez a jó vaskos törvény mindenfajta kritika ellenére konszenzusra jutott, akkor pontosan az illetményrendszer volt az, amit minden frakció támogatott, és úgy gondoltuk, hogy ez a minimum, erre különböző hibák és észrevételek ellenére nem szabad és nem is lehet - éppen a hivatásos állomány miatt - nemet mondani. Aztán, amikor ez a javaslat bekerült, akkor mindenki fölkapta rá a fejét, és akkor finoman fogalmazok, úgy a hivatásosok és a különböző szakszervezetek véleményformálói és úgy az ellenzéki pártok, hiszen van itt két furcsa dolog.

Aztán jött ez az ominózus honvédelmi és rendészeti bizottsági ülés, amikor Pintér Sándor belügyminiszter úr meghallgatása zajlott, és én szerettem volna azt hinni, hogy ha újságírók előtt, kamerák előtt váltig állítja, hogy nincsen semmi probléma, július 1-jével a 30 százalékos átlagos béremelés meg-

történik, azt higgyük el, hogy így lesz. Akkor én elfogadtam, hogy jó, akkor biztos valami zavar van, és akkor ez majd valahogy rendezve lesz. De talán röviddel utána, pontosan, amit Harangozó képviselőtársam is említett, Hende Csaba honvédelmi miniszter úr meghallgatása következett, ő volt az pontosan, aki szerintem azt is elbizonytalanította, aki úgy gondolta, hogy hihet Pintér Sándornak, és nem kell aggodnunk. Mert amit Harangozó képviselőtársam felolvasott, az szó szerint úgy hangzott el.

Én itt arra hívnám fel a figyelmet, hogy valóban, a Honvédelmi Minisztérium költségvetésében egyértelműen látszik az az összeg, ami az életpályamodell bevezetéséhez és hatálybalépéséhez szükséges, ha pedig megnézzük a Belügyminisztérium költségvetését, akár az előző évihez képest, ott meg nem látszik. Tehát itt nagyon nehéz, azért 70 ezer személy 30 százalékos béremelése, az nyilván egy hatalmas összeg, annak a Belügyminisztérium költségvetésében meg kellene jelenni. Ez az egyik aggályos pont, ami ellentmond mindannak, amik itt az imént elhangzottak.

A másik pedig, ezt szeretném azért szó szerint felolvasni, a 354. §: „A hivatásos állomány tagja 2019. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult.” 2019! Én azt gondolom, ahhoz, hogy az összes ellenzéki párt támogatását bírja ez a javaslat, és ahhoz, hogy egyértelműen és megnyugtatóan tudjon mindenki ugyanolyan konszenzussal elfogadni vagy elfogadtatni - önök tudják elfogadtatni ezt a javaslatot -, ahhoz ezt a két alapvető dolgot kellene tisztázni. Egyrészt, hol van az a költségvetési hely, ami ezt a sokmilliárdos tételt tartalmazza? A másik pedig: ez a szöveg egyértelműen 2019-ről szól.

Tehát én azt gondolom, hogy itt azért jogosak azok az aggályok és gondok azok a kritikák, amelyek nem voltak meg az eredeti javaslat néhány hónappal ezelőtti vagy néhány héttel ezelőtti elfogadásánál, mert ott azért ez feketén fehéren elég egyértelműen tisztázva volt. Azóta viszont bejött egy költségvetés, és, még egyszer mondom, a Belügyminisztérium költségvetését, ha valaki megnézi, akár az előző évihez képest, nincs. Tehát melyik az a költségvetési táblázat vagy melyik az a sor, ahol nekünk ezt meg kellene találni, hogy július 1-jétől hol van és mekkora összeg, ami a 70 ezer dolgozó béremelését tartalmazza? (Kontrát Károly bólogat.) Tehát én elfogadom, ha ez megvan és látom, akkor semmi gond. De még egyszer mondom, ez azért elég problémás. És még egyszer: itt van ez a 354. §, nem kell hozzá nagy lingvisztikai érzék, hogy ezt bárki értelmezhesse, tehát ez 2019. január 1-jét jelenti. Tehát ezt hogyan kell értelmezni?

Ha erre a két kritikára vagy észrevételre egyértelmű és egzakt választ kapok, akkor azt mondom, hogy rendben van, mert nyilván nem szeretnénk 70 ezer dolgozóval kiszúrni. De én azt gondolom, ha önök továbbra is azt állítják, hogy július 1-jével megtörténik az átlagos 30 százalékos béremelés, és mégsem történik meg, akkor nyilván önöknek is van

benne felelőssége. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Kónya Péter képviselő úr, független. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit önök most műveltek a szolgálati törvény módosításával, azt két szóban lehet értékelni: szakmai dilettantizmus. Önök hónapokon keresztül dolgoztak egy életpályamodell kidolgozásán a rendvédelmi dolgozóknak, majd ezt elfogadtatták a parlamenttel, aztán egyszer csak idehozzák két hétre rá egy törvénymódosításban, hogy ennek a bevezetését eltolják még jó pár évre.

(18.00)

Nagyon hasonlóan egyébként a jelenlegi szituáció az 1996-os szituációhoz, amikor is a szolgálati törvényünket fogadták el. Akkor is arról szólt a dolog, hogy a kötelezettségeket bevezették azonnal, míg az illetmények elfogadását eltolták három évvel. Tudom, hogy be van tervezve a bérfejlesztés, nem is erről szól a dolog. De önök megígérték az állományoknak, hogy új életpályamodelljük lesz, egy háromlábú, három biztos, mint egy székek, három lábon álló életpályamodellt kívánnak bevezetni. Ennek az egyik eleme volt az új illetményrendszer, a másik eleme a szolgálati lakásokra vonatkozó rendszer, illetve egy olyan életbiztosítási rendszert kívánnak önök bevezetni, ami valamilyen módon kiváltja az egykori szolgálati nyugdíjrendszert.

Az utóbbi két elemet már eleve nem akarták most bevezetni, csak évek múlva, most úgy néz ki, hogy ennek a széklábnak a harmadik elemét, vagy ennek a székeknek a lábát is kitörték, mielőtt bevezetésre került volna. Önök nem először csapják be az állományt. Becsapták akkor, amikor megszüntették a szolgálati nyugdíjrendszerüket, becsapták akkor, amikor a már nyugdíjasoktól elvették a nyugdíjas státusukat, becsapták akkor, amikor büntetőadóval sújtották a szolgálati járandóságosokat, és becsapják most, amikor a nagy nyilvánosság előtt bejelentették, hogy új életpályamodell adnak a rendvédelmi dolgozóknak, és ehhez képest a bérfejlesztést megvalósítják, de az életpályamodell nem.

Miközben arról szó nincs, hogy azokat a megszorításokat és szigorításokat, amiket egyébként a törvénnyel bevezetnek, eltolják. Például azt, hogy rendfokozatában vissza lehet vetni a rendvédelmi dolgozókat, a hivatásos állományt, ha alacsonyabb beosztásba helyezik őket. Ez, úgy tűnik, bevezetésre kerül, az új illetményrendszer az életpályamodell részeként pedig nem.

Tehát azt tudom mondani önöknek, hogy jó lenne, ha megtalálnák a felelőst, aki hónapokon keresztül dolgozott vagy dolgoztak azon, hogy egy olyan életpályamodelt és egy olyan illetményrendszert dolgozzanak ki, ami bevezethetetlen. Van-e ennek felelőse, államtitkár úr? És azt tudom mondani, hogy semmilyen módon nem lehet ezt támogatni. Az államán várta az új illetményrendszert, várta az új életpályamodelt, önök ezt most elhúzták mézesmadzagként, és nem fogják bevezetni. Úgyhogy én azt gondolom, hogy szégyelljék magukat. Köszönöm a szót. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Felszólalásra jelentkezett Harangozó Tamás képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Csak hogy folytassam egy picit azt, amit itt Kónya Péter elkezdett, beszéljünk már konkrétumokról, mert itt néhányan valamennyire beleástuk magunkat, ha nem is merjük azzal hitegetni magunkat, hogy értünk ehhez, de azért csak foglalkoztunk vele elég sokat.

Az új illetményrendszer, ami ebben az új Hszt.-ben benne van, az azt mondja, hogy innentől kezdve az illetmény úgy fog kinézni, hogy alapilletmény plusz pótlékok plusz teljesítményjuttatás. Ezt ígérték, ezt fogadta el az Országgyűlés. Ezt halasztják most el önök 2019. január 1-ig. Az alapilletmény ráadásul beosztási illetményből, szolgálatiidő-pótlékból és hivatásos pótlékból áll.

Ez az új rendszer. Ezt támogattuk mi, mondván, hogy igen, mi is azt gondoltuk, és ezt leírtuk már sokszor szakmailag is, hogy beosztásokhoz és az ott konkrétan elvégzett feladathoz illeszkedő illetményrendszer kell, nem ez a becsontosodott mostani. Mert ott lehet differenciáltan úgy az illetményrendszer működtetni, hogy két hasonló beosztás között is óriási különbség van, akár kompetenciában, akár megterhelésben, és ezt egy illetményrendszernek tudnia kell kezelni. Ez az új tudná kezelni. Ehhez képest, államtitkár úr, ami most be van nyújtva törvény, világossá teszi, hogy ez 2019. január 1-ig nem lép hatályba. Hogy mennyire így van, még külön beleírták azt is, hogy bármilyen változás van a szolgálati beosztásban, viszonyban, addig azt úgy kell tekinteni, mondjuk, 2017-ben valakit áthelyeznek vagy előléptetnek, mintha az a 2016-os előléptetés vagy áthelyezés 2015. június 30-án, azaz a törvény bevezetése előtti napon történt volna. Egyébként ez eléggé érdekes jogi megfogalmazás. De hát Unortodoxiában nem ritka az ilyen. Magyarul világossá teszik, hogy 2019. január 1-ig önök befagyasztják a jelenlegi illetményrendszert.

Azt külön jó lenne meghallgatni, hogy egyébként, ahogy Kónya Péter is mondta, az előmeneteli rendszer bevezetése után mi fog történni. Nézek itt a BM szakértőire is, hátha füstjelekkel vagy valamivel

ők legalább tudnak választ adni ezekre. Államtitkár úr, be fogják vezetni július 1-től azt, hogy a beosztáshoz kötődik például a rendfokozat. Címzetes beosztások lesznek a jelenlegiek, például valaki 2-3 beosztás-rendfokozattal is visszaeshet ahhoz képest, hogy milyen beosztása van, címzetesként használhatja a régi rendfokozatát, csak hogy a jelenlegi illetményrendszerben, amit önök befagyasztanak 2015. június 30-án, például még rendfokozati illetmény is van. Nem sok pénz, de van.

Tehát az új rendszerben július 1-jével önök visszahajítanak valakit ezredesből őrnagynak, címzetes ezredesi rangját, rendfokozatát megtarthatja úgy mond, de az lesz a sokkal érdekesebb, hogy például az ezredesi illetmépótlékával mi lesz. Tud-e arra választ adni majd államtitkár úr? Hogy fogják úgy bevezetni az előmeneteli és egyébként az életpályarendszer minden más részét, hogy az illetményrendszer, egy régi életpályamodell illetményrendszerét még három évig fenntartják? Ezekre a kérdésekre hogyan fognak választ adni? Hivatásos pótlék 2015. június 30-án nincs, államtitkár úr. Nincs. Ma nincs hivatásos pótlék. Ma mindenféle pótlék van. Akkor azokkal a rendeletekkel, amik most megjelentek, hogy ki a hivatásos, ki nem hivatásos, kinek mennyi hivatásos pótlék fog járnival, akkor azzal mit fognak csinálni? Hiszen a 2015. június 30-i állapot szerint ezt nem vezetik be még három évig. Nyilván a beosztási illetmény, a szolgálatiidő-pótlék, amiből a fizetés állna, az is falra hányt borsó, amit eddig erről hallgattunk, mert a jelenlegi rendszert fagyasztják be, és ahhoz adnak hozzá 30 százalékat.

A legnagyobb problémánk, hogy kérdéseink, azon túl, hogy ennek most mi a valódi oka, és erre tényleg nagyon várnánk egy választ, hogyan fog így működni az új életpálya, ha az illetményrendszer marad a régi. Még egyszer mondom, arra az egyre adjon például választ, hogy a rendfokozati illetményrendszere innentől kezdve hogy fog működni, amikor mostantól beosztáshoz kötődik. És mint tudjuk, ami elég vicces az új törvényben, próbáltuk rá felhívni a figyelmet, egy tábournoki rendfokozat is elvehető lesz július 1-jétől, ha az, aki viseli, a jövőben nem olyan beosztást tölt be, ami az új törvény értelmében tábournoki beosztás.

Ezt kérdeztem én is a bizottság ülésén, hogy ezt hogyan képzeljük el, hiszen a tábournoki rendfokozatot a köztársasági elnök a maga döntésével adja a miniszter előterjesztésére, és általában komolyabb tábournoki rendfokozati átadó ünnepség szokott lenni fönt, a Sándor-palotában. A jövőben lesznek-e majd ilyen csillagletépős rendezvények is, ahol a belügy-miniszter javaslatára majd egy-egy csillagot letépnek a tábournokokról? Meg visszakerik a piros csíkos egyenruhát, és azt Áder elnök úr majd elcsomagolja jobb időkre. Az egész egy vicc.

Na de, a tábournoki rendfokozati illetményt is, mondja már meg nekem valaki, akkor hogy fogják alkalmazni ebben az új rendszerben? Nyilvánvalóan, majd amikor ez a törvény elindul, ezer és egy ilyen

kérdés fog felmerülni, amire ma nem kapunk választ, és amire ez a, ha jól emlékszem, másfél vagy kétoldalas törvényjavaslatnak csúfolt valami egyáltalán nem ad választ, sem a normaszövegben, sem az indoklásában.

Köszönöm szépen, és várnám államtitkár úr szakmailag megalapozott válaszait. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az iménti felszólalások alatt ön rendre bólogatott, vagy igenlél, vagy nemlél, tehát hogy minden rendben van. Én most csak arra szeretnék akkor egyértelmű választ kapni, hogy a 353. §, gondolom, ez az, amire önök hivatkoznak, a (3) és az (5) bekezdése garantálná elvileg a 2015. július 1-től történő béremelést. A (3) bekezdés egyértelműen fogalmaz: a hivatásos állomány azon tiszti vagy tiszthelyettesi besorolási osztályába tartozó szolgálati beosztásba besorolt tagja esetében, aki 2015. június 30-án a rendvédelmi szerv alapfeladatának ellátására létrehozott szolgálati beosztásban teljesít szolgálatot, az illetményemelés 30 százalékos. Az (5) pedig a vezetői beosztásba tartozó tagokra vonatkozik, akik esetében 15 százalékos.

(18.10)

De ön szerint az hogy fér össze, hogy a következő paragrafus, a 354-es pedig kimondja az ezzel homlokegyenest ellentétet, amiről már beszéltünk, hogy a hivatásos állomány tagja 2019. január 1-jét követően az e törvény szerinti illetményre jogosult? Tehát az, ami a 353-asban van, majd azt követően a 354-esben, itt valami nagyon nagy káosz van, vagy valaki nagyot hibázott, mert ez - akárhogy értelmezi az ember, feketén fehéren benne van - teljesen ellentétes egymással. Tehát akkor ezt vagy módosítani szükséges, ha önöknek van igazuk, és valóban július 1-jével megtörténik az átlagos 30 százalékos emelés, illetve a vezetők esetében a 15 százalékos, vagy a 353-ast kell módosítani, ne csapjuk be egymást, hanem akkor az 2019, mert ez a két paragrafus teljesen ellentmond egymásnak. Ez az szerintem, ami alapján mindenki úgy érzi, hogy itt valami - és finoman fogalmazok - nagyon nem stimmel.

Tehát akkor erre legyenek már kedvesek válaszolni, mert ez így továbbra is vagy egy hatalmas nagy hiba, vagy egy szándékos jogi trükközés. Mert - még egyszer mondom - ha ezt valaki egymás után elolvassa, teljesen ellentmond egymásnak. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki nem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Köszönöm Harangozó képviselő úrnak, hogy megvárja a válaszomat, mert nagyon sok kérdést tett fel, és szeretnék válaszolni, és szeretném világossá tenni azt, hogy én abban bízom, hogy csak félreértés van itt az ellenzéki pártok, az MSZP és a Jobbik képviselői részéről, hogy félreértik ezt a helyzetet. Szeretném elmondani, úgy, ahogy Pintér Sándor belügyminiszter úr a ma egyheti miniszteri meghallgatásán a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén, illetve ahogy Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr itt a 2016-os költségvetés általános vitájában elmondta, idézem: „2016-ban folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések is, a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell keretében idén júliustól a katonák és a rendvédelmi dolgozók fizetése átlagosan 30 százalékkal, majd 2019-ig évente további 5-5 százalékkal fog nőni, emelkedni. 2016-ban az összesen 35 százalék...” (*Dr. Harangozó Tamás: Törvény! Törvény szerint!*) Én is meghallgattam önt, képviselő úr, köszönöm, hogy meghallgat engem is. Tehát: „2016-ban az összesen 35 százalékos emelés fedezetül - Mirkóczki képviselő úrnak mondom - 121,7 milliárd forintot biztosít a költségvetés...”, ez a 2016-os, aminek a tárgyalása jelenleg is tart. „A fegyveres és rendvédelmi területen dolgozó közalkalmazottak esetében így újabb 5 százalékos növekedés követi az idei emelést.” Egyébként ezzel kapcsolatban szeretném elmondani - mert azt kérdezte Harangozó képviselő úr, hogy mi erre a garancia -, hogy miniszteri rendelet fog erről születni, a közalkalmazottak illetményemeléséről. Szeretném tehát leszögezni és világossá tenni, amit Pintér belügyminiszter úr és Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr is elmondott, hogy 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékos illetményemelés lesz a rendvédelmi területen dolgozó hivatásosok vonatkozásában.

Két érvet mondok, képviselő urak, ami az én igazamat igazolja. Egyrészt 2015 júliusában minden hivatásos megkapja az átsorolását, tehát az átsorolási papírból világosan látja, hogy az ő illetménye hogyan alakul, és 2015. augusztus elején, amikor a számlájára megérkezik a pénz, világosan látja, hogy megérkezett a pénz. (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*) Képviselő úr, engedjék meg azt, hogy ez az esély megadasson a hivatásos állománynak, hogy bízhasanak abban, hogy ez az emelés tényleg meg is fog valósulni. A másik érvem pedig: önök, ellenzéki képviselők - és remélem, még sokáig azok lesznek - ellenőrzik a kormányt, ellenőrzik a kormány tevékenységét, és ha akár a plenáris ülésen a parlamenti műfajokban, interpellációban, azonnali kérdésben, kérdésben vagy a bizottsági meghallgatás

során módjuk lesz észrevételeit tenni, ellenőrizni a kormány tevékenységét, ha esetleg mégis ellentmondást tapasztalnak. Én arra kérem, hogy éljenek ezzel a jogukkal, és tegyék meg azt, de eleve ne kifogásolják, és ne vonják kétségbe, hogy ez az emelés megvalósul. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)*

Ami pedig Mirkóczki Ádám képviselő úr feltett kérdéséről, hogy hol van a 2015-ös, és mondjam meg, hogy hol van a forrása: képviselő úr, a Miniszterelnökség fejezetében van 44 milliárd forint a 2015 második félévi, tehát július 1-jétől december 31-éig kifutó emelésre, tehát ott van a 44 milliárd forint, ez mind a rendvédelmi, mind a katonák számára rendelkezésre áll. A 2016-os vonatkozásában pedig 121,7 milliárd forint emelés áll rendelkezésre. *(Mirkóczki Ádám: Az hol?)*

A következő választ szeretném adni Harangozó képviselő úrnak, hogy mi a garancia arra, hogy emelkedik 2019-ig az illetmény, hogyha az illetményalap nem változik - ezt a kérdést is feltette a képviselő úr. Erre azt szeretném válaszolni elmondani, hogy a törvényben lévő szorzószámok garantálják azt, hogy ez az emelés, emelkedés, az 50 százalékos emelkedés 2019-re meg fog valósulni. *(Dr. Harangozó Tamás: Az nem lép hatályba!)* És egyébként mi kezdettől fogva, az elejétől fogva, az egyeztetéseken is, mindenhol, az ötpártin, ami két ütemben, két körben valósult meg, azt mondtuk... *(Mennydörgés hallatszik be kintről. - Dr. Bárándy Gergely: Égszakadás! - Dr. Harangozó Tamás: Égszakadás van! - Dr. Bárándy Gergely: Az államtitkár úr olyanokat mond! - Derültség az ellenzéki pártok soraiban. - Novák Előd: SMS-t kellene küldeni az embereknek, hogy csukják be az ablakot!)* - azt mondtuk, hogy 30 százalékos emelés 2015. július 1-jétől, és '16., '17., '18., '19. január 1-jétől további 5-5, így jön ki az átlagos 50 százalék.

Még egyszer mondom tehát - és én jóhiszemű vagyok, szeretném azt hinni, hogy jobbikos, illetőleg különösen MSZP-s képviselőtársunk, Harangozó Tamás félreértette -, hogy nincs arról szó, hogy elhalasztanánk az illetményemelést, ezek megvalósulnak, ezek megvalósulnak az eredetileg elhangzottak szerint, tehát 2015. július 1-jétől és '16., '17., '18., '19. január 1-jétől kezdődően, és ez 2019. január 1-jén fejeződik be, akkor érik el az átlagos 50 százalékos emelkedést.

Akinek változik a beosztása - ez volt Harangozó képviselő úrnak a kérdése -, azzal mi lesz, hogy alakul az illetménye? Az illetményemeléssel arányosan fogja megkapni az új illetményét 2019-ig, tehát erre a kérdésre ez a válaszom.

Ami a rendfokozati illetményről - ezt is megkérdezte -, nincs rendfokozati illetmény, mert az beosztáshoz kötődik, és a beosztási illetmény már tartalmazza ezt, és ezt kifejezi, képviselő úr. *(Dr. Harangozó Tamás: De nem lép hatályba!)* Még egyszer mondom tehát: hatályba lép július 1-jétől ez a törvény, az emelések, az illetményemelések megtörténnek.

Én arra kérem önöket, hogy ne bizonytalanítsák el a hivatásos állományt *(Mirkóczki Ádám közbeszól.)*, az állomány megkapja július hónapban az átsorolást, megkapja augusztus elején az első emelt illetményt, és fokozatosan, folyamatosan minden hónapban meg fogja kapni. 2016. január 1-jétől a további 5 százalékos, '17. január 1-jétől a további 5 százalékos és '18., valamint '19. január 1-jétől a további 5 százalékos emelést meg fogja kapni. Én arra kérem önöket, hogy itt a parlamentben is kísérjék figyelemmel, és tegyék szónak, hogyha ez nem történik meg, de ne bizonytalanítsák el az állományt, ne vegyék el azt az örömet, amely abban a hitben leledzik, hogy az ő illetményük is, az ő megbecsülésük is nő.

Szeretném kifejezni a köszönetemet, hogy az eddigi ötpárti egyeztetésen támogatták ezt a javaslatot, még egyszer mondom: én úgy tekintem, mintha félreértés lenne ez, hogy úgy értelmezik, hogy ez nem kerül bevezetésre. Még egyszer mondom tehát: az, amit Harangozó képviselő úr megfogalmazott, hogy miért szerepel ez, ez egy pontosítás, hogy '16. január 1-je helyett '19. január 1-je, mert mindig azt mondtuk, hogy 2019. január 1-jére érik el az 50 százalékot *(Kónya Péter közbeszól.)*, ez továbbra sem változik, ezt világosan szeretném megmondani.

A közalkalmazottakkal kapcsolatos kérdésre válaszoltam. *(Dr. Harangozó Tamás közbeszól.)* A végrehajtásra a fedezet vonatkozásában válaszoltam. Szeretném megköszönni Firtl Mátyás képviselő úrnak a Fidesz-KDNP-frakció nevében elhangzott támogató javaslatot.

Mirkóczki Ádám képviselő úr kérdéseire, hogy hol van a fedezete, és hogy történik ez, válaszoltam. Én abban bízom, hogy ez a válasz elfogadható. És még egyszer mondom: kísérje figyelemmel a képviselő úr azokat a lépéseket, amelyek ennek a végrehajtásához szükségesek, hiszen a törvény 2015. július 1-jétől lép hatályba, tehát nincs szó az elhalasztásáról, és amikor a hivatásosok megkapják az átsorolást és az illetményt, akkor tapasztalhatják, hogy ez az emelés megvalósul. Abban is bízom egyébként, abban is bízom, és úgy gondolom, hogy a kormány eddigi működése garancia arra, hogy ezek az illetményemelések, illetve az életpályamodell mind a három vonatkozásában, tehát az illetményemelés, a lakhatási támogatás, illetőleg a biztosításrendszer teljes mértékben bevezetésre kerül, és ezzel is kifejezzük, a magyar parlament kifejezi az elismerését a hivatásos állományúaknak a köz érdekében végzett magas színvonalú szolgálatteljesítésért.

(18.20)

Erre tekintettel azt kérem a tisztelt Háztól, a tisztelt képviselőtársaimtól, hogy mivel minden kérdésre válaszoltam, és remélem, hogy megnyugtató választ tudtam adni az elhangzott kérdésekre, támogassák ezt a javaslatot, mert ezzel is hozzájárulnak ahhoz, hogy Magyarországon nagyobb rend lesz,

nagyobb közbiztonság lesz. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Közzolgálati Egyetemről, valamint a közigazgatási, rendészeti és katonai felsőoktatásról szóló 2011. évi CXXXII. törvény és a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5050. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a Miniszterelnökséget vezető miniszter államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az, hogy megteremtse az összhangot a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről szóló törvény és az Országgyűlés által szintén most megtárgyalandó, az egyes, a felsőoktatás szabályozására vonatkozó törvényt módosításokról szóló T/4767. számú törvényjavaslattal, továbbá az Országgyűlés által már elfogadott, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvénnyel.

A T/4767. számú, felsőoktatási tárgyú törvény-csomag megszünteti a képzési ág fogalmát, továbbá módosítja az egyetemmé minősülés feltételeit, melyeknek a Nemzeti Közzolgálati Egyetem már teljeskörűen megfelel.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény bevezeti a tisztjelölti jogviszonyt. A rendészeti alapképzésre nappali tagozatra felvételt nyert személy ösztöndíjszerződés megkötésével tisztjelölti állományba kerül.

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek tisztjelöltjeire a honvéd tisztjelöltekével azonos szabály alkalmazása indokolt. Azonban a rendészeti alapképzés tekintetében a kifogástalan életvitel ellenőrzése releváns. A 2016. július 1-je után tanulmányikat megkezdők lesznek az első tisztjelöltévfolyam, az ezt megelőzően rendszerbe került hallgatók még közzolgálati ösztöndíjasként folytatják, illetve fejezik be tanulmányaikat. E rendelkezések és a kapcsolódó további pontosítások 2016. július 1-jén lépnek hatályba.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat további célja azon rendelkezések beiktatása, melyek a Nemzeti Közzolgálati Egyetem államtudományi felsőoktatási intézménnyé alakításához szükségesek. E módosítás alapját a kormány 2014. évi, az Állam-

reform Bizottság felállításáról szóló határozata jelenti, melyben a kormány egyetértett a Nemzeti Közzolgálati Egyetem államtudományi felsőoktatási intézménnyé történő átalakításával, és az államtudományok egységes oktatását a kormány jelenleg is, változatlanul szükségesnek tartja.

A változás okán a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről szóló törvény szövegében a „közigazgatási” szövegrészek helyébe az „államtudományi és közigazgatási” szövegrész lép, egyidejűleg a felsőoktatási törvény megfelelő módosítására is sor kerülhet. A módosítás a közigazgatási felsőoktatás törvényi fogalmát az „államtudományi” megjelöléssel bővíti.

A közigazgatási felsőoktatás fogalmát a 2011. évi CXXXII. törvény, azaz a Nemzeti Közzolgálati Egyetemről szóló törvény határozza meg azzal a céllal, hogy olyan felsőoktatási képzési ág jöjjön létre, amely célzottan a tisztviselői életpályára készíti fel. Ennek egyik intézményi garanciájaként a törvény a közigazgatás-fejlesztésért felelős minisztert határozza meg a közigazgatási felsőoktatás felügyeletéért és a Nemzeti Közzolgálati Egyetem fenntartásáért is felelős miniszterként.

A törvény végrehajtásaként 2011-ben a korábban egységes képzési területként szabályozott ügynevezett jogi-igazgatási képzési terület szétvált, és a jogi képzési terület, gyakorlatilag a jogászképzés is önállóvá vált. A közigazgatási szakértőnek ugyanis szerteágazóbb ismeretekre van szüksége, mint amelyet a jelenlegi jogászképzés nyújt. A jogászok fontos feladatot töltenek be különösen a jogalkotási és jogalkalmazási feladatok terén, de nem rendelkeznek azokkal a sokrétű szakigazgatási, közmenedzsment-, ágazatpolitikai ismeretekkel, amelyekkel egy tisztviselőnek, egy professzionális közigazgatási szakembernek rendelkeznie kell.

A közigazgatási felsőoktatást a javaslat bővíti az államtudomány területével. Az államtudomány az állam működésével, szervezetével, feladatával kapcsolatos komplex ismereteket jelenti. A közigazgatás és annak képzése, kutatása az államtudomány törzsananya. Az államtudományokban azoknak kell jártasságot szerezniük, akik tisztviselői, közzolgálati vezetői karrierre, az állam magas szintű szolgálatára készülnek. Ezért az államtudományban az utánpótlást a javaslat szerint osztatlan mesterképzésben, tehát ötéves képzésben kell képezni.

A közzolgálati vezetői karrierben egy posztgraduális államtudományi mesterszintre is szükség van. A Nemzeti Közzolgálati Egyetem mint a közzolgálati továbbképzés alapintézménye hivatott a törvény szerint arra, hogy az államtudományok oktatása a közzolgálati életpálya magasabb szintjeire készítse fel, az egyetem fenntartói jogait gyakorló tárcának pedig felelőssége, hogy a képzés a közzolgálat-fejlesztés és életpálya igényeivel összekapcsolódjon.

A jogászképzés feladata és felelőssége az államélet és a közigazgatás fejlesztésében továbbra is felbecsülhetetlenül fontos, ez a közigazgatás jogász-utánpótlásának biztosítása. A Nemzeti Közzolgálati

Egyetem és a jogászképző karok jó feladatmegosztása nemzeti érdek. Jó minta erre, hogy a tisztviselők továbbképzését az egyetem valamennyi jogi kar bevonásával végzi országszerte.

Az államtudomány törvényi kiemelése megfelelő helyre helyezi ennek a területnek a képzését, elsősorban a közszolgálati életpályát és a tisztviselői utánpótlás minőségét szem előtt tartva.

A jogászképzés helyzetének kormányzati elemzésekor nyilvánvalóvá vált, hogy a hagyományos államtudományi tárgyak oktatása az elmúlt 20 évben kiszorult a jogászképzésből. A jogrendszer összetettebbé, többretegűvé vált, a 10 féléves képzés immár alapvetően a jogtudományi ismeretek részletes átadására elegendő, míg az államtudományok esetében egy alaptudás megteremtésére elég. A jogi karok ugyanakkor továbbra is folytathatnak komplex államkutatásokat, és ennyiben alapítói felelősség nevében az „államtudományi” kitétel használata.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetemen készülő államtudományi mesterszak tervezett bevezetése a jogászképzésből kiszorult hagyományos és a nemzetközi tudományfejlődésben megjelent és folyamatosan formálódó újabb államtudományi tárgyak részletes feldolgozását teszi lehetővé. Természetesen a képzés meghatározó része a jogtudományi, jogi szakismeret, de nem azon a szinten, ahogyan arra a jogászképzésben jelenleg sor kerül. A két szak - jogtudományi és államtudományi - tehát alapvetően egymás kiegészítőjeként jelenik meg.

A javaslat tehát megteremti azokat a kereteket, melyek között a modern állam működésének gyorsan változó feltételrendszere és a kormányzati szféra szakemberigényének megfelelő speciális tudástudományi fejlesztés lehetséges. A közszolgálati előmenetel folyamatába be kell építeni az államtudományok mesterszintű képzését. A képzés célja ezért az, hogy legyen, hogy a közszolgálat vezetői az államérdek és a közszolgálat értékrendjének érvényesítése érdekében az állami feladatokat komplexen, az állami humántőkét rendszerszemlélettel kezeljék, magas szintű tervezési, stratégiai, elemzési feladatok ellátására, az államszervezet, az állami működés hatékony menedzsmentjére legyenek képesek.

Mindazok a képviselőtársaim, akik a kormányzatban már feladatot, szerepet vállaltak állami vezetőként, pontosan tudják, hogy ilyen szakemberekből milyen nagy a hiány.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja továbbá annak egyértelmű rögzítése, hogy csak a Nemzeti Közszolgálati Egyetem folytathat államtudományi és közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatást, továbbá, hogy az államtudományi szakon végzetek - hasonlóan a jogászokhoz - doktori cím használatára jogosultak.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvény jelenleg is tartalmazza azt a rendelkezést, miszerint a közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közszol-

gálati felsőoktatási képzés a felügyeletet gyakorló miniszter előzetes engedélye alapján indulhat. A felügyeletet gyakorló miniszter tehát eleve dönthet úgy, hogy csak a Közszolgálati Egyetemen legyen képzés az adott felsőoktatás vonatkozásában. Ennek kapcsán jelezni szükséges, hogy idén ősztől más felsőoktatási intézmény nem indít közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területen szakokat, éppen a felügyeletet gyakorló miniszter hatására.

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem kizárólagossága az államtudományi és közigazgatási, a rendészeti, a katonai, a nemzetbiztonsági, valamint a nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatás területén azért indokolt, mert már az egyetem létesítésekor egyértelmű volt, hogy olyan képzéseket kell az egyetemen végigvinni, amelyek más felsőoktatási intézményekben nem valósíthatók meg.

(18.30)

A rendészeti, katonai, a katasztrófavédelmi és a nemzetbiztonsági területen évtizedek óta csak az egyetem jogelőd intézményeiben lehetett ilyen képzésekben részt venni. Az államtudományi és közigazgatási felsőoktatás vonatkozásában a képzés az egyetem államtudományi egyetemévé fejlesztésével válik teljesen egyedivé.

A kizárólagosság mellett szól az is, hogy a fenntartók és az egyetem között speciális kapcsolat áll fenn, a fenntartók jogai szélesebbek, mint más felsőoktatási intézmények esetén gyakorolható fenntartói jogosítványok. A Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvény már most is a fenntartói testület jogkörébe utalja az egyetem képzési és kutatási programjának jóváhagyását, továbbá az egyetem szervezetfejlesztését meghatározó intézményfejlesztési terv elfogadását. Valós tartalommal a fenntartói testület - a kormány képviselőjében - meghatározza a képzések tartalmát, volumenét és a szakmai elvárásokat. Ezek olyan mértékű fenntartói jogosítványok, amelyek egyetlen másik felsőoktatási intézménynél sem valósulnak meg. Ez a kapcsolat is szükséges a képzések végrehajtásának sikerességéhez, mely tehát más felsőoktatási intézmények tekintetében nem áll fenn.

Az egyetem finanszírozása is egyedi a többi felsőoktatási intézményhez képest. Az egyetem nem az Emberi Erőforrások Minisztériuma fejezetében, hanem a Miniszterelnökség fejezetében található költségvetési szempontból. A Nemzeti Közszolgálati Egyetemről szóló törvény feladatalapú finanszírozást irányoz elő, ami igazodik a mindenkori fenntartói igényekhez. A jelen módosítás keretében e kérdést véglegesen rendezni kívánjuk. E módosítás egyidejűleg a felsőoktatási törvény módosítását is igényli, amely a törvényjavaslatban természetesen szintén szerepel.

Kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, hogy a fentiek jegyében szíveskedjenek a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Megadom a szót Hiller István alelnök úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Asszony és Képviselő Urak! Egy egyetemről szóló törvényjavaslat áll előttünk. Az egyetemeket felügyelő, minden országban az oktatásért felelős minisztérium pedig nemcsak személyében nincs itt, hanem előterjesztőként sem. Nem gondolom, hogy azért nincsenek itt, mert máshol mulatják az időt, talán érdemes boncolgatni, hogy hogyan lehet az, hogy Magyarország egy jelentős fejlesztésre ítélt egyeteméről beszélünk egy külön törvényjavaslatban, aztán az a miniszter, az az államtitkár, az a tárca, amelyik az egyetemekért és az oktatásért felel, az a törvény vitájában sem meg előterjesztőként sincs itt.

Sőt, ha alaposan elolvassuk a törvényt, lehet látni, hogy nemcsak ilyen minőségében nincs itt, hanem ennek az egyetemnek a kapcsán javaslattevői joga sincs, egyáltalán az oktatásért felelős tárcának semmilyen jogosítványa nincs. Ez egy olyan egyetem, ami nem az oktatás alá tartozik, mert példának okáért a 6. §-nál azt olvasom: „Felhatalmazást kap a közigazgatás-fejlesztésért felelős miniszter, hogy az igazságügyért felelős miniszter, a honvédelemért felelős miniszter és a rendészetért felelős miniszter egyetértésével rendeletben határozza meg” - és utána leírja, hogy mit. Az oktatásért felelős tárca itt sincs megemlítve.

Azt kell mondjam önöknek, hogy itt nem munkamegosztásról van szó, hanem - és ezt a parlament nyilvánossága előtt el kell mondani - egy olyan szakmai vitáról, ami egyébként oktatással foglalkozó szakemberek számára vállalhatatlan. Ez az egyetem nem illeszkedik a magyar felsőoktatás sorába, a Nemzeti Közzolgálati Egyetem a jelenlegi tisztelt kormány politikai elképzelésének sorába illeszkedik. Ez az egyetem nem szakmai alapokon áll, ez az egyetem politikai alapokon áll.

Ezért talán vizsgáljuk meg, hogy mi áll ennek a politikai szándéknak a hátterében, mi az, amiért nincsen külön törvény az ország legnevesebb és leg híresebb egyeteméről, az Eötvös Loránd Tudományegyetemről; nincsen külön törvény a Budapesti Műszaki Egyetemről sem, de a Debreceni, a Pécsi vagy a Szegedi Tudományegyetemről sem, mert ezekről a felsőoktatási törvényben fogunk vitatkozni éppen pénteken. Hoppá, milyen furcsa egybeesés! Egy hét alatt együtt tárgyaljuk a felsőoktatás helyzetét, az azt módosítani kívánó jogszabályt, 72 órán belül itt van a felsőoktatási törvény a parlament asztalán, de egy egyetemről szóló törvény nem a felsőoktatási törvény vitájába kerül beemelésre, 72 óra időtartam alatt,

még csak azt sem lehet mondani, hogy valamilyen oknál fogva nem kívánják a felsőoktatást módosítani. Dehogynem! Elkészítettek egy stratégiát, lehet bírálni, lehet egyetérteni vele.

Megnyitották a felsőoktatási törvényt, nagy visszhangot kiváltva a parlament elé hozzák a nemzeti felsőoktatási törvénynek nevezett jogszabályt módosításra, és van egy egyetem, amiről meg nem a felsőoktatás keretein belül beszélünk, hanem egy külön törvényben, aminek az előterjesztője sem az oktatásért felelős tárca, hanem a Miniszterelnökség - vagy bárki.

Én Európában és nem csak az Európai Unióban, nem hallottam egyetlenegy olyan felsőoktatási egyetemről, felsőoktatási intézményről, amelynek a bármilyen tevékenységét a kormány módosítani kívánta, akkor nem a felsőoktatási törvény keretein belül, hanem egy külön törvényben módosította.

Nézzük meg valóban, mi ennek a módosításnak az alapja! Ez egyébként államtitkár úrtól, illetve aki írta a szövegét, el is hangzott. Történetesen, hogy az államtudományok, illetve részben az államtudományok területén felsőoktatási tevékenység folytatására kizárólag az egyetem, már hogy a Nemzeti Közzolgálati Egyetem jogosult. Azt gondolom, hogy itt nem elég körültekintő a jogalkotó, mert az államtudományokat nem jól értelmezi. Meg kell nézni, hogy mit nevezünk államtudománynak. Tisztelettel közlöm, hogy az államtudományok kategóriájába az államelmélet is beletartozik.

Akkor kövessük végig, hogy mi is történik a gyakorlatban a magyar felsőoktatásban! Az államelmélet első magyar művelője egy nagyszerű erdélyi ember volt, Kovacsóczy Farkas, híres munkája: De gubernatione Transylvaniae, 1598-ban jelent meg Erdélyben. Azt javasolom, hogy ha elfogadják ezt a törvényt, akkor először üzenjék meg a Szegedi Tudományegyetemnek, az Eötvös Loránd Tudományegyetemnek, Debrecennek meg Szegednek, hogy ők ne merjék tovább tanítani a magyar államelmélet első munkáját és Kovacsóczy Farkas tevékenységét, mert ebben a törvényben az van, hogy arra kizárólag - minthogy az államelmélet, higgyék el, az államtudomány része, itt van a törvény szövegében, hogy erre kizárólag - a Nemzeti Közzolgálati Egyetem jogosult.

De ha már itt tartanak, szerintem ne álljanak meg itt! Foglalják törvénybe, hogy Platón csak Szegeden lehet tanítani. Aki a Debreceni Tudományegyetemen, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen vagy Kaposvárott ki meri ejteni Platón nevét, az ennek a törvénynek a megszegője, márpedig aki törvénszegő, azt minimum a jogszabály megsértéséért felelősségre kell vonni.

Javasolom, hogy azt is jelöljék ki, hogy Arisztotelészt viszont csak Debrecenben lehet tanítani, mert mégiscsak helyes ez a munkamegosztás. Ezért kérem szépen, hogy foglalják azt jogszabályba, hogy aki ezentúl Budapesten, Pécsen vagy Miskolcon Arisztotelészt mer tanítani, az Magyarországon megsérti ezt

a jogszabályt, mert idézem még egyszer: erre kizárólag ez az egyetem jogosult.

De ha netalántán találunk olyan professzort, aki a nemzetközi jog atyját, Hugo Grotiust tanítja - alapvető munkája: *De iure belli ac pacis*, Párizs, 1625 - az, kérem szépen, ennek a törvénynek az értelmében, hacsak nem a Nemzeti Közszolgálati Egyetem tanára, még az is lehet, hogy bilincsbe kerül, mert mégiscsak, hát, micsoda disznóságot követ el, megszegi ezt a jogszabályt. És azt javaslom, hogy miniszterelnökségi szinten mindenkit, aki államelmélettel foglalkozott ebben az országban meg Európában meg a világban, osztályozzanak, és osszák be, hogy melyik egyetemen lehet tanítani Marcus Aureliust. Én javaslom, hogy a Miskolci Egyetemet válasszák, mert a gondolatait mégiscsak a Garam partján írta, az meg sokkal közelebb van, mint Pécs.

(18.40)

Ez egy logikus érvelés. Mert ebben a jogszabályban, igen tisztelt államtitkár úr, igen tisztelt parlament, az van, hogy az államtudományokat márpedig ezután kizárólag - ez, kérem, itt van, kiegészül; nem véletlen gondolkodtak is rajta, hogy hova tegyék, jól meg is találták a helyét, mindjárt kiegészítik az 1. §-t; még egyszer idézem, most a szöveg elejét hagyom -: ezen tudományok tekintetében a felsőoktatási tevékenység folytatására kizárólag a Nemzeti Közszolgálati Egyetem jogosult. Ha azt gondolják, hogy ebben bármilyen humor van, nagyon tévednek.

De folytassuk még, és vigyük tovább ennek a törvénynek a gondolatmenetét, mert arról is beszél, hogy nemcsak az államtudomány, mert ilyen Kovácsóczykról meg Grotiusokról tényleg nem kell szót ejteni, majd azt szépen beskatulyázzák; szerintem hozzák törvény elé, de ne kétharmadost, mert mi nem fogjuk megszavazni. Itt van például az a bekezdés - ezt is szó szerint idézem -: valamint nemzetközi és európai közszolgálati szakokon felsőoktatási tevékenység folytatására kizárólag a Nemzeti Közszolgálati Egyetem jogosult. Ezzel a paragrafussal négy magyar tudományos tanszéket tiltanak be, többek között fölszámolják a Corvinus Egyetem évtizedek óta sikerrel működő nemzetközi kapcsolatok szakát, egyetlen hallgató nem jelentkezhet más egyetemen nemzetközi kapcsolatokat tanulni, tudniillik nem lesz. Önök nem azt mondják, igen tisztelt képviselő urak, hogy ne legyen a Corvinus, ne legyen az ELTE, ne legyen a Debreceni Egyetem - ott éppenséggel van ilyen szak -, hanem azt mondják, hogy csak és kizárólag a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen lehet, máshol nem. Évtizedes múltra visszatekintő iskolákat számolnak fel. Megjegyzem, például az előbb említett nemzetközi szakon végzettek 90 százaléka helyezkedett el elsőre, 95 százaléka pedig ezen a területen több mint kettő, minimum három idegen nyelvből tett nyelvvizsgát. Ezt meg betiltják, nem engedik.

Kérdezzék majd meg igen tisztelt képviselőtársukat, a Debreceni Egyetem jeles történészt, hogy hogy viszonyul mégis ehhez a történéshez, amikor két emelettel a saját munkahelye fölött működő kollégáit és tanszékét, a nemzeti kapcsolatokat tanító intézetet ott Debrecenben ezzel a törvényi passzussal egész egyszerűen fölszámolják. Mert ott nem lehet. Mi értelme van ennek?

Azt gondolják ugyanis, hogy egy jogszabállyal valóban föl lehet úgy lépni, hogy a tudományok világát és annak évszázados tradícióját egy politikai döntéssel megsemmisítve, azt egy meghatározott helyre beosszák, és azt gondolják, hogy azért, mert akármilyen többségük van, vagy aki ezt kigondolta, bízik valamiféle többségben, ezt meg lehet állítani.

Tisztelettel fölhívom a figyelmüket, hogy ennek világos következményei vannak. Azok, akik ezen a területen dolgoznak ma Magyarországon, nemzetközileg elismert idősebb és kitűnő tehetséggel rendelkező fiatal emberek. Ez az életükbe, a tudományos pályájukba való beavatkozás. Ezt úgy hívják, hogy önkény. Ezek az emberek, ezek a kutatók, ezek a professzorok el fogják hagyni Magyarországot, tudniillik ez az életük, ez a munkájuk, ehhez értenek, ezt tanítják. Tisztelettel kérem megnézni, hogy hány külföldi egyetem és hány külföldi egyetem professzora, hallgatója jelentkezett a jelenleg működő nemzetközi szakokra azért, hogy ezektől az emberektől tanuljon, akiknek önök gyakorlatilag betiltják most a munkakörét, vagy a Nemzeti Közszolgálati Egyetem intézményrendszerébe utalják. De hogyan kényszeríthet bárki egy másik embert arra, hogy ő ne azon az egyetemen tanítson, ahol az elmúlt három évtizedben, hanem kizárólag egy egyetemen, kizárólag egy magyarországi egyetemen, amit önök kiépítenek?

Egyébként az, hogy a közszolgálat számára vagy éppenséggel a Magyar Honvédség számára vagy a rendőrség számára képeznek egy intézményben, ez elfogadható. De hogy jelenleg működő, nemzetközileg elismert szakokat - és kérem, ne mondják, hogy ez olyan duplikáció, olyan párhuzamosság, ahol nem tudnak elhelyezkedni, mert mindenhol el tudtak helyezkedni! - felszámolnak, és azt kell mondjam, tételesen megszüntetnek más helyeket, mire jó ez? Az államtudományok kategóriáját pedig egy paragrafusba venni például a honvédelmi felsőoktatással, a nemzetbiztonsági felsőoktatással - mert ott igenis van annak létjogosultsága, hogy az országunknak szüksége van megfelelően magasán képzett, ilyen kvalitású és kvalifikációjú emberekre. De az államtudományok területét ugyanebbe beosztani - és még egyszer nem fogom az előző kört elmondani, talán még eszembe jutna öt ember, aki filozófiával és államelmélettel foglalkozott az elmúlt évszázadokban -, ez egész egyszerűen valóban nonszensz.

Tisztelettel kérem önöket, hogy akár frakcióülésen, akár olyan belső megbeszélésen, ahol szóba jöhet ez a színvonalát tekintve valóban gyalázatos törvény, kérem, hogy gondolják ezt végig, ne hozzák magukat olyan helyzetbe, ami egyrészt a gyakorlat-

ban betarthatatlan! Nyilván én is karikíroztam. Hogyan fogják azt majd számon kérni, tényleg komolyan gondolják, hogy államelméletet nem lehet máshol tanítani, mint a Nemzeti Közszerződési Egyetemen? Vagy elkezdik itt nekem most bizonygatni, hogy az államelmélet nem része az államtudománynak? Javasolom, hogy ebbe a témakörbe ne vágjunk bele, merthogy része.

Ez a törvényjavaslat egy egyetemet ostoba módon kíván privilegizálni. E törvény bizonyos passzusainak van létjogosultsága az előbb említett területen, a honvédség, a nemzetbiztonság, a rendőrség tekintetében, de megszüntetni például nemzetközi kapcsolatok intézeteket, államelmélettel foglalkozó műhelyeket, csak azért, hogy egy ilyen végig nem gondolt jogszabályban maguk ellen fordítsák egyébként a valós felsőoktatás létező, meghatározó személyiségeit, ha már a politikai vitára nem adnak, javasolom, gondolják végig.

Vonják vissza ezt a törvényt, mert semmit nem ér! Fércmunka. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoffmann Rózsa képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon érdekes szerep az, amikor a felszólaló másodikként jön sorra, mert akkor kicsit félreteresi az előre végiggondolt szövegét, mert nem teheti meg, hogy ne reagáljon arra, ami elhangzott.

Hiller képviselő úrral szemben a KDNP másfépp látja ezt a kérdést, jóllehet, nagyon élveztem az előadását, kedves képviselő úr, az iróniát, a humort és a retorikai fogásokat. Nem is győztem mindent jegyezni, amire reagálni szeretnék, mert azért a saját gondolataimat is elő tudnám adni, de azért egy-két példával egy-egy állítását szeretném árnyalni, azaz cáfolni.

Azt mondja, hogy máshol majd nem taníthatnak Platónat. Azért a tudomány egyetemese, és egy dolog kiadni egy szakról egy diplomát, és egy másik dolog az, hogy az olyan nagyságokat, mint Platón vagy Arisztotelész - vagy sorolhatnám - máshol is ne tanítsák. Hogy csak egy példát mondjak: Platónat én is tanítottam az egyetemen a pedagógusképzésben *(Közbeszólások az MSZP soraiban: Eddig nem volt privilégiuma! - Hát ez az! - Eddig lehetett tanítani!)*, meg Arisztotelészt is - de ettől nem tanítottam államelméletet -, mert az államról szóló munkáiban nagyon sok olyan tanulság volt, amit a hallgatóknak el kellett olvasni.

L. Simon László államtitkár úr az expozéjában a bevezető szavakban elég világosan elmondta, hogy az állam- és a jogtudomány kettéválasztásáról van szó. A jogi karok, amelyek a klasszikus jogászképzést végezték, továbbra is fognak államtudományt taníta-

ni, de nem olyan mértékben, mint ahogy ez eddig a feladatuk volt, és aminek nem tudtak eleget tenni.

Én magam úgy látom, hogy azóta, hogy az államok létrejöttek, évezredek óta volt néhány megkérdőjelezhetetlen és évezredekön átívelő feladatuk. Ilyen volt az állam működtetése, ilyen volt a honvédelem, a rendészet, a rendvédelem, a nemzetbiztonság.

(18.50)

Ezeknek a képzését is meg kellett hogy teremtsék, mégpedig egységesen, amely soha nem érte el a tudományoknak azt a kategóriáját, mint a humani órák vagy később a természettudományok, hiszen ezek a tevékenységek mindig gyakorlatorientáltak voltak. Abban egyetértünk, hogy a rendészet és a honvédelem helyén van itt, jó dolog, hogy a tisztjelöltek megjelennek majd az ösztöndíjasok között, hiszen ez egy egységes, az állam által irányított egységes képzés kell hogy legyen, ahol persze a tudománynak is van komoly szerepe, hiszen a tudomány megalapozta gyakorlati képzésről van szó.

A mi meglátásunk szerint az államapparátus működtetésére vonatkozó tudományos képzésnek is egységesnek kell lenni. Abban a pillanatban, ha ez úgy marad, ahogy eddig volt, hogy Debrecenben, Szegeden, az ELTE-n, Miskolcon és a többi jogi karon tanítanak államtudományt, akkor az egyetemek autonómiájának jegyében itt az egységesítés meglehetősen nehéz. Tudom, ezt szenvedjük a pedagógusképzésben is, pedig ott is egységesebbé kellene tenni a képzést. Ezért jó, hogy ezen az egyetemen kiütemezett szerepet kap az államtudomány. Megvan a lehetősége annak, hogy egy-két évtized elteltével, de lehet, hogy egy-két emberöltő elteltével ebből az egyetemből olyan nagy hírű, a tudomány szempontjából is jól jegyzett egyetem válik, mint ahogy ennek példáját látjuk sok egyéb országban.

Magyarországon az államigazgatásra létrejött mintegy fél évszázaddal ezelőtt az Államigazgatási Főiskola. Ez volt az első olyan felsőoktatási intézmény, amely valóban a közigazgatás gyakorlati feladataira készítette fel a hallgatókat, akiket a jogtudományi karok nem voltak képesek felkészíteni, mert nem ez volt a profiljuk, hiszen ott a klasszikus jogtudomány dominált. Az Államigazgatási Főiskola is beolvadt 2010-ben vagy 2011-ben a Nemzeti Közszerződési Egyetembe. Erről hajlamosak vagyunk megfeledkezni, holott az a Katonai, a Rendőrtisztviselői és az Államigazgatási Főiskola beolvadásából jött létre. És nem az következett, például amikor az Államigazgatási Főiskola létrejött, hogy megszűnt az egyetemi professzorok állása. A jogi karokról nagyon sok oktató, adjunktus, tanársegéd, docens, később professzor az Államigazgatási Főiskolán kötött ki. Tehát az, hogy ez önkény, hogy most el kell hagyni a munkahelyét néhány olyan professzornak, aki államtudományt tanít valamelyik jogi karon, szerintem pont fordítva fog megtörténni, hogy a régi közszerződési egyetem meghívja ezeket a professzorokat, mert

alapvető érdeke az, hogy a nemzetközi megmértetésben is rangos, minőségi intézmény legyen.

Az, hogy az állam működtetése nem aprózható fel, vagy az állam működtetéséről szóló tudományok művelése és az ilyen képzés nem aprózható fel négyöt-hat-hét felé, ahol az egyetemek autonómiájáé a döntő szó, mi ezt a kérdést így látjuk, és ezért tudjuk támogatni és helyeselni ezt az eljárást, és korántsem látjuk ilyen tragikusnak, éppen ellenkezőleg, szükséges lépésnek látjuk, amely összefügg mindazzal a törekvéssel, amelyet 2010-től kezdve ez a kormány következetesen végez, azzal tudniillik, hogy a fontos, a minden állampolgárt érintő, a biztonság, a nyugalom, a fejlődés szempontjából fontos kérdésekben az állam nagyobb felelősséget vállalt, vállal és fog vállalni.

Ez a törvénymódosítás a mi meglátásunk szerint erről szól, ezért tudjuk támogatni. A technikai módosítások pedig szükségesek, hiszen a felsőoktatási törvénnyel is harmonizálni kell, és eddig is harmonizált.

Még annyit megjegyeznek, kifogásolta Hiller képviselő úr, hogy az oktatási tárcának, illetve az államtitkárságnak, az Emberi Erőforrások Minisztériumának nincs helye. Azért szeretném leszögezni, hogy az egyetem mostani működése is teljes mértékben harmonizál a felsőoktatási törvénnyel, a Közszerződési Egyetem oktatói ugyanazoknak a feltételeknek kell hogy megfeleljenek, ugyanaz a besorolás érvényes rájuk, tehát a felsőoktatás szerves része. Az, hogy az emberi erőforrások minisztere nem kapott itt szerepet, lehet vitatható, de korántsem látom olyan tragikusnak, mint az előttem szóló.

A Kereszténydemokrata Néppárt egy szükséges, az államrezon logikájába illeszkedő törvénymódosításnak tekinti ezt a jelenlegi törvénymódosítást, és természetesen támogatjuk. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ez az egyik legbotrányosabb törvény, ami az elmúlt egy évben a Ház elé került. Teljesen szakmaiatlan, nyilvánvaló, hogy a felsőoktatás kiscsöcsként működő Nemzeti Közszerződési Egyetemből pártegyetemet akarnak csinálni - ez a munka már korábban megkezdődött -, és ez ebben a törvényjavaslatban csúcsosodik ki, ami előttünk fekszik.

Jellemző, hogy nem egyeztették az érintettekkel, legalábbis azokkal az egyetemekkel, ahol jelenleg jogászképzés vagy államtudományi képzés folyik, hiszen a kettő elválaszthatatlan egymástól. Ezt az állásfoglalást juttatta el hozzám hét olyan egyetem jogtudományi karának a dékánja, akik érintettek ebben az ügyben: a Miskolci Egyetem, a Szegedi Egyetem, az ELTE, a Károli, Debrecen, Pécs és a Széchenyi Egyetem dékánjai Győrből. Felháborodá-

sukat fejezik ki, és a törvényjavaslat visszavonását kérik a kormánytól, elfogadhatatlannak tartják ugyanis szakmai szempontból több pontját. Sem a Magyar Rektori Konferenciával és illetékes szakbizottságával, sem a Magyar Tudományos Akadémiával, sem pedig az érintett egyetemekkel az előkészítés során nem egyeztettek, írják a dékánok ebben az állásfoglalásban, és meglepetéssel értesültek arról, hogy ilyen szakmaiatlan és durva módon akarnak beavatkozni az egyetemek jogi képzésének életébe.

A visszavonásra vonatkozó kérésüket több szemponttal is alátámasztják. Engedjék meg, hogy ismertessem ezeket. A jogászképzésnek Európában és hazánkban is szerves és nélkülözhetetlen részét képezi az államtudományi képzés, ezt a kettőt egymástól elválasztani nem lehetséges, ami a jogi karok által kiadott állam- és jogtudományi diplomákban is tükröződik. Tehát nemcsak arról van szó, hogy bizonyos államtudományi szakokat érint, hanem a jogászképzést is hűsbavágóan érinti az, ha ezt ebben a formában elfogadják. Az állam- és jogtudományi karokon mind az infrastruktúra, mind a személyi feltételek adottak az államtudományi ismeretek komplex oktatásához, tehát ezeken az egyetemeken hagyományuk van az államtudományi képzéseknek, amelyek szerves részei a jogászképzésnek is.

Nem arról van szó, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetem valamilyen kiemelt státust kapna csupán, arról van szó, hogy kizárólagos lehetőséget kap. A kizárólag azt jelenti, hogy csak ezen az egyetemen folyhat ilyen képzés, államtudományi és közigazgatási képzés is, máshol erre nem lesz lehetőség. De ugyanez a helyzet az európai és a nemzetközi közszolgálati szakokon is.

Nem kívánom megismételni, hogy mennyire jó munkaerő-piaci elhelyezkedéseket produkálnak azok a hallgatók, akik ezekről a szakokról kerülnek ki. Ugyanakkor látniuk kell, és látnia kellene a kormánynak is, hogy a magyar felsőoktatásban ezeken az egyetemeken, ahol ezek a nemzetközi szakok ilyen népszerűek, fontos hosszú távú fejlesztési, fejlődési lehetőség a külföldi hallgatók idevonzása Magyarországra. Az elmúlt hónapokban több rektorral is volt alkalmam találkozni, beszélgetni, tárgyalni, és szinte mindegyikük, ahol ilyen oktatás folyik, megerősítette, hogy az egyetemek továbblépési lehetőségei között szerepel a külföldi hallgatók nagyobb számban történő meghívása, számukra ezeknek a képzéseknek a kiterjesztése és lehetővé tétele. Ezt az elképzelésüket önök ezzel a törvényjavaslattal most teljesen lenullázzák, durván beavatkoznak az intézmények életébe, anélkül, hogy egyeztették volna velük ezt a javaslatot.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az NKE eddig is privilégiumokat élvezett a felsőoktatásban, és sajnálatos, hogy az az arrogancia, amivel a kormány ezt a javaslatot is betervezte,

illetve készül végigverni az Országgyűlésen, jellemző Patyi András rektor úrra is. Ózdon Janiczak Dávid polgármester úr éjt nappallá téve dolgozik azon, hogy még ebben a polgármesteri ciklusában elinduljon a felsőoktatás valamilyen nappali rendszerű képzésben.

(19.00)

Jelenleg fut ki a volt Zrínyi Nemzetvédelmi Egyetem képzése, amely levelező tagozaton zajlik ott, és polgármester úr ennek jövőbeni lehetőségéről, esetleges kiterjesztéséről szeretett volna tárgyalni a Nemzeti Közszerződési Egyetem rektorával, mire Patyi András azt válaszolta, hogy sem most, sem a jövőben nem kívánja fogadni Janiczak Dávidot annak vonatkozásában, hogy esetleg együtt tudnak működni ezen a területen. Úgy gondolom, hogy egy megválasztott polgármesterrel szemben, akinek a városában jelenleg ez az egyetem levelező tagozatos képzést folytat, ez egy elfogadhatatlan magatartás, egy arrogáns magatartás, amit nem engedhetne meg magának az az ember, aki az első embere annak az egyetemnek, ahonnan ki fognak kerülni később a közigazgatásban meghatározó szerepet betöltő fiatalok, hallgatók. Sokkal nagyobb alázattal kellene viszonyulniuk ehhez a rendkívül fontos képzéshez.

A Nemzeti Közszerződési Egyetem elgondolása egyébként önmagában nem lenne rossz, de az a durva, szakmaiatlan beavatkozás, amit kizárólag politikai indokokból most elkövetnek ezzel a törvénnyel, az teljesen visszautasítandó. Néhány hónappal ezelőtt, amikor az NKE-törvényről beszéltünk itt, akkor talán L. Simon László államtitkár úr azzal védekezett, hogy állatorvosi képzés is csak egy helyen zajlik Magyarországon, ezért nem probléma, ha kizárólagosságot biztosítunk különböző szakokon az NKE-nek. Csakhogy nem vette figyelembe akkor államtitkár úr, amikor ezzel érvelt, hogy van egy hagyománya a jogászképzésnek, az államtudományi, közigazgatási és a nemzetközi képzésnek Magyarországon. Nem egy tabula rasa történik a felsőoktatásban, hanem bejáratott képzések, magas színvonalú képzések már most folynak, és ilyen beavatkozással ezeket a szakokat, az itt megtermelt értéket, mert igazából erről van szó, értékeket készülni elpusztítani a kormány ezzel a javaslattal, ezeket az értékeket vonja kétségbe és lehetetleníti el, gyakorlatilag tiltja be. Úgy gondolom tehát, hogy az állatorvosi képzés nem hasonlítható ehhez, hiszen az hagyományosan úgy alakult ki Magyarországon, hogy egy egyetemen zajlik, míg ezek a szakok már most évtizedek óta több egyetem kínálatában szerepelnek.

Összességében ugyanaz a véleményünk természetesen, mint az állam- és jogtudományi karok dékáni kollégiumának, hogy nem tudjuk elfogadni ezt a javaslatot, módosító javaslattal természetesen igyekszünk megakadályozni azt, hogy ezt az ámokfutást el tudják követni a felsőoktatásban, de legjobb lenne, ha ezt visszavonnák, és nem is gondolkodnának

azon, hogy ilyen javaslatot beterjesszenek az Országgyűlés elé. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Az LMP képviselőcsoportjának vezetője Ikotity István képviselő úr. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nincs még négy hónapja sem, hogy az előző, Nemzeti Közszerződési Egyetemen kapcsolatos felsőoktatási módosítást tárgyaltuk, az előttem szóló szónokok is erre hivatkoztak több alkalommal. Máris itt állunk, a következő módosítás van előttünk, az új javaslat az előzőhöz szervesen kapcsolódik, annak egyenes folytatása minden szempontból. A februári módosítás legfontosabb része az volt, hogy a Nemzeti Közszerződési Egyetemhez rendeltek egy új felsőoktatási területet. Törvénybe foglalták, idézem, hogy „az NKE a közszerződés nemzetközi feladatainak ellátására és diplomáciai feladatokra történő felkészítést célzó közigazgatási, rendészeti és katonai képzési területekhez tartozó szakokat indíthat a jövőben”. Abból egyébként korábban sem csináltak titkot, hogy az NKE-t a magyar diplomataképzés bázisintézményévé szeretnék tenni, ezek a módosítások is ezt szolgálják.

A februári vitában az LMP volt, aki lehangsúlyosabban felhívta a figyelmet erre a monopolizálási veszélyre, arra gyanakodtunk már akkor, hogy a bázisintézménnyé válása sokkal inkább monopolizálást és kizárólagossá tételt fog jelenteni. Több mint gyanús volt az is, hogy a Magyar Akkreditációs Bizottságot is megkerülték az új képzések elindításakor. Hiller alelnök úr erről részletesen beszélt az akkori vitában. Azok engedélyezéséhez ugyanis elegendő most már az Európai Felsőoktatási Minőségbiztosítási Szövetség bármely teljes jogú tagjának véleményét kikérni. Továbbra sem tudjuk, hogy miért tartanak a MAB-tól, miért félnek a MAB véleményezésétől az engedélyeztetési eljárás során.

Az akkreditáció megkerülése vagy más oldalról államosítása egyébként a képzések színvonalát és a nemzetközi eladhatóságot is veszélyezteti, és itt nemcsak a Közszerződési Egyetemről beszélünk. Ráadásul L. Simon László miniszterelnökségi államtitkár pont az előbb idézett példával, az állatorvosi egyetem példájával már ennek a módosításnak az összegző vitájában is elszólta magát, egyértelműen arról beszélt, hogy a kormány célja, hogy bizonyos felsőoktatási képzési területeket monopolizáljon, oktatásukat itt bizonyos intézményekben tegye kizárólagossá.

Azonban azt gondoltuk, hogy ennek feltétlen érdekes utánamenni, és kérdést tettünk fel egy parlamenti sima kérdésként. Az Emberi Erőforrások Minisztériumát kérdeztük, Rétvári Bence államtitkár már határozott visszavonulót fűjt, azt mondta, és

idézem: „nagyon jól tudja ön, hogy nem tervez a kormány semmifajta olyan intézkedést, monopolizálást, ahogy ön fogalmazott, amiről beszélt” - idézet vége.

Rétvári államtitkár urat azonban itt és most érdemes bővebben is idézni ugyanebből a felszólalásból. Megteszem: „Sem a felsőoktatási stratégiában, sem ennek a szakmai grémiumnak a mandátumában nincs semmi olyan, ami bármifajta monopolizálási irányt szabna, csupán a helyzet, a tények feltárása. Majd ha elvégezték a munkájukat, akkor minden szak, az összes képzés tekintetében nézhetjük át, hogyan lehet minőségi felsőoktatás, hogyan lehet a stratégia címéből is adódóan fokozatot váltani a magyar felsőoktatásban, hogyan tudjuk úgy képezni a fiatalokat, hogy az a végzettség amit megszerznek az egyetemen, egyrészt a munkaerőpiacra segítse őket, és el tudjanak helyezkedni, másrésztől azt a másik problémát megoldani, ami abból áll, hogy az egyetemre beiratkozottak 30 százaléka végül nem szerez diplomát.” Itt az idézet vége.

Rétvári államtitkár úr viszont zárta a mondani valóját, ekképpen: „Tehát röviden és tömören: semmifajta olyan elképzelés nincs, amit ön mondott, csupán a szakok áttekintése zajlik, ennek, reméljük, hamar meglesz az eredménye, utána pedig higgadtan tudjuk nézni, hogy melyek azok a változások, amelyek minőségi felsőoktatáshoz szükségesek.” Nos, ha hihetünk Rétvári államtitkár úrnak, és miért ne tennénk, hiszen a világért sem feltételeznénk, hogy nem mond igazat, akkor március közepén tehát semmiféle monopolizálási szándék még nem volt önökben, egyáltalán nem tervezte a kormány, hogy bizonyos elképzeléseket a jövőben csak a Nemzeti Közszerződés Egyetemen lehetne oktatni. Márciusban még csupán a szakoknak az áttekintése zajlott.

Ez az áttekintés egyébként rendkívül sikeres azóta is, diákokkal, oktatókkal, egyetemi vezetőkkel és a józan ésszel szembemelve sikerült majdnem egy tollvonással megszüntetni a nemzetközi tanulmányok vagy a társadalmi tanulmányok szakokat. Az áttekintés más területen is zajlik, ha csak a Corvinus Egyetem feldarabolási szándékára, a Budai Campus karainak más egyetemekhez való telepítésére gondolunk. Mind a szakok áttekintése, mind az egyetemi struktúra átgondolása folyamatban van, aggódom figyeljük az eseményeket, várjuk az új fejleményeket.

De kanyarodjunk vissza a Nemzeti Közszerződés Egyetemhez! Az NKE képzésével kapcsolatban úgy látszik, alig három hónap alatt sikerült áttekinteni a helyzetet. Ennek eredményeként a korábbi álláspontot megváltoztatták, azzal homlokegyenest ellenkező döntést hoztak. Lássuk, miért mondja ezt az LMP! A most előtünk fekvő javaslatból fogok néhány pontot idézni. Az NKE-törvény a következő 1/A. §-sal egészül ki: „A 3. § szerinti, illetve a közigazgatásfejlesztésért felelős miniszter által a 44. § (2) bekezdés alapján kiadott rendelet szerinti államtudományi és közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági, valamint nemzetközi és európai közszolgálati szakokon felsőoktatási tevékenység folytatására kizá-

rólag az egyetem jogosult.” Az indoklásban direkt alá is húzzák: „a módosítás célja továbbá annak rögzítése, hogy csak az NKE folytathat államtudományi és közigazgatási, rendészeti, katonai, nemzetbiztonsági valamint nemzetközi és európai közszolgálati felsőoktatást”. A törvényből vett idézet vége itt. Ennyi tehát arról, hogy a kormány semmiféle monopolizálást nem tervez.

(19.10)

L. Simon László államtitkár elszólása és Rétvári Bence államtitkár magyarázkodása után tehát feketén fehéren, törvénybe beleteszik a monopolizálást. Bekövetkezett az, amit februárban jeleztünk, és több helyen, többször el is mondtunk. Amiről a miniszter eddig csak eldönthette, hogy hol induljon képzés, ezekre a képzési területekre vonatkozóan azt most már jogszabályba is iktatják. Nehogy véletlenül Balog Zoltán oktatásért is felelős miniszter úgy döntsön, hogy nem csak az NKE jogosult például diplomáciai képzést indítani.

A Nemzeti Közszerződés Egyetem tehát nem csupán bázisintézménnyé, hanem kizárólagos monopóliummá is vált. Ezekben a területeken nem lesz vetélytársa, a törvény erejével söprik le a konkurenciát a pályáról.

De miért is problémás ez az egész monopolizálás az LMP szerint? Általában nem jó, ha egy ország felsőoktatása nem egységes szempontok alapján szerveződik, hanem több központot hoznak létre. Vannak az intézményrendszerben monopóliumok, kizárólagosságot élvező képzők. Beszéljünk bármilyen képzésről, a szakok monopolizálása egyik esetben sem szerencsés, akkor sem, ha ez akár a speciális ismeretek, akár a hagyományok alapján indokolható valamennyire, például a rendőri és katonai képzés esetében.

Nem szerencsés az sem, ha a kereslet-kínálat úgy hozza, hogy bizonyos képzéseket egy-két intézményben lehet csak tanulni, gondoljunk csak akár a többször hivatkozott állatorvosképzésre. Nem jó azért sem, mert ha nincs verseny, semmi sem motiválja az intézményeket a minőség megtartására, javítására. A forrásokat fokozatosan elvonó kormánytól minőségi ösztönzést vagy segítséget eddig sem várhattak.

Ott meg aztán különösen nem is indokolható monopolizálás, ahol eddig több intézményben folytak ezek a képzések. Egészen pontosan itt a diplomataképzésekre gondolunk, a jelenlegi nemzetközi tanulmányok, nemzetközi kapcsolatok szakokra. Úgy látszik, az ezek megiregulására irányuló első támadást a hallgatók és az oktatók pár hete visszaverték, hát most itt a bosszú, a törvény erejénél fogva veszik majd el ezeket a képzéseket az intézményektől, és adják oda kizárólag az NKE-nek őket. A folyamatot új szaklista kiadása zárhatja majd le.

A magyar diplomataképzéssel, annak színvonalával eddig nem volt semmiféle probléma. A nemzet-

közi tanulmányok, kapcsolatok, a nemzetközi gazdálkodás szakokra az átlagosnál jóval magasabb pontszámmal lehetett csak bekerülni, de a legmagasabb felvételi pontszámok mellett egyéb szempontokból is erősnek számítottak. Igen magas minőségű képzésről volt szó. A magas színvonal megtartását az NKE-n lényegében semmi sem garantálja, ezzel a lépéssel egy jól működő képzés kerül veszélybe.

Önmagában például semennyire sem fogja javítani a képzések színvonalát, hogy a törvényjavaslat szerint a jövőben az osztatlan képzésként induló államtudományi szakon végzettek - hasonlóan a jogászokhoz - doktori cím használatára válnak jogosulttá. Önmagában persze lehet mondani, hogy ez kis jelentőségű változtatás, de mégis sérti a hagyományos egyetemi hierarchiákat és az egyetemi kultúrát. Még ha lenne bármilyen jogos indok erre, önmagában a képzések színvonala ezt nem teszi szükségessé. Ez az intézkedés is arra szolgál, hogy egy monopolizált képzés presztízsét mesterségesen javítsák.

Ha bizonyos képzéseket monopolizálunk, az erősíti a felsőoktatásban a kasztjellegét. Külön kasztot csináltak korábban a fegyvereseknek, aztán a közigazgatóknak, most pedig a diplomátáknak is külön kasztot fognak csinálni. Ha valamit csak egy helyen lehet tanulni, akkor a minőségi problémákon túl aggasztóan megnövekszik az ideológiák szerepe. A képzést a központi ideológiáknak és elvárásoknak rendelik alá, ezeknek kell görcsösen megfelelni, és ez azt is jelenti, hogy a társadalmi kontroll lehetősége garantáltan csökkenni fog, ez pedig egy olyan országban, amely csupán 25 éve járja a demokrácia útját, kifejezetten veszélyes visszalépés véleményünk szerint.

Már csak azért is ezt gondoljuk, mert a korábbi időszak tapasztalatai is azt mutatják, hogy amennyiben profiltisztítás vagy monopolizálás történik a felsőoktatásban, az mindig valamilyen ideológiai elem megerősödését vonja maga után. Szerintünk nem az ideológiai befolyás erősítésére, hanem a magas szakmai színvonal megtartására és továbbberősítésére van szükség a diplomataképzések esetében is, ahogy mindenhol máshol is. Ezt mondtuk el a februári módosításnál, ezt kell most is elmondanunk.

Más intézmények és képzések rovására hoznak mesterségesen helyzetbe egy felsőoktatási intézményt, miközben semmilyen, a színvonal és a minőség megtartására és erősítésére vonatkozó lépést nem látunk. Ez a módosítás többszörösen káros, haszontalan, kizárólag a kormány torz társadalomképének erősítését szolgálja. Egyre több területre akarják rátenni a kezüket, egyre több képzést akarnak befolyásolni, felülről akarnak diktálni, központositani, monopolizálni. Lehet, hogy azt hiszik, hogy ez segít a hatalom megtartásában, de ellenkezőleg: pontosan ez fogja elhozni egyszer az Orbán-rendszer bukását. Magyarországra nem lehet hosszú távon ráerőltetni egyetlen központi elképzelést sem, amit nem közösen találtunk ki, mindenki bevonásával, hanem csak egy szűk, a hatalmi, politikai csoport

fejéből pattant ki. Ez ideig-óráig működik csak, tovább nem fog tudni működni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most volna lehetőség független képviselői felszólalásra, és van lehetőség kétperces felszólalásra.

Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hoffmann Rózsa képviselőtársunk azt tudta mondani a vezérszónoklatában - idézem -, hogy az állam- és jogtudományi egyetemek alkalmatlanok voltak az államtudományi képzésre. *(Dr. Hoffmann Rózsa: Nem ezt mondtam.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek egyetlen látható jele lesz, hogyha például Orbán Viktor ELTE-n végzett jogászként ezt a förmedvényt megszavazza itt a parlamentben. Meg az lesz látható jele, hogyha a fideszes jogászok megszavazzák ezt a javaslatot itt a parlamentben, a saját egyetemük, alma materük szegényére. Ez a javaslat ugyanis nem más, tisztelt képviselőtársaim, mint a fideszes piacfelosztás, újrafelosztás egy újabb megnyilvánulása, csak most a tudomány, az egyetemek területén.

Szeretném azt is elmondani, képviselő asszony, hogy én Pécsen végeztem az Állam- és Jogtudományi Karon. Kikérem magamnak! Kikérem magamnak, minden ott oktató és végzett nevében, hogy ilyen ízléstelen és elfogadhatatlan minősítést bárki megengedjen magának, akár itt az Országgyűlésben is, abban a Házban, ahol azért döntött többségünk a lába nyomába nem ér azoknak az embereknek, akik azokon az egyetemeken tanítanak.

És önök szerint a Patyi András-féle egyetem alkalmasabb lesz erre a feladatra. Arról a Patyi Andrásról beszélünk, akit Navracsics Tibor fideszes miniszter javaslatára - példátlan módon - úgy neveztek ki egyetemi tanárrá, hogy a Magyar Akkreditációs Bizottság azt nem javasolta soha előtte, és azóta ilyen még Magyarország történetében nem történt meg. Arról a Patyi Andrásról beszélünk, aki egyszerre tud lenni évek óta - egyébként félelmetes módon - a Nemzeti Közzolgálati Egyetem rektora, a Nemzeti Választási Bizottság független elnöke, és a Miniszterelnökség Államreform Bizottság elnöki posztját egyszerre tudja betölteni, nyilvánvalóan összeférhetetlen módon, ugyanis utóbbi minőségében egyértelműen a kormányzati munkában vállal szerepet, ami egyébként a Nemzeti Választási Bizottság elnöki posztjával teljesen összeférhetetlen, és ha valaki az államtudományok oktatásának rektora kíván lenni ebben az országban, akkor minimum neki ezt illel tudni.

Egy viszont világos az ő tevékenységéből: minden pozíciójában bizonyította, hogy személyében a kormányhoz, Orbán Viktorhoz és a Fideszhez lojális,

ez az önök javaslatának valódi indoka. Szégyen! Vonják vissza! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő kétperces felszólaló Hoffmann Rózsa képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Nem teljesen értem az indulatát, de lehet, hogy nem jól fejeztem ki magam. Nem tudom idézni, mert nem volt leírva, ezért szeretném pontosítani.

Azt akartam mondani, hogy a jogtudományi karok a klasszikus jogtudomány oktatása mellett nem tudtak elegendő figyelmet fordítani arra, hogy a közigazgatás feladataira, gyakorlati feladataira felkészítsék a hallgatókat. Majd a jegyzőkönyvből persze ki lehet bogarászni, hogyha rosszul fogalmaztam, és nem a jogtudományi karok munkájának a színvonalát minősítettem ezzel, hanem egészen más célra jöttek létre.

Miután volt szerencsém a közigazgatásban dolgozni többször is és több éven keresztül, bizony tapasztaltam, hogy azok a frissdiplomás jogászok, akik elvégezték valamelyik jogtudományi kart, eleve lasszóval kellett őket fogni ahhoz, hogy a közigazgatásba jöjjenek, és ha jöttek is, a fele nem állta meg a helyét, mert egészen másra készült. Az állam igazgatása, a közigazgatás egy egységes irányítást igényel, és ezért támogatjuk ezt a törvényt, mert az állam egységes, az nem más nyugaton meg keleten meg délen, és ezért jó, hogyha ez egy helyen van.

A klasszikus jogi karok, amelyek folytatják a jogászképzést, természetesen államtudományt is oktatnak, csak az arányok fognak megváltozni, és azok az oktatók, akiknek kifejezetten az államtudomány volt a szakterületük, én hiszem, hogy előbb-utóbb ott fognak kikötni a mostani Nemzeti Közszerződési Egyetemen.

(19.20)

Azért kérek majd még egy felszólalási lehetőséget, mert el akarom mondani, hogy régen hallottam ennyi demagóg kijelentést, ami nincs alátámasztva, és ezt szeretném majd kifejezni, ezt nem önnek célok. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Remélem, hogy sikerült helyre tettem, én így látom ezt a kérdést, és nincs oka sértődésre és indulatokra. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Dúró Dóra képviselő asszony következik kettőperces felszólalásra.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Még egyszer akkor idézném az állam- és jogtudományi karok dékánjainak állásfoglalását, miszerint „Az államtudományi képzés hazánkban is szer-

ves és nélkülözhetetlen részét képezi a jogászképzésnek, e kettőt egymástól elválasztani nem lehetséges.” Tehát a jogászképzés része az államtudományi képzésnek egyrészt, ezért szakmaiatlan ez az előterjesztés.

Másrészt itt képviselő asszony emlegeti a közigazgatás gyakorlati munkavégzésére történő felkészítést. Ez nemcsak a jogászképzés keretében történhet, hanem van igazgatásszervező alapszak és közigazgatási mesterszak, tehát ezek a szakok is olyanok, amelyeket most kizárólag a Közszerződési Egyetem fog tanítani, pedig megtalálhatók számos más egyetem kínálatában is, Debrecenben és a Corvinuson is, de lehetne sorolni, hogy milyen más egyetemeken van még ennek hagyománya.

Most már ezt is szétverik, ennek sem lesz a későbbiekben jövője, ha ezt a törvényt elfogadják. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány részéről L. Simon László államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, tisztelt elnök úr! Harangozó képviselő úrnak csak azt szeretném mondani, hogy a tudományágak differenciálódnak, és azért konstansnak semmit sem tekintenek - csak úgy halkan jegyzem meg -, ami mindenesetre alátámasztott egy olyan szándékot, hogy bizonyos tudományterületek önállósodásával, mondjuk, a képzésben is nagyobb távlatok nyíljanak előttük. Szerintem Hiller miniszter úr meg tudja erősíteni azt, amikor miniszter volt, valószínűleg ugyanazzal a problémával szembesült, mint amivel én is szembesülök államtitkárként és még sokan, akik állami vezetők voltak vagy jelenleg is állami vezetők, hogy bizony, mindazzal együtt, hogy igaza van Dúró Dóra képviselő asszonynak, hogy további képzési lehetőségek is rendelkezésre állnak, mestervizsga és a többi, de mégiscsak az állam intézményrendszerén belül, beleértve aztán az önkormányzatokat, megyei önkormányzatokat, kormányhivatalokat, a megfelelő közigazgatási szakemberek száma alacsony, tehát nagyon sok energiát visz el az ember életéből meg a vezetők életéből, hogy a hátuk mögött első vonalbeli szakembereket képezzenek ki és tudhassanak.

Ikotity képviselő úrnak pedig azt szeretném mondani, hogy szó nincsen itt elszólásról az én esetemben, tisztán emlékszem a mi akkori polémiánkra. Én őszintén megmondom önnek, képviselő úr, nekem akkor halvány fogalmam sem volt arról, hogy egy ilyen tartalmú és tárgyú törvényjavaslatot fognak négy hónappal később a Ház elé terjeszteni, tehát én nem tudtam arról, hogy esetlegesen ez megfogalmazódott. Ennek alapvetően az az oka, hogy én nem járok az Államreform Bizottság üléseire, mindösszesen az elmúlt fél évben egyszer helyettesítettem Lázár miniszter urat az Államreform Bizottság ülésén, akkor teljesen más volt a téma.

Úgyhogy amikor én azt mondtam, hogy vannak olyan képzések, amelyek egyébként monopolhelyzetben vannak, akkor nem azt mondtam, hogy ez a kormány szándéka, hanem ezek történelmileg így alakultak. Ez egy kis ország, egy kis kultúra, nyilvánvalóan nem is bírna el ez a magyar felsőoktatás kettő állatorvosképzést, mint ahogyan, mondjuk, az erdészképzés is egy helyen koncentrálódik, Sopronban, és ez jól is van így, mert piacilag sem tudnánk eltartani két-három állatorvosképzést vagy két-három erdészképzést. Ezt a dolgot én semmiképpen sem hoznám itt most egy platformra a jelenlegi törvényjavaslattal, én ezzel nem kívánom alátámasztani ezt a törvényjavaslatot.

Azt gondolom, hogy ez egy érvényes vita, amit mi itt folytatunk, erről lehet beszélgetni, amit itt önök elmondanak, szerintem fontos, és megfontolandó szakmai szempontok hangzottak el az ellenzék részéről, de ez egy teljesen más, történetileg is teljesen más fejlődés eredménye, hogy sok egyetemen képeznek jogászokat, illetve sok egyetemen van állam- és jogtudományi kar, viszont ezzel párhuzamosan teljesen más irányú fejlődésnek az eredménye az, hogy vannak monopolhelyzetben levő intézmények. Ráadásul, ha visszaemlékszük, nemcsak az állatorvosképzést hoztam szóba, hanem a művészképzést is, hogy vannak olyan művészeti képzések, amelyek szintén monopolhelyzetben vannak. Filmrendezőket nem képeznek Magyarországon csak egy felsőoktatási intézményben, és még sorolhatnánk. Azzal együtt egyébként, hogy a vidéki felsőoktatási intézményekben aztán differenciálódott a képzés, és például Kaposváron is van ma már színészképzés, számos olyan művészeti területet tudnánk, ön is meg én felsorolni, amit az országban tradicionálisan csak egy felsőoktatási intézményben képeznek.

Szerintem ezzel nincsen semmi baj, mert még egyszer mondom, ez egy kis ország, kis kultúra, felsőoktatási szempontból is kis piac. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kettőperces felszólalások Ikotity István képviselő úrral zárulnak. Kiss László képviselő úr és Dúró Dóra képviselő asszony számára jelzem, hogy a következő felszólalási kör után van lehetőség a házszabály értelmében két percre szót adnom. Ikotity István képviselő úré a szó, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Lehet Más a Politikában mindig, amit legeslegjobban kiemelünk, és mindig megfogalmazunk, újra és újra elmondjuk, az a kiszámíthatóság szükségessége minden területen, így a felsőoktatásban is. Amikor és ahány alkalommal ezt számon kértük a kormányon, már mantraként ismételték azt újra és újra, hogy ami a felsőoktatási stratégiában benne van, az lesz, ami abban nincs benne, az nem lesz. Bármiféle stratégiai gondolkodást félresöpör az a fajta helyzet, ami most itt adódott, hogy ön azt mondja, hogy négy

hónappal ezelőtt ilyen súlyú, ilyen nagyságrendű átalakításról még nem tudott. Ez azt jelenti, hogy önt erről, mint aki ezt most itt képviseli, nem tájékoztatták? Vagy pedig azt jelenti, hogy azt sem tudták négy hónappal ezelőtt, hogy mit fognak csinálni? Akkor ez, már bocsásson meg, de ez nem kormányzás, ez hirtelen amerről fúj a szél, azt csináljuk éppen, vagy amilyen ötletünk támad.

Valamiféle következetességet, valamiféle irányvonalat, stratégiát legyenek szívesek már mutatni! Pont ez az, ami bizonytalanságot teremt minden téren, pont ez az, amiért nem tudja egy fiatal, hogy milyen pályára induljon, mi az, ami a számára akár egy életpályát jelenthet. Pont ez az, amiért a fiatalok elmennek külföldre, mert nem látják az elképzelést, hogy önök mit szeretnének ebből az országból. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. L. Simon László államtitkár úr, parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Csak azért, hogy világos legyen a dolog, és azért álltam föl újra, mert azt tapasztaltam az elmúlt időszakban a kettőnk között kialakult polémiák során, hogy ön azért tartózkodni szokott a demagógiától, de most sikerült tökéletesen demagógnak lennie, ugyanis nem hiszen, hogy egy országgyűlési képviselőnek meg kellene magyaráznom azt, hogy egy kormányzatban differenciált munka folyik. Tehát nem az én dolgom történetesen minden koncepciónak a kidolgozása. Tehát hogyha, mondjuk, a Földművelésügyi Minisztériumban zajlik egy koncepciógyártás, arról akkor értesülök, amikor a közgazgatási államtitkári értekezletre beérkezik a törvényjavaslat, és ha a Miniszterelnökség egy nagy minisztérium és számos munkacsoport dolgozik egymás mellett, és ebben a munkában én személy szerint nem veszek részt, elmondtam önnek, hogy nem vagyok az Államreform Bizottságnak a tagja, ezért én ennek a törvényjavaslatnak a gyakorlati kidolgozásában nem vettem részt. *(Dúró Dóra: Akkor nincs itt az illetékes?)* Ez teljesen természetes egy kormányzati munka során, ezért vannak minisztériumok, ezért vannak szakterületekért felelős államtitkárok, ezért van a Miniszterelnökségen belül több államtitkárság, több feladat. *(Dúró Dóra: Akkor mit keres itt? Hol az illetékes?)*

Tehát nem igazán értem, hogy mit kér ön most rajtunk számon. Azt kell hogy mondjam, tisztelt képviselő úr, hogy ennek a törvényjavaslatnak a kidolgozását természetesen az Államreform Bizottságban fölvetett számos kérdés előzte meg, azoknak a végigtárgyalása, tehát nyilvánvalóan ennek a törvényjavaslatnak a háttérében is egy átgondolt munka húzódik meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. Bárándy Gergely

képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azért a vitában most elhangzottakkal kapcsolatban annyit nekem is meg kell jegyezni, hogy ha a Miniszterelnökségnek a parlamenti államtitkára, aki azt hiszem, miniszterhelyettes, nem tudja, hogy mik voltak e törvény benyújtásának a valódi okai, azért az furcsa. *(L. Simon László: Nem ezt mondtam.)* Ezt mondta. Államtitkár úr azt mondta, hogy nem tudja pontosan ezt megválaszolni, mert nem vett részt ebben a munkában. *(L. Simon László: Nem ezt mondtam. Dehogyan ezt mondtam! - Közbeszólások az ellenzék soraiból. - Az elnök csejget.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, ön bármikor kérhet szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Államtitkár úr, majd válaszol rá, hogyha önnek így jobb.

(19.30)

Egyébként én hiszek önnek, államtitkár úr. Hiszek önnek. Azért hiszek önnek, mert nyilvánvalóvá tette, hogy honnan jön az ötlet. Mintha eddig persze nem tudtuk volna, de azt mondja, hogy az Államreform Bizottság javasolja azt, hogy ez így legyen. *(L. Simon László: Nem mondtam.)* Ezt sem mondta államtitkár úr. Akkor mindannyian rosszul értjük önt. Hát ez milyen furcsa! Ezt mondta, államtitkár úr, kijelentő módon mondom. *(Moraj. - Az elnök csejget.)* Ugyanaz az Államreform Bizottság, amelyiknek az elnöke az a Patyi András, aki egyébként a Nemzeti Közszolgálati Egyetem rektora is egyben, egy személyben. Más funkciókat is betölt természetesen, de e tekintetben érdekes történet az, hogy az Államreform Bizottság javasol vagy legalábbis együttműködve a Miniszterelnökséggel javasol egy olyan átalakítást, ami tulajdonképpen annak a bizottságnak az elnökét személyében is elég érzékenyen érinti, legalábbis az általa vezetett intézményt. Ezt nem tartom egészséges dolognak a legcsekélyebb mértékben sem.

Azt sem tartom egyébként annak, amit Harangozó Tamás képviselőtársam elmondott, hogy vajon nincs több emberük, vagy Patyi András ilyen jolly jóker, aki most betölti egyszerre a választási bizottság elnöki posztját is, a Közszolgálati Egyetem rektori pozícióját, az Államreform Bizottság elnöki pozícióját is, aki egyébként javasolat majd a saját más jellegű pozíciójával kapcsolatos változásokat. Szóval, ez az egész olyan, ami önmagában elfogadhatatlan lenne, még ha ennek a jogszabálynak a többi részével egyet is értenénk, ahogy egyébként nem tesszük.

Már-már az a kép kezdett kialakulni bennem itt az önök fölszólalását hallgatva, hogy az önök álláspontja szerint ma csupa tehetségtelen ember igazgat-

ja az államot, hiszen egy olyan egyetemen végeztek, legalábbis a vezetők általában, akik nem tanultak kiemelten közigazgatási jogot, illetve államtudományt, hanem csak a jogi egyetemet végezték el. Nyilvánvalóan ez nem igaz. Úgy hiszem, hogy a jogi egyetemek képesek betölteni ezt a funkciójukat, és a gyakorlat is ezt bizonyítja. Önök is olyan államtitkárokat, helyettes államtitkárokat, főosztályvezetőket válogatnak a minisztériumba legjobb tudomásom szerint, akik jogi egyetemet végeztek. *(Dúró Dóra: Orbán Viktor.)* Éppen elég sokat. Úgy tudom, hogy még elégedettek is velük, különböző pozíciókba pakolják őket. Még olyan pozíciókba is, amelyeknek egyébként köze nincs a joghoz meg a közigazgatáshoz sem.

Nem erről van itt szó, tisztelt képviselőtársaim. És még csak arról sem, hogy bármiféle összhangot kívánnának megteremteni. Mert, államtitkár úr, milyen jogszabállyal kívánnak önök összhangot megteremteni? Amit ön említett, azt a jogszabályt még el sem kezdte tárgyalni az Országgyűlés, nem volt még általános vitája. Az azzal való összhangot akarják megteremteni? Hát akkor legalább egy törvényben nyújtották volna be ezt a kettőt! Miért nem nyújtották be egy törvényben? Erről nagyjából Hiller képviselőtársam beszélt. Azért, mert egyébként egyedülálló módon az egyetemi autonómiát sutba dobva van egy olyan intézmény, ami a Miniszterelnökség alá tartozik, és semmi köze az oktatásért felelős tárcához.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne beszéljünk itt félre! Önök, úgy, ahogy egyébként az előttem szóló képviselőtársam is elmondta, konkrétan a Jobbik soraiból, önök egy janicsárképzőt kívánnak teremteni, egy olyan egyetemet, egy olyan kiképző központot, ahol lehetőség szerint minél több tudományterületen tudnak olyan képzést nyújtani, ami önöknek megfelel, ami az önök céljának és igényének megfelel; no, nem tudományos szempontból, politikai szempontból. Azt gondolom, ez itt a lényeg, ez itt az óriási probléma. Elképesztő az, hogy miként építik ki a klientúrájukat, gyakorlatilag már az iskolás gyerekek életét befolyásoló jogszabályoktól kezdve egészen az egyetem elvégzéséig. Elképesztő!

Sőt, azon túl is. Éppen ma sikerült megakadályoznia az ellenzéknek azt, hogy egy olyan módosítást fogadjanak el az igazságszolgáltatással kapcsolatban, ami éppen hogy azoknak a bírácoknak a kinevezését tette volna lehetővé határozatlan időre, akik jó néhány évet eltöltöttek az Igazságügyi Minisztériumban, mondjuk, kodifikációs munkával, mindenféle ítélkezési tevékenység nélkül, nyilvánvalóan megszokva azt a rendszert, hogy ott az utasítást a miniszter adja ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi az újdonság ebben a javaslatban, mondjuk, a korábbi Államigazgatási Főiskolához képest? Az egyik az, hogy a Miniszterelnökség közvetlen irányítása alá tartozik. Ez, azt gondolom, erős különbség. Az, hogy az egyetemi autonómiát kukába vagy sutba dobó egyetemi képzés alapján fogják kiképezni majd a jövő közszolgáit és

az, hogy privilégiuma lesz ezen a területen. Persze, itt egy szóra álljunk meg, hogy milyen területen is. Mert amit önök elmondtak, folyamatosan a közigazgatásról beszélnek, a közigazgatási képzés jelentőségéről.

Szeretném fölhívni a figyelmüket, hogy a törvényben nemcsak ez szerepel, hanem az államtudományok kifejezés is. Az államtudományok kifejezés pedig lényegesen több annál, mint a közigazgatási képzés. Az Államigazgatási Főiskolán alapvetően a közigazgatási képzés folyt. Az államtudományi képzés szorosan kapcsolódik a jogászképzéshez. Ez az, amiről Dúró Dóra képviselő asszony beszélt, idézve egyébként az egyetemek, jogi egyetemek dékánjait. Nem arról van tehát szó, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök egy az egyben, mondjuk, az Államigazgatási Főiskola kompetenciáját kívánják áttenni most a Nemzeti Közszerződési Egyetemre, és ezt privilegizálják, hanem ennél jóval többet, az államtudományi képzést kívánják privilegizálni.

És itt valóban eljutunk oda, amiről Hiller képviselőtársam beszélt: akkor nem lehet majd oktatni bizonyos államtudományi műveket, szerzőket jogi egyetemeken? Eljutunk odáig, hogy majd az alkotmányjogról kezdünk vitatkozni a tekintetben, hogy az az államtudomány része vagy a jogtudomány része? Ugyanis mind a kettőnek része. Nem lehet úgy államtudományt tanítani, hogy nem tanítunk alkotmányjogot. Nem lehet úgy jogtudományt tanítani, hogy nem tanítunk alkotmányjogot. Ez a kettő szorosan összefügg. Azt elhiszem, hogy bizonyos képzési területeket a közigazgatás vonatkozásában le lehet választani a jogi és államtudományi képzésből, de hogy az államtudományt ki lehet ragadni a jogászképzésből, na, ezt nem hiszem. Ezt nem hiszem!

Hát legalább ennyi pontosítást tegyenek meg ebben a javaslatban, hogy nem államtudományokról beszélnek, hanem pusztán és kizárólag közigazgatásról. Bár hozzáteszem azt is, hogy a közigazgatás elméleti részét is, mondjuk, ha elolvassák Tamás András műveit, elég nehezen érthető, de kiváló munkák, akkor nehezen tudják elválasztani, mondjuk, az alkotmányjogtól vagy éppen más jogterületektől. Ugyanis a közigazgatási jog elmélete, a közigazgatás elmélete ugyanúgy kapcsolódik az alkotmányjoghoz és más jogágakhoz, jogterületekhez, mint egyébként a szoros értelemben vett közigazgatáshoz. Ezeket bűn elválasztani, államtitkár úr. Bűn elválasztani!

És arról beszélnek, hogy egy helyen van állatorvosképzés is, meg egy helyen van erdészeti képzés is. Államtitkár úr, mondja meg nekem: tiltja jogszabály, hogy máshol is legyen? Mert én úgy tudom, hogy nem. Itt jogszabály fogja megtiltani azt, hogy máshol ilyen képzést végezzenek. Az, hogy egyébként máshol állatorvosi kar alapuljon, azt semmiféle jogszabály nem tiltja meg. Ha valaki ilyet szeretne csinálni és a feltételeknek megfelel, ugyanúgy megalapíthatja, ahogy egyébként megalapíthatja, mondjuk, az erdészeti képzést, ami szintén egy van az országban.

Szeretném megkérdezni majd, hogy mi lesz a következő lépés. Hogy bizonyos munkaköröket majd

csak ezzel a diplomával lehet betölteni? Magyarán szólva, csak a Fidesz káderképzőjében végzett emberek lehetnek majd bizonyos közigazgatási pozíciók betöltői? (Dúró Dóra: *Úgy van.*) Mert ez például engem érdekelne nagyon, hogy van-e ilyen tervük, államtitkár úr, vagy pedig méltónak tartják-e majd a jogászokat is arra, hogy ezeket a pozíciókat betöltsék. Vagy akár nemcsak a jogászokat, hanem más egyetemet végzetteket, hiszen az államigazgatásban, azt gondolom, ugyanúgy szükség van közgazdászokra, mint bölcsészdiplomával rendelkező emberekre.

És engedjék meg, hogy pár szót még az NKE működéséről mondjak!

(19.40)

Tisztelt képviselőtársaim, tudják, én most kihasználom ezt a helyzetet, hogy itt nem feltétlenül követelik meg a bírói bizonyosságot, az ítéleti bizonyosságot, és tudok olyat mondani, amit csak személyes tapasztalat alapján tudok alátámasztani. Az, hogy nem hallok mást oktató kollégáktól, akik tanítanak egyébként a Közszerződési Egyetemen is, mint hogy - és tudom, hogy ez súlyos szó, súlyos dolog, de akkor is így van, nem hallok mást, mint hogy - elvárás a politikai lojalitás. Államtitkár úr, ezt mondják egyöntetűen, akik ott oktatnak, azon az egyetemen, és legalábbis én beszélgetek velük, és nem csak baloldali emberekről van szó, tisztelt államtitkár úr. Van, akit ez zavar, van, akit nem, de hogy ott elvárás szintjén fogalmazódik meg az önök iránti politikai lojalitás, azt tudom állítani itt, a magyar parlamentben, és ezt őszintén sajnálom. És tudják, amikor a tudomány ott tart, és ennek is személyes tanúja voltam, hogy a büntetés-végrehajtási jog egyik hazai atyja, megalapítója megkapja azt a telefont, és szomorú arccal mondja nekünk, akik körülötte álltunk, hogy most kaptam az egyik tudományos laptól a visszajelzést, hogy az új büntetés-végrehajtási kódexről írott tanulmányomat nem tudják sajnos leközölni - egyébként ez a lap kormányzathoz köthető lap, meg kell hogy mondjam, az egyik minisztérium által felügvelt lap -, mert túl kritikus. Államtitkár úr, hol a fenében tartunk? Ott, hogy tudományos cikkeket nem lehet azért közzétenni, mert kritikus a kormány politikájával szemben? (L. Simon László: *Ugyan már!*) Erről van szó, államtitkár úr! Ott voltam azon a helyszínen, ahol ez történt! (L. Simon László: *Nem hiszem el!*) Én sem hittem volna el, ha más mondja, lehet, ön sem hisz nekem. (L. Simon László: *Nem is hiszem!*) Így volt. Ne higgye el, államtitkár úr, ne higgye el! (L. Simon László: *Nem is hiszem el! Mondd el a szerzőt!*)

Nagyon sajnálom, nagyon sajnálom, államtitkár úr, tudja, ez az, amikor azt tudom mondani, hogy önök egy olyan elefántcsonttoronyban élnek, hogy nem látják, mi a valóság. (L. Simon László: *Persze!*) Amikor már megpróbálnak igazodni önmagukhoz tudományos lapok szerkesztői, amikor megpróbálnak önmagukhoz tanszékvezetők igazodni, azért, mert olyan

rendszer alkottak, és olyan hangulatot teremtettek (*L. Simon László: Ne éld magad ennyire bele!*), és olyan következményekkel jár, ha valaki ezt nem teszi, ez elképesztő. (*L. Simon László: Ne éld magad ennyire bele!*) És ez folyik egyébként ma a tudomány területén, tisztelt államtitkár úr, rettenetes, amilyen jelek vannak! (*L. Simon László közbeszól.*)

Aztán, tisztelt államtitkár úr, meg kell említeni azt is, hogy valóban, a finanszírozása melyik egyetemnek van még meg, már a normális módon? Minden egyetem létszám gondokkal küzd, nem tud oktatót felvenni, mert egyszerűen nincs rá pénz, nem tudja folytatni a megkezdett kutatásait, mert nincs rá pénz - kivéve a gyevi bírót, azaz a Nemzeti Közszolgálati Egyetemet, ahol mindenre van pénz, ahol mindenre van lehetőség.

És végül, ami nekem ilyen szempontból a Közszolgálati Egyetemmel kapcsolatban az utolsó csepp volt, és megmondom őszintén, írtam is egy levelet egy kérdéssel a rektor úrnak, hogy hogyan van az, hogy amikor felállt a mentorok testülete a Közszolgálati Egyetemen, akkor csak és kizárólag olyan mentor oktatókat neveztek ki, akik a jobboldalhoz köthetők, mind egy szálig, mind egy szálig! Vagy effektíve kormányzati pozíciót töltöttek be... (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Listáztok?! - L. Simon László: Listáztak, persze!*) ...vagy kormányzati pozíciót töltöttek be, vagy kifejezetten és egyértelműen önköz köthetők. (*Dúró Dóra: Így van! - Az elnök csenget.*) Tisztelt államtitkár úr, ez szerintem nincs rendben így, nincs rendben. Nem én listázok, önök listáznak, és az önök listájáról válogatják be a lojális embereket ezekbe a testületekbe. (*Novák Előd: Hol van Kubatov Gábor?!*) Ez a helyzet, tisztelt államtitkár úr, ez a szomorú helyzet ma a tudomány világában! (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen!*) És akkor, amikor egy ilyen javaslatot terjesztenek elő, akkor ezt a folyamatot önök csak erősítik. Szégyen és gyalázat, és elfogadhatatlan! Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: Bravó! - L. Simon László és dr. Bárándy Gergely közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt rendes felszólalásra Hoffmann Rózsa következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem az a benyomásom, hogy nem mondjuk ki a lényegét. (*Dúró Dóra: Hát nem! - Novák Előd: Úgy van!*) A lényeg valahol ott van, hogy nézzünk szembe azzal, hogy jól működik-e az államunk, elégedettek-e az állampolgárok azzal, ahogy a hivatalok működnek, az ügyintézőkkel, a határidőkkel, a jogszabályok bonyolultságával, és szerintem mindenki tud mondani a saját környezetéből sok-sok példát arra, hogy nem, elégedetlenek, és emögött ott van az, hogy azok a közszolgák, akik ugyan erejüket megfeszítve, meg sokszor munkaidőn túl végzik a munkájukat, valahogy nincsenek össze-

hangolva. Ezért tehát ahhoz, hogy az állam jól működjön, gördülékenyen működjön, szükségszerű volt, hogy létrejött az Államreform Bizottság, és szükségszerű az, hogy létrejöjjön egy olyan képzési rendszer, amely azonos módszerrel és azonos irányban változtat azon a rossz gyakorlaton.

Dúró Dóra képviselő asszony itt elmondta, hogy a hagyományt sárba tiporjuk, meg értékeket elpusztítani. Én nem állítom... Családomban nagyon sok jogász volt meg van, tehát valamivel talán többet tudok a jogászképzésről, mint az átlagpolgár; tudom, hogy nagyon magas színvonalú, de eltávolodott a gyakorlattól. Ennek az egyetemnek az értelmét, a lényegét én abban látom, hogy egy olyan egységes közigazgatás - amit régen államigazgatásnak neveztek - jöjjön létre végre, ahol egységes elvek és egységes gyakorlat alapján működik az országban minden önkormányzat meg minden hivatal, ezt pedig egyetlen tudományos centrumból lehet megvalósítani. Igen, az államtudományoknak a művelői kell hogy képezzék azokat a gyakorlati közszolgákat, akik az íróasztaloknál végrehajtják azokat a jogszabályokat, amelyeket megalkotnak magasabb szinten. Ez az egyik, amit mondani akartam, hogy változtatni kell ezen, különben nem volna szükség reformra. Én akárkivel beszélek, mindig mindenki elégedetlen, pedig létrejöttek a kormányablakok; óriási határidők vannak, arról nem beszélve, hogy némelyik tisztviselőnek a hangvétele, a gyakorlati tudása milyen. Mint említettem, a saját tapasztalataim is alátámasztják, hogy bizony jogvégzett emberek is nagyon sok olyan hibát elkövettek az egyébként jogi munkájukban, amit nem lett volna szabad elkövetni - de nem akarom ezt a témát tovább folytatni. (*Dr. Harangozó Tamás közbeszól.*)

A másik az, hogy azért bizony én is elcsíptem itt egy-két demagóg kijelentést, például az hangzott el, hogy „janicsárképző”, meg hogy „pártegyetem”. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Volt egy pártegyetem, az az MSZMP-nek a főiskolája volt, amely megszűnt a rendszerváltoztatással, de oda olyan feltételeket szabtak... (*Dr. Bárándy Gergely: Újraéledt! Most újraéledt! - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.*) Kérem, engem úgy neveltek, hogy engem még mindig zavar, hogyha belekiabálnak a szavaimba, azért hallgattam el; én sem szoktam másnak a szavaiba belekiabálni. Nos, a pártegyetem olyan, hogy oda feltétel, hogy csak párttag legyen az oktató, hogy csak párttagokat iskolázhattak be, és pártképzést adtak. (*L. Simon László: Foxi-Maxi!*) Szerintem itt a Közszolgálati Egyetemnek nincs ilyen feltétele, és nem vizsgálják a pedigréjét az oda jelentkezőknek. De az, hogy lojálisak legyenek a mindenkori államhoz, az alapvető.

Az MSZP-s képviselőknek persze ezt hiába mondom, tudom, mert azt tapasztalom, hogy mindmáig azt teszik, hogy nemzetközi fórumokon, ahol csak lehet, szót kérnek, és a magyar kormány munkáját gyalázzák, sokszor igaztalan vádakkal is; persze, öbennük ez a lojalitásfogalom nincs meg. (*Kiss*

László: Persze!) De én nem tudom elképzelni, hogy egy közszolga, egy katonatiszt vagy egy rendőrtiszt vagy vámtiszt vagy egy nemzetbiztonságban dolgozó ne legyen lojális a mindenkori hatalomhoz. Ezért tehát szükségszerű, hogy egy ilyen egyetemnek, amelynek a természete egész más, mint egy klasszikus tudományegyetemé, ahol a tudományok szabad művelése folyt, bizonyos fokú lojalításra szükség van.

Hogy pontosan mi történt az egyetemen, amire Bárándy képviselő úr utalt, azt nem tudom, lehet, hogy voltak túlkapások, lehet, hogy nem, lehet, hogy ön túlértékeli, lehet, hogy túldramatizálja a helyzetet, ehhez nem tudok hozzászólni, de magában az NKE-nek a státútumában semmi olyan nincs, ami ezt feltételezné, hogy ott janicsárképző van vagy pártegyetem van.

De ami a rendészeti vagy a katonai képzést illeti, mi lenne, hogyha a katonaságban, mondjuk, elkezdénének demokratikus vitát rendezni arról, hogy most támadjunk vagy ne támadjunk? Ott parancsuralmi rendszer van, a hadseregben mindig is az volt, egész más logika szerint működik egy ilyen jellegű képzés. Most ebbe a közszolgálat valahogyan persze beletartozik, nem képezheti szabad vita tárgyát az, hogy hogyan kell igazgatni egy önkormányzatot, hogyan működjék egy falusi jegyző - hogy a közszolgálatnak a kisebb területeit említsem -, míg természetesen a művészképzés, a klasszikus tudományok művelése, az igen, a tudományok logikáját kell hogy kövesse.

(19.50)

Ezért itt egy ilyen központi irányítás, ami a mindenkori Miniszterelnökségnek van alárendelve, szerintem és szerintünk logikus és szükségszerű. Ha pedig vannak túlkapások, hát azért vannak a megfelelő helyen a megfelelő szervezetek, hogy ezt szóvá tegyék és ne engedjék megvalósulni.

Úgy gondolom, hogy ez a mai vita is túlmutat egy kicsit a törvény szövegén, mert belekeveredtek az egyetem működéséről szerzett esetleges negatív tapasztalatok, nem itt van a helye, és egy-egy rossz tapasztalat még nem jogosít fel senkit arra, hogy ezt a törvénymódosítást más szemüveg szerint és mondjuk, más elbírálás alá helyezze, mint amit valójában képvisel.

Nem véletlen, hogy az ókori államokban, akár Egyiptomról vagy Mezopotámiáról beszélhetünk, az írnokképzéssel kezdődött az írástudás tanítása. Azért jöttek létre az első iskolák is Mezopotámiában mintegy 5 ezer éve - neveléstörténet tárgyalja ezt -, mert megnövekedett az állam működése és igényelte az írástudó embereket. És nem a tudomány logikája szerint, de annak nem ellentmondva, de egységesen képezték az írnokokat Mezopotámiában és Egyiptomban is, majd a középkori államokban is az államapparátus működtetéséhez létrejöttek az egyetemek, ahol nem a hét szabad művészet, hanem a praktikum

és az állam szükségszerűsége diktált, hogy mit kell tanulni.

Így tehát idehozni a közszolgálatot kielégítő vagy végzők képzésére létrehozott egyetemi autonómiát csak nagyon óvatosan lehet, mert itt egészen más tevékenységről van szó, mint a klasszikus tudományegyeteméknél. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ismételt rendes felszólalásra Dúró Dóra képviselő asszony következik, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mindenekelőtt szeretném visszautasítani L. Simon államtitkár úr azon kijelentését, hogy kis ország, kis kultúra vagyunk. Én úgy gondolom, hogy azt lehet mondani, hogy nagy pénz van és kis foci, de azért a kultúránkat ilyen módon minősíteni én úgy gondolom *(L. Simon László: Ne már! Tényleg! Tényleg! Ne már!)*, hogy nem elegáns egy államtitkár részéről. Szeretném ezt visszautasítani.

Hasonlóan vissza kell utasítanom azt az érvelést, ami rendkívül infantilis volt, ami idehozta az erdész-képzést, az állatorvosi képzést és a művészképzést is. Azért alapvető különbségek vannak ezek vonatkozásában *(L. Simon László: Ikotity képviselő úr hozta szóba!)* és a közigazgatási képzés vonatkozásában, már ha például csak a létszámot vesszük figyelembe, hogy hány állatorvos van Magyarországon és hányan dolgoznak a közigazgatásban, illetve jogi szakmában. Tehát ilyen értelemben sem állja meg a helyét. Olyan, mintha azt mondta volna államtitkár úr, hogy hú, egy fejünk van, akkor vágjuk le az egyik kezünket is, mert abból is egy van, akkor levágjuk, abból is csak egy lesz, ez így rendben lesz. Ez nem lesz rendben. Nem lehet összehasonlítani az erdész-képzést, az állatorvosi képzést a közigazgatási és az államtudományi, tehát jogi képzésekkel.

Egyik fő érve a kormányoldalnak az, hogy itt majd egységesítik a képzést és ezáltal színvonalasabb lesz majd a közigazgatás, jobb lesz az állam. Csak ne felejtsük el, hogy jelenleg nem anarchia van ezen a területen. Azt látni kell, hogy nem az történik Debrecenben egy jogászképzésen, hogy amit ők kigondolnak, azt tanítják. Itt olyan képzésekről beszélünk mind az államtudomány területén, mind a közigazgatás területén, amelyek akkreditált képzések, amelyek diplomákat bocsátanak ki, és ezekkel a diplomákkal el tudnak helyezkedni a fiatalok, a volt hallgatók rendkívül magas számban. Nem indokolt tehát szakmailag, semmilyen szakmai érv nem támasztja alá azt, hogy ezeket a magas színvonalú, jó elhelyezkedési lehetőségeket biztosító szakokat beintegrálják kizárólagosan a Nemzeti Közszolgálati Egyetem égisze alá.

Ez az elképesztő központosítás ráadásul el is zárja a csatornákat olyan diákok vagy leendő hallgatók számára, akik például a Miskolci Egyetemre el

tudnának menni, és meg tudnák azt oldani, hogy odajárnak ilyen képzésekre, de egy budapesti képzésen való részvételt már nem tud a családjuk finanszírozni. De ugyanez igaz Szegedre, Debrecenre is. Tehát igenis más társadalmi következményei is lesznek ennek a lépésnek a szakmai indokolhatatlanságán túl.

Hoffmann Rózsa képviselő asszony azt mondta, hogy a mindenkori államhoz valamilyen lojalitást el kell várni ezektől az emberektől. Csak arra emlékeztetném képviselő asszonyt, hogy Völgyesi Miklós tanácsvezető bíró volt, és egyetemen is tanított 2006-ban, amikor élére állt annak a Civil Jogász Bizottságnak, amely leleplezte és kivizsgálta azt, hogy 2006. október 23-án, illetve ősszel mi történt. Ha ő akkor az akkori hatalomhoz, tehát Gyurcsány Ferenc kormányzásához lett volna hű, akkor nem tártá volna fel ezeket a visszaéléseket. Tehát úgy gondolom, hogy az alapvető értékekhez jó, hogyha hűek ezek az egyetemi oktatók, de az, hogy kritika nélkül szolgálják az államhatalmat, semmiképpen nem támogatandó. *(L. Simon László: Nem is ezt mondta a Rózsa!)*

Képviselő asszony azt mondta, hogy a jogászképzés eltávolodott a gyakorlattól. Erre is nagyon jó ellenpéldát tudok mondani. Képviselő asszony is ott volt a Kulturális bizottság Győrben kihelyezett ülésén, ahol Földesi rektor úr arról is beszámolt, hogy a jogászképzésben is már bevezették a gyakorlatot, tehát a hallgatóknak lehetősége van arra, hogy az egyetem és a Győri Törvényszék között kötött megállapodás alapján gyakorlati munkát végezzenek a törvényszéken a hallgatói jogviszonyuk alatt, tehát az egyetemi képzés kvázi részeként már gyakorlati képzéshez is hozzájutnak a jogászok. Tehát Győrben például nem indokolt megszüntetni ezt, és ez az érv sem áll meg, ahogy egyébként más egyetemeken sem, de ez a példa rendkívül jól mutatja azt, hogy ez az érv sem támasztja alá azt, hogy kizárólagosan egyetlen egyetemen legyen államtudományi és közgazdasági képzés.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőnek Kiss László képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából ennek a vitának a jelentős része abból származik, hogy mind a törvény, mind néhány fél is rosszul használ fogalmakat. Azért szeretném kifejezni azt, hogy az államtudomány és a közgazdaságtudomány nem ugyanaz a dolog. Ebből adódóan jó lenne, hogy ha a törvény valóban a közgazdaság egy-egy szemléletéből fakadóan akarja a reformját megvalósítani, akkor nem az államtudomány kifejezést használná, amit ebben az esetben nem is kellene használni. Megfontolásra ajánlom azt a szempontot, hogy a későbbiek során pontosítsák ezeket a kifeje-

zéseket, mert akkor lehetséges, hogy ha önöknek nem céljuk az, amiről Hiller képviselőtársam is beszélt, akkor esetleg jobbá tudják tenni a törvényjavaslatot.

Azonban arról is szólnék, hogy az az egységes közgazdaság, amiről Hoffmann képviselő asszony beszél, valójában nem létezik, ilyen nincs, nem is értem, hogy hogy lehet erre a következtetésre jutni. A közgazdaságban számos pozícióról beszélünk. Például a közoktatási szörnyszülöttben a tanárok vannak többségben - egyébként helyesen is - a pozíciókban, és vannak számos más közgazdasági területek, ahol pedig szakvégtetségű emberek ülnek, a szakigazgatási területeken nyilvánvalóan.

Ebből az következik tehát, hogy a jelen rendszer sem követeli meg azt az egységet, ami nem is létezik egyébként és amely kialakíthatatlan, sőt nem is jó, ha kialakul, és ilyen értelemben hiba is csak a jogászokra leszóítani ezt a területet, hiszen a szakigazdaságban alapvetően nem jogászok, hanem az adott szakma értő tudói ülnek, akik közgazdasági alapvizsgát, majd később közgazdasági szakvizsgát tesznek, hogy el tudják látni a munkakörüket.

Szeretném jelezni tehát, hogy amiről Hoffmann képviselő asszony beszélt, az egyébként így van ebben az országban, nagyon régóta működik ez a rendszer, ez a két vizsga, alapvizsga és szakvizsga az, ami egységesíti a szükséges közgazdasági elvárásokat, és egyébként pedig a szakmai munkához szükséges szakmai kompetenciákat máshogy művelik. Ha tesszik, akkor például a gyógypedagógiai területen a központi államigazgatásban nyilván nem jogász, hanem gyógypedagógus dolgozik. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Hoffmann Rózsa képviselő asszony következik. Parancsoljon! *(Dr. Hoffmann Rózsa: Már nem.)* Köszönöm szépen.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Igen. Ismételt rendes felszólalásra Bárándy Gergely képviselő úr jelentkezett be. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Röviden fogok szólni, csak nem szerettem volna magamat két percbe beszorítani. Annyi a felvetés, illetve kérdésem még az államtitkár úrhoz, és ez az előző felszólalásomból elmaradt, hogy mi az oka annak, hogy a közgazdasági képzést elvégzett hallgatók is megkapnák a doktori címet.

(20.00)

Ez persze értelmezhető az én számomra úgy, hogy egyfajta csalinak kívánják használni, hogy amikor gondolkodik róla, hogy a jogi egyetemet válassza vagy a Nemzeti Közszolgálati Egyetemnek ezt a képzését, akkor e tekintetben, mondjuk, ne legyen hát-

rány, mert nagyon sok diáknak ez valami miatt rendkívül fontos, hogy egy ilyen címet kapjon. De egyet mondjon meg nekem, államtitkár úr: akkor, amikor más karokon, szakokon nem kapják meg az öt évet felsőoktatásban, egyetemen elvégzett hallgatók a doktori címet, akkor mi indokolja, hogy pont a közigazgatási szakon megkapják, egyébként egyedül ezen a Nemzeti Közszolgálati Egyetemen, tehát az összes többin nem? Ami ma ott működik, azon nem kapják meg, ezen az egyen megkapják. Mondom, azt megértem, hogyha ezzel kívánják odavonzani majd a diákokat; ezt én nem tekintem egy legitim jogalkotói célnak, ez egy másik kérdés. De akkor, amikor ma a világban az országok többségében kifejezetten arról van szó, hogy a jogászok, és van, ahol az orvosok sem kapják meg a doktori címet, hanem az csak a tudományos fokozattal jár együtt, akkor mi miért kívánjuk kiterjeszteni? Éppen hogy a tendencia, a trend ezzel ellentétes a világban. Magyarországon is egyébként sokan kifogásolják azt, hogy miért van ez így, miért privilegizálja e tekintetben a jogászokat és az orvosokat a törvény. Erre még egy válasz adódhat, hogy ez Magyarországon egy nagyon hosszú, évtizedes, évszázados hagyomány. Ezt a hagyományt fönn lehet tartani, el lehet törölni; de hogy éppen hogy ezekkel a trendekkel ellentétes módon bővítsük azoknak a körét, akik tudományos fokozat nélkül jutnak doktori címhez, nem értem, hogy ennek mi az oka. Remélem, hogy államtitkár úr tud majd nekem erre a válaszban néhány mondatot vesztegetni, ugyanis én ennek az indokolásban sem látom indokát, és egyébként sem tudnám mással megindokolni.

A közigazgatás területén - és ez már átvezet minket nyilvánvalóan a másik törvényjavaslat vitájához, ami nemsokára szintén meg fog történni itt a Ház falai között - bizonyos felsőoktatási formákban nem is kívánják megteremteni annak a lehetőségét, hogy valaki tudományos fokozatot szerezhessen, hanem ha elvégzett, mondjuk, három évet valamelyik felsőoktatási intézményben, akkor egy másikban kell ahhoz másik teljes öt évet végezni, hogyha később tudományos fokozatot szeretne szerezni. De ez másik lapra tartozik. Én a közigazgatást és az államtudományokat kifejezetten sokra becsülöm, becsülöm annyira, hogy abból lehessen tudományos fokozatot szerezni. Tehát mindannak, akinek ilyen ambíciója és igénye van, az tovább tud haladni a képzési rendszerben, és a PhD-fokozatot meg tudja szerezni. De annak nem látom semmi okát, még egyszer mondom, hogy a közigazgatási szak elvégzése után valaki automatikusan doktori címet kapjon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételtelen kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem L. Simon László államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem szeretnék a vitában elhangzott valamennyi pontra reagálni, azt gondolom, hogy ezt a vitát folytatni fogjuk a részletes vita során is, és minthogy közben is felszólaltam, ezért volt is, amire már tudtam reagálni, illetve részben néhány kritikus vagy kényes kérdésre, azt gondolom, hogy Hoffmann Rózsa képviselőtársam megválaszolt, tulajdonképpen a kormányoldal nevében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én nagyon szomorú vagyok, hogy Bárándy képviselő úr Fidesz-káderképzőről beszél a Nemzeti Közszolgálati Egyetem kapcsán; azt gondolom, hogy ezzel nagyon sok embert sértett meg képviselő úr. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak önöket szándékoztam!)* Megsértette azokat a fiatalokat, akik oda járnak, akik oda felvételiznek, azoknak a szüleit is megsértette. Azt gondolom, hogy nagyon sok tisztességes baloldali ember *(Dr. Bárándy Gergely: Ez így van!)* íratja oda be a gyereket vagy jelentkezik oda. Vannak olyan képzések - örülök, hogy ezt ön is elismeri, képviselő úr -, amelyek, ahogyan erről itt vitatkozunk, hogy jó-e vagy nem jó, lásd katonai, rendőri képzések, amelyeket csak itt lehet elvégezni. Énbennem soha fel se merült, hogy tisztességes baloldali emberek ne szeretnék ugyanúgy a hazájukat, mint én. Ezért bennem soha föl nem merült az a gondolat, és nem listázok úgy, mint ahogy ön itt például listázott, hogy tisztességes baloldali emberek ne lehetnének a hazát szolgáló kiváló katonák *(Dúró Dóra: Jaj!)* vagy a hazát szolgáló kiváló rendőrök. Tehát amikor ön azt mondja, hogy egy Fidesz-káderképző ez az egyetem, akkor mindannyiukat megsértette, és ez méltatlan és alapatlan. *(Dr. Bárándy Gergely: Nagyon félremagyarázza, amit elmondtam.)*

Aztán ön azt mondja, hogy elvárás a politikai lojalitás ezen az egyetemen. Én nem tudom, de mindenesetre számos olyan intézményről tudnék számot adni, ahol bizony a politikai lojalitás elvárás volt vagy még elvárás most is, egyáltalán nem a kormányoldalhoz. Csak úgy mondom önnek, hogy van olyan felsőoktatási intézmény Magyarországon, ahol a politikai akciót művészeti aktivitásnak, a kormány ellen megnyilvánuló politikai akciót művészeti aktusnak, művészeti tettnek, művészeti aktivitásnak tartják. Tessék utánanézni, hogy milyen képzések vannak ebben az országban, és meg kell nézni azt, hogy milyen szemléletek uralkodnak bizonyos intézményeken, karokon, tanszékeken, és a többi. Éppen ezért azt tudom mondani önnek, képviselő úr, hogy ilyeneket mondani a magyar Országgyűlésben, hogy kizárólag a jobboldalhoz köthető oktatókat választanak meg például mentornak, és a többi... *(Dr. Bárándy Gergely: Ez tény!)* De tisztelt képviselő úr, önök ezek szerint tudják... *(Dúró Dóra: Véletlen.)* Megvárom, amíg képviselő asszony befejezi. Önök ezek szerint tudják, hogy melyik oktatónak milyen a politikai hovatartozása, kire szavaz. Én, akiről határozottan tudom... *(Dr. Bárándy Gergely:*

Ezek nem oktatók, ezek politikusok! - Az elnök csenget.) De hadd mondjam már végig! *(Dr. Bárándy Gergely: Itt van a lista! Helyettes államtitkár. - Az elnök ismét csenget.)* Akiről én például határozottan tudom, hogy melyik politikai pártnak a tagja és melyik politikai közösséghez tartozik, ugyanakkor kiváló egyetemi tanárnak tartom, az Hiller István, mert ő vállalja a politikai nézeteit; itt ül a magyar Országgyűlésben. Vagy éppen Pósnán László képviselőtársunk, aki itt ül a Fidesz-frakcióban. Ők vállalják, ők politizálnak, ők párttagok, ők plakátokon szerepelnek, politikai akciókban vesznek részt. De én egyébként, megmondom önnek őszintén, a volt egyetemi tanárain többségéről mind a mai napig nem tudom, hogy balra vagy jobbra szavaztak. És egyébként, azt kell mondanom, akiről meg valamiért tudtam, mert például Pusztai tanár úr, a kiváló nyelvész, akinél én még az egyetemre felvételiztem, és aki nekem az egyetemen mentorom volt, az a Pusztai tanár úr miniszterhelyettes volt még a szocializmus utolsó időszakában; egy kiváló nyelvész, és én nagyon sokat tanultam tőle. De órára is csak azért tudtam, hogy hova szavaz vagy hogyan gondolkodik, mert valamikor politikai szerepet vállalt. De ez a mi tanár-diák kapcsolatunkat, mondhatom azt, hogy baráti kapcsolatunkat soha nem árnyékolta be.

Mi kérem, tisztelt képviselő úr, nem listázunk. És önt is arra tudom megkérni... *(Dr. Bárándy Gergely közbeszólása - Az elnök csenget.)* Hadd mondjam már végig! *(Dr. Bárándy Gergely: Hát csak fideszes, nem, aki ma államtitkár?! - Az elnök csenget.)* De hadd mondjam már végig!

ELNÖK: Bárándy képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tehát én önöket is arra tudom biztatni, hogy ne listázzanak.

Egyébként pedig, ha olyan emberek kerülnek be egy testületbe többségében, akik az önök, mondjuk, hogy világképével nem tudnak azonosulni, ezt meg tessék méltósággal elfogadni, ez egy demokráciában meg teljesen természetes dolog. *(Dr. Bárándy Gergely: Kovács Zoltán államtitkár, Banai Benő államtitkár.)*

A doktori címre azt tudom mondani *(Dr. Bárándy Gergely: Matolcsy György.)*, tisztelt képviselő úr, hogy szerintem ez egy érvényes vita, ez egy nagyon fontos vita, amiről szerintem van helye vitatkoznunk, csak nem feltétlenül ebben a kontextusban. Megmondom, miért. Mert ráadásul ön, aki többször szóvá tette, és egyébként Kiss képviselő úr is az előző kétperces hozzászólásában szóvá tette azt, hogy akkor fogalmazunk világosan, és mondjuk már azt, hogy itt államtudományi képzésről van szó és nem közigazgatási képzésről, most éppen ön fogalmazott úgy, hogy a közigazgatási képzésen miért kell doktori fokozatot adni, miközben egyébként a törvényjavaslat 10. §-a is teljesen egyértelmű, hogy az államtudományról beszélünk, az állománytudomá-

ny szakon, és ha abból indulunk ki, hogy a klasszikus értelemben vett államtudományi és jogtudományi képzés válik ketté... *(Dr. Harangozó Tamás: De nem...)* Én azt értem, hogy a képviselő úr véleménye meg adott esetben egyes szakemberek véleménye szerint ezt nem lehet kettéválasztani, de tétélezünk fel, hogy egy tudományos differenciálódásnak ez valamilyen állomása, folyamata; majd utána ítélkezzünk, tisztelt képviselőtársaim, előre azért ne legyünk ilyen bölcsek, mert voltak, akik már máglyára küldtek embereket azért, mert azt állították, hogy a Föld kering a Nap körül. Tehát azért óvatosan azzal, hogy mit lehet szétválasztani meg mit nem. De mindenestre, hogyha abból a logikából indulunk ki, hogy a klasszikus értelemben vett állam- és jogtudományi képzés válik ketté, akkor szerintem abban az esetben lehet elvenni az államtudományi képzéstől a doktori fokozatot, hogyha azt a jogitól is elveszjük.

(20.10)

Ez egy érvényes vita, ez egy érvényes kérdés szerintem. És igaz az is, amit ön mondott, bár az orvosképzésre nem igaz, viszont a jogi képzésre igaz. Tessék tőlünk nyugatra menni; emlékszem, amikor Viktor Klima volt például az osztrák kancellár, Viktor Klima jogot végzett, ha a tévében megszólalt - ugye, az osztrákoknál rangkorság van, mindenkinek a neve elé kiírják a rangját, illetve a tudományos fokozatát, egyetemi végzettségét -, akkor az volt ott, hogy magister Viktor Klima, és nem az volt ott, hogy doctor vagy doctor iuris Viktor Klima. Szerintem ez normális dolog.

Mi magunk, amikor egyetemre jártunk, ugyanarra az egyetemre, mint amire ön is, ha jól emlékszem, szintén az ELTE-re járt. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem.)* Nem, nem az ELTE-re járt. *(Dr. Bárándy Gergely: A Pázmányra jártam.)* A Pázmányra járt, bocsanat. Mindenesetre, amikor mi az ELTE-re jártunk bölcsészkarosként, fölvetettük azt, hogy miközben mi magisteri fokozatot kaptunk vagy „master of arts”-ot kaptunk öt év bölcsészkaros tanulmány után, négy és fél év jogi egyetemi tanulmány után pedig a jog- és államtudományi kart elvégzők doktori címet is kaptak, hogy ez igazságos-e vagy nem. Ez egy régi vita, ez egy nem új vita, és erről érdemes vitatkozni. Csak még egyszer mondom: nem itt, nem ebben a kontextusban, és ezt nem így kell elrendezni, mert ebből nem lehet kihagyni egy szélesebb tudományos világot.

Én el tudom azt fogadni, hogy a jövőben jogi diplomát szerzők ne kapjanak doktori címet, és akkor nyilvánvalóan jogos az ön felvetése is, hogy az államtudományi szakon oklevelet szerettek se kapjanak doktori címet. Megjegyzem, hogy azért arra is volt már példa a magyar felsőoktatás, illetve tudomány történetében, hogy valakik, egy tudományterület művelői utólag kapták meg a doktori címet. Nem is olyan régen volt, a rendszerváltozás után, amikor a gyógyszerészek megkapták a doktori címet. Talán

emlékszik rá, képviselő úr. Néhány évvel vagy évtizeddel ezelőtt történt ez meg. Visszamenőlegesen megkapták, mondjuk, a hatvanas-hetvenes években gyógyszerészeti karon végeztek a doktori címet az orvosokhoz hasonlóan. (Dúró Dóra közbeszól.) Képviselő asszony, annyira aktív, de hadd mondjam már végig! Tehát a lényeg az, hogy ez egy érvényes vita. Azt gondolom, hogy képviselő úr fölvetése megfontolandó, de ebben a pillanatban ilyen módon ezt nem tudjuk rendezni. Így most ebben az esetben, hogy a jogi és államtudományi képzés szétválasztása a kormányzat szándéka, szerintem elfogadható az, hogy az államtudományi szakon végeztek doktori címet kapjanak.

Dúró Dóra képviselő asszonynak csak néhány dolgot szeretnék mondani, mert képviselő asszony nagyon ügyesen operált itt féligazságokkal, és a féligazságokkal való operálás mindig a legveszélyesebb. Teljesen természetesen arról beszéltem, amikor Ikotity képviselő úrral próbáltam polemizálni, hogy ez egy kis ország, és arról beszéltem, hogy maga a kulturális piac és a felsőoktatási piacunk kicsi, tisztelt képviselő asszony. A magyar kultúrát én óriási nagynak tartom, én a méreteinkről beszéltem, nem az értékeikről; nem a minőségünkről beszéltem, képviselő asszony, és ezt ön is tudja. Ön is tudja, csak itt demagóg módon játszik a szavakkal és féligazságokkal operál. Pontosan tudja, hogy én nem leminősítettem a kultúránkat, nem leminősítettem a felsőoktatásunkat, hanem arról beszéltem, hogy mekkora a mi országunk mérete. És ha az ember egy piacon gondolkodik, és azt mondja, hogy német nyelvi piac, nyilvánvalóan egy 80 milliós német piacon (Dúró Dóra közbeszól.), hozzágondolva például az osztrák és a svájci német nyelvterületet is, akkor teljesen más, mondjuk, a könyvkiadás helyzetéről vitatkozni, polemizálni, a könyvkiadás pluralizmusát végiggondolni szakmai alapon, mint ha a magyar piacról beszélünk. De, mondjuk, ez egy szakma, tisztelt képviselő asszony. (Novák Előd közbeszól. - Zaj a Jobbik soraiban. - Az elnök cseppet.)

Az erdész képzést és az állatorvosképzést, képviselő asszony, ha figyelt volna, Ikotity képviselő úr hozta szóba, méghozzá ezzel támasztotta alá az érvelését, hogy nevezetesen én már akkor tudtam azt, hogy ezt a törvényt a parlament elé be fogjuk nyújtani, hiszen elszóltam magamat a monopolizálással kapcsolatosan (Dúró Dóra közbeszól.), és erre hozta példának az állatorvosképzést. Én azt mondtam, éppen azt mondtam, képviselő asszony, hogy egészen más, viszont van arra példa, hogy bizonyos tudományterületeket csak egy egyetemen képeznek, de egyébként én az erdész képzéssel vagy az állatorvosképzéssel a jelenlegi javaslatunkat nem indokoltam és nem támasztottam alá. Mert egyébként igaza volt Bárándy képviselő úrnak abban, hogy nem is lehet a kettőt összehasonlítani, hiszen elvi akadály jelenleg nincsen annak a felsőoktatási törvényből következően, hogy bármelyik egyetem elindítson állatorvosképzést, amennyiben megvan

hozzá a szakmbergárdája, amennyiben tudja akkreditálni, és amennyiben erre van piaci igény, megint ezt kell hogy mondjam, tehát akarnak annyian állatorvosnak tanulni és felvételiznek.

Éppen ezért én ezt a törvényjavaslatot nem is indokoltam az állatorvosképzéssel, hiszen más a logikája, más az indoka. Már akkor is, amikor az egyetem megalapításakor, illetve a februári törvénymódosításról, az egyetem létéről vitatkoztunk, akkor is mások voltak az indokaink, és egyértelművé tettük, hogy miért akarjuk jogszabály erejénél fogva például a nemzetbiztonsági területen, például a katonai területen, például a rendészeti területen monopolizálni az egyetemet. Elmondtuk, hogy a diplomataképzés területén, és én magam is itt vitatkoztam erről önökkel, Ikotity képviselőtársammal is a parlamentben, hogy mi indokolja, illetve milyen megfontolások húzódnak meg annak a háttérben, hogy itt egyébként egy diplomataképzést is el akarunk indítani.

Kicsit hadd védjem meg Hoffmann Rózsa képviselőtársamat is. Ő nem arról beszélt, hogy feltétlenül és elvtelenül lojálisnak kell lenni a hatalomhoz. Képviselő asszony teljesen egyértelműen arról beszélt, hogy egy állami intézmény vezetése lojális a mindenkori állami vezetéshez. Ez teljesen normális dolog. Völgyesi Miklós példáját idehozni teljesen értelmetlen, mert megint a féligazságokkal való operálás. Völgyesi Miklós egy bíró. A bírói hatalom, ha ön nem tudná, képviselő asszony, az független az államvezetéstől (Dúró Dóra közbeszól.) és független a törvényhozó hatalomtól. Tehát mondjuk, legalább a hatalmi ágak szétválasztásáról lehetne fogalma képviselő asszonynak. Egy a hatalomtól függetlenül működő bírótól, hogy egyébként a lelkiismerete és a jogrendnek megfelelően szólaljon meg és álljon ki egy ügy mellett; és egyébként nagyon hálásak vagyunk neki mind a mai napig, hogy a Fidesz ünnepségét szétverő rendőrség jogsértéseire ilyen határozottan és hatékonyan rá tudott mutatni, tehát ezt semmiképpen nem keverném össze azzal, amit Hoffmann Rózsa képviselőtársam mondott, tehát egy állami intézmény vezetésének elvárható lojalitásáról. Ez két különböző dolog.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, azon túl, hogy voltak méltatlan pillanatai a mai vitának, és voltak benne személyeskedések is... (Novák Előd közbeszól. - Derűtség a Jobbik soraiban.) És örülök neki, hogy Novák képviselő úr mindig valami ostobaságot bekiabál, és ezen olyan jól el lehet röhögsélni. (Derűtség és taps a kormánypartok soraiban.) Jó lenne, ha képviselő úr is beiratkozna a Nemzeti Közzolgálati Egyetemre, mert akkor legalább látná belülről, hogy hogyan működik a Nemzeti Közzolgálati Egyetem. De most mindettől eltekintve megköszönöm a képviselőtársaimnak a hozzászólásukat.

Én számos hozzászólásból tanultam, okultam. Hiller képviselőtársam expozéján ugyan jókat mosolyogtunk, de azt gondolom, hogy nagyon

fontos, megfontolandó, számunkra is megfontolandó szempontokat vetett föl, amiért én hálás vagyok, és köszönöm szépen képviselőtársaimnak az aktivitását és azt, hogy komolyan vették a mai vitát és készültek rá. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az elektronikus hírközlési szolgáltatások és infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről szóló törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5051. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László úrnak, a Miniszterelnökséget vezető miniszter államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

(20.20)

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Minthogy a mai nap a Miniszterelnökség napja a parlamentben - mondhatnánk így, hiszen, ha jól számolom, ez a negyedik előterjesztésünk, bár a Miniszterelnökségnek csak a harmadik, de volt egy előterjesztésünk, amit Lázár miniszter úrral és több államtitkártársammal együtt jegyeztünk, mi tehát ma elég aktívan kell hogy részt vegyünk a parlamenti munkában -, ezért engedjék meg, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat előterjesztői expozéját is én osszam meg képviselőtársaimmal.

A kormány, mint tudják képviselőtársaim, törvényjavaslatot nyújtott be az elektronikus hírközlési szolgáltatások és az infrastruktúra fejlesztésének, kiépítésének ösztönzéséről, a jogszabályi háttér akadálymentesítéséről. Az Európai Unió digitális menetrendben meghatározott egyik célja, hogy 2020-ig a gyors szélessávú kapcsolat az Európai Unió teljes lakossága számára legyen elérhető, azaz mindenki számára biztosítani kell a legalább 30 megabit/szekundum sávszélességű internethez történő hozzáférés lehetőségét. A magyar kormány, felismerve a szélessávú fejlődés jelentőségét, a digitális nemzeti fejlesztési programmal ezen célkitűzés elérésének határidejét előrehozta 2018-ra. Mint tudják képviselőtársaim, ez egy számtalan vitában már előke-
rült kérdés, erről többször beszéltünk. A kormány-
nak egyértelmű szándéka az, hogy 2018-ra valóban biztosítsuk mindenki számára a legalább 30 megabit/szekundum sávszélességű internet-hozzáférést.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja tehát az, tisztelt képviselőtársaim, hogy elhárítsa a hálózati

infrastruktúra létesítésének jogi akadályait az ország szélessávú hálózattal való teljes lefedése érdekében, és ezzel ösztönözze a szélessávú elektronikus hírközlési szolgáltatások elérhetőségét az ország területén. A kormány fenti felismeréséhez az vezetett, hogy napjainkra a szélessávú hálózatok fejlesztése ugyanolyan fontos tényezője lett a gazdasági fejlődésnek, mint az autópályák építése, az energia- vagy vízellátás biztosítása. Az online lét hozzátartozik az életünkhöz. Egyszerűbb szolgáltatás épül az adatok gyors elérésére. Ilyenek például a felhőszolgáltatások, amelyek működéséhez elengedhetetlen a megfelelő hálózati infrastruktúra. Aki ezekkel az igényekkel nem képes lépést tartani, lemarad, veszít a versenyképességéből. Ez természetesen értelmezhető magánszemélyekre, értelmezhető vállalatokra, cégekre, az államra és országokra is. Itt egy nagy nemzetközi versenyben kell megmértenünk, éppen ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy az internetes világhoz való hozzáférés valamennyi magyar polgár számára egyaránt lehetőség legyen.

A „Digitális nemzet” fejlesztési program céljainak megvalósítása érdekében olyan szabályozás kialakítása szükséges, amely képes kezelni a fejlesztések leggyakoribb problémáját, az engedélyeztetési eljárások elhúzódását, ezzel is ösztönözve a piaci szereplőket a fejlesztések elvégzésére. Így az önök előtt fekvő törvénymódosítás elengedhetetlen ahhoz is, hogy a hálózatfejlesztéseket támogató, 2015 nyarán kiírandó uniós pályázatok mögött megfelelő jogszabályi környezet álljon rendelkezésre.

A hálózatok építését hátráltató, alapvetően jogi szabályozási akadályok feltérképezése alapján az alábbi főbb problémaköröket azonosítottuk.

1. A hálózatépítést megelőzi az idegen tulajdonú ingatlan tulajdonosa építési munkához való hozzájárulásának vagy területhasználati engedélyének megszerzése. A hálózatépítések azonban a tulajdonosi hozzájárulásokkal kapcsolatos problémák, a felek sikertelen egyeztetése miatt sok esetben elhúzódnak.

2. A fizikai infrastruktúra igen költséges része a hálózatépítésnek, és kizárólagos birtoklása igen nagy versenyelőnyt jelent. Az elektronikus hírközlő hálózatok kiépítését nagyban megkönnyítené, ha a szolgáltatók a hálózataikat a már meglévő különböző hálózatos közművek, különösen villamosenergia-vezetékek nyomvonalain tudnák kiépíteni. Ez jelenleg kizárólag a szolgáltatók közötti megállapodás sikerétől függ. Mindannyian be tudunk számolni olyan helyekről, olyan esetekről, amikor ez kudarcot vallott, mármint az egyeztetési kísérlet. Illetve tudjuk jól, hogy vannak olyan szolgáltatók, amelyek éppen ezért monopóliumhelyzetben vannak egy-egy területen, mert mások számára nem adatott meg a lehetőség, hogy szolgáltatásukkal a piacon megjelenjenek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem lehet elégszer hangsúlyoznunk, hogy az infokommunikációs szolgáltatások milyen javulást tudnak elérni nemcsak az egyéni életminőségben - lásd online közösségek, otthoni munkavégzés, széles választékú minőségi

tartalomszolgáltatás -, hanem a vállalkozások és a közigazgatás működtetésében is. Itt gondolhatunk az interneten alapuló üzleti szolgáltatásokra, ügyfélkiosztásra, távmunkára. De a kormányzati szolgáltatások interneten való elhelyezését is példának hozhatnám, az ügyfélkapuk működését, amely azt gondolom, minden olyan állampolgárnak, aki rendelkezik ügyfélkapuval, jelentősen megkönnyíti az életét. A digitális menetrendben foglaltak idő előtti teljesítése felerősíti ezeket a pozitív gazdasági, társadalmi és szociológiai hatásokat.

Az országos lefedettség eléréséhez szükséges beruházások, a szélessávú internethasználat elterjedéséből fakadó közvetlen és közvetett hatások nemcsak a GDP-re hatnak pozitívan, hanem a foglalkoztatásra is. A mostani módosítás célja, hogy a pozitív hatások hazánkban is kiaknázzhatók legyenek. A törvényjavaslat pontosítja, kiegészíti a hírközlési építmények elhelyezésére vonatkozó, jelenleg is meglévő szabályozást. Ennek keretében a módosítás javaslatot tesz az építetők által tapasztalt problémák kezelésére, valamint nagysebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló irányelv részbeni átvételére is. Az irányelvet 2016. január 1-jéig kell teljeskörűen átültetnünk a hazai szabályozásba.

A módosítások főként az elektronikus hírközlésről szóló törvényt érintik. A javaslat egyik leglényegesebb része, hogy valamennyi közműhálózat - víz, gáz, áram, közút, vasút, s a többi - tulajdonosa vagy üzemeltetője köteles tisztességes feltételekkel hozzáférést biztosítani a fizikai infrastruktúrájához a szélessávú hírközlési hálózat kiépítése érdekében. A fizikai infrastruktúrához való hozzáférés megtagadására csak a törvényben meghatározott okokból kerülhet sor, például ha a hozzáférés megadása sértené az adott közműhálózat ellátási biztonságát. Amennyiben a szolgáltatók nem tudnak megállapodni a felhasználás feltételeiben, a Nemzeti Média és Hírközlési Hatósághoz fordulhatnak, amely dönt a hozzáférésről, annak ellenértékéről, illetve egyéb feltételeiről.

Ha a hálózat kiépítéséhez idegen tulajdonú ingatlanon szükséges építkezni - ez igen gyakori eset, mint tudják, képviselőtársaim -, a hálózatépítés feltétele az idegen ingatlan tulajdonosának az építési munkához való hozzájárulása vagy területhasználati engedély megszerzése. A törvényjavaslat meghatározza a tulajdonosi hozzájárulás megtagadási okait, ezzel objektív alapokra helyezve az annak megadására, elutasítására vonatkozó feltételeket, kereteket.

A javaslat pontosítja, hogy elektronikus hírközlési hálózatok létesítése céljából magántulajdonon csak végső és utolsó esetben lehessen igénybe venni. Hírközlési hálózatot elsősorban állami közterületen vagy meglévő hírközlési hálózat vagy más közműinfrastruktúra felhasználásával kell megoldani. Ha ez nem lehetséges, a hírközlési építmény a helyi önkormányzat tulajdonán vagy végső esetben magántulajdonon is elhelyezhető.

Tisztelt Ház! Röviden összefoglalva: az önök előtt fekvő törvényjavaslat egyrészt uniós, másrészt hazai kötelezettségek végrehajtását célozza, elősegítve és ösztönözve a „Digitális nemzet” fejlesztési program céljának eléréséhez szükséges szélessávú infrastruktúra országos kiépítését. A kormány célja, hogy a jelen törvénymódosítással és a tervezett további intézkedésekkel Magyarországon is jelentkezzenek az országos lefedettséget biztosító nagy sebességű hálózatok létesítésével elérhető nemzetgazdasági és társadalmi előnyök.

Fontosnak tartom kiemelni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a törvényjavaslat elkészítésében annak kezdetétől részt vettek a hírközlési piac szereplői is, így az abban foglaltak a szakmai elvárások mellett a piaci igényeket is igyekeztek messzemenően figyelembe venni. Kérem ezért tisztelt képviselőtársaimat, hogy a T/5051. számú törvényjavaslatot a parlamenti vita során támogatni szíveskedjenek. Természetesen várjuk módosító indítványait is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások és azon belül is a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Galambos Dénes képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat a nemzeti infokommunikációs stratégiában és a „Digitális nemzet” fejlesztési programban lefektetett célkitűzéseknek megfelelően módosítja az elektronikus hírközlési szabályozást. A szabályozás főbb pontjait, logikáját az Európai Unió irányelve világítja meg legjobban. A 2014/61. számú európai irányelv a hálózatok kiépítésének költségét kívánja csökkenteni, és fejleszteni az ágazati koordinációt, továbbá kihasználni az ágazatközi szinergiákat.

Az irányelv-átültetés kötelezettségének tehát a törvény a fenti elvekre figyelemmel lévő szabályozás révén tesz eleget.

Az Unió célja olyan digitális gazdaság létrehozása, amely fenntartható gazdasági és társadalmi előnyöket ígér. A hálózatok kiépítését jelentősen megkönnyíti, ha tud építeni a már meglévő hálózatos közművek nyomvonalaira és infrastruktúrájára, ahogy arra államtitkár úr utalt az expozéjában. Az építési munkálatok ennek keretében szükségtelenül teszik azt, hogy a társadalmi és környezeti költségek és összességében a versenyképesség hiánya hátráltassa ezt a munkát, illetve a versenyképesség javuljon.

A kiváló minőségű digitális infrastruktúra a modern és innovatív gazdaság gyakorlatilag minden ágazatát támogatja, a társadalmi és területi kohézió szempontjából is kiemelt jelentőségű.

(20.30)

Minden polgárnak, valamint a magán- és az állami szektornak is lehetőséget kell kapnia arra, hogy a digitális gazdaság részévé váljon. Célkitűzés, hogy az Európai Unió területén csökkenjenek a szélessávú technológiák kiépítésének költségei, valamint az adminisztratív terhek is mérséklődjenek. Ennek eredménye lehet a közsféra minél teljesebb körű digitalizálása, az e-közigazgatás elterjesztése és - ahogy államtitkár úr is utalt rá - az ügyfélkapun keresztül azoknak az előnyöknek a kihasználása, amelyek már most is jelentkeznek, illetve a következő uniós fejlesztési időszak esetében a pályázatok döntő többsége, közel 100 százaléka elektronikus úton vehető igénybe. Ezért is hangsúlyos és kiemelt ezen hálózatok szélessávú elérésének a biztosítása.

Ezen túlmenően természetesen cél az, hogy az e-közigazgatás révén az állampolgárok - és itt hadd utaljak a tegnapi sajtóközleményben megjelent információkra: az e-közigazgatás területén is alapul szolgálnak azok a felmérések, amelyeket most elvégeznek a különböző területi kormányablakok, hogy a közigazgatási rezsicsökkentés során melyek azok a tételek, amelyeket az állampolgárok szeretnének kivenni a rendszerből, illetve amelyeket e-közigazgatás révén szeretnének igénybe venni. Azt gondolom, mindezek alátámasztják azt, hogy miért van szükség arra, hogy ezeket a szélessávú elérhetőségeket jogi eszközökkel is elősegítsük és könnyítsük.

A törvényjavaslattal érintett jogszabályok közül az első érintett jogszabály az 1997. évi LXXVIII. számú törvény, az épített környezet átalakításáról és védelméről szóló törvény módosítása. Ez a módosítás szabályozza a településrendezési szerződést, amely rugalmas kereteket biztosít annak érdekében, hogy a településrendezési eszközöknek a településen megvalósítani kívánt beruházásokhoz szükséges módosításában az érintett közjogi és magánjogi jogalanyok együttműködjenek. A jogintézmény hatékonyabb működése és a szélessávú internetkapcsolatok biztosításához szükséges beruházások felgyorsulása várható, a szerződésalkötési eljárást a felek számára tervezhető módon és időbeli korlátok közé szorítja. A jelenlegi szabályozás nem állapít meg határidőket, így ezzel a változással az önkormányzati autonómia csorbítása nélkül nemcsak a beruházásról szóló döntés, hanem a megvalósítását szolgáló szerződés kérése is belátható időn belül rendeződni tud majd.

A másik jogszabály, amit érint a törvényjavaslat, a 2003. évi C. törvény, amely az elektronikus hírközlésről szóló törvény. A módosítás célja e körben a megfelelő átviteli sebességet biztosító, úgynevezett NGA-hálózatok engedélyeztetési szabályozásának egyszerűsítése, a jelenlegi akadályozó szabályok leépítése, mindezeket a digitális nemzeti fejlesztési program célkitűzéseivel összhangban.

Az internetszolgáltatások nyújtását biztosító infrastruktúra engedélyeztetési eljárása az elektronikus hírközlésre vonatkozó szabályozás alá tartozik. A jelenlegi szabályozás szerint az idegen ingatlan tulaj-

donosának az építési munkához való hozzájárulása vagy a területhasználati engedély megszerzése előzi meg a hálózatépítést, ennek érdekében teszi szükségessé a jogi helyzet rendezését.

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szolgalmi vagy más használati jogot alapító határozatával az érintett ingatlan tulajdonosát korlátozhatja a használatában. A 2013/14-es nemzeti média- és hírközlési hatósági rendelet szerint az építető az építési jogosultságát hozzájárulással, határozattal, ezt pótló jogerős bírósági döntéssel vagy hatósági határozattal köteles igazolni. A gyakorlatban ez a szabályozás elhúzódó folyamatokat eredményez, ezért indokolt a módosítása.

Az Alaptörvény XIII. cikke szerint mindenkinek joga van a tulajdonhoz, ennek megfelelő védelem alatt áll az ingatlan használatához és a tulajdonjog más részjogosítványaihoz fűződő tulajdonosi jog. Ennek korlátozása csak a szükségesség-arányosság vizsgálata után lehetséges, tehát ha a korlátozás súlya a közérdekkel arányban van, illetve nem sért alapjogot.

A tulajdonjogi formák egyenrangúságának elve szerint az állami tulajdont nem lehet sem pozitív, sem negatív módon megkülönböztetni. Sok esetben a szabályozás a bírósági joggyakorlat által kimunkált elveket emeli törvényi szintre, amelyek jellemzően a tulajdonosok érdekeire figyelemmel lévő, a rendeltetésszerű joggyakorlás kereteit biztosító döntésekben jelölték ki a hatóság jogalakító tevékenységének határait, valamint a jogalakítást megelőző feltételek megfelelő érvényesülésének garanciáit.

A gyakorlat alapján az elektronikus hírközlési szolgáltatót fokozottabb felelősség terheli, mivel minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy a megállapodás konszenzuálisan létrejöjjön. Az egyik alapvető feltétele ennek, hogy birtokában legyen minden olyan információnak, ami ehhez szükséges.

Olyan módosítások az előbb említettek mindkét törvényt illetően, amelyek a tulajdonjog korlátozását továbbra is csak az arányosság követelményének megfelelően engedélyezik, valamint a tulajdonosokat terhelő eljárási kötelezettségek bevezetésével, a hozzájárulások beszerzésével kapcsolatos bonyodalmak kiküszöbölése, illetve az eljárások leegyszerűsödése várható.

Kérem, hogy az elmondottak alapján támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Velez Árpád képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. A törvényjavaslat célja, vagyis a szélessávú internethálózatok fejlesztése mindenféleképpen támogatandó. Említésre méltó, hogy a törvényjavaslat szorosan kapcsolódik a T/4741. számú törvényjavaslathoz, amely alapján a

szélessávú internethálózat fejlesztését végző hálózat-üzemeltető a fejlesztés használatba vételét követő öt évig mentesül a közműadó-fizetési kötelezettség alól. Megjegyzendő, hogy az Orbán-kormány elmúlt öt éve nem az infrastruktúra-fejlesztésről, hanem azok akadályozásáról szólt, például közműadó, telefonadó, árbevétel-arányos hírközlési különadó, internetadó, s a többi.

Nagyon szép ívet írt le a kormány - ezt is szeretném kiemelni - a tavalyi internetadó-tüntetés óta, akkor pont az ellenkező irányba haladt a kormány.

Mindezek ellenére a MSZP a törvényjavaslat céljával egyetért, azt támogatja, mert Magyarországnak valóban szüksége van nagy átviteli sebességű hírközlő hálózatok minél szélesebb körű kiépülésére. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Nem kell szaladni, megvárom, képviselő úr, míg elfoglalja a helyét. Tegye föl a mikrofonját. Öné a szó, parancsoljon!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik, egy kis infrastruktúra-fejlesztés elkelne az ülésteremben is, mert áramforrásnak híján vagyunk, amikor ilyen sokórás, a laptopunkat többszörösen lemerítő ülések kell részt vennünk.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik XXI. századi pártként mindig is támogatta az elektronikus hírközlési szolgáltatások és az infrastruktúra fejlesztését, különös tekintettel arra, ha - ahogy ez a javaslat is - felgyorsíthatja a hálózatépítést, ezáltal a gyorsabb internet elérhetőségét fejleszti, nem utolsósorban árcsökkenő hatása is lehet, ebben is bízunk, talán bízhatunk, hiszen egy kicsit könnyebben lehetne fejleszteni az infrastruktúrát.

Azért aggodalmunk is van, és hadd kezdjem talán mégis inkább ezzel, hiszen a 2. §-on belül a módosított 22/A. § (2) bekezdése egy kicsit aggodalommal tölt el, hiszen az üzleti titkok átadásáról van szó, amit ugyan az adatvédelmi szabályoknak megfelelően rendelt kezelni a törvény, de azért tisztában vagyunk vele, hogy a valóságban ez mit jelenthet.

A javaslat nagy része tehát szép és jó, de azért ez csak az infrastruktúra, ami persze fontos, de itt komoly gondot okozhat maga az üzemeltetés, a karbantartás és a fejlesztés is.

Kérdéseink is volnának természetesen. Mennyi pénzt szán erre a kormány? Az infrastruktúra átépítésével párhuzamosan lesz-e végre ingyenes internet, ahogy azt a Jobbik már régóta javasolta? A kiépítést követően, mivel a kis szolgáltatóknak a ritkán lakott, ugyanakkor éppen a legjobban rászoruló, hátrányos területeken nem éri meg az üzemeltetés, tervezi-e a kormány az üzemeltetés támogatását vagy a fogyasztói díjak mérséklését? Ezekre a kérdésekre azért is várunk választ, mert a Jobbik az elmúlt években sok alkalommal küzdött az ingyenes internet bevezetéséért. Épp az elmúlt hetekben fejeződött be az az alá-

írásgyűjtésünk, melynek összesítése még folyamatban van, de azt már látjuk, hogy 98-99 százalék környékén mozog az ingyenes, alapszintű internet alapjoggá tételének támogatása a magyar emberek között, amely kapcsán több százezren nyilvánítottak véleményt mind az internetes, mind az utcai standokon való szavazás során.

Én azt gondolom, a kormány, ahogy elfogadta korábban a Jobbik által kezdeményezett reklámadót, úgy el kéne fogadja azt is, hogy annak bevételéből megvalósítható volna az ingyenes internet bevezetése, és örülnénk, ha végre ezt is megfogadná a kormányzat.

(20.40)

De mivel eddig nem láttunk erre nyitottságot, ezért kénytelen vagyok ezeket a kérdéseket ismét feszegetni, mely persze alá is támasztja akár ezt az apró lépést, amelyet látunk most a kormányzat részéről, amit éppen ezért a Jobbik alapvetően támogat is.

Szerintünk az ingyenes internet fellendíthetné a távmunkát, a távügyintéztést, az elektronikus közigazgatást, ezzel csökkenthetnénk a gépkocsiforgalmat és a felesleges sorban állást is. Az ingyenes alapszintű internet a rezsicsökkentés folytatása lehetne önmagában, és azáltal is, hogy a komolyabb internetcsomagok árát lejjebb szoríthatná.

Maguk például a mobilszolgáltatók is egy kevés állami támogatással már azért is megvalósítanák az ingyenes internetet megítélésünk szerint, mert az ő érdekük is, hogy egy korlátozott csomag használata során előfizessenek sokan - és ez életszerű is - egy nagyobb szolgáltatásra. Sőt, ezen üzletpolitika mentén már az egyik hazai mobilcég egyes hangalapú előfizetésekhez már most is fél gigabájtos internetelérést ad ingyenesen. És természetesen vannak nemzetközi példák is, például Los Angelesben az ingyenes wifire, sőt a jobbikos vezetésű települések főterein már sikerrel vizsgázott az ingyenwifí, hiszen elindítottuk az internetbarát települések mozgalmát, pontosan azért, hogy felhívjuk a figyelmet ennek az előnyeire.

Azért is szükség volna a Jobbik e javaslatának megfontolására, mert az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen használók aránya. Sajnos, egészen friss adatokkal nem szolgálhatok, hiszen az NMHH legutóbbi éves, 2014-ről szóló jelentésében nem láttunk ezzel kapcsolatos részletes adatokat, de korábban ugyanebben a jelentésben például igen, és akkor azt láttuk, hogy a bruttó átlagkeresethez viszonyítva a hazai mobilnetdíjak Szlovéniához és Csehországhoz képest több mint 3-szorosa, Dániához képest pedig 23-szorosa az itteni ár. Tehát nem holmi 10-20-30 százalékos árkülönbségről beszélhetünk, hanem egyenesen 2200 százalékos ártöbbletről, hogyha az átlagkeresethez viszonyítjuk.

Én ezért azt gondolom, hogy nagyon félrevezető az a kormányzati bejelentés, amit oly sokszor hall-

hattunk, hogy 2018-ra mindenhol lesz szélessávú internet, hiszen csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is kimagaslóan magas díjakat. Ezt már többször elmondtuk, például az ingyenes internet forrásaként megjelölt reklámadó vitájában is elmondtuk, ahol L. Simon László, nagyon örülök, hogy kritikánkat megfogadva, nagyon ritka pillanat ez, de azt kell mondjam, hogy szimpatikusan válaszolt, volt egy hangzatos megfogalmazása (*L. Simon László: Ne reménykedj!*), hadd idézzem azért. Azt mondta válaszul a kritikáinkra, hogy „bizony, a román hegyi pásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza, és súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk” - fordult az illetékes miniszter felé, és azt látjuk, hogy azért komoly lépések sajnos, azóta sem történtek.

Tehát hírek azzal kapcsolatban vannak, hogy az internetadó helyett most inkább netadócsökkentést, áfacsökkentést szeretnének, de arról nem beszéltek eddig, hogy ezt hogyan próbálják kivitelezni, amikor az Európai Uniónak a héa-irányelve nem teszi lehetővé, hogy kedvezményes kulcsot állapítson meg Magyarország az internethasználati díjakkal kapcsolatban, és ez irányú kritikámra sem kaptam sajnos az eddigi alkalmakkor választ. Félünk, hogy ezért ez ismét csak egy bejelentés marad, aztán az Európai Unióra lehet mutogatni, hiszen tudjuk jól, hogy rendszeresen persze beleavatkozik a belügyünkbe, ezért arra hivatkozva félünk, hogy ebből sem lesz semmi.

Persze, örülünk már annak az elmozdulásnak is, ha ez még csak szavak szintjén valósult meg, hogy ma már nem az internetadót fontolgatják, ahogy egyébként korábban ellenzékben is Nyitrai Zsolt 2008-ban még azt mondta - nagyon helyesen fogalmazva akkor még, persze ellenzékéből egészen más volt -, idézem őt, a Fidesz szakpolitikusát. „Az internet a szabadság műfaja, nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyünk, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára.” Mondta ezt Nyitrai Zsolt, amikor az MSZP akarta bevezetni az internetadót, aztán utána előállt ugyanezzel az ötletével a Fidesz is, de talán azért látták, hogy a Jobbik kormányra kerülését ilyen mértékben nem segíthetik elő, és ezért ettől az öngyilkos tervüktől elálltak.

Valóban, az internet az, ahol például megvalósulhat a kiegyensúlyozott tájékoztatás amúgy törvényi előírása, és szerte a médiában sárba tiporhatják a csak fideszes tagokból álló Médiatanács asszisztálásával ezt a törvényi előírást. Ezért nem működik például ez a demokrácia, mert nem lehet hitelesen információkhoz jutni. Egyedül az interneten, ezzel kapcsolatban pedig egyrészt az internetadó tervét láttuk, másrészt nemcsak a tervet, hanem a valódi internetcenzúra bevezetését biztosították itt jogszabályban, illetve Kövér László ezen is túlmenve, mint egy állam az államban, itt, a Magyar Országgyűlés épületében és az Irodaház épületében a legolvasottabb jobboldali hírportált, a kuruc.info-t elérhetet-

lenné tette a képviselők és a munkatársak számára a hivatali hálózaton.

Én azt gondolom, hogy nem helyes az, hogy valaki állam az államban próbál itt cenzort játszani, akár képviselőbe fojtani a szót, akár mondjuk, a legolvasottabb jobboldali hírportált ellehetetleníteni. Ahogy Nyitrai Zsolt is fogalmazott, az internet a szabadság műfaja, ezért ez valóban más megközelítést igényelne. A jelen javaslat tehát alapjaiban támogatható, még ha a 2. §-on belül némi kritikát meg is fogalmaztunk.

Én bízom benne, hogy az ingyenes internet mellett felhozott érveinket meg fogják fontolni, és akár a reklámadó-bevételből, akár más forrásból, de végre lehetőséget teremtenek arra, hogy lejjebb szorítsák az internethasználati díjakat, hiszen azért ez a kulcsa mindennek. Hiába lesz szélessávú internet mindenhol elérhető, ha ezt nem tudják megfizetni. Tehát nagyon örülnénk, hogyha a kormányzat végre párhuzamosan megfontolná ezt a javaslatunkat.

És végül engedjék meg, hogy azért egy kicsit a másik aspektusáról is beszéljünk, hiszen érthető az, ahogy mondtam, XXI. századi pártként, hogy ezeket a fejlesztéseket támogatjuk, de nem lehet mégsem fejfel a falnak rohanni, és meg kell nézni néha, hogy mit szólnak ehhez az emberek, azok az érintettek, akikkel kapcsolatban most korlátozó rendelkezések születnek. Hiszen például a módosítás a harmadik személy tulajdonában álló ingatlanok tekintetében is bevezeti a 45 napos határidőt a tulajdonosi hozzájárulást tartalmazó megállapodás létrehozására, illetve az egyeztetésre, és ha ez az egyeztetés nem sikerül, ezt követően lehet azt a hatósági eljárásban a hatóság határozatával pótolni. De ezzel bizonyos esetekben azért baj van.

Tisztelt Országgyűlés! Melyik nem illik a felsorolásba, és miért? Bölcsőde, óvoda, iskola, templom, elektromágneses sugárzást kibocsátó adótorony. Biztos, hogy jól és szabályosan döntött a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság, amikor megtagadta egy multinacionális cégnek az építési engedélyét, hogy adótoronyt építhessen Dunavarsány központjában? Egy kissé talán hosszú volt ez a két kérdés, mégis ez valójában csak egy frappáns címe annak az írásbeli kérdésnek, melyet dr. Staudt Gábor képviselőtársam, frakciótársam nyújtott be Lázár Jánosnak, azok után, hogy egypár hónapja megkeresték őt dunavarsányi állampolgárok, tehát jobbikos képviselőtársamat a következő problémájukkal. A történet egyébként szerintem ezt az esetkört érinti, a különbség talán annyi, hogy itt a Telenor antennatornyáról van konkrétan szó.

Dunavarsány kertvárosias lakóövezetében élő lakói ugyanis azzal a problémával szembesültek, hogy védett intézmények, ez alatt értve bölcsődét, óvodát, iskolát, tornacsarnokot, templomot, ezek közvetlen közelében a Telenor Magyarország Zrt. 40 méteres adótorony-bázisállomást telepített, amely ellen az ott lakók sem ellenakarukat, sem félelmüket nem is tudták időben kifejezni, a hatóságok elhallgató politikájának következtében.

Először a város jegyzője megállapította, hogy a bázisállomás építése sem a helyi építési szabályzatnak, sem az országos településrendezési és építési követelményeknek nem felel meg, majd a jogszabályváltozásokra tekintettel az NMHH folytatta le a megismételt eljárást, amely szerv az építési engedélyt végül megadta.

Na most, hogyha korábban két határozat is elutasította a multinacionális cég építési engedélyét, arra hivatkozva, hogy sem a HÉSZ-nek, tehát a helyi építési szabályzatnak, sem az OTÉK-nak, tehát az országos településrendezési és építési követelményeknek nem felelt meg, akkor a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság hogy adhatta meg a Telenor Magyarország Zrt. részére később ugyanarra a telekre az építési engedélyt?

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság miért nem egyeztetett az önkormányzattal, miért nem kérte ki a véleményét annak érdekében, hogy a város és az ott lakók számára megfelelő döntést kapjanak, és ne csak a hivatkozott cég járjon jól? Ugyanis amennyiben az önkormányzat véleményét kikérték volna, természetesen több lakóterületen kívüli alkalmasabb telket fel tudott volna ajánlani, hiszen a város nem a fejlődés útjába szeretett volna állni, azonban a helyi önkormányzat véleményét sem az építető, sem a hivatal nem kérte ki.

Azt gondolom, hogy ebből a történetből is kiderül, hogy az NMHH az egészségügyi, környezetvédelmi követelményeket nem veszi figyelembe, valamint nem hajlandó az emberek véleményét kikérni az esetleges adó-vevő tornyok kihelyezésénél, ami szerintem nem elfogadható.

(20.50)

Azért az is jellemző, ahogy Lázár János válaszolt erre a kérdésre. Pusztán azt a sablon választ kapta képviselőtársam, hogy az NMHH egy önálló szabályozó szerv, a kormánytól függetlenül működik, ami persze jogilag igaz is, csak hogy egyértelműen politikai befolyásoltságról van szó, miközben a kormány mossa kezeit minden egyes médiabeli törvénysértésnél, hogy ez nem a hatásköre, pedig valójában tudjuk, hogy kézi vezérléssel működik, és csak a Fidesz delegáltjai kaptak helyet a médiát ellenőrző legfontosabb testületben, míg korábban minden parlamenti pártnak volt delegáltja ebben a testületben. És hát az NMHH élén is egy fideszes pártember állt, és áll most is, ezért nem tudjuk elfogadni ezt az egyoldalú hozzáállást. Ennél kiegyensúlyozottabb, megfontoltabb hatósági eljárásokat szeretnénk, hiszen természetesen maga a cél támogatandó, azonban nem mindegy, hogy az milyen áron fog megvalósulni.

Első helyen az emberek egészségének, a társadalom érdekének kell állnia, utána jöhet csak a gazdasági cégek támogatása, hogy költséghatékonyabban tudják kiépíteni az internetet országszerte. Az emberek ennek a célnak a megvalósításában szerintem együttműködők, ezért nem értem, hogy sok esetben

miért nem egyeztetnek velük, hiszen azt látjuk, hogy az NMHH csak megy a saját feje után. Ezért miközben alapvetően támogatjuk a javaslatot, némi aggodalmat megfogalmazva a 2. §-ban szabályozott bizonyos üzleti titkokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban, szeretnénk, ha a kormányzat alapvetően azt fontolná meg, hogy nemcsak elérhetővé kell tenni a szélessávú internetet szerte Magyarországon, hanem az árát is le kell szorítani, hiszen nemzetközi összehasonlításban is olyan kiugróan magas Magyarországon, ami tényleg komoly versenyhátrányt fog okozni. És örülünk, hogy L. Simon Lászlóval ebben már egyetértünk, de szeretnénk, ha az egész kormányzat megfontolná ezt, és egy költségvetés is vizsztatúkrözné azt, hogy megpróbálják valóban lejjebb szorítani az internethasználati díjakat.

Nem látjuk azt, hogy miközben a szolgáltatók különböző kedvezményeket kapnak jelenleg is, mit adnak cserébe a magyar embereknek, például az internethasználati díjak csökkentésével. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezerszónoka Ikotity István képviselő úr. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Egy olyan törvénymódosítási javaslat fekszik előttünk, amelynek célja talán üdvözlendő, de az alkalmazott eszközök leplezik azt a koncepciótlanságot, ami mögötte van, és a szabályoknak a farigcsálását. Orbán Viktor a napokban azt mondta, hogy napestig sorolhatná a kormányzásának hibáit. Ez minden bizonnyal így van. Ez a törvénymódosítás az egyik fontos mellényúlás, a távközlési cégek különadója által okozott károkat igyekszik helyrehozni, megkésve, részlegesen és kifogásolható megoldásokkal.

Miért mondom azt, hogy hiba volt a telekommunikációs különadó? Hiszen akik követték az LMP munkáját, tudják, hogy szeretnénk, ha a multicégek is kivennék végre részüket a közteherviselésből. Először is azért, mert a szektorra kivetett különadók végül mindig az emberek, a fogyasztók hátán csattanak. Akárhogy is bizonygatta a Fidesz, az összes különadót a családokra hárították. Talán voltak, akik nem vették észre, hogy valójában a kormány sanyargatja őket, ilyen értelemben politikai hasznot hozhatott a Fidesz-KDNP részére ez a megoldás. De a gazdasági és társadalmi hatások ugyanolyanok voltak, mintha közvetlenül az embereket sarcolta volna a kormány. Másodszor, a különadó kivetése, majd meghosszabbítgatása rombolja a jogbiztonságot, az államtól elvárható kiszámíthatóságot. Olyan környezetet teremt, ahol a tisztességes szereplőknek kockázatos és nehéz a helytállás. Csak azok boldogulnak könnyen, akikre eleve rászabják a törvényeket, akik bennfentes információkból értesülnek a kormány szándékairól, vagy akiket a kormány külön kárpótól zsiros megbízásokkal.

Harmadszor, a telekommunikációs különadónak a hatásmechanizmusa is igen káros volt. Bevezetése óta gyakorlatilag leállt a telekommunikációs hálózatok fejlesztése. Az eddigiek tükrében ez nem is csoda. Az a csoda, hogy a kormány erre nem gondolt annak idején. A közelmúltban egy gazdasági konferencián Varga Mihály szakminiszter is elismerte, a kormány az Európai Unió felé kötelezettséget vállalt, majd a „Digitális nemzet” fejlesztési programról szóló kormányhatározatában meg is erősítette: 2018-ra az ország teljes területén elérhetővé teszi a minimum 30 megabites sebességű internet-hozzáférést. Ez azonban komoly ütemű fejlesztést igényel, távközlési cégek részéről, amit az ágazatot sújtó adóterhek hátráltatnak. Jelenleg ugyanis minden egyes újabb méternél lefektetett vezeték újabb adóterhet generál a cégeknek, emiatt pedig a fejlesztések gyakorlatilag befagynak. Pedig Magyarország a lakossági internetszolgáltatásban igencsak elmarad a fejlett országok átlagától. Kevesen használják a netet, és arányosan az informatikai ágazat is kevesebb embernek ad munkát.

A meglévő közműadó nem a nagy szolgáltatókat, hanem éppen a magyar kis- és közepes vállalkozásokat sújtja legjobban. Van olyan cég, amelyiknek egy-egy kistérségi hálózatszakaszon több az adója, mint a bevétele. Emiatt a fejlesztések is éppen azokon a területeken szünetelnek, ahol a legnagyobb pozitív hatást lehetne velük kifejteni.

A Magyar Kábelkommunikációs Szövetség adatai szerint van olyan település, ahol havonta előfizetőként több mint 8 ezer forintot kell adóként fizetni a szolgáltatóknak. Ez több, mint egy előfizetőtől beszélt havidíj. Többtucatnyi településen pedig az adó ezer és 8 ezer forint között alakul. Emellett még több száz olyan település van, ahol a szolgáltatóknak nem a teljes bevételét, de a teljes nyereségét elviheti az adó havonta, és előfizetőként több száz forintos a mértéke. Ez óriási hiba! A Világbank tanulmánya szerint az internetpenetráció 10 százalékos növekedése a GDP 1 százalékos növekedését okozza, azaz minél többen interneteznek, annál gazdagabb egy ország.

Egy olyan szabó juthat eszünkbe a kormány ténykedéséről, aki mindig előbb nyúl az ollóért és csak utána a mérőszalagért. Szabásmintáról pedig talán még nem is hallott. Végül pedig csodálkozik, hogy a ruhái nem illenek senkire. Ez az ötletkormányzás, ami ellen ötödik éve emeljük fel a szavunkat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt törvénymódosítás a fenti hibákat igyekszik utólag, legalább részben jóvátenni. A telekommunikációs hozzáférés és az infrastruktúra telepítésének engedélyezését egyszerűsítene, úgymond akadálymentesítene. Az elektronikus hírközlési építményeket meglehetősen leegyszerűsített eljárásban építhetik ki, ezek szerint akár a magántulajdont is korlátozva. Ez pedig komoly környezeti és egészségi érdekeket sérthet.

Összességében tehát azt kell mondanom, a céllal egyetértünk, de ebben a formában a Lehet Más a Politika erősen aggályosnak tartja, a kormány előter-

jesztését ebben a formában nem fogja tudni támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni még a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. Igen, kíván.

Parancsoljon, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat különösebben nagy vitát nem fog kiváltani. Ez már abból is látszik, hogy a vezérszónoki felszólalási körön kívül további felszólalást nem hallhattunk. Alapvetően minden képviselőtársam egyetértett a törvényjavaslat szándékaival, céljaival, legfeljebb Iktity képviselőtársam szkepticizmusa az, amely ezt valamennyire árnyalja. Novák képviselő úr volt egyedül az, aki kitért arra, hogy milyen módon lehet minden háztartásba eljuttatni a legalább 30 megabit/szekundum sávzélességű internetet.

Én pontosan fogalmaztam az előterjesztői exposzéban, ezért szeretném megismételni, tehát én nem azt mondtam, hogy mindenkinek a lakásába bevezetjük az internetet, hanem azt mondtam, szó szerint idézem saját magamat, hogy az a célunk, és akkor innen jön az idézet: „2020-ig a gyors, szélesávú kapcsolat az Európai Unió teljes lakossága számára legyen elérhető, azaz mindenki számára biztosítani kell a legalább 30 megabit/szekundum sávzélességű internethez történő hozzáférés lehetőségét.” Ez nem ugyanaz, mint hogy bevisszük a házába, ez azt jelenti, hogy mindenki számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy bevihesse a házába, és ugye, úgy folytattam, hogy a magyar kormány felismerve a szélesávú fejlődés jelentőségét, a „Digitális nemzet” fejlesztési programmal ezen célkitűzés elérésének a határidejét előrehozta 2018-ra.

(21.00)

Ez az első lépés. Utána lehet arról beszélni, hogy vajon mi az oka annak, hogy ilyen drága Magyarországon az internet-szolgáltatás, és ezen a területen mi a felelőssége az államnak. Egyet azért szögezzünk le, nem az áfa, tehát itt nem az áfa a legfontosabb probléma. Úgyhogy szerintem ez mindenki számára egyértelmű. Viszont az előttünk fekvő törvényjavaslatnak nem az a feladata, amiről Novák képviselő úr beszélt. Ezt nem ez a törvényjavaslat kell hogy megoldja. Ez a törvényjavaslat az infrastrukturális fejlesztések előtt tornyosuló adminisztratív és technikai, fizikai akadályokat kívánja leküzdeni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Egyébként, ha Novák képviselő úr figyelt volna, akkor azt is egyértelműen elmondtam, hogy a sorrend az, hogy állami tulajdonú területen lehet elhelyezni, csak azért, mert itt volt egy konkrét példája egy adótoronnyal kapcsolatosan, önkormányzati tulajdonúra és legvégső esetben lehet elhelyezni infrastrukturális elemet, egységet magántulajdonú ingatlanra. Az pedig, hogy az intézkedési határidőt, illetve a felek közötti megegyezési határidőt 45 napban korlátozzuk, szerintem nagyon helyes. Hiszen ne lehessen végtelenné, parttalaná tenni a vitát, mert különben soha az életben nem fognak megegyezni. És egyszer csak át kell vágni ezt a gordiuszi csomót, és azt kell mondania a hatóságnak, hogy jó, ti nem tudtok megegyezni, akkor ez szolgálja a közösség érdekét, ezért így és így fogunk eljárni, ennek és ennek kell megtörténnie.

Mondjuk, ha tetszik, bizonyos emberek önkényeskedése, szabotázsja ne tudja akadályozni azt, hogy az infrastruktúra fejlődjön. Egészen extrém példákat lehetne mondani innen, a közelből. Gondoljanak csak a trolibuszra az V. kerületben, hogy mi minden múlik az, hogy nem tudják normálisan az egész közösség érdekét szolgáló infrastruktúrát kiépíteni, fejleszteni, használni.

Úgyhogy összességében azt tudom mondani, Novák képviselő úr, minthogy a világörökségi törvény fog jönni, és az örökségvédelmi terület kérdéséről fogunk a következő napirendnél tárgyalni, azért nincs áramforrás itt a Házban, mert ez egy kiemelt műemlék, ahol minden fából van, az összes pad és szék, és tűzvédelmi okokból nem engedélyezi az örökségvédelmi hatóság (*Novák Előd a páholyból közbeszól.*), nem engedélyezi az örökségvédelmi hatóság a 220 bevezetését. A Ház felújításakor pedig még abban az értelemben korszerű kifeszültségű rendszerek nem álltak rendelkezésre, ahogyan ma egyébként már rendelkezésre áll. Egy következő felújításnál azt érdemes lesz megfontolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm, hogy a vitában ilyen aktíván részt vettek. Láthatólag támogatják a törvényjavaslatot, amit megköszönök. Amennyiben módosító indítványaik vannak, azt is szívesen látjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, L. Simon László államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/5053. számú parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, a Miniszterelnökséget vezető miniszter államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosítását tartalmazza. A módosítások alapvetően adminisztratív egyszerűsítések, technikai módosítások, de azért érdemes az egész témáról kicsit bővebben beszélnünk, hogy egyáltalán mit is tartalmaz ez a törvény és miért is szükséges a módosítása.

Az UNESCO megalakulása óta számos egyezményt alkotott, mint azt tudják képviselőtársaim, a világ kulturális javainak elismerése és megőrzése érdekében. Ezek közül kiemelkedik a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló, az Egyesült Nemzetek Oktatási, Tudományos és Kulturális Szervezete általános konferenciájának ülészakán Párizsban, 1972-ben elfogadott egyezmény, közismert nevén világörökségi egyezmény, amely az épített és természeti környezet védelmére irányul.

Az egyezmény alapján a világörökség olyan kulturális vagy természeti szempontból egyedinek számító érték, amelyet az UNESCO keretén belül működő Világörökségi Bizottság az általa igazgatott világörökségi programba felvett. Ez a program az egyik legnagyobb legitimációval rendelkező program a világon. Presztízs-kérdés benne részt venni, presztízs-kérdés örökségi elemeket nevezni, és azok óriási nagy jelentőséggel bírnak, főleg a turizmus területén.

Kulturális világörökségnek az egyezmény értelmében olyan építészeti, monumentális festészeti vagy szobrászati művek, régészeti elemek, épületegyüttesek, helyszínek minősülhetnek, amelyek megfelelnek a hitelesség, történelmi autentikusság kritériumának és a következő hat kritérium legalább egyikének: emberi alkotószellem remekműve, vagy egy meghatározott időszakban vagy kulturális területen belül jelentős mértékben hatott az építészet, a technológia, a műemlékek, a várostervezés, a tájki alakítás fejlődésére. Ilyen egyébként nálunk a budai várnegyed és a Duna-parti látkép. A harmadik szempont: egyedi megtestesítője egy élő vagy már letűnt civilizációnak. A negyedik szempont: egy építészeti stílus, együttes, technológia vagy az emberiség történelme egy vagy több korszakát tükröző táj kiemelkedő példája. Ilyen is van nálunk, Magyarországon, Pannonhalmát tudnám kiemelni. Az ötödik szempont: egy vagy több kultúrát képviselő, hagyományos emberi letelepedés vagy területfoglalás kiemelkedő példája. Ilyen nálunk, Magyarországon a hollóközi ófalu vagy éppenséggel a Hortobágy, illetve a Fertő kultúrtáj.

Fontos tudni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kulturális világörökség nem azonos az emberiség szellemi kulturális örökségével, amely kategóriát szintén az UNESCO hozta létre a világörökség párjaként 2003-ban. Viszont a kulturális világörökségi helyszínek között tartjuk számon az úgynevezett kultúrtájakat, történelmi tájakat, amelyek az ember és a természet kölcsönhatása révén alakultak ki, azaz

emberkéz alkotta őket, de a természeti hatásokkal szervesen együttműködve.

Mindezekén túl létezik az úgynevezett természeti világörökség is. Természeti világörökségnek az egyezmény értelmében olyan esztétikai vagy tudományos szempontból rendkívüli értékű fizikai és biológiai képződmények vagy képződménycsoportok, a tudomány vagy a megőrzés szempontjából rendkívüli értékű geológiai és fiziográfiai képződmények, a kihalástól fenyegetett állat- és növényfajták lakó-, illetve termőhelyéül szolgáló, pontosan körülhatárolt területek, természeti tájak minősülhetnek, amelyek megfelelnek az integritás, érintetlenség, sérthetlenség kritériumának és a következő négy kritérium legalább valamelyikének.

1. Rendkívüli természetes szépségű és esztétikai jelentőségű természeti jelenség vagy terület. 2. Kiemelkedő példa a nagy földtörténeti korszakok megjelenítésében. 3. Kiemelkedő példája a jelenleg is folytatólagos ökológiai és biológiai folyamatoknak. 4. A biológiai sokszínűségnek az in situ fenntartása szempontjából legjellegzetesebb és legjelentősebb természeti élőhelyeit tartalmazza, beleértve a veszélyeztetett, a tudomány és a megőrzés szempontjából kiemelkedő egyetemes értékeket képviselő fajokat.

Mint tudják, tisztelt képviselőtársaim, Magyarországon jelen pillanatban nyolc világörökségi helyszínt tartunk számon. Csak az ismétlés kedvéért ezeket soroljuk föl, hiszen nem árt, ha a parlamenten keresztül a nyilvánosságban is fölhívjuk erre minduntalan a figyelmet. Budapesten a Duna-partok és a budai várnegyed, az Andrássy út kulturális világörökség, a hollókői ófalu és környezete szintén kulturális világörökség, az aggteleki karszt és a szlovák karszt barlangjai természeti örökség, az ezeréves pannonhalmi bencés főapátság és természeti környezete kulturális, a Hortobágyi Nemzeti Park és puszta kulturális, Pécs ókeresztény temetője kulturális, a fertői kultúrtáj szintén kulturális és végül a tokaj-hegylajai történelmi borvidék kultúrtáj szintén kulturális világörökségi címmel rendelkezik. Azt gondolom, ez szintén nagyon szép lista, amire méltán vagyunk büszkéek.

A világörökségi törvényt, mint tudják tisztelt képviselőtársaim, 2011-ben fogadtuk el, tehát az előző kormányzati ciklusban és 2012. január 1-jén lépett hatályba. Ezt követően elfogadtuk a végrehajtási rendeleteket is a világörökség-kezelési tervről, a világörökségi komplex hatásvizsgálati dokumentációról és a világörökségi várományos helyszínekről szóló kormányrendeletet 2011-ben, aztán a világörökségi gondnokságról szóló 2012-es Nefmi-rendeletet, aztán szintén 2012-ben az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottságról szóló kormányrendeletet.

(21.10)

Azóta többször módosítottuk a törvényt, ezek javarészt apróbb módosítások voltak; most, 2015-ben újabb törvénymódosítást javasolunk a tisztelt Háznak.

Az az igazság, hogy ezeknek a módosításoknak a háttérben a világörökségi törvény végrehajtása során nyert tapasztalatok állnak, ebben a három évben, inkább azt mondom, hogy két és fél évben, mióta hatályos a törvény, számos tapasztalattal lettünk gazdagabbak. A módosítások a jogszabályok és a világörökség-kezelési terv elkészítési folyamatának egyszerűsítésére, hatékonyabbá tételére vonatkoznak, a határidők racionalizálására irányulnak, tehát mindezek már a működési tapasztalatból következő, nem a törvény alapvető lényegét és szellemét érintő módosítások.

A módosítás, amely most önök előtt fekszik, alapvetően a világörökségi várományos helyszínekre vonatkozó szabályozásra irányul, és ez azért fontos, mert az a célunk, az a szándékunk, hogy minél több magyarországi helyszín kapjon a jövőben is világörökségi címet. Mint tudják képviselőtársaim, jelen pillanatban is több várományos helyszínnel büszkélkedhetünk.

A módosítás pontjait végigvéve néhány elemet szeretnék kiemelni.

A módosítás összeköti a világörökségi várományos helyszínek jegyzékének felülvizsgálatát a világörökségi jegyzékbe történő jelöléssel. A felülvizsgálat lezárásaként a kulturális örökség védelméért felelős miniszter javaslatot tesz a kormányynak a világörökségi jelölésre kiválasztott várományos helyszínrre vonatkozóan, mely dönt erről - mármint a kormány dönt erről.

Csak a kormány által világörökségi jelölésre kiválasztott helyszín esetében kell a világörökségi kezelési tervet elkészíteni. Ez nagyon fontos, tehát hogy ne terheljük azokat, akik egyébként világörökségi címet szeretnének maguknak szerezni, hogy csak abban az esetben kelljen elkészíteni a szükséges kezelési tervet, hogyha a kormány már kiválasztotta őket a jelöltek közül. Tehát csak a kormány által világörökségi jelölésre kiválasztott helyszín esetében kell a világörökségi kezelési tervet elkészíteni, amely a költségvetés számára jelentős megtakarítást jelent, hiszen nem szükséges valamennyi várományos helyszíni kezelési tervének a központi finanszírozása. Ugyanakkor a világörökségi címre történő felterjesztés kötelező része a kezelési terv, amely így a kiválasztott helyszínrre el kell hogy készüljön.

A világörökségi jelölésre kiválasztott helyszín esetében szükséges világörökségi gondnokság kijelölése is, mivel a jelölésért felelős szervezetet meg kell jelölni a nevezési dokumentációban - ez a nemzetközi szabályokból következik. A gondnokság feladata ez esetben a jelölésben való közreműködés.

A világörökségi jelöléshez szükséges forrást a központi költségvetésben kell biztosítani. Erre vonatkozóan a törvény 12. §-a rendelkezik a világörökségi címmel kapcsolatos költségvetési pénzeszközök meghatározásáról.

Mindezekén túlmenően elengedhetetlen a világörökségi címhez szükséges védettségi előírások további pontosítása, mivel a korábbi törvényszöveg az ex lege védettséget is beemelte a lehetséges kategóri-

ák közé, ami azonban nem jelent kellő garanciát a világörökségi helyszín kiemelkedő, egyetemes értékeinek megőrzésére. A korábbi konkrét törvényi hivatkozások mellé ezért a módosítás beemeli a megelőző védetté nyilvánító jogi aktusokra való hivatkozást is.

A fenti indokokra és az ismertetett előzményekre tekintettel a világörökségi törvénytervezet módosítása a következő célokat szolgálja: a felesleges jogszabályok deregulációja, a párhuzamosságok, átfedések megszüntetése, az eljárást lassító, drágító előírások felülvizsgálata.

A második a várományos helyszínek esetében KET készítésére és gondnokság állítására vonatkozó kötelezettség megszüntetése. Mint ahogy ezt már az előbb említettem, nem indokolt, hogy a világörökségi területre irányadó szabályok vonatkozzanak olyan területekre is, amelyek vonatkozásában nincs garancia a Világörökség Bizottság felé való felterjesztésükre vagy a világörökségi cím elnyerésére. Ezen helyszínek esetében egyéni védettséggel kell biztosítani a védelmet.

Harmadrészt, egyéb várományos területek védelmét a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény alapján megállapított védelmi szabályok érvényesülése garantálja, ami a tulajdonosok és kezelők közös felelőssége. Nekik kell tisztában lenniük azzal, hogy amennyiben ezen szabályokra nincsenek tekintettel, s a jogukat nem úgy gyakorolják, hogy a várományos helyszín a világörökségi nevezésre alkalmas állapotban maradjon, az megakadályozhatja a várományos terület világörökségi nevezéséről szóló döntést. Ez alapvető, a tulajdonosi felelősséget előtérbe helyező és a korlátozottan rendelkezésre álló közösségi erőforrások takarékosabb, egyben hatékonyabb felhasználását erősítő szemléltváltást jelent a hazai világörökségi jogban.

A várományos helyszínek listáját ötévente szetrenként felülvizsgálni 2015-től kezdődően, felmenő rendszerben. A miniszter a felülvizsgálat alkalmával terjeszti fel a kormánynak a világörökségi címre jelölni javasolt várományos helyszíneket, ezzel összefüggésben pontosítani szükséges a felterjesztés folyamatát, mi a folyamat, mi az, ami miniszteri jóváhagyást igényel, s a többi, s a többi.

A módosítás a világörökségi helyszínekről a kormány és az Országgyűlés részére előírt beszámolási kötelezettség határidejét egységesen négy évben állapítja meg.

A világörökségi területeken lévő állami tulajdonú vagyonelemek felülvizsgálatába illetékes miniszterként a természet védelméért felelős minisztert is bevonja, ha a helyszín kizárólag természeti kategóriában nyert világörökségi címet, vagy a vagyonelem kizárólag természeti védettség alatt áll.

Végezetül a módosítás törli a világörökségi szakértő jogintézményét, mivel e kategóriában egyetlen szakértőt sem tartunk nyilván. Tekintettel arra, hogy a világörökségi cím önmagában nem keletkezett védettséget, hanem meglévő kulturális örökségi vagy természeti védettségen alapul, így a védettség jellege

szerinti szakértő vagy a kormányrendeletben kijelölt szerv bevonása indokolt.

Természetesen tervezzük a végrehajtási rendelkezések módosítását is. A végrehajtási rendelet módosításáról azonban itt most nem kívánok beszélni, bár képviselőtársaim néha megkérdézik, hogy aztán ez milyen módosításokat fog indokolni a végrehajtási rendeletben. Amennyiben ez szükséges, majd a vita későbbi szakaszában visszatérek rá.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, tisztelt képviselőtársaim, kiegészítettük egy másik törvénynek a módosításával is. A javaslattal összhangban módosítani szükséges megítélésünk szerint a zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. KvVM-EüM együttes rendeletet, amely a terhelési határértékeket határozza meg, és abban az említett rendezvényekre vonatkozó speciális szabályként magasabb, 110 százalékos határértéket állapít meg.

A javaslattal összhangban módosítjuk a környezeti zaj- és rezgés elleni védelem egyes szabályairól... Kicsit belekeveredtem ebbe, mert igazság szerint a törvényt módosítjuk, és aztán utána fogjuk ezt a rendeletet módosítani, tehát először a törvényt módosítjuk, és utána fogjuk a rendeleteket módosítani... (Hegedűs Lorántné: Értjük, miről van szó, tessék hagyni!) Tessék? (Hegedűs Lorántné: Értjük, hogy miről van szó!) Megengedi, képviselő asszony, hogy végigmondjam?

ELNÖK: Folytassa, folytassa, államtitkár úr!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tényleg, én örülök, hogy ön érti azt is, amit még el sem mondtam, de hadd mondjam már végig! Hihetetlen, hogy nem hagyják az embert beszélni. (Derűtség a Jobbik soraiban.)

Ezt a törvényt tehát azért szükséges módosítanunk, illetve bizonyos rendeleteket is azért szükséges módosítanunk, mert nem szeretnénk, hogyha kiemelt rendezvényhelyszíneken el lehetetlenítenék kulturális rendezvényeknek a megtartását, koncertek, nagyzenei rendezvények, fesztiválok megtartását, és szeretnénk, hogyha önmagában a határértékeknek a betartása elegendő lenne ahhoz, hogy rendezvényeket tudjanak tartani. Minthogy itt javarészt kiemelt turisztikai helyszínekről van szó, védett helyszínekről van szó, azt gondoljuk, hogy ennek a módosításnak az ideemelése indokolt lehet.

Úgyhogy kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a világörökségi törvénynek a módosítását ezen kiegészítésekkel egyetemben szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Törő Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kulturális örökségünk védelme érdekében újabb, az emberiség közös örökségének megóvását segítő törvényjavaslatot, a világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény módosítását terjesztette az Országgyűlés elé, amely - mint az elnevezés maga is mutatja - az emberiség természeti környezetének, múltjának, történelmének, művészetének egyetemes, legkiemelkedőbb értékeit foglalja magában.

(21.20)

A világörökség az egész emberiség közös kincse, melynek megóvása mindannyiunk kötelessége.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnos, maguk is tanúi annak a visszafordíthatatlan pusztításnak, amelynek az ókori Kelet műemlékei estek és esnek áldozatul. Ezen világörökségi helyszíneket a jövő nemzedékek már nem láthatják, épp ezért különösen nagy a felelősségünk aziránt, hogy a hazai világörökségi helyszíneket megóvhassuk és a maguk teljességében megmutathassuk a világnak.

Tisztelt Országgyűlés! Büszkén számolhatok be önöknek arról, hogy a magyar kormány világviszonylatban is élen jár a nyolc hazai világörökségi helyszíniük megóvásában. Nemcsak csatlakozott az UNESCO által elfogadott, a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló világörökségi egyezményhez, hanem a világon az elsők között önálló törvényt is alkotott, mely hazánk kiemelkedő természeti és kulturális értékeinek védelmét a hazai jogrendszerbe illesztve határozza meg.

A Magyar Országgyűlés 2011. június 14-én ellenzavazat nélkül fogadta el a világörökségről szóló 2011. évi XXVII. törvényt, hogy megteremtse a világörökségi helyszínekre vonatkozó átfogó szabályozást, meghatározza a hazai világörökségi területek kezelési elveit, a védelem költségvetési és szakpolitikai kereteit.

A magyar kormány a világörökségi törvény hatálybalépése óta jelentős költségvetési forrásokat, eddig közel 600 millió forintot fordított világörökségi helyszíneink megóvására, kezelésére, ezzel is példát mutatva a világnak. A világörökséggel kapcsolatos hazai és nemzetközi feladatokat a Miniszterelnökség parlamenti államtitkársága látja el. L. Simon László miniszterhelyettes úr vezetésével az idén újabb 141 millió forintot szán kifejezetten világörökségi célokra, egyrészt a világörökségi helyszíneken működő világörökségi gondnokságra, másrészt a világörökségi törvény végrehajtására.

A nyolc világörökségi gondnokság 2013-ban és 2014-ben összesen 160 millió forint támogatásban részesült, melyet 2015-ben újabb 80 millió forint egészít ki. E forrásból látják el a gondnoksági feladatokat, végzik a helyszíneken sürgőssé vált felújításokat, továbbá rendezvények szervezésével, kiadványok megjelenítésével teszik ismertté a világörökség ügyét. 2014-2020 között európai uniós forrásokat is

nyerhetnek a helyszínek, mely bizonyítja hazánk elkötelezettségét értékeink megóvása és bemutatása iránt.

A magyar kormány elszánt a világörökségi értékek védelme, a magyar állam tulajdonának jogszerű használata megteremtése iránt. Ennek jegyében 2014-ben megtörtént a világörökségi területen lévő, állami tulajdonban álló vagyonelemek használatának és hasznosításának felülvizsgálata, melynek köszönhetően ismét a magyar állam léphetett birtokba a Citadellán, megszüntetve az addig fennállt kaotikus viszonyokat és jogszerűtlen használatot a budapesti világörökségi helyszín részét képező, a nemzeti vagyon körébe tartozó műemlék ingatlanon. 2015-ben várhatóan elkészülnek a világörökségi kezelési tervek és az azokat kihirdető kormányrendeletek, melyek révén a kormány hosszú távon is tanúsítja elszántságát a világörökségi területek megőrzése, értékeik védelme iránt.

Hölgyeim és Uraim! Engedjék meg, hogy beszámoljak a hazai világörökségi értékek jövőjéről is. 2015-ben lezárult a világörökségi várományos helyszínek vizsgálata, amely alapján épp egy hete, 2015. június 2-án jelent meg a világörökségi várományos helyszínek jegyzékét kihirdető MvM-rendelet. Ez alapján hazánk a nyolc világörökségi helyszínen túl összesen tíz várományos helyszínnel rendelkezik, melyek témáink szerint érdemesek a világörökségi cím elnyerésére.

Reményeink szerint a várományos helyszínek közül elsőként a római limes nyerheti el a világörökségi címet, mely tanúságot tesz arról, hogy hazánk a régmúltban is Európa része, a Római Birodalom védőbástyája volt. Hazánk földjében olyan kimagasló római kori emlékek rejtőznek, mint a Seuso-kincs, amely természetesen, dicsekszem vele, hogy a választókerületemben található, Polgárdi és Szabadbattyán környékén, vagy a Hadrianus-palota, amely a kormány szándékai szerint hamarosan ismét látható és ennek maradványai is a Hajógyári-szigeten úgyszintén, vagy a Brigetio és a többi nagyszerű római kori város Pannóniában. L. Simon László miniszterhelyettes úr és államtitkársága eltökélt abban, hogy Magyarország a limes várományos helyszínt már jövő év januárjában az UNESCO elé terjeszti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazai világörökségi értékeinkért való felelősségünk nemcsak abban testesül meg, hogy törvényt alkotunk, hanem abban is, hogy számba vesszük tapasztalatainkat, áttekintjük a törvény eddigi végrehajtását, és módosítsuk, ahol ez szükséges.

Jelen törvényjavaslat fő célja, hogy az eljárásokat az eddigi tapasztalatok figyelembevételével egyszerűsítse, hogy elkerülje a felesleges költségeket és terheket, hogy a világörökségi címre hazánk polgárai büszkék lehessenek, a helyiek pedig ne felesleges korlátozásnak ítéljék meg. A törvényt módosítás révén a világörökségi helyszínek védelme lép előtérbe, a várományos helyszínek használatát csak a lehető legkisebb mértékben korlátozzuk.

Tisztelt Ház! A világörökségi területek értékőrző hasznosítása mindannyiunk közös ügye, melyet a

kormány kiemelten és felelősségének teljes tudatában segít elő. Bízom abban, hogy az Országgyűlés e szándékunkat segíti és a törvénymódosítást támogatólag fogadja. A világörökségi cím híd, mely összeköt bennünket a világ országaival. Járjunk ezen a hídon a kellő felelősséggel, erre kérem most önöket is. A törvényjavaslatot elfogadásra javaslom. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Törő Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy először is a kétségeimet is megosszam önökkel és azokat az irányokat is számba vegyem, amik mindenképpen támogathatók a javaslatban, merthogy mind a kettő akad, talán azt mondom, hogy szép számmal.

Az első ilyen kérdés mindenképpen a világörökségi várományos helyszín kapcsán; mindenképpen a III. kerület képviselőjeként azt tudom mondani, hogy rendkívüli módon üdvözlöm azt, hogy a Római Birodalom limes területére vonatkozó javaslat a Közönyben meg is jelent és egy kiemelt cél lesz ennek a kezelése. Erről már sokat beszéltünk a Házban, nem is akarok erről huzamosabb ideig szót váltani, de fontosnak tartom azt, hogy a III. kerülethez is köthető római emlékek, akár az említett Hadrianus-palota kérdése, akár az Óbudai-sziget felújításának általános ügye haladjon, akár a kerületben szép számmal található, a limeshez köthető és aquincumi romokhoz köthető emlékekkel történjen valami. Én magam nagyon üdvözlöm azt, hogy a várományos helyszínek között ez kiemelten szerepel, és én mindenképpen üdvözlöm azt, hogy ha ez a beruházás meg is valósul, hiszen azt gondolom, hogy itt olyan kulturális értékekről van szó, amelyek védelme mindenképpen nagyon-nagyon fontos.

Ezzel együtt azt gondolom, hogy mindenképpen igaz az is, ami az eredeti jogszabályban szerepel, hogy a világörökségi és a várományos terület védelme és a fennmaradását szolgáló értékőrző használata közérdek. Ez mindenképpen lényeges dolog.

Azért fontos leszögezni, hogy ez közérdek, mert én érzek abban némi veszélyt, hogy bár nyilvánvalóan az is igaz, hogy nemcsak az állam feladata ezt a közérdeket megőrizni, ezeknek a helyszíneknek a megmaradásáért dolgozni, hanem gyakorlatilag mindenkié, a közösségünké és az önkormányzatoké is, magánszemélyeké és az államé is, de mégis azt gondolom, hogy mivel közérdek, ezért az állam felelőssége az, hogy a törvényben szereplő kötelezettségeket mindenképpen ellássa, azaz biztosítsa azt is, hogy a helyszín megőrizze az eredeti értékeit, egészséges látképét, történeti környezetbe ágyazott, illetve egyedi megjelenését, és így tovább, amit a törvény előír.

Ez mindenképpen tehát olyan kötelezettsége az államnak, ami, azt gondolom, hogy ezen szabályozás után is fennmarad, ezért én magam azt gondolom, hogy ezt a javaslatot akkor tudjuk támogatni, hogyha ezeket a feladatokat nem veszélyezteti.

(21.30)

Vannak a javaslatban olyan dolgok, amikről azt gondolom, hogy egy módosító javaslattal vagy néhány módosító javaslattal tisztába lehet tenni, és vannak olyanok, amik, azt gondolom, hogy támogathatók mindenféleképpen.

Hadd emeljem ki egy olyan elemét ennek a szabályozásnak, ami elgondolkodtató, talán azt lehet mondani, hogy átgondolandó lenne, hogy mégse ez szerepeljen, ami a javaslatban benne van. A világörökségi várományos helyszínek kapcsán a várományos helyszín javasolt védőövezete kapcsán önök azt írják, hogy indokolt esetben jelölik ki ezt a védőövezetet. Én azt gondolom, helyes lenne elgondolkodni azon, hogy ezt nem indokolt esetben, hanem mindenképpen kijelölik, tehát védőövezete mindenképpen van a várományos területeknek is, hiszen fontos az, hogy pontosan ez a védőövezet az egyik olyan eszköz, amelyik ezeket a várományos területeket meg tudja óvni azoktól a behatásoktól, amelyekről meg kell őket óvni.

Ezzel együtt azt gondolom, hogy nem ördögtől való az az irány, ami a törvényben szerepel, vagyis hogy a várományos helyszínekre vonatkozóan más szabályozások történjenek, mint a világörökségi helyszínekre vonatkozóan. Ez, azt gondolom, hogy teljesen racionális irány, hiszen teljesen logikus a kormányzat azon érvelése is, amely arról szól, hogy két különböző dologról beszélünk. Egyáltalán nem biztos az, hogy ami várományos helyszín, az végül világörökségi helyszín is lesz. S az is teljesen igaz, ami a törvényben szerepel, hogy a törvény ereje önmagában kevés ahhoz, hogy a világörökségi helyszínek integritását biztosítsa, ezért nagyon sok embernek sokat kell tennie.

A részletes indokolás kapcsán azt tudom mondani, hogy számos olyan eleme van a törvénynek, amit mi támogatni tudunk. Támogatjuk azt az irányt, hogy kétirányú szabályozás legyen, más szabályozás legyen a világörökségi várományos helyszínrre és más a világörökségi helyszínrre, azt viszont nem támogatjuk, hogy a világörökségi várományos helyszín gyakorlatilag teljesen felpuhuljon, ezért mindenképpen szeretnénk azt, hogy a védőövezetre vonatkozó szabályok a várományos helyszínnél is életben maradjanak.

Mindenképpen azok az adminisztratív könnyítések, amelyeket államtitkár úr felsorolt - én magam nem ismételném meg ezeket -, azt gondolom, megfontolásra méltóak, tehát azt hiszem, hogy ezek reális felvetések lehetnek, és ezek azok a könnyítések, amelyeket a Szocialista Párt tudna is támogatni. Javaslom azonban, hogy az 1. pontban kiemelt irányokat azért fontolják meg.

A világörökségi szakértő kapcsán azt gondolom, hogy itt sem az ördögtől való az, amiről a javaslat szól. Igazában arról lehetne beszélni, hogy persze miért nincs ilyen szakértő, hogy mindent megtettünk-e annak érdekében, hogy legyen, de azt tudom mondani, hogy szerintem ezek a feladatok megoldhatók a szabályozásban rejlő megoldással is, ilyen értelemben tehát azt hiszem, hogy ez a szabályozás is mindenképpen indokolt.

A gondnokság kijelölése kapcsán azt gondolom, hogy ez egy olyan irány, amit mindenképpen támogatunk, hiszen életszerű, hogy így oldják meg ezt a feladatot, és helyes is, hogy ez a gondnokság kijelölésre kerüljön.

Igazából azt gondolom, hogy a jegyzékre vonatkozó és annak felújítására vonatkozó ötéves szabályok is mindenképpen támogathatóak lehetnek, tehát ez is egy olyan rendszert alkot, amelyet mi működő rendszerként tudunk elképzelni. Azonban ettől függetlenül fontosnak tartjuk azt, hogy azok a helyszínek, amik a világörökségben várományos területként szerepelnek, mindenképpen meg tudják őrizni azokat a tartalmakat, ami alapján ők várományos helyszín lettek, ne fordulhasson az elő, hogy azért esnek ki helyszínek a világörökségből, mert a szabályok felpuhulása lehetőséget ad arra, hogy ezek a várományos helyszínek gyakorlatilag sérüljenek és így megszűnjének alkalmasak lenni arra, hogy a világörökség részét képezzék.

Érdekes, hogy tízeleg minthogyha egy kicsit az én választóközretemre is írták volna ezt a javaslatot, mert a másik része, a zajártalommal kapcsolatos felvetés is érinti a III. kerületet. A III. kerülethez kötődik az ország egyik legfontosabb könnyűzenei fesztiválja, a Sziget Fesztivál, az Óbudai-szigeten van, s itt a III. kerület lakossága számos esetben pró és kontra is megütközik egymással abban, hogy jó-e ez a fesztivál vagy nem jó a fesztivál. Van, aki nagyon szereti a fesztivált, hiszen arról van szó, hogy itt rendkívül fontos országimázs-építő lehetőség ez a III. kerületnek és az országnak is, hogyha ezt megtartják, mások pedig arra hivatkoznak, hogy ez akkor zajártalommal, illetve környezeti ártalommal jár, ami már-már elviselhetetlen sokaknak.

Az igazságot itt nagyon nehéz megtalálni, ám mindenképpen fontosnak tartom azt, hogy a zajártalomra vonatkozó szabályozások azért jelentősen ne puhuljanak föl.

Azt értem, hogy azt mondja a törvényjavaslat, hogy ha betartják ezeket a szabályokat, akkor ne lehessen arra hivatkozni, hogy jogsérelem következik be, ám azért nagyon fontosnak tartom azt leszögezni, hogy azért mégiscsak egy város működéséről van szó, ahol az ott lakók igenis hivatkozhatnak olyan érdekekre, amelyek az ott élésükben fontosak, és ezért a zajártalom rendkívüli módon jelentős is tud lenni. Ezért kérem államtitkár urat, hogy akkor, amikor arról beszélünk, hogy ezeket a szabályokat felpuhítjuk, akkor itt azért azt a felelősséget vegyük észre, amit mindenképpen e szabályozás felpuhítása jelenthet.

Összességében azt tudom mondani, hogy kicsit kételkedő vagyok az előttünk lévő törvényjavaslat kapcsán, szép számmal vannak benne olyan elemek, amelyeket mindenképpen támogatok. Maga az irány szerintem nem ördögtől való, tehát ha tetszik, akkor a szabályozás iránya számomra mindenképpen elfogadható. Abban az esetben tudjuk támogatni a javaslatot, hogyha azon kétségek eloszlása megtörténik, amik arról szólnak, hogy a várományos helyekkel kapcsolatos szabályok túl puhák lesznek és akkor, hogyha komolyan megfontolják azt, hogy milyen védelmi garanciák tudnak a várományos területekhez is beépülni.

Ezt várjuk, erre még van idő, nyilván, a vitában, ennek fényében fogjuk a szavazási magatartásunkat kialakítani. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Biztos ön is ismeri vagy emlékszik még, a múlt évi választási kampányok során hatalmas óriásplakátokon hirdette a kormányzat, hogy Magyarország jobban teljesít, és hogy még mi mindenre fognak még több pénzt adni, erre külön-külön óriásplakátterveket is készítettek, és az ember hajlamos elhinni, ha olyan túl sokszor lát egy ilyen óriásplakátot vagy bármilyen hirdetést, hogy akkor, ha a kormányzat mondja, akkor biztos így van, tehát Magyarország biztos jobban teljesít. És akkor itt van ez a törvénytervezet előttünk, nem sokkal a választási kampány után, és íme, azt kell hogy lássuk, hogy a magyar kormányzat olyan kérdésben, mint az értékvédelem, mint a kulturális örökségünk megvédése, olcsójánoskodik, filléreskedik, és rendkívül kicsinyes hozzáállást tanúsít, hiszen maga a módosítás számtalan pontja mind csak arról szól, hogy mitől legyen kevesebb a központi állami kiadás. Azt már kevésbé veszi számba, hogy ezzel milyen károkat okozhat adott esetben kulturális örökségeink megvédése érdekében a kormányzat.

A másik, ami egy nagyon fontos szempont a változtatások kapcsán, ez a magánérdekeknek a kiszolgálása. Számtalan esetben előfordult már, hogy a kormányzat abszolút személyre szabottan, egyes fideszes haverok kedvéért módosított törvényeket, és én azt gondolom, hogy ezen törvénybe igenis bele van rejtve az ő szándékuk és az ő elvárásuk a kormányzat felé. Erről szól tehát ahelyett, hogy a kormányzat felismerné, hogy igen sajnálatos módon az értékvédelem hazai kultúrája igen gyenge lábakon áll, próbálná megerősíteni, egyértelmű korlátozókkal szigorítani azokat a lehetőségeket, amelyekkel esetlegesen sérülhetnének ezek a rendkívül fontos kulturális örökségeink, és szigorúan be is tartatná ezeket a korlátozásokat, tehát hogy nemcsak megfogalmazza, de a betartatásukra is odafigyel, illetve emellett központi költségvetési forrásokat is biztosít,

ezekkel a támogatásokkal is próbálja segíteni, hogy ezek a helyszínek, ezek az emlékek minél jobb állapotban maradjanak meg.

(21.40)

Tehát ahelyett, hogy ezt tenné, a kormányzat defenzívában van, és azért, hogy minél többet spóroljon úgymond ilyen felesleges kiadásokon - ahogy itt meg van fogalmazva -, egy csomó minden tekintetben puhítja a javaslatot. Lehet, hogy rendkívül vicces az ön számára az, amit most én itt elmondok, és amilyen károkat önök okoznak úgy általában az örökségvédelem tekintetében, de akkor gyorsan fuszunk át azokon az elmúlt egy-két éves történéseken, amit a kormányzat ma Magyarországon ilyen értelemben mint kárt okozott. Itt van például a mai nap. Szavaztunk régészeti lelőhelyekkel kapcsolatban, hogy ezentúl most már 8 napot adnak és nem többet kiemelt jelentőségű beruházások kapcsán a régészeknek, hogy adott esetben megkutassanak egy-egy területet. Tehát autópálya-építkezésem vagyunk, fölmerül, hogy Atilla király sírját is megtalálhattunk volna, és 8 napot kapnak tokkal-vonóval régészeink, hogy ezeket a területeket föltárják és dokumentálják, merthogy kiemelt jelentőségű állami beruházást nem akadályozhat és nem hátráltathat régészeti feltárás. Önök ezt fogadták el a mai nap során, hogy csak a nagyon közelmúltat említsem.

Vagy például, amit a műemléki besorolások kapcsán csinálnak. Ugye, az összes eddigi műemléki kategóriát felrúgják, mindent újraosztályoznak, mert kimondták, hogy gazdasági fenntarthatóság miatt funkcióváltás indokolt lehet. És nem tudom nem földézni megint azt a történetet, azt halljuk, hogy a Vajdahunyad-vár sorsával kapcsolatban is valami hasonló funkcióváltásra lesz szükség, merthogy a gazdaságossági fenntarthatóság azt diktálja, hogy egy fideszes havernak csináljanak ott valamifajta vendéglátó-ipari egységet, mondjuk, egy kaszinót, mondjuk, Andy Vajnáknak. És ezek, mondom, csak az elmúlt egy-két év történései, tisztelt államtitkár úr.

És aztán itt van előttnök most ez a világörökségi várományosi lista, amit önök felülvizsgálják vagy felülvizsgálat alá vonnak, és aztán eldöntik majd, hogy a világörökségi jegyzékbe melyeket jelölnek vagy melyeket nem. És ugye az emberben felmerül, hogy akkor önök tulajdonképpen a várományosi helyszínek közül majd melyeket fogják kiemelni, amiket jelölni fognak, vagy melyiket nem. Lechner Ödön műveit, mondjuk, önök azt mondják, hogy nem érdemes világörökségnek jelölni? Vagy, nem tudom, a magyarországi tájházak hálózatát? Vagy még érdekesebb lenne talán - nem is tudom, melyiket említsem -, az ipolytarnóci őslelőhelyet? A budai termálkarszt barlangrendszerét? És így tovább. Vagy itt az észak-magyarországi fa harangtornyokat, amit, tudjuk, Ukrajnában, Kárpátalján az ukrán hatóságok szintén a saját maguk kultúrkinccseként kezelik, és azt szintén világörökségnek szeretnék jelölni. De lehet, hogy a magyar kormányzat ebből vissza

fog lépni, és lehet, hogy pont mi nem fogjuk jelölni ezt a rendkívül fontos emlékünket.

Tehát ahelyett, hogy kiemelten vigyáznának ezekre az emlékeinkre, ahelyett, hogy megerősítenék azt a fajta jogrendet, amely konzerválja az állapotokat, és inkább javítja azt, semmint hogy rontaná, ezentúl már kezelési tervet csak majd bizonyos esetekben kell készíteni, sőt ezen kezelési tervek akkor lesznek jogszabályok, akkor lesznek kihirdetve, ha a világörökségi címet el is nyerte az adott terület, egyébként meg azt mondják, hogy az egyéb védelmi szabályok elegendők. Tudjuk, hogy nem így van, majd egy kicsit később vissza fogok térni, hogy mennyire nem így van. És eddig évente kötelező volt a beszámolás az Országgyűlésnek a kormányzat részéről, hogy mi történt világörökség-területen, na, ezentúl már csak négyévente lesz. Ugye, ez is csak azért fontos... Ne adj' isten, hogy megzavarjam a telefonálgatásban, tisztelt államtitkár úr, de erre az egy pontra térjen már ki, legyen olyan szíves, hogy tulajdonképpen miért is kellett ezt a részét felpuhítani, hogy miért csak négyévente kell egy kormányzatnak beszámolni az Országgyűlés felé? Nem tudják venni a fáradságot? Annyi minden törvényről beszélünk, ezeket a beszámolókat sajnálják tőlünk vajon?

És hogy mennyire csak a pénzről van szó, hadd idézzek egy-két pontot. A várományos helyszínek kapcsán írja, hogy „így ezekre vonatkozóan indokolatlan többletterhet jelent majd a költségvetésre” - nem tudom, hogyha meg kell csinálni a kezelési tervet; a jövőben csak olyan várományos helyszínekre indokolt előírni bizonyos tervek készítését, ahol van esély, hogy egyáltalában a befektetett erőforrások hasznosuljanak. Tehát önök ebben is csak pénzt látnak. Vagy megyek tovább: a korlátozottan rendelkezésre álló közösségi erőforrásokat takarékosabban, hatékonyabban kell elkölteni. Ezek szerint a közösségi erőforrásaink, ahelyett, hogy Magyarország jobban teljesítene, rosszabbul teljesít, és csak korlátozottan állnak rendelkezésre? Azt mondja: jelentős megtakarítást akarnak abból nyerni, hogy kezelési tervet majd csak ilyen-olyan esetekben kell csinálniuk. Tehát igenis arról szól ez az egész törvény, hogy hogyan lehet kicsinyeskedni, hogyan lehet ezeken a nagyon fontos célokon spórolni. Ezért tehát mi semmiképpen nem fogjuk tudni támogatni.

Ugyanakkor meg felmerül az emberben a kérdés: hogy miért, a Városligetre van pénz, arra a nagy radiátormúzeumra van pénz, ami, tudjuk, hogy a Néprajzi Múzeumunk lesz ezentúl, arra van pénz, arra lehet milliárdokat költeni? De önök ezt az egy-két milliót is sajnálják világörökségi várományos helyszíneinktől?

És hát mi történt azon területekkel, amelyek már világörökségi helyszíneknek vannak minősítve? Emlékezzünk csak vissza, hogy Tokaj-Hegyalja milyen módon sérülhetett volna, hogyha azt a bizonyos szalmatüzelésű erőművet Szerencsen létrehozzák. Vagy például nézzük meg, mi történik Budapest belvárosában! A világörökségi területhez, tehát a védőzónához tartozó területeken egyre-másra bontanak

el régi műemlék épületeket, és csak egyfajta kulisz-szaépítésztként őrzik meg, úgy, hogy csak a homlokzata az, ami hasonlít, de már nem az eredeti anyagból van, az marad meg valamilyen módon az utcafront felé. Egyébként belül már teljesen más épületről beszélhetünk. Igen, ez történik rendremódra Budapest belvárosában. Meghívom tisztelt államtitkár urat, menjen, aztán nézze meg körbe, hogy mi folyik Rogán Antal egykori kerületében, mert igen, ilyen módon adják ki azokat az építéshatósági engedélyeket, építéshatósági kötelezéseket, amelyek - tudjuk - az önök kormányhivatalától függenek.

De ha egy mondat erejéig a világörökségre térhetek. Önök egy Courbet-festményre elköltöttek 4,5 milliárd forintot, de nem gondolják, hogy például Munkácsy Krisztus-trilógiáját világörökségnek lehetne minősíteni, és arra érdemes volna pénzt szánni. Megint csak megy az alkudozás, a kicsinyeskedés, ugye, a tulajdonossal, hogy mennyi pénzt lehetne adni egy-egy ilyen festményért. Nyilvánvalóan nem szabad hagyni, hogy bármilyen módon valaki ebből sápot húzzon vagy túlságosan jól járjon, de ami nemzeti kincs, az nemzeti kincs, nem lehet hagyni, hogy kivigyék majd egykor Magyarországról.

Most viszont, mivel az időm igencsak előrehaladt már, hadd térjek át erre a másik javaslatra, ami szintén benne van a törvényben, azaz, hogy bizonyos fesztiválok, bizonyos rendezvények esetén önök nem gondolják, hogy szükségtelenül zavarják a szomszédokat ilyen rendezvény megszervezésével, és a zajki-bocsátási határértéket drasztikusan megemelik. Na, hadd mondjak el önnek egy ilyen fesztivált, ami most, a trianoni hétvégén pontosan itt, Budapest belvárosában történt. Tehát ahelyett, hogy trianoni megemlékezést szervezett volna a belvárosi önkormányzat, már megint - most már sokadik alkalommal - fesztivál van; örömködünk, ugye? Ezt úgy kell elképzelni, hogy egy vasárnapi napon, tehát az Úr napján - idézem - az Intim Torna Illegál nevű zenekar, ugye kulturális rendezvényekről beszélt az államtitkár úr, tehát egy ilyen nevű zenekar irtózatossá hangerővel, késő éjszakába nyúlóan ontotta magából a csinnadrattát. A szomszédos épületekben ez úgy csapódik le, úgy érzékelhető, hogy a falak rezegnek, mozognak gyakorlatilag, sőt benn kocognak a tányérok és a poharak. Ez is annyira vicces, államtitkár úr? Képzeld, én átéltem, most már sokadjára ezt az élményt, és el kell mondjam, hogy nem kifejezetten jó. És nem gondolom, ez a szükségtelen zavarás kategóriája, hogy éjszakába nyúlóan nem lehet megmaradni az embernek a saját lakásában, mert önök, egy fideszes fesztivál ilyen módon befolyásolja a környék életét.

(21.50)

De hozzáteszem, hogy sokszor ezt már önök péntek délután is elkezdik, tehát már hétköznap, sőt volt olyan, hogy csütörtökön is volt, és a környező hivatalokban nem tudtak az emberek dolgozni, mert olyan erővel szólt az zene.

Ön szerint ez annyira vicces? Mondja már meg, hogy mi ebben a nevetséges! Önök akarják így módosítani a törvényt. Arról beszélek, hogy mi lesz ennek a társadalmi hatása. Ezek után minden olyan rendezvényen, amit önök „jelentős tömeget megmozgató, kiemelkedő jelentőségű rendezvénynek minősítenek”, ezentúl gyakorlatilag bármilyen csendháborítás és rendzavarás megtörténhet, mert önök azt kiemelt jelentőségűnek minősítik.

De hadd kérdezzek már vissza: tételezzük fel, hogy van két kiemelt jelentőségű rendezvény. Akkor vajon egymás zavarása, a két rendezvény egymásra hatása mit fog okozni önök szerint e törvénymódosítás alapján? (*L. Simon László: Interferenciát.*)

Csak egyetlen kis induri-pinduri momentumra hadd emlékeztessem önt! Egy március 15-e alkalmával Orbán Viktor a Múzeumkertben beszélt. A rendezvény 11 órakor kezdődött, és 12 órakor, amikor Orbán Viktor elkezdte volna a beszédét, megszólalt egy harang, mert tetszik tudni, a Nemzeti Múzeum igen közel van a Kálvin téri templomhoz. Ez a kis hanghatás a miniszterelnök urunkat annyira zavarta, hogy azonnali hatállyal elszalajtott valakit a templomba, hogy lehetséges az, hogy szól a harang a templomban, és micsoda rettenetes hanghatás ez, ami őt annyira zavarja. Hát igen, 1456 óta, laza öt-száz éve minden keresztény templomban harangoznak délben. Ezt miniszterelnök úrnak is meg kellett tapasztalnia. De ha egy ilyen kis hanghatás ennyire zavarólag hathat, akkor el tudja képzelni, ugye, hogy egy olyan rendezvény, amit az előbb említettem, milyen társadalmi hatással jár. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Alig pár napja, hogy végre egy pillanatra örülhettünk annak, hogy a Fidesz-KDNP uralta Országgyűlés április végi, egyszerű többséggel elfogadott törvénymódosítását - amely szerint a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet tulajdonosi joggyakorlása alá kerültek a nemzeti parkokhoz tartozó földek - az államfő indítványára az Alkotmánybíróság több pontban az Alaptörvénnyel ellentétesnek mondta ki. Vagyis úgy tűnt, a közjó és a környezetügy legalább egyszer győzött. De az öröm korai volt, a kormány most sem késlekedett a visszavágással. Egy újabb másik, a közös érdekeinket és értékeinket alapvetően sértő törvénymódosítást nyújtott be, amely azonban már nemcsak természeti, hanem kulturális értékeinket, azok világörökségként való elismerését és a megőrzésük feltételeit is veszélyezteti.

Magyarország 1985-ben csatlakozott a világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló nemzetközi egyezményhez. Tekintettel arra, hogy minden országnak kivételes megtiszteltetés, ha az értékei ilyen minősítésben részesülnek, amely a

büszkeségen és az elismerésen túl természetesen a turizmus számára is sokat jelent, hiszen jelentős bevételt tud hozni, 2011-ben az Országgyűlés az egyezmény hatékony végrehajtására a kiemelkedő egyetemes értékek megőrzéséhez szükséges rendelkezések megállapítása érdekében megalkotta a világörökségről szóló törvényt. 2011-12 között pedig a törvény végrehajtásához kapcsolódva elfogadta a világörökségi kezelési tervről, a világörökségi komplex hatásvizsgálati dokumentációról és a világörökségi várományos helyszínekről szóló kormányrendeletet, és a világörökségi gondnokságról szóló Nefmi-rendeletet is.

De az Orbán-kormány, ki tudja mi okból, már nemcsak az ellenzék javaslatait söpri a szőnyeg alá, hanem a saját döntéseiből is kihátrál, többek között a világörökségre méltó értékek védelméből. Miközben elképzelhetetlenül sok pénzért országimázt próbál építeni, felszámolja annak köztisztelőben lévő természeti és kulturális forrásait. Bár a már jóváhagyott és elismert világörökségi értékekhez egyelőre nem nyúl, megnehezíti, hogy a várományos értékek is megkapják ezt a minősítést.

Az előterjesztés több mint gesztusértékű. Egyrészt talán nem véletlen, hogy a kormány mostantól már nem évente, hanem csak négyévente kíván jelentést kapni a világörökségi területek állapotáról és az egyezményből eredő feladatok ellátásáról. Ez azt jelenti, hogy ebben a ciklusban már nem is kívánnak szembesülni mindazzal a kárral, amit a rövid távú haszon megszerzéséért hozott döntései okoznak.

Másrészt úgy gondolja, hogy a világörökséggel kapcsolatos hazai szabályozás indokolatlanul szigorúnak bizonyult, hiszen a világörökségi szabályok alkalmazását írta elő a világörökségi státust még nem élvezhető várományos helyszínekre is. Pedig ezen előírások egyfajta garanciát jelentenek, hogy a minősítési eljárás idején az állapotuk ne romoljon. Csak példaértékkel idetartozik például a tájház-hálózat Magyarországon, a Mezőhegyesi Állami Ménesbirtok, a budai termálkarsztrendszer barlangjai, az esztergomi középkori vár, a visegrádi királyi székelyhely és vadászterület, a Tihanyi-félsziget, a Tapolcai-medence tanúhegyei és a Hévízi-tó, az északkeleti Kárpát-medence fatemplomai, a komárom-komarnói erődrendszer a Duna és a Vág folyók összefolyásánál, az ipolytarnóci ősmaradványok vagy Lechner Ödön független premodern építésze.

Való igaz, hogy egyik sem foci-pálya, csupán hazánk történelmének egy-egy fontos állomását felelevenítő, az identitásudatunkat erősítő, a Kárpát-medence természeti értékeit a világ számára is bemutató érték. Olyan érték, amely a közjót szolgálhatná. De talán éppen ez a baj, mert a Fidesz a közjót nem tartja sokra, számukra csupán a saját, magán- és önös érdekük a fontos. Ezért bontanak le minden olyan szabályt, amely az önös érdeküket bármi módon is korlátozhatja.

De nézzük, miről is szól részleteiben ez a javaslat! A természeti értékek esetében például törli a törvényből a megőrzésükhöz szükséges védőövezet-

nek a törvény hatálya alá tartozását. Nem kérdés, hogy ez a földmútyi része, nehogy bármi akadályba ütközzenek az új földesurak. Csupán a maguk számára indokolt esetekben szeretnének védőövezetet látni, de már azt sem kell a különböző EOV- és WGS-84 koordináták szerint lehatárolni és kihirdetni, nehogy átlátható legyen a dolog.

A tervezet azt is sugallja, hogy mostantól a kulturális örökség védelméért felelős miniszter nem szakmai szempontok szerint, hanem kifejezetten a kormány döntése alapján készíti elő a világörökségi területek, valamint a világörökségi jegyzékbe javasolt várományos területek világörökségi kezelési tervét, kezdeményezi annak felülvizsgálatát, illetve szükség esetén a módosítását.

Továbbá: mostanáig a kulturális örökség védelméért felelős miniszter volt hivatott - feltehetőleg szakmai szempontokból megalapozott módon - intézkedni a várományos helyszínek világörökségi jegyzékbe történő jelöléséről. Ezt most már csak kormánydöntés alapján teheti.

Egyetlen pozitívuma ennek a tervezetnek, hogy az állam ezentúl deklarálta a központi költségvetésből finanszírozza a világörökség jegyzékébe jelölendő helyszín jelölésének költségeit, feltéve, ha ezt nem mulasztja el úgy, mint sok más törvényben rögzített feladatát.

Ha valaki azt gondolná, hogy ezek az ügyek csak néhány területre korlátozódnak és őt vélhetően nem is igazán érintik, az téved, az örökségvédelmi törvénytervezet módosítása ugyanis a környezetvédelmi törvény egyes részeit is átírja. A környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény 110. §-a ugyanis a következő bekezdéssel egészül ki: „Nem minősül birtoklásban történő jogalap nélküli háborításnak, illetőleg mások, különösen a szomszédok szükségtelen zavarásának vagy jogaik gyakorlása veszélyeztetésének, amennyiben a jelentős tömeget mozgató nemzetgazdasági, turisztikai, kulturális vagy sportszempontból kiemelkedő jelentőségű rendezvény vagy esemény a számára jogszabályban, illetőleg a rávonatkozó engedélyben előírt zajkibocsátási határértéket nem lépi túl.”

Mit jelent ez a gyakorlatban? Azt, hogy ez egy biankó csekk. A kormány támogatását élvező rendezvények esetében az általuk irányított hatóság és a nekik kedves rendezők azt csinálhatnak, amit akarnak, olyan határértéket állapíthatnak meg, amelyet csak szeretnének.

(22.00)

A részletszabályok kidolgozatlanok, de legalábbis nem megismerhetőek. Eszerint a rendezvényeik még a nemzetközi és a hazai normákat is sutba dobva, idő- és helykorlátozás nélkül olyan zajosak lehetnek, amilyenek csak akarnak. Pedig még a kormány által néhány hete benyújtott 4. nemzeti környezetvédelmi programban is az szerepel, hogy a hosszú időn keresztül jelentős zajhatásnak kitett személyeknél a hallási problémákon túl akár keringési betegségek is

felléphetnek. A zajos környezet nehezíti a koncentrációt, befolyásolja az alvásminőséget, így teljesítménycsökkenéshez, valamint az életminőség romlásához vezet. Budapesten és számos városban már ma is határértéket meghaladó helyzet van.

A zajtérképek csak beazonosítják a problémát, de megoldás terén semmit sem tesz a kormány, csak rátenni készül még egy lapáttal. Nem is igazán érthető, hogy ez a kormány által a környezetvédelmi törvényt módosítani kívánó, külön indítványként benyújtott javaslat mit keres a világörökségi törvényben. Talán csak az éberségünket próbálják kijátszani?

Összefoglalva, a Lehet Más a Politika számára ez a törvényjavaslat elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan, hogy a világörökségi várományos területek esetében a védelem és az értékmegőrzés felelősségét a takarékoság égisze alatt a kormány maga helyett a tulajdonosok és a kezelők közös felelősségére hagyja, miszerint nekik kell tisztában lenniük azzal, hogy amennyiben ezen szabályokra nincsenek tekintettel, és a jogaikat nem úgy gyakorolják, hogy a várományos helyszín a világörökségi nevezésre alkalmas állapotban maradjon, az megakadályozhatja a várományos terület világörökségi nevezéséről szóló döntést.

Elfogadhatatlan továbbá, hogy ugyanezen indokkal a módosítás összeköti a világörökségi várományos helyszínek jegyzékének felülvizsgálatát a világörökségi jegyzékbe vett jelöléssel, ami egyes várományos helyszínek visszaminősítését vonhatja maga után, figyelmen kívül hagyva a nemzeti és egyetemes értékeket. Szakmai szempontból és a jó érzésünkre hallgatva szintén elfogadhatatlan, hogy ezentúl már csak a kormány által világörökségi jelölésre kiválasztott helyszínek esetében kell a világörökségi kezelési tervet elkészíteni, mondván, hogy ez a költségvetés számára jelentős megtakarítást jelent. És az ellen is tiltakozunk, hogy az egészséges környezethez fűződő jogainkat még ezen törvény módosításának keretei között is csorbítsák.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP a leghatározottabban tiltakozik ezen javaslat ellen, és semmiképpen nem tudja ezt támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ikotity képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek, 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Örülök, hogy újra előkerült itt a Házban a világörökségi helyszínek témája. Már többször felvettem, és nagyon sajnálom, hogy ezen javaslatot olvasva azzal szembesültem, hogy nem kezeli a problémát, ami nekem szívügyem, és már talán államtitkár úrral is beszélgettünk erről, mégpedig a Fertő tó kérdéskörét szerettem volna, ha rendezzi ez a jogszabály.

Történt az, hogy 2006-ban egy SZDSZ közeli vállalkozó kiprivatizálta az akkori kormány segítségével a Fertő tó nagy részét, illetve nádasokról van elsősorban szó, ezer hektár nádasról, Trianon nagyjából ennyit hagyott nálunk. Amit még a vízügyi igazgatóság kezel, az a száz-egynéhány hektár, egy apró adminisztrációs hiba miatt maradhatott egyáltalán a magyar állam kezelésében. Ez a vállalkozó - azóta bebizonyosodott - a nádatatást nem végzi el, az erre vonatkozó európai uniós pénzeket felveszi, több százmillió nagyságrendben vette fel ezeket a pénzeket. Gyakorlatilag minden érintett szerv, akivel eddig beszéltem, legyen az vízügy, környezetvédelmi hatóság, kormányhivatal, polgármesterek, államtitkár, minisztériumok, írásban, szóban, sajtótájékoztatón keresztül, tehát mindenki igazat adott nekem és legfőképpen azoknak a szereplőknek, akik megszenvedték ezt a szomorú privatizációt, hiszen helyben azért jó néhány nádatatással foglalkozó, nádtetőfedésből élő tradicionális család élt és dolgozott, amíg tönkre nem tették őket. Az a szomorú helyzet, hogy 2010 óta hitegetnek engem meg minden környékben élőt azzal, hogy megoldják ezt a problémát, hiszen mégiscsak a világörökség részéről van szó.

Történt az, hogy kettő évvel ezelőtt, ha jól emlékszem, hoztak egy olyan jogszabályt, ami a világörökségi területek tekintetében egyfajta visszaállamosítást - csúnya szóval - lehetővé tette. Amikor észrevették azt, hogy ezt úgy általánosságban esetleg lehetne használni a Fertő tóra is, akkor visszakoztak, és lett belőle egy ilyen lex kávézó a Budai-hegyekben, és sajnos kizárólag arra az egy területre tudták alkalmazni, miközben a logikája az eredeti jogszabálytervezetnek még megengedte volna azt, hogy például a Fertő tavat is a magyar állam visszaszerezze. Örökös ingyenes nádatatási jogról van szó. Amelyik jogásznak csak eddig megmutattam, mindenki sírva nevetett rajta, hogy egy demokráciában Európa közepén ilyen előfordulhat. Természetesen maga a tulajdonjog az államnál maradt, csak semmit nem érünk vele, és semmit nem tud vele az állam kezdeni.

Reméltem, amikor megláttam a címét ennek az előterjesztésnek, hogy talán észbe kaptak, és majd kezelik ezt a problémát is, amit az elődeik ilyen csúnyán elbaltáltak, nyilvánvalóan nem véletlenül, itt azért egy komoly privatizációs csalás gyanúja is felmerült. Aztán azóta információim szerint azért nem sikerült az ügyet megoldani, mert az illető már nem SZDSZ közeli vállalkozó, hanem az önök kampányát segítette. Ilyen információk jutottak el hozzám, és talán ez az, ami megvédi ezt az úriembert az elszámoltatástól. De itt lenne az ideje, államtitkár úr, úgy gondolom, hogy rendezzük a tónak a sorsát, ami egyébként a lassú pusztulás felé halad, hiszen a nádatatás híján a feltöltődés fokozatos ütemben zajlik, a tó vízminősége is katasztrofális; még egyszer mondom, a világörökség részéről beszélünk.

Úgyhogy nagyon szeretném felhívni arra az államtitkár úr figyelmét, hogy ha már a többi tárcánál lévő államtitkárral hiába beszélgettem, vitatkoztam

ebben az ügyben, akkor legalább ön tegyen hatást arra, hogy ha ennyi szépet és jót tudnak mondani a világörökség részéről, akkor tegyenek is érte a gyakorlatban. Igazán nem kerülne sokba az, hogy igazságot szolgáltatassanak, és végre a tó használatába olyan elemek is bekerüljenek, ami azt hiszem, hogy a hosszú távú fenntartható vidékfejlesztést segítené. Gondolok ez alatt arra, hogy természetesen nem lehet egycélúan kezelni ezt a tavat sem, nagyon jó lenne, a helyben élők, a turizmus, a természetvédelem, a települések és mindenki jól járna azzal, nem pedig egyetlenegy vállalkozó, aki, még egyszer mondom, most már kiderült, hogy több száz millió forintot vett fel teljesen jogtalanul. Légi fotókkal lehet bizonyítani, hogy nem tette meg azt, amire egyébként azt az európai uniós pénzt szánták, azaz nem aratta le a nádat. Jó lenne, ha államtitkár úr erre tudna választ adni, és esetleg még egy olyan módosítással meg tudnánk tolni ezt a jogszabálytervezetet, hogy mindjárt rendezzük ezt a kérdést is.

Magát a tervezet részletes elemzését most nem vállalnám, hiszen képviselőtársam ezt kiválóan megtette előttem, én erre akartam csak felhívni a figyelmet. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha lehetek olyan bátor, hogy este tíz óra után egy kis filozófiával fárasszam önöket, akkor azt tudom mondani, hogy Szókratész vitája a szofistákkal sok esetben abból állt, hogy Szókratész azt mondja, hogy a fogalmak azonosak önmagukkal. Ebből van egy következmény, hogy tehát, ha valami nem más, akkor az nem az. Tehát én érteni vélem, amit államtitkár úr mond, hogy ha egy világörökség-várományos helyszín az világörökség-várományos helyszín - és itt jön be a képbe Szókratész -, akkor az nem világörökségi helyszín; ha jól foglalom össze ezt az érvelést.

Ezért mondtam én azt, hogy az MSZP álláspontja az, hogy nem ördögtől való ez az úgymond okoskodás, ez a logikai menete ennek a jogszabálynak, még akkor is, ha azt tudom mondani, hogy nekem vannak aggályaim a jogszabállyal kapcsolatban. Ezt majd látjuk, hogy tud-e változni vagy nem tud változni, de a törzse ennek a változásnak, azt gondolom, hogy egyébként nem ördögtől való megközelítés, ha tetszik, egy 2500 éves megközelítésről beszélek.

Ezért segítené az ellenzéki kommunikáció fókuszát is, ezt Ikotity képviselőtársamnak mondanám, ha kicsit a valóságról beszélne, tehát a zajártalom kapcsán nem hoznánk ide az urbánus zajártalmat, amikor az előterjesztés világosan nem erről szól, hanem arról, amiről itt volt szó, hogy egyes fesztiválok milyen zajártalmat jelentenek. Ebben magam is osztoztam azt a kétségemet, és arra kérem államtitkár urat, hogy ha ez a szabály érvénybe lép, akkor azért arra figyeljenek oda, hogy megfelelően kell ezt alkalmazni, mert ez tud jelentős feszültséggel is járni,

miközben én magam nem vitatom el a jogot arra vonatkozóan, hogy az országnak egyébként hasznos fesztiválokról is szó lehet.

(22.10)

Tehát itt pró és kontra ütköznek egymással érvek, én nem mondom azt, hogy ebben csak organikus egy igazság létezik, nyilván ha egy ilyen felelősséget vesz a kormány magára, akkor ez ezzel is jár, de nem kevernek bele urbánus zajártalmat, zajtérképet, meg nem tudom, még mit ebbe a vitába, semmi értelme nincs erről így beszélni, nem is erről szól ez a javaslat. *(L. Simon László: Ez így van!)*

Ha tetszik, azt tudom mondani, hogy a kritikám nekem is arra vonatkozik, amit többen óvatosan feszegetnek, hogy jó, jó, de mi lesz ezekkel a városmányos helyszínekkel, és itt felmerült a vitában egy kérdés, és jó lenne, ha államtitkár úr erre tudna a zárszavában mondani valami megnyugtatót, hogy olcsóbb lesz ez a történet.

Ha jól gondolom, hogy a kormány kijelölte ezt a tíz helyszínt, ugye, ebben a dologban megint csak látható, hogy ezek ki lettek jelölve. Ez valamiféle forrást, nyilván ráfordítást mindenkire vonatkozóan jelent.

Nem mindegy, hogy ezeket a forrásokat mire költjük el. Ha én jól értem - és ebben tényleg kérnék egy megerősítést vagy egy cáfolatot -, itt arról van szó, hogy azokat a forrásokat, amelyek erre rendelkezésre állnak, nem a korábbi jogszabálynak megfelelő módon költik el, ha nem kell ezeket a tervezéseket megcsinálni, hanem másra fog elmenni. Tehát valójában akkor a kérdésem másként fogalmazva az, hogy jelent-e forráskivonást a szektorból vagy nem jelent forráskivonást, ez engem például megnyugtattana, én ezt úgy értelmezem, hogy nem jelent kivonást, de akkor ha ezt meg is erősítené. Ilyen értelemben ez a takarékosagra mindenképpen egy érv, és az én szavazatomat mindenképpen meghatározná az, hogy ez önmagában jelent-e kivonást vagy nem jelent kivonást a szektorból.

A másik, ami arra vonatkozik, ez a jogszabály is leírja, vagy az indokolás is leírja pontosabban, és a vitában is előfordult, hogy önmagában ez a jogszabály sem garancia úgymond semmire. Tehát hiába fogalmaz meg a jogszabály olyan célokat, amit szerintem itt mindenki oszt, adott esetben azért simán előfordulhat az, hogy a meglévő világörökségi helyszíneink se olyan állapotban vannak, amiben kellene, és simán előfordulhat az is, hogy egyébként bárkinek a szándékából adódóan ezek a kijelölt helyszínek is rosszabb állapotba kerülnek.

Ezt nagyon fontos leszögezni, hogy azért az nem jó, hogy azok a szabályozások, amelyeket mi hozunk, segítik ezt a folyamatot. Mindenképpen azt szeretnénk, ha ezt gátolnák, gondolom, ebben megint csak nincs vita a jelenlévők között. Abban van vita, hogy ez a törvény most segíti vagy gátolja igazából.

Ezért mondja azt az MSZP frakciója, és mondom én is itt, hogy érdemes lenne megfontolni, hogy a

szabályozásban melyek azok a pontok, amelyek adott esetben mégiscsak fontos, hogy a törvény eredeti szakaszának vagy sorrendjének megfelelően bennmaradjanak. Ilyen például a védett terület intézménye, ami szerintünk lehet, hogy egy jó irány lenne arra, hogy garanciális elemként, ha bennmaradna a szabályozásban, akkor megfelelő védelmet tudna jelenteni.

De az eb ott van elhantolva - és ebben gyakorlatilag bárki bármit kerülgethet a jogszabály kapcsán -, hogy amiben van kormányzati elszánás, és abban mindenképpen igaza van mindenkinek, hogy nemcsak kormányzati, hanem közösségi elszánás is arra, hogy a világörökséget képező kincseinket megőrizzük, akkor ez vélhetően sikerülni fog. Ha nincs ilyen őszinte elszánás, akkor ez nem fog sikerülni, szándékainktól eltekintve is.

Ezért szeretném azt mondani, hogy fontosnak tartanánk, hogyha ezeket meg tudná válaszolni államtitkár úr, ami például az én szavazatomat mindenképpen meghatározná, hogy ez az irány-e, amit, mondjuk, én vélek, vagy más irányok felfedezhetőek. És az egyéb javaslatok kapcsán pedig szerintem lássunk valóban világosan, és koncentráljunk tényleg az eldöntendő kérdésre. Azt gondolom, ezek közül szép számmal voltak a vitában olyanok, amelyek nagyon jó felvetések voltak, és jó lenne, hogyha akkor a záróban erre is kaphatnánk információt. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Kiss László képviselőtársamnak szeretném mondani, tehát talán megvilágítom én is a problémáját azzal, hogy a várományosi lista egy MvM-rendelet, tehát egy miniszteri rendelet, de az, hogy mire fognak pénzt költeni, tehát hogy ezen listából melyet jelölnek ki világörökségi leendő helyszínül, amire egyáltalában kandidálni fog majd Magyarország, az majd egy kormányrendelet lesz.

Tehát igen, itt nagyon jelentős pénzspórolást akar a kormányzat elérni, és az, hogy tulajdonképpen ez a várományosi lista most csak tíz pontból áll és nem száz pontból, vagy nem kettőből, gyakorlatilag majdnem teljesen mindegy, mert ennek gyakorlatilag semmilyen jogkövetkezménye sincsen.

Egyetlen következménye van, hogy rendkívül kínos lesz majd megírni a levelet az UNESCO-nak, hogy elnézést kérünk, mi a várományosi listára se szeretnénk egyik vagy másik helyszínt feltüntetni; azért, mondjuk, azt a levelet én nem írnám alá. Nem tudom, hogy az államtitkár úr aláírná-e.

A másik pedig az, hogy az előbb az államtitkár úr annyira nevelésesnek találta azt a felvetésemet, hogy budapesti belvárosi helyszínen, mondjuk, a Szabadság téren milyen botrányos körülmények között zajlanak le már most is, anélkül, hogy önök felmentést adnának bizonyos zajhatárérték átlépésé-

re, már most is milyen botrányos körülmények között zajlanak le bizonyos fesztiválok.

Nagyon szépen kérem államtitkár urat, legyen partner abban, hogy adjunk be közösen egy olyan módosító javaslatot, hogy igen, bármilyen zajhatárértéket korlátlanul át lehet lépni akkor, hogyha a fesztivál a Pancho-arénában vagy Pancho-stadionban valósul meg, pont szemben Orbán Viktor házával, jó? Akkor ott tényleg bármilyen zajhatárértéket simán át lehet lépni, ezt a módosító indítványt én magam jegyzem, és kérem, hogy ön is csatlakozzon hozzá. Köszönöm szépen. (L. Simon László: *Isten ments! - Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megkérdem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelentkező.) További felszólásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a részvételüket a vitában, néhány dologra szeretnék csak reagálni.

Először is köszönöm Törő képviselő úrnak, akinek közben el kell mennie, a vezérszónoki felszólalását, és nagyon köszönöm Kiss László képviselőtársamnak is a felszólalását. Az ő felszólalása két dologról győzött meg. Egyrészt meggyőzött arról, hogy elolvasta a törvényt, de ami ennél sokkal fontosabb, hogy meg is értette a törvényjavaslatot.

Ráadásul Kiss László képviselőtársam felszólalása mögött ott van a körzetében tevékenykedő képviselőnek a figyelme. Nem olyan régen - ígéretemnek megfelelően - személyesen is találkoztunk, és áttekintettük az óbudai Hajógyári-szigetnek a helyzetét, ami azért fontos, mert a Limes-programunkban a Hajógyári-szigeten található Hadrianus-palota kiemelt figyelmet kap a kormánytól. Most itt képviselő úrnak megígérem azt is, minthogy elkészültünk a fejlesztési tervekkel, hogy valamikor, ha van ideje, meg nekem is lesz időm, akkor szívesen bemutatom önnek azokat a fejlesztési terveket, amelyeket a kormány még nem tárgyalt, de érdemes megnézni, mert nagyon szépek.

Azt gondolom, hogy csak néhány dologra érdemes reagálni, mert egyszerűen a vita úgy tűnik, minthogyha nem a törvényjavaslatról szólt volna, és voltak olyan képviselőtársaink, akik egyszerűen nem is értették, hogy mi van ebben a törvényjavaslatban leírva. Tehát egyszerűen nincs meg a közös vitaalap, úgyhogy nem is akarok bizonyos dolgokra reagálni.

Kiss képviselő úr jól értette meg. Az az irány, hogy csak azoknak a helyszíneknek kelljen kezelési tervet készíteni, amelyeknek valóságos esélyük van arra, hogy a későbbiekben világörökségi címmel rendelkezzenek, vagy legalább eljussanak az UNESCO-ig.

Kezelési tervet készíteni nem egyszerű dolog. Sok pénzt, közpénzt költünk el rájuk, de valójában

csak azoknál működik a kezelési terv, amelyek már a címmel rendelkeznek. Ezért kellett hogy különbséget tegyünk világörökségi helyszín és várományos helyszín között, és különbséget tegyünk egy-egy helyszín ambíciója és a kormányzat által támogatott realitás között.

Tehát mondjuk, én azt gondolom, hogy a limes, a Római Birodalom határai, a dunai limes magyarországi szakasza egy nagyon jó kulturális termék tud lenni, és jó eséllyel indulunk vele az UNESCO-nál, és talán lesz arra esélyünk, minthogy egyébként a lehető legjobb állapotban megmaradt nálunk egy igen jelentős római emlékanyag - és most utalhatnék a Hadrianus-palotán túl, mondjuk, a Borhy professzor úr által vezetett brigetioi ásatásokra, ahol újabb értékek kerültek elő, mondhatni, világszenzáció az utóbbi fél évből, amikor is egy római törvénytábla egy eddig ismeretlen és publikálatlan latin nyelvű törvényszöveggel jött a felszínre, amely az európai vagy a világ római korról foglalkozó tudományos közvéleményét is megmozgatta. Tehát itt vannak olyan dolgok, amelyekkel jó eséllyel indulunk a nemzetközi szervezet felé, amit olyan módon tudunk pozicionálni, hogy abból aztán olyan valóságos világörökségi címmel rendelkező terület, vagy összefüggő, vagy akár nagyobb terület is legyen, ami ide turistákat vonz, közönséget vonz.

(22.20)

Ahogy, mondjuk, a világ számos más pontján a világörökségi cím turistacsalogató hatású, nálunk is ezt kell elérni, ez a cél, hogy minél több turistát vonzzanak, és ezért igaz az is, amit Kiss képviselőtársam mondott, hogy önmagában az, hogy valami világörökségi címmel rendelkezik, még nem garantálja azt, hogy rendben is van, egyébként vigyáznak is rá. Erre a legjobb példa a Várbazár, amely elég csúfos állapotban volt, a budai látkép részeként világörökségi címmel rendelkezett meg rendelkezik most is, mégis két évtizedet kellett arra várni, hogy rendbe tegyüek.

Ezért mondtam el a vitában és tettem egyértelművé azt, hogy önmagában a világörökségi cím nem jelent védettséget. A világörökségi cím egy UNESCO által adott cím. A védettséget a magyar örökségvédelmi szabályok garantálják, ad absurdum az is lehet, hogy valami úgy lesz egyébként világörökségi helyszín, hogy nem műemlék, hiszen például természeti érték is lehet világörökségi címmel rendelkező érték, vagy mondjuk, még úgy is rendelkezhet valami világörökségi címmel, hogy nem természetvédelmi terület, tehát a természeti védettséget sem élvezi.

Ha például a tokaji kultúrtájra, a tokaji borvidékre gondolunk, ott alapvetően az egésznek a kulturális értéke az, ami a világörökségi címet kiérdemelte, tehát abban az értelemben nem a védett természeti érték jelenti a vonzerőt, mint ahogyan a Fertő kultúrtájánál, ahol természetvédelmi területről beszélünk, hanem mindaz, amit egyébként az ember létrehozott a szőlőtermesztés révén azon a csodálatos

területen, na, az jelent világörökségi címre méltó helyszínt.

Hogy Kiss képviselő urat megnyugtassam: igen, az a szándékunk, hogy a közpénzt ne költjük el olyan dologra, ami fölösleges, azt a pénzt inkább költjük arra, hogy a világörökségi cím elnyerésére valószínűleg esélyes helyszíneinket fejlesszük. *(Hegedűs Lorántné: Ezek közül melyik az, amelyik fölösleges? - Az elnök csenget.)* Képviselő asszony, hadd mondjam már végig! Nem egy beszélgetős műfaj a parlament! Én sem beszélgettem bele, amikor ön mondta itt a sületlenségeit! Nagyon nagy önmegtartóztatás kellett, hogy végighallgassam mindazt, ami arról tanúskodott, hogy egyszerűen nem érti az előtünk fekvő jogszabályt.

Arról beszélünk - hogy értse -, hogy ha például holnap valamelyik vidéki település önkormányzata azt mondja, hogy ő a saját gyönyörű szép környezetét szeretné, ha világörökségi címmel védenék, utána elindul egy pályázattal, megkeresi a kormányt, és a többi, ha esélytelen arra, hogy egyáltalán eljusson az UNESCO-ig, ne költünk arra közpénzt, hogy kezelési tervet írjunk teljesen fölöslegesen. Tehát hála a Jóistennek, ez a közpénz megtakarításáról szól, és a közpénznek más célra való, más világörökségi célra való felhasználásáról. Bőven van mire elköltenünk a világörökségi címmel jelenleg védett területeken forrást, mert sok helyen van mit fejleszteniünk *(Hegedűs Lorántné: Egy csomó helyen még nincs stadion!)*, van mihez hozzányúlnunk.

Azt tessék tudomásul venni, hogy nem mi döntjük el, hogy mi fog világörökségi címet kapni, tehát ez nem a mi akaratunkon múlik, ezt az UNESCO dönti el. A mi akaratunkon az múlik, hogy mely helyszín az, amit méltónak tartunk a felterjesztésre, amiről azt gondoljuk, hogy jó eséllyel tudjuk képviselni abban a nagy versenyben, amelyet egyébként ez a világörökségi cím elnyeréséért folytatott küzdelem jelent.

A pufferzónával kapcsolatban azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, amit az előbb már elmondtam a védettségrel kapcsolatban: az, hogy van a világörökségi területnek pufferzónája, nem jelenti azt, hogy abban az épületek védettek. Ezt nagyon fontos tisztázni magunkban. *(Hegedűs Lorántné: Konkrétan ez nem igaz... - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Jegyző asszony, kérem szépen...

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Képviselő asszony, ne mondja nekem, hogy konkrétan nem igaz, mert konkrétan igaz, tehát ne beszéljünk butaságokat! Van egy világörökségi terület, és azt mondjuk, mondjuk, itt a Duna-parton, hogy két utca még a pufferzónához tartozik. Abban a pufferzónában vannak épületek, amelyek védettek, és vannak, amelyek meg nem védettek. Az előbb magyaráztam el önnek is - csak nem akarja megérteni -, hogy a világörökségi cím egy cím, és nem védettség. A védettséget a magyar örökségvédelmi jogszabályok tartalmazzák. Ha tetszik önnek, ha

nem, ha igaznak tartja, ha nem, ez így van. (*Hegedűs Lorántné közbeszól.*) Úgyhogy sajnálom, hogy ön ezt egyszerűen nem képes megérteni.

Tehát akkor, hogy konkrétan elmondjam: a világörökségi pufferzónában vannak műemléki védettségű épületek, vannak üres telkek, vannak vadonatúj épületek, tehát ez nem függ össze azzal. A pufferzónának az a lényege, hogy a világörökségi területet, ahogyan a neve is tartalmazza, valamilyen módon lehatárolja azoktól a területektől, amelyek már nem rendelkeznek világörökségi címmel. Viszont arra valóban törekedniünk kell, hogy amennyiben a pufferzónában vannak védett épületek, műemlék épületek, azokat a lehető leg gondosabban kezeljük. Egyébként az összes műemlék épületre ugyanez kell hogy igaz legyen. De gyorsan jegyezzük meg, hogy a műemlék épületek többsége nem az állam kezében van, hanem önkormányzatok, egyházak, magántulajdonosok kezében, és nekik ugyanolyan módon felelősségük és kötelességük a saját tulajdonú ingatlanjaik védelme, ápolása, felújítása.

Ikotity képviselőtársam szóba hozta azt a pontot, ahol egy kicsit a bevezetőmben, az expozémban összekeveredtem, a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítását. Köszönöm azt, amit Kiss képviselőtársam mondott, mert jól értette, teljesen értelmetlen mindenféle népegészségügyi kérdést idehozni. Ez egyetlenegy konkrét problémának a kezeléséről szól, és mielőtt a képviselőtársaim nagyon föllelkesednének, Ikotity képviselőtársam különösen, hogy itt most micsoda borzalmas dolog történik, azt kell mondjam önnek, hogy ezt a magyar könnyűzenei szakmaától cettig, a punkzenészektől a rockzenészekig, a fesztiválszervezőktől az alternatív rock képviselőjéig, a nemzeti rock legnagyobb zenekarainak a tagjaiig mindenki támogatta. Sőt, ők kérték tőlünk, hogy ezen a területen legyen egy jogszabály-változtatás, ugyanis egy súlyos problémával kell szembenéznünk.

Szó nincs itt arról, hogy a határértékeket ne akarnánk betartani. Arról van szó, hogy ha egy rendezvényen - mondjuk, egy rockzenekar koncertjén - a törvényben rögzített zajhatárértékeket betartják, akkor ne lehessen egyéb más eszközökkel ellehetetleníteni a rendezvény megtartását. Ezért írtuk azt bele, hogy nem minősül birtoklásban történő jogalap nélküli háborításnak, illetve mások, különösen a szomszédok szükségtelen zavarásának vagy jogaik gyakorlása veszélyeztetésének, amennyiben jelentős tömeget mozgató, nemzetgazdasági, turisztikai, kulturális vagy sportszempontról kiemelkedő jelentőségű rendezvény vagy esemény számára jogszabályban, illetve a rá vonatkozó engedélyben előírt zajkibocsátási határértéket nem lépi túl. Ez teljesen egyértelmű.

Hogy konkrét példát mondjak önöknek: ha figyelik a sajtót, akkor tudhatnák azt, hogy most zajlott le a Millenárisnál egy per első fokon, ahol a Millenárist elmarasztalta a bíróság három magánszemély feljelentése alapján. Ugyan minden egyes rendezvényenél a Millenárisnál betartották a zajhatárértéket, magyarul sosem lépték át a törvényben rögzít-

tett küszöböt, mégis elmarasztalta őket a bíróság arra hivatkozva, hogy ez birtokháborítás, mert valakinek éppen nem tetszett, hogy a szomszédban rendezvényt tartanak. (*Hegedűs Lorántné: Egyedi határértékek lesznek megállapítva...*) Nem egyedi, ez minden egyes rendezvényre vonatkozik. Éppen azt akarjuk elérni, hogy Magyarországon ne lehessen tönkretenni a nagy rendezvényeket egyedi akciókkal.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez teljesen egyértelmű, tehát itt nincsen arról szó, hogy irreálisan megemelnék a zajhatárértékeket. Az van benne, hogy amennyiben betartja a zajhatárértéket, ha azt nem lépi túl, akkor ne lehessen egyéb módon ellehetetleníteni. Ezt nem olyan bonyolult azért megérteni, tisztelt képviselő asszony!

Végül hadd mondjam még el azt, hogy képviselő asszony szóba hozta a Munkácsy-kép világörökségi védettségét. Az kicsit túlzás lenne, nem sok esélyünk lenne rá. De azért hadd tájékoztassam önt arról, tisztelt képviselő asszony, hogy éppen ma jelentettem be a sajtóban azt, hogy a Miniszterelnökség, illetve a Miniszterelnökség háttérintézményeként működő Forster Központ elindította a nemzeti védelmi eljárását a Golgota című festménynek, és ez azt jelenti, hogy már ideiglenes védettség esetén sem lehet kivinni az országból a képet az állam engedélye nélkül. Tehát, hogy értsük: amennyiben magántulajdonosnak védett műtárgya van, az ugyan az ő tulajdona, de az állam engedélye nélkül nem viheti ki külföldre tartósan, csak kiállítás céljából, de ahhoz is állami engedély kell, minden egyes helyváltoztatását be kell jelenteni az államnál, és amennyiben értékesíti, az államnak elővásárlási joga van.

(22.30)

Tehát a Munkácsy-kép esetében, éppen azért, mert nem tudott megegyezni egymással az eladó és a potenciális vevő, azaz a Nemzeti Bank, elindítottuk a védelmi eljárást, mert nem szeretnénk, ha egy orosz ember megvásárolná, és elvinné ebből az országból, és a magyar emberek többet nem láthatnák Debrecenben a Munkácsy-trilógia másik két darabjával együtt. Az állam kezében ez az eszköz van, ez egy legitim és jó eszköz, és ezzel a jó eszközzel mi élünk is. Ugyanakkor azt nem várhatja el tőlünk képviselő asszony sem, hogy ha minden piaci értékbecslő annál kevesebbre értékeli a képet, mint amit az eladó kér érte, és az van benne a jogszabályban, hogy a három hivatalos értékbecslő árajánlatának figyelembevételével lehet megvásárolni műtárgyat, akkor mi 50 százalékkal magasabb áron vásároljunk meg egy képet, mint amit a hivatalos becslések kimondanak. Ez ugyanis hűtlen kezelés lenne, tisztelt képviselő asszony. Úgyhogy meg tudom önöket nyugtatni, a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy a Munkácsy-kép Magyarországon és magyar érdekkörben maradjon.

Végül Magyar Zoltán képviselőtársam fölvetésére hadd reagáljak röviden. Azt gondolom, hogy az

általa fölvetett kérdés egy fontos kérdés. Ugyanakkor a világörökséghez nincsen köze. *(Derűltség.)* Tehát ez egy másik probléma. Azt gondolom, hogy amennyiben ezt a problémát nem kezeli a mezőgazdasági támogatások utalásáért felelős szervezet, akkor itt jogi lépéseket kell tenni, tisztelt képviselő úr. Önnek is azt tudom tanácsolni. *(Magyar Zoltán: Én ezt tettem.)* Akkor helyes. Ugyanis teljesen egyértelmű - nézzük! Az elmúlt időszakban, tehát a most lezárt európai uniós időszakban a nádgazdálkodásért, a nád learatásáért - és itt a fontos kifejezés a gazdálkodás, amiben természetesen az is benne van, mint a termőföldnél is, hogy ha kell, egy ideig ugroltatja -, tehát ezéért SAPS-ot, tehát területalapú támogatást lehet fölvenni. Sőt, ha jól emlékszem, de nem vagyok benne egészen biztos, mintha még az agrár-környezetgazdálkodási támogatás is járt volna.

Egyébként teljes egészében átérzem képviselő úr helyzetét. Én a Velencei-tó partján élőként számtalanszor fölvettem azt, hogy azok után a területek után ne lehessen felvenni a területalapú támogatást, ahol egyébként a nádat hosszú évek óta nem aratták le. Én is tudnék erre példát mondani, úgyhogy igaza van képviselő úrnak, ez visszaélés a támogatási rendszerrel. Tehát azt javaslom, hogy ha valóban így van, ahogy ön mondja... Én a konkrét problémát egyébként nem ismerem, de most kíváncsivá tett, és utána fogok nézni. Főleg azért fogok utánanézni, mert arra is kíváncsi vagyok, hogy az előttünk álló uniós időszakban megmarad-e ez a támogatási rendszer, hogy területalapú támogatást, illetve kiegészítő támogatást, például agrár-környezetgazdálkodási támogatást igénybe lehet-e venni a nádgazdálkodás után. Ha ez marad, és továbbra sem történik valóságos nádgazdálkodás, tehát csak spekuláció történik a bérbe vett állami tulajdonon az állami földdel, hogy mondjak egy párhuzamos példát, ha valaki bérbe vesz egy kaszálót, és azt évekig nem kaszálja, de mégis fölveszi utána a területalapú támogatást, ebben az esetben, azt gondolom, vélelmezem, hogy kifejezetten jogsértés történik, ami ellen föl kell lépni. És adott esetben más, tisztességesen gazdálkodó embernek kell odaadni a nádat.

Főleg, egyetértve azzal, amit mondott, azért, mert még abba a furcsa helyzetbe is kerülhetünk, látva a Velencei-tó, a Balaton és a Fertő tó helyzetét is, hogy miközben nádnagyhatalom vagyunk, voltunk, és a magyar népi építészetben különösen fontos szerepe volt a nádnak mint építőanyag, tetőfedőanyag felhasználásában, hogy a végén még importra fogunk szorulni. Ez nagyon kedvezőtlen lenne. Tehát képviselő úr ítéletével egyetérték anélkül, hogy a konkrét ügyet ismerném.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm önöknek, hogy részt vettek a vitában, abban bízom, hogy néhány kérdésben az aggályaikat sikerült eloszlatnom és meggyőznöm önöket arról, hogy ez egy kifejezetten az örökségvédelem érdekét szolgáló, alaposan átgondolt, jól előkészített, a szakmai szervezetekkel és itt még a nemzetközi szervezetekkel is egyeztetett törvényjavaslatról van szó. Kérem, hogy

támogassák majd a szavazatukkal is. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport: „Gyalázatos és elfogadhatatlan, ahogyan kivégezték a kapuvári húsgyárat” címmel mondja el napirend utáni felszólalását.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nem először szólok fel ebben az ügyben, nem az első írásbeli kérdéssel bombázom a különböző minisztériumokat. Ugyanis az a folyamat, ami a magyar húsuparban zajlik most már jó 15 éve, az egész egyszerűen nem lehet a véletlen műve. Ahogyan tönkrement Zalaegerszeg, Gyula, Kaposvár, Kapuvár vagy éppen Pápa, az egy jól látható és szépen felépített művelet eredménye. Ezt a privatizációs műveletet és ezt a piacszerzési műveletet már végignézhettük egyébként korábban az élelmiszeripar szinte minden szegmensében. A cukoripartól egészen a különböző feldolgozó egységekig mindenhol azt láthattuk, hogy ez a folyamat végbement, a húsupar volt még talán egyedül a kivétel, ami az európai uniós csatlakozásunkig váratott magára. Azonban, ahogy említettem, ide is elérkezett ez a folyamat.

Ahogy például Kapuvár esetében is látható, és most már bírósági ítélet is van erre vonatkozóan, egész egyszerűen nem a véletlennek szerencsétlen összjátéka eredményezte az üzem bezárását, hanem többek között a NAV olyan zárolásokat indított el, amelyekre sem joga nem lett volna, sem megfelelő gyanú nem alapozta meg a NAV intézkedéseit. Az, hogy a kapuvári húsgyárat korábban balliberális körökhöz köthető üzletemberek vezették, ez köztudott tény. Ha önöknek ők útban voltak, mert szakmailag vagy emberileg nem voltak megfelelő partnerek, akkor az ő eltávolításukra számtalan olyan módszer van egy kormánynak, pláne kétharmaddal megválasztva, hogy ez ne az üzem bezárásával járjon együtt, és ne azzal járjon együtt, hogy a mai napig számtalan korábbi munkavállaló nem kapta meg a végkielégítését, és a beszállítókkal szemben is vannak még egyébként tartozások. Tehát ilyen módon, ha politikai leszámolásról volt szó, amit jó lenne már ilyen bizonyítékok fényében beismerni, akkor azt gondolom, nagyon-nagyon mellőltek.

Szintén érthetetlen számomra, hogy míg más üzemek esetében, Gyulát és Pápát például hadd emeljem ki, az önkormányzat vagy valamely helyi politikai erő érdekelt volt abban, hogy tovább működjön az az üzem, mert helyben akkora jelentősége volt, munkahelyeket teremtett, és egyébként is tradicionális üzemekről van szó, olyan márkákkal, olyan

előállított termékekkel, amelyek országszerte, sőt több esetben még külföldön is ismertek voltak, tehát ahol volt ilyen akarat, ott bizony meg tudták ezeket az üzemeket menteni, vagy legalábbis egy ideig lélegeztetőgépen tartva, de mindenképpen megóvták a munkavállalókat és az üzemet a bezárástól.

Ez sajnós Kapuvár esetében nem történt meg. A felszámolási folyamat most már 2012 óta zajlik. Egyetlenegy olyan momentumot nem tudok önöknek elmondani, ahol a felszámolóbiztosoknak akár csak halványan megjelent volna az intézkedéseik között, a gondolataik között, hogy ezt az üzemet újra kellene indítani vagy meg kellene menteni. Azt a néhány érdeklődőt, akihez eljutottak a fülesek, hogy egyáltalán itt egy olyan üzemről van szó, amit meg lehet vásárolni és tovább lehet indítani, őket maradéktalanul elmarták a lehetséges üzlet elől. Egyértelmű volt az, hogy a szándék az önökben, hogy ez az üzem ne indulhasson újra.

Azok a nagy érdekcsoportok, akik a magyar húsipar letarolása után most már jól láthatóan nyertesei a piaci folyamatoknak, az ő felvásárlóik megjelentek, és sárga zsírkrétával megjelölték azokat a berendezéseket, gépeket, amelyek egy-két évesek voltak, és megfelelték az ő technológiájuknak, ezeket a piaci ár töredékéért felvásárolták, a többi, használhatatlannak ítélt berendezést, illetve az üzemet ott hagyták a nyakán a kapuváriaknak. Szintén nagyon érdekes volt, hogy megjelent például dr. Zsobrák Péter ügyvéd, egy a mai napig ismeretlen üzleti háttérrel, komoly tőkével, és ő vette át első körben ettől a balliberális körtől az üzemet. Miközben őt korábban a húsipar környékén sem láthattuk, és köztudottan nagyon jó kapcsolatot ápol jó néhány fideszes oligarchával és húsipari szereplővel. Miután ők átvették az üzemet, gyakorlatilag meg is szűnt.

Ilyen módon felvetődik a kérdés, hogy milyen szerződéseket kötöttek, ellenőrizte-e ezt az állam, miközben kiemelt üzemmé nyilvánította, hogy az új tulajdonos milyen fenntartási, továbbüzemeltetési kötelezettségeket vállalt. És ha nem ellenőrizték, akkor ez kinek a felelőssége.

(22.40)

Szintén felvetődik az akkori elszámoltatási biztos, Budai Gyula, későbbi államtitkár felelőssége is, aki az én kérdésemre a parlamentben többször elmondta, hogy nem kell aggódni, az üzemmel minden rendben lesz, az elszámoltatás lezajlik, és újra egy fénylő, jól menő üzemet fogunk majd látni. Ahogy látható, és az idő bebizonyította, ebből sem lett semmi.

Jó lenne, ha ezekre a kérdésekre nem is miattam, hanem a kapuváriak miatt végre választ kaphatnánk. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP: „Teljes halmozódás” címmel.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy egy idős családtagom fogalmazott annak idején, a bolondok adójáról szeretnék beszélni most, a szerencsejátékokról, amikor ezt az idős családtagomat egyszer elkísértem a postára, ekként nevezte ugyanis ezt a játékszenvedélyét. Azért is érdekes erről beszélni, mert a Szerencsejáték Zrt. esetén egy állami tulajdonról beszélünk, és nagyon röviden összefoglalnám és kiemelném az egyik legsikeresebb játéknak egy jelentős változását, ami mintegy huszon-egynéhány évvel ezelőtt történt, és hogy ez milyen változásokat hozott általában az egész magyar társadalomban, az emberek életében.

1957-ben indult az ötös lottó nevezetű játék, február hónapban kezdték az első jegyeket, szelvényeket nyomni, kiadni, árusítani, és márciusban került sor az első sorsolásra. Abban az időben még egyenlő arányban oszlott meg a négy nyerőosztály között a nyeremény, ez azt jelenti, hogy a kettesek, a hármasok, a négyesek és az ötösök között egyaránt 25 százalékban oszlott meg. A jelentős változás - nyilván sok lépést átugrok, hogy mi mindent lehetett nyerni, meg miként változott a szelvény - 1991-ben történt, akkor is a 10. játékhéten, amikor bevezettek egy jackpotot, egy úgynevezett teljes halmozódást. Ez azt jelentette, hogy ha egy sorsolás alkalmával nincs telitalálatos, akkor annak a teljes nyereményalap-hányada a következő sorsolás telitalálatosának nyereményalapját növeli, azaz halmozódik. Egyébként a nyereményalap is jelentősen elmozdult az előbb említett 25 százalékokhoz képest: az ötitalálatos 30 százalék, a négyes 17, a hármas 18, a kettes pedig 35 százalékban részesül a nyereményalpból.

Hogy mi is ezzel a probléma? Úgy gondolom, hogy a teljes halmozódás, a jackpot, azt gondolom, hogy nem nevezhető erkölcsösnek, főleg nem egy állami cégtől. Tulajdonképpen nem egymással fogadnak a játékban részt vevők, hogy az általuk összeadott összeget valamelyikük megnyerje, hanem egy céggel, tulajdonképpen az állammal, és sokkal személytelenebbül történik mindez.

Azon túl, hogy itt moralizálhatunk meg alapvetikai elveket felvethetünk, hogy ez miért problémás, azon túl sokkal inkább egy hétköznapi hátrányára szeretném felhívni a figyelmet, arra, ami hétről hétre tapasztalható nagyon gyakran akkor, amikor nagyon megnövekszik ez a jackpot, ez pedig az, hogy rengeteg-rengeteg ember viszi el az apró kis jövedelmének egy részét, és játékszenvedélyében egy jelentős részét úgymond eljátssza ennek az összegnek, és bizony gyakran elszegényedett emberekről van szó, reményvesztett emberekről, akik bizony a reklámbefolyás hatása alatt vannak, és abban a reményben teszik ezt, hogy az életük majd megváltozik, és ezért viszik a kevés pénzüket bele ebbe a játékba. Egyrészt ez egy csalóka remény, és nagyon rossz, hogy ezt az állam teszi az emberek elé, annál is inkább, mert hogyha mégis elnyernék ezt az összeget, ami óriási, tehát beláthatatlan, sok milliárdról van szó sok esetben, ami még fizikailag is egy nehezen mozdítható meny-

nyiség a legnagyobb címleteket tekintve is, a hétköznap- napi ember számfogalmát is meghaladja ez az összeg, és az tapasztalható, nagyon sok esettanulmány, nagyon sok tanulmány kimutatta ezt világszerte, hogy akiknek ilyen jelentős változás áll is be az életében, azoknak nemhogy jobbra, hanem rosszabbra fordul az élete.

Ezen oknál fogva is azt javasoljuk, azt javaslom, hogy az állam - mivel állami tulajdonú cégről van szó - vizsgálja felül ezt az etikátlan üzletpolitikát, annak hatásait, a társadalmi hatásait is vegye figyelembe, és gondolja meg azt, hogy visszavezessen egy olyan rendszert, amikor igenis nem halmozódik, hanem minden héten elnyerésre kerül az akkor befi-

zetett összeg a nyertesek között; ha pedig nincs öttalalatos, akkor más nyeresémosztályok nyerik meg ugyanazt az összeget, mert ez nagyon fontos, és az elején nem mondtam. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja ülését. Az ülésnapot bezárom, nyugodalmass jó éjszakát!

(Az ülésnap 22 óra 46 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

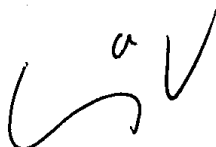
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)